

III. Forelæsninger, Øvelser og Eksaminer.

a. Oversigt over de Studerende, der i Aaret 1. Oktober 1933 til 30. September 1934 er blevet immatrikulerede.

Dimitterede i 1917	2
— - 1920	1
— - 1922	1
— - 1924	1
— - 1926	1
— - 1927	4
— - 1928	4
— - 1929	6
— - 1930	7
— - 1931	6
— - 1932	25
— - 1933	89
— - 1934	780
Cand. polyt.	1
Dimitterede fra islandske Skoler	6
Fra fremmede Universiteter eller Skoler	26
Uden Studentereksamen	2
Ialt	962

Løvrigt henvises til den i Efteraaret 1934 udkomne »Liste over de immatrikulerede Studerende, der følger Undervisningen ved Københavns Universitet i det akademiske Aar 1934—35« samt Tillægsliste for 1933—34 og til Afsnittet »Eksamens- og Aarskarakterer ved Studentereksamen« i vedkommende Aargang af »Meddelelser angaaende de højere Almenskoler i Danmark«.

b. Afholdte Eksaminer.

1. Tillægseksamen i Henhold til Anordningen af 28. Februar 1908.

Januar 1934: Latin: Der indstillede sig 4 Stud. theol., der alle bestod, og 7 Stud. mag., hvoraf 5 bestod. Græsk: Der indstillede sig 26 Stud. theol., hvoraf 24 bestod, og 6 Stud. mag., der alle bestod.

Juni 1934: Latin: Ingen indstillede sig. Græsk: Der indstillede sig 4 Stud. theol., hvoraf 2 bestod.

2. Almindelig filosofisk Eksamen efter Anordning af 11. April 1927.

I Aaret 1933—34 indstillede sig 936 Studerende, af hvilke 823 bestod.

3. Særskilt Prøve i Hebraisk.

Februar 1934: Der indstillede sig 15 Studerende, af hvilke 13 bestod.

Juni 1934: Der indstillede sig 74 Studerende, af hvilke 66 bestod.

4. Teologisk Embedseksamen.

Vinteren 1933—34: Der indstillede sig 30, 25 fuldendte Eksamen.

Sommeren 1934: — — — 45, 40 — —

Ialt indstillede sig 75, 65 fuldendte Eksamen.

Af disse fik 19 Laudabilis, 27 Haud illaudabilis 1mi gr. og 19 Haud illaudabilis 2di gr.

Vinteren 1933—34.

Bonnevie, Gunnar Rørdam (1928)	Haud ill. 1.
Christensen, Ewald Børge (1924)	Laud.
Christensen, Søren Herluf Nepper (1928)	Laud.
Christoffersen, Marie Kristine (1925)	Laud.
Christrup, Evald Ejnar (1927)	Haud ill. 2.
Falk, Hans Jakob (1928)	Laud.
Frank, Hans Hermann Gustav (1926)	Haud ill. 1.
Gissel, Georg (1926)	Haud ill. 2.
Graabek, Halvor Bergstrøm (1927)	Haud ill. 1.
Haack, Svend Aage (1930)	Haud ill. 2.
Hansen, Emil (1926)	Haud ill. 2.
Hansen, Johannes Tage (1928)	Haud ill. 2.
Hansen, Kaj Henry (1928)	Laud.
Hansen, Karlo André Emil Melsom (1927)	Haud ill. 1.
Heinsen, Johannes (1927)	Haud ill. 1.
Henningsen, Herlef Harald (1928)	Haud ill. 1.
Høirup, Henning Niels (1927)	Laud.
Krogager, Ejlf Egon Richard Søndergaard (1928)	Haud ill. 1.
Larsen, Lars Jørgen Mathiasen (1928)	Haud ill. 1.
Lethan, Orla (1927)	Haud ill. 2.
Nielsen, Niels Viggo Fæster (1927)	Laud.
Pedersen, Axel (1927)	Haud ill. 2.
Strengberg, Eyvind Carl Ferdinand (1923)	Haud ill. 1.
Svane, Olaf Aleksander (1930)	Haud ill. 1.
Sørensen, Ole Brun (1928)	Haud ill. 2.

Sommeren 1934.

Andersen, Sigvald Gamborg (1926)	Haud ill. 2.
Balslev, Lauritz Nicolai Vilhelm (1927)	Haud ill. 1.
Bjerg, Henning Peder (1930)	Haud ill. 1.
Boysen, Johannes Berthold (1928)	Haud ill. 1.
Christensen, Ingemann (1927)	Haud ill. 2.
Christiansen, Niels Andreas Evald (1928)	Laud.
Due, Asger Olav (1925)	Laud.
Ejaas, Poul Vilhelm (1922)	Haud ill. 2.
Elleby, Kaj Herreborg (1927)	Haud ill. 1.
Grøn, Sigvald (1928)	Laud.
Hansen, Anders Bork (1929)	Haud ill. 1.
Hansen, Carl Christoffer Fromholt (1928)	Laud.
Hørlyck, Ove (1928)	Haud ill. 1.
Jensen, Hans Kjeldgaard (1927)	Haud ill. 2.
Jespersen, Svend Aage (1927)	Haud ill. 2.
Johansen, Alf Vilhelm (1927)	Laud.
Johnsen, Arne (1928)	Haud ill. 1.
Kiel, Kristian Rasmussen (1929)	Haud ill. 1.
Krabbe, Otto (1928)	Laud.
Kragh, Thyge Vilhelm (1928)	Laud.
Kynde, Karl (1928)	Haud ill. 1.
Lassen, Povl Henrik (1927)	Haud ill. 1.
Lawaetz, Kjeld (1927)	Haud ill. 1.
Lindhardt, Poul Georg (1928)	Laud.
Madsen, Erik Johan Philippus (1926)	Haud ill. 2.
Magelund, Johannes Oscar Nielsen (1928)	Laud.
Mortensen, Hans (1928)	Laud.
Nielsen, Vilhelm (1928)	Haud ill. 2.
Nordholm, Harald (1928)	Haud ill. 1.

Petersen, Jørgen (1929)	Laud.	Tjelum, Laurits Bjørnholt (1927)	Haud ill. 2.
Riemann, Peter Jerndorf Storm (1927)	Haud ill. 1.	Toft, Karl Jakob Langbein (1928)	Haud ill. 1.
Røgind, Aage (1925)	Haud ill. 2.	Tolstrup, Rasmus (1929)	Haud ill. 2.
Sand, Hans Ejgil (1926)	Haud ill. 1.	Tranberg, Vagn Christensen (1928)	Haud ill. 1.
Søbye, Johannes Mourits (1928)	Haud ill. 1.	Ølgaard, Harry Andersen (1927)	Laud.
Thøgersen, Helge Lyhne (1927)	Haud ill. 2.		

Skriftlige Opgaver.

Vinteren 1933—34.

1) Nytestamentlig Indledning: En Prøvelse af de Grunde, der kan anføres for og imod Ægtheden af 1. Petersbrev. 2) Kirkehistorie: a) (Gl. Ordning eller Maksimum) Skotlands Kirkehistorie fra Reformationens Begyndelse til Restaurationen. b) (Minimum) Calvins Teologi og dens Betydning indtil Dordrechtsynoden. 3) Det nye Testamente: 2 Cor. 1, 15—24 incl. 4) Det gamle Testamente: a) (Gl. Ordning) Salme 110. b) (Maksimum) Salme 46. c) (Minimum) Salme 14. 5) Dogmatik: En Redegørelse for Betydningen af Leddet »sanctorum communio« i den apostolske Trosbekendelse. 6) Etik: Efter en Redegørelse for Ærens Betydning udvikles de Forpligtelser, Hensynet til ens egen og andres Ære paalægger den Kristne.

Sygeeksamen Januar 1934.

1) Dogmatik: En Fremstilling og Vurdering af Kenosislæren. 2) Religionsfilosofi: En Redegørelse for Mystikens Væsen, Motiver og Værdi.

Sommeren 1934.

1) Hermeneutik: Forholdet mellem Forstaaelsen af Enkelthederne og Forstaaelsen af Helheden i et Skrift. 2) Kirkehistorie: a) (Gl. Ordning eller Maksimum) Hvilke Rettigheder krævede Roms Biskopper i Oldtiden, og hvorvidt blev disse anerkendt? b) (Minimum) Hovedpunkter i Oldkirkens Apologetik over for Jødedom, Hedenskab og Gnosticisme. 3) Det nye Testamente: Mattæus 21, 33—44 incl. 4) Det gamle Testamente: a) (Gl. Ordning) Hosea 5, 1—9 incl. eller, hvis denne Tekst ikke er opgivet som læst, da Amos 3, 1—10 incl. eller, hvis ingen af disse Tekster er opgivet som læst, da Jesaja 6, 1—10 incl. b) (Maksimum) Genesis 34, 1—12 incl. c) (Minimum) Genesis 24, 58—67 incl. 5) Dogmatik: En Fremstilling af Forholdet mellem Tro og Lære. 6) Religionsfilosofi: Betydningen af Pascals apologetiske Grundtanker.

Sygeeksamen Sommeren 1934.

1) Dogmatik: Den kristelige Forsynstro, dens Begrundelse og Betydning. 2) Religionsfilosofi: En Sammenligning mellem Kristendommens og Buddhismens Opfattelse af Forløsningen.

5. Juridisk Embedseksamen, Statsvidenskabelig Eksamen, Eksamen i Forsikringsvidenskab og Statistik samt juridisk Eksamen for Ustuderede.

a. Juridisk Embedseksamen.

Vinteren 1933—34: Der indstillede sig	87,	81	fuldendte Eksamen.
Sommeren 1934: — — —	83,	79	— —

Ialt indstillede sig 170, 160 fuldendte Eksamen.

Af disse fik 109 Første Karakter, 43 Anden Karakter 1 og 8 Anden Karakter 2.

Vinteren 1933—34.

Efter Anordning af 19. April 1918.

Arnskov, Holger Johansen (1926)	169 $\frac{2}{3}$ Første
Barning, Erik Vilhelm (1927)	153 $\frac{1}{3}$ Anden 1.
Bork, Volmer André (1926)	161 $\frac{1}{2}$ Anden 1.
Christiansen, Gerda Margrethe Bryde (1922)	152 Anden 1.
Flon, de, Louis Gustav (1927)	155 $\frac{1}{3}$ Anden 1.
Fogh, Erik (1925)	152 $\frac{1}{2}$ Anden 1.
Hansen, Harald Christian (1916)	176 $\frac{5}{6}$ Første
Hansen, Lars Marinus Sigfred (1926)	144 $\frac{2}{3}$ Anden 2.
Kjalke*), Poul Aage Christian (1927)	172 $\frac{1}{2}$ Første
Larsen, Alfred Andkjær (1921)	148 $\frac{5}{6}$ Anden 2.
Oldenburg, Paul Valdemar Andreas (1925)	170 $\frac{1}{2}$ Første
Petersen, Carl Johan (1925)	185 Første
Rygaard, Erik Frank (1926)	160 $\frac{1}{2}$ Anden 1.

Efter Anordning af 11. April 1931.

Andersen-Rosendal, Jørgen (1927)	165 $\frac{1}{3}$ Første
Bach, Arthur Johan (1927)	187 $\frac{1}{2}$ Første
Bech, Mogens (1928)	176 Første
Behrendt-Poulsen**), Poul Einar (1927)	175 Første
Bek, Jens Jacob Høegh (1928)	183 Første
Bertelsen, Aksel Teilmand (1927)	178 Første
Brixov***), Knud Gustaf Ralph Brix (1926)	153 $\frac{1}{3}$ Anden 1.
Bryld, Børge Michael Berling (1928)	165 Første
Christensen, Anders (1928)	192 $\frac{1}{3}$ Første
Christensen, Erik Frederik Brandt (1927)	161 Anden 1.
Christensen, Kaj (1928)	174 Første
Christensen, Knud Børge Falck (1928)	166 $\frac{1}{3}$ Første
Clan, Eiler Julius (1929)	192 Første
Clausen, Thorkild (1927)	176 Første
Danielsen, Fanny (1929)	195 Første
Drejer, Stig Axelsen (1926)	156 $\frac{2}{3}$ Anden 1.
Edelberg, Ebbe Morten (1927)	186 Første

*) Navnebevilling 5. Juli 1930, for Madsen.

**) Kgl. Bevilling 8. April 1933, for Poulsen.

***) Navnebevilling 16. November 1932, for Jensen.

Edrén, Per Rudolph (1921)	180 $\frac{1}{2}$ Første
Eiland, Gunnar Egede (1928)	170 $\frac{1}{3}$ Første
Engelsen, David Johan (1928)	164 $\frac{1}{3}$ Første
Fedder, Otto (1927)	176 Første
Frederiksen, Arne Poul Bjørn (1925)	161 $\frac{1}{2}$ Anden 1.
Graff, Axel Christian (1927)	166 Første
Haarløv, Thorwald Lorentz Tyge (1928)	180 Første
Hansen, Hans Andreas (1928)	139 $\frac{1}{2}$ Anden 2.
Hansen, Hans Jørgen Graullev (1926)	151 $\frac{1}{2}$ Anden 1.
Hansen, Ludvig (1928)	159 Anden 1.
Hansen, Mogens Oest (1925)	170 $\frac{1}{2}$ Første
Hastrup, Erik Christian Grønvold (1928)	193 Første
Hjortholt, Harvey Aksel (1925)	164 Første
Holm, Axel (1928)	157 $\frac{1}{2}$ Anden 1.
Holm, Poul (1926)	158 $\frac{1}{2}$ Anden 1.
Holten-Bechtolsheim*), Harald (1927)	164 Første
Husum, Erik (1927)	159 $\frac{1}{2}$ Anden 1.
Jacobi, Annette Amalie, f. Jærner (1927)	182 Første
Jensen, Erik (1928)	179 $\frac{2}{3}$ Første
Jensen, Frederik (1927)	155 Anden 1.
Jensen, Thøger Hjalmar (1927)	168 $\frac{1}{2}$ Første
Kaae, Poul Axel (1922)	170 Første
Kirchheiner, Knud (1928)	178 Første
Knudsen, Hans Søgaard (1924)	167 Første
Kretzschmer, Svend Mogens (1921)	174 $\frac{1}{2}$ Første
Krog, Gunner Sørensen (1927)	161 $\frac{1}{2}$ Anden 1.
Lakjer, Gunnar Carl Benjamin (1926)	144 $\frac{2}{3}$ Anden 2.
Langberg, Willy Alexander (1925)	173 $\frac{1}{2}$ Første
Larsen, Ernst Vilhelm Nicolai Lloyd (1926)	164 $\frac{1}{2}$ Første
Lassen, Oscar (1929)	167 $\frac{1}{2}$ Første
Lind, Kaj Erik Leunbach (1926)	152 $\frac{1}{2}$ Anden 1.
Lundgaard, Hakon (1927)	164 Første
Lundsteen, Poul Hugo (1928)	174 Første
Madsen-Mygdal, Niels Peter (1927)	197 $\frac{1}{2}$ Første
Martved, Elith (1927)	178 Første
Mortensen, Sigvald Storm (1926)	186 Første

*) Kgl. Bevilling 5. Oktober 1931, for Mauchenheim.

Mølgaard, Niels Jørgen (1927)	170 $\frac{3}{4}$ Første
Møller, Ernst Alfred Jørgensen (1927)	160 $\frac{3}{4}$ Anden 1.
Nedergaard, William Jensen (1927)	172 Første
Nielsen, Bernhard Helmer (1926)	173 $\frac{3}{4}$ Første
Olesen, Olaf Kristian (1927)	170 Første
Rasmussen, Finn Anker (1927)	168 Første
Schierbeck, Claes Preben (1926)	164 $\frac{3}{4}$ Første
Skadegaard*), Poul Sigismund (1928)	175 $\frac{3}{4}$ Første
Skands**), Helge (1926)	166 Første
Svensen, Knud Lausten (1927)	178 Første
Sogaard, Niels (1928)	166 Første
Thomsen, Børge Secher Fisch (1927)	177 $\frac{3}{4}$ Første
Topsøe-Jensen, Hans Per Gottlieb Vilhelm (1928)	187 $\frac{1}{4}$ Første
Wagner, Henrik Severin (1914)	196 $\frac{3}{4}$ Første
Vetli, Erik (1928)	198 Første

Sommeren 1934.

Efter Anordning af 11. April 1931.

Andersen, Arne Bøgh (1928)	198 Første
Andersen, Else (1926)	161 $\frac{3}{4}$ Anden 1.
Andersen, Niels Helmer (1928)	188 $\frac{1}{4}$ Første
Andreassen, Adolf Kruse (1928)	159 Anden 1.
Baark, Peter Heinrich Grønlund (1927)	184 $\frac{1}{4}$ Første
Backhaus, Ingrid Hansen (1927)	160 Anden 1.
Balle, Niels Kellermann (1925)	166 Første
Bech, Erik Christian (1928)	182 $\frac{3}{4}$ Første
Bech, Lennard Knud (1928)	150 Anden 1.
Beier, Gustav Adolph (1924)	170 $\frac{3}{4}$ Første
Bentsen, Anna Mathea (1925)	151 Anden 1.
Bergsøe, Bent Edvard (1928)	167 $\frac{1}{4}$ Første
Boeck, Peter Christian Bianco (1926)	152 $\frac{3}{4}$ Anden 1.
Brendstrup, Holger Emil (1927)	164 Første
Bülow, Franz Eichstedt (1928)	188 $\frac{1}{4}$ Første
Caspersen, Jes Peter (1929)	174 $\frac{3}{4}$ Første
Christensen, Carl Adolph (1927)	185 $\frac{3}{4}$ Første

Christensen, Torkild Olaf Andreas (1928)	164 Første
Dahl, Erik Christian Holger (1925)	151 $\frac{1}{4}$ Anden 1.
Djørup, Georg August Ursin (1928)	176 Første
Ebbesen, Martha (1927)	158 $\frac{1}{4}$ Anden 1.
Frølund, Kristen Feldborg (1928)	177 Første
Goldschmidt, Erich Hermann Adolph (1927)	153 $\frac{3}{4}$ Anden 1.
Goldschmidt, Erik Martin (1927)	172 $\frac{3}{4}$ Første
Gredsted, Svend Poul Christian (1926)	158 $\frac{1}{4}$ Anden 1.
Gregersen, Børge Emil (1928)	173 $\frac{3}{4}$ Første
Grønbech, Jørgen (1928)	183 Første
Hald, Bent Jørgen (1928)	174 $\frac{1}{4}$ Første
Hansen, Carl Harry Vilhelm (1921)	150 $\frac{3}{4}$ Anden 1.
Hansen, Erik Valdemar (1927)	170 $\frac{1}{4}$ Første
Heinrich-Petersen, Hans (1926)	160 $\frac{1}{4}$ Anden 1.
Holmark, Olaf (1928)	145 $\frac{3}{4}$ Anden 2.
Hækkerup, Hans Erling (1926)	169 Første
Ipsen, Henning Johannes (1927)	150 $\frac{1}{4}$ Anden 1.
Jacobsen, Svend Aage (1928)	175 Første
Jensen, Niels Juul (1913)	152 $\frac{1}{4}$ Anden 1.
Jensen, Poul Bucka (1928)	155 $\frac{3}{4}$ Anden 1.
Kirketerp-Møller, Nini Margrethe (1925)	179 Første
Kjær, Olaf Sinding (1926)	155 $\frac{1}{4}$ Anden 1.
Landau, Erik Valdemar (1927)	152 $\frac{3}{4}$ Anden 1.
Lanstorp*), Mads Rasmus Holger (1926)	150 $\frac{3}{4}$ Anden 1.
Larsen, Euchen Carl August Sophus (1928)	152 $\frac{1}{4}$ Anden 1.
Maire, le, Christian Louis (1928)	192 $\frac{1}{4}$ Første
Meinstorp, Ernst (1927)	171 Første
Melchior, Povl Jacob (1928)	178 $\frac{3}{4}$ Første
Mengel, Svend Aage (1927)	158 $\frac{3}{4}$ Anden 1.
Metz, Henri (1928)	171 $\frac{1}{4}$ Første
Munk-Madsen**), Povl Harkjær (1921)	159 $\frac{1}{4}$ Anden 1.
Møller, Kaj Olfert (1927)	193 Første
Nielsen, Anker (1927)	143 $\frac{3}{4}$ Anden 2.
Nielsen, Jakob Albert Brandt (1920)	142 $\frac{3}{4}$ Anden 2.
Nielsen, Svend Aage Peter Bernhard (1926)	142 Anden 2.
Nielsen, Thorkild Mozart Møller (1927)	172 $\frac{3}{4}$ Første

*) Navnebevilling 11. Maj 1931, for Nielsen.

**) Kgl. Bevilling 27. August 1932, for Nielsen.

*) Navnebevilling 18. September 1934, for Jørgensen.

**) Kgl. Bevilling 23. November 1932, for Madsen.

Paaske, Erik Valter Petersen (1927)	156 $\frac{2}{3}$ Anden 1.	Schoubye, Knud Christen Ørsnes (1923)	164 $\frac{2}{3}$ Første
Packness, Mogens Kay Boegh (1925)	164 Første	Staffeldt, Sven (1928)	162 Anden 1.
Pagter, Herluf (1928)	179 Første	Sørensen, Søren Johannes (1928)	164 $\frac{2}{3}$ Første
Pape, Laura Vibeke Wain (1928)	173 Første	Thomsen, Hallgrimur August (1930)	165 Første
Paulsen, Ole Henrik (1927)	172 $\frac{1}{3}$ Første	Thomsen, Hans Jakob Adolf (1919)	179 $\frac{1}{3}$ Første
Pedersen, Regnar (1927)	164 Første	Tscherning, Tobias Adam (1929)	175 $\frac{2}{3}$ Første
Rasmussen, Ejnar (1924)	169 $\frac{2}{3}$ Første	Waldorff, Erik (1928)	185 $\frac{2}{3}$ Første
Riisager, Jørgen Ib (1925)	174 $\frac{1}{3}$ Første	Valentiner-Branth, Palle (1927)	165 Første
Ring, Ingolf (1928)	172 Første	Werdelin-Larsen, Hans Henning (1929)	188 $\frac{1}{3}$ Første
Rosenmeier, Johan Adolph (1928)	165 $\frac{1}{3}$ Første	Vestergaard, Erika Nielsen Marie (1929)	186 Første
Rosentoft, Otto Møgelgaard (1928)	177 Første	Weywadt, Povl Viggo Otto (1928)	182 $\frac{2}{3}$ Første
Ryum, Sten (1928)	180 $\frac{2}{3}$ Første	Vissing, Poul Eigil (1928)	183 Første
Sanvig, Svend Vilhelm Sund (1928)	164 $\frac{2}{3}$ Første		
Schmidt, Johannes Hausted (1926)	158 $\frac{1}{3}$ Anden 1.		

Skriftlige Opgaver.

Vinteren 1933—34.

Eksamens 1ste Del (Anordning 11. April 1931).

1. Hvad forstaas ved *condictio indebiti*, og efter hvilke Synspunkter afgøres det, om den bør tilstedes eller ej?
2. En Skyldner *A* gav to af sine Kreditorer, *B* og *C*, Underpant i et Automobil og en Ihændehaverobligation. Der oprettedes Pantebreve, som behørigt tinglystes; i øvrigt foretoges intet til Sikring af Panterettighederne. Da *A* nogen Tid efter flyttede til en anden Retskreds, fik *C* Meddelelse herom og lod umiddelbart efter Flytningen sit Pantebrev tinglyse i den ny Retskreds, hvorimod *B*, der først erfarede Flytningen nogle Uger senere, intet foretog sig i den Anledning. Et halvt Aar senere, men inden nogen af Panthaverne havde faaet Dækning, gik *A* fallit.

Hvorledes er *B* og *C*'s Retsstilling i Forhold til Fallenten og dennes Bo?

3. To Brødre indgik en Kontrakt med to Gartnere om, at disse skulde anlægge en Have, hørende til Brødrenes fælles Ejendom, for en Betaling af ialt 500 Kr. Da Arbejdet var færdigt, lovede Brødrene i Forening yderligere Gartnerne en Gave paa 50 Kr. som Paaskønnelse for Arbejdets hurtige og smukke Udførelse. Inden Vederlagets og Gavens Udbetaling døde den ældste af Brødrene, og hans Bo overtoges til Behandling efter Skiftelovens Kapitel 3. Da den efterlevende Broder nægtede at indfri mere end Halvdelen af Gælden, søgte en af Gartnerne, uden at indhente nogen Bemyndigelse fra den anden Gartner, som var bortrejst, nævnte Broder til Betaling af 550 Kr.
 - 1) Hæfter Sagsøgte for hele dette Beløb?
 - 2) Kan Sagsøgeren gøre hele Kravet gældende paa begge Gartneres Vegne?
4. Hvilken Hæftelse for Enhedens Gældsforpligtelser paahviler der Medlemmerne af 1) navngivne Interessentskaber, 2) Partrederier, 3) Kommanditselskaber, 4) Aktieselskaber, 5) Andelsforeninger?

5. Hvorvidt kan forenede Møder af Rigsdagens to Ting finde Sted, og hvilke forfatningsmæssige Beføjelser tilkommer der saadanne Møder?
6. Hvorvidt kan Tjenestemænd, som ikke har kongelig Udnævnelse, forflyttes mod deres Vilje?
7. En Guldsmed, der ønskede at forhandle Krystalvarer, ansøgte Handelsministeren om Tilladelse til at erholde Næringsbrev paa Handel. Efter at Ministeren ved Paategning paa Andragendet havde resolveret, at Andragendet kunde imødekommes, telefonerede den Sekretær, som skulde koncipere Svarskrivelsen, til Andrageren, der var hans Slægtning, at Andragendet var bevilget. Da Ministeren fik Svarskrivelsen forelagt til Underskrift, ændrede han imidlertid sit Standpunkt, hvorefter Andragendet blev afslaaet. Andrageren gjorde derefter i en Skrivelse til Ministeriet gældende, 1) at da Tilladelsen engang var givet, kunde den ikke tilbagekaldes, og 2) at han iøvrigt havde Krav paa den ansøgte Tilladelse, idet en Række ganske tilsvarende Andragender var blevet bevilget.
Hvorvidt maa der gives Andrageren Medhold i disse Betragtninger?
8. Hvad forstaas i Folkeretten ved Voldgift? I hvilken Udstrækning forpligter de danske Voldgiftstraktater til at lade opstaaende Stridigheder afgøre ved Voldgift?

Eksamens 2den Del (Anordning 11. April 1931).

A. Dansk Privatrets 1. Afdeling.

1. Kan en 20-aarig ung Mand give Pant i et Automobil, som han har anskaffet for sit Selverhverv?
2. At paapege de væsentligste Forskelligheder mellem Ægteskabs Ugyldighed og Omstødelse.
3. Efter sine Forældre har Fru Johanne Nørup arvet en Byejeendom, der er i Fælleseje mellem hende og Manden, Skræddermester Jens Nørup, men som hun selv administrerer. Medens Hustruen er paa en længere Udenlandsrejse, lader Manden uden hendes Vidende Ejendommen modernisere ved Indlæg af Centralvarme, varmt Vand m. m. Det kommer i den Anledning til Stridigheder mellem Ægtefællerne, mellem hvem Forholdet længe ikke har været godt. Hustruen nægter at betale Udgifterne ved Ejendommens Modernisering, ca. 10 000 Kr. For at undgaa Proces med Haandværkerne betaler Manden Beløbet af en ham som Særeje skænket Kapital. Efter stedfunden Separation fremsætter Manden paa Skiftet Krav om Vederlag af Fællesboet for det saaledes udlagte Beløb.
Er et saadant Vederlagskrav hjemlet ved Bestemmelserne i § 23 i Lov om Ægteskabets Retsvirkninger af 18. Marts 1925?
4. Enkefru Hansine Sørensen hensidder i uskiftet Bo med sin afdøde Mands Datter af første Ægteskab, Karen Sørensen. Denne, der har indgaaet Ægteskab med Ingeniør Peter Skov, afgaar ved Døden 19 Aar gammel. Da Enkefru Sørensen ikke kan lide Ingeniør Skov, der er eneste Arving efter Steddatteren, bortskænker hun straks efter dennes Død en større Del af Formuen til en Veninde og lader Svigersønnen vide, at hun nok skal sørge for, at der intet bliver til ham, naar hun dør.

a. Gives der noget Retsmiddel, hvorved Ingeniør Skov kan sikre sig sin Ret til Hustruens faldne Fædrenerarv?

- b. Kan Ingeniør Skov forlange Skifte afholdt paa det Tidspunkt, da hans afdøde Hustru vilde være blevet myndig?
 c. Skal Enkefru Sørensen skifte ved Indgaaelsen af nyt Ægteskab?

B. Dansk Strafferet.

1. En i Berlin bosiddende tysk Forretningsmand *A*, der er gift, men lever adskilt fra sin Hustru, stifter under et Ferieophold paa Fanø Bekendtskab med en ugift dansk Dame *B*, med hvem han efter sin Tilbagekomst til Berlin indleder Brevveksling, og hvem han formaa til at indgaa Ægteskab med sig, idet han foregiver selv at være ugift. *B* rejser derefter til Berlin, hvor hun bliver viet til *A*.

Efter at *B* er kommet til Kundskab om, at *A*'s tidligere Ægteskab ikke er opløst, forlader Parret Tyskland og tager Bopæl i København, hvor de fortsætter det ægteskabelige Samliv, indtil Forholdet efter sket Anmeldelse til Københavns Politi bliver afsløret.

Hvorvidt kan *A* og *B* straffes her i Landet, eventuelt efter hvilke Straffebestemmelser?

Hvorledes skal Forholdet bedømmes, saafremt *B* allerede inden Indgaaelsen af Ægteskabet med *A* var kendt med dennes tidligere Ægteskab?

2. *A* har frastjaalet *B* en paa Ihændehaveren lydende Kreditforeningsobligation af Paalydende 1000 Kr., som han sælger til *C* for 900 Kr., svarende til Obligationens Kursværdi. *C* er ved Købet af Obligationen i fuldkommen god Tro, men erfarer senere, at *A* har stjaalet den fra *B*. Da *C* nu bliver bange for, at Obligationen, hvis Tyveriet bliver opklaret, skal blive fravindiceret ham, sælger han den til en Trediemand.

Efter at dette er sket, bliver *A* sigtet for Tyveriet, som han tilstaar, idet han forklarer at have afhændet Obligationen til *C*. Denne indrages under Sagen som sigtet for Hæleri, men nægter under den retslige Forundersøgelse til at begynde med at have haft nogen Forbindelse med *A* og med den stjaalne Obligation. Senere maa *C* dog erkende Rigtigheden af *A*'s Forklaring.

Kan *C* straffes, eventuelt efter hvilke Straffebestemmelser?

3. At gøre Rede for og med Eksempler oplyse Forskellen mellem »konkrete« og »abstrakte« Faredelikter.

Eksamens 2den Del (Anordning 19. April 1918).

1) Den konkrete Opgave.

I Januar—Februar 1933 forlangte Tømmerhandler Andersen, der i nogen Tid havde leveret Bygningsmaterialer til Tømrmester Bertelsen, at han skulde afregne Materialer, leverede til Byggeforetagender, der var fuldførte og prioriterede. Bertelsen indrømmede da, at han havde anvendt Provenuet fra 3 Foretagender til dermed at dække andre Kreditorer, og at han i det hele manglede Kontanter til Fortsættelse af sin Virksomhed.

Andersen lovede at hjælpe ham, men forlangte nøjagtig Oplysning om hans Status. Bertelsen mødte derefter med en Fortegnelse over sine Aktiver, væsentlig udestaaende Fordringer fra Byggeforetagender, til Beløb ca. 11 000 Kr., hvortil kom Værdien af hans 2 Ejendomme ca. 11 000 Kr., af hvilke den ene, bortset fra Prioriteterne, var ca. 8500 Kr. værd, og den anden ca. 2500 Kr. Som Passiver var paa Fortegnelsen opført forskellige Gældsposter paa tilsammen ca. 5700 Kr. foruden forfalden Gæld til Andersen og et andet Trælastfirma, med hvem Andersen stod i nøje Forbindelse, tilsammen ca. 15 000 Kr. Der blev saa truffet følgende Ordning: Andersen skaffede Bertelsen en Kassekredit i en Bank paa 8000 Kr., for

hvilken Andersen paatog sig Selvskyldnerkaution. Af disse 8000 Kr. udbetaltes Halvdelen til Andersen og Halvdelen til det andet Trælastfirma. Bertelsen fik 8 Aar til Afviklingen af dette Laan.

Til Sikkerhed for Andersens Regreskrav i Anledning af Kassekreditten underskrev Bertelsen den 6. Marts et af ham selv affattet Skadesløsbrev paa 8000 Kr. med Pant i sin ene Ejendom; Brevet var imidlertid saa mangelfuldt, at det ikke kunde blive tinglyst. Den 4. April affattede Bertelsens Sagfører et nyt Skadesløsbrev, der den 23. s. M. blev underskrevet og afleveret til Andersen, som den 10. Maj indleverede det til Lysning.

Under Forhandlingerne lovede Bertelsen den 6. Marts tillige at give Andersen Pant i sin anden Ejendom for 2000 Kr. Pantebrevet blev aldrig udstedt, idet det lykkedes Bertelsen at sælge Ejendommen, paa Vilkaar bl. a. at Køberen — Smed Gustavsen — til Andersen udstedte et Pantebrev stort 2000 Kr., medens Bertelsen selv fik udbetalt kontant 400 Kr. Pantebrevet blev underskrevet den 23. April og samme Dag indleveret til Lysning.

Bertelsen transporterede derhos til Andersen den 15. Marts:

- 1) 1200 Kr. af sit Tilgodehavende hos Gartner Conradsen; denne Transport blev omgaaende anmeldt for Debitor, der senere indbetalte Beløbet til Andersen.
- 2) 2000 Kr. af sit Tilgodehavende hos Snedker Davidsen. Efter Bertelsens Anmodning blev denne Transport foreløbig ikke anmeldt for Debitor; først ved anbefalet Brev af 29. April søgte Andersen at anmelde den for Davidsen; men da denne ikke blev truffet hjemme, returneredes Forsendelsen den 4. Maj til Andersen, der samme Dag Kl. 3 forkyndte Transporten for Davidsen ved Stævningsmand. Beløbet er ikke indgaaet til Andersen.
- 3) 1250 Kr. af sit Tilgodehavende hos Købmand Engelsen. Transporten blev anmeldt 15. Marts, og Beløbet er af Engelsen indbetalt til Andersen.

Efter disse Transaktioner levnedes der Bertelsen til Dækning af den øvrige Gæld ca. 6000 Kr. i udestaaende Fordringer.

Den 23. Maj blev Bertelsens Bo taget under Konkursbehandling i Henshold til Begæring af 4. s. M., indleveret Kl. 2.

Der var saa godt som ingen Aktiver i Boet. Den anmeldte Gæld beløb sig til ca. 40 000 Kr. Det vedtoges i Boet at søge de foran omtalte Retshandler omstødt.

Under Sagen paastod Boet Andersen dømt til at betale de under 1) og 3) nævnte Beløb ialt 2450 Kr. samt tilpligtet at frafalde den under 2) nævnte Transport og at udlevere i kvitteret Stand det af Fallenten udstedte Skadesløsbrev, saavel som at tiltransportere Boet det af Smed Gustavsen udstedte Pantebrev.

Andersen paastod principalt Sagen afvist under Henviſning til, at der i det Kreditorudvalgsmøde, hvor Spørgsmaalet blev drøftet, kun havde været 2 Medlemmer tilstede, det tredje var ikke blevet tilsagt. Der forelaa derfor intet behørigt Samtykke til Søgsmålet. Subsidiært procederede Andersen til Frifindelse, idet han navnlig hævdede ikke at have anet noget om Fallentens Insolvens, da den foran skildrede Ordning blev truffet.

Fallenten har som Vidne forklaret, at han i Slutningen af Februar meddelte Andersen, at han havde nogen Gæld udover de paa hans Fortegnelse opførte Passivposter, uden at han dog har kunnet oplyse, hvilke yderligere Gældsposter han opgav. Han har indrømmet, at han med Forsæt skjulte en Gældspost paa 6 à 7000 Kr. for Andersen. Han har ikke turdet hævde, at han gjorde denne bekendt med, at der forelaa Underskud, hvorover han, der ingen Bøger førte og heller intet samlet Regnskab, ej heller selv var klar; han angav, at han manglede kontante Midler.

Andersen har som Part forklaret, at han vel tilsagde Bertelsen Hjælp, men bestemt forlangte klar Besked om hans Stilling. Bertelsen mødte da med den ovenfor omtalte Fortegnelse. Andersen har benægtet, at Bertelsen senere opgav at skyldte mere, og han har ikke haft den mindste Mistanke om Insolvens. Han vidste, at Bertelsen i de sidste Aar havde opført en hel Del Bygninger. Disse Foretagender var altid blevet fuldførte. Bertelsen havde hidtil betalt prompte; naar han nu mangiede likvide Midler, skyldtes dette, efter Andersens Mening, den herskende Krise. Andersen fortsatte med at levere Fallenten Materialer lige indtil Konkursen, hvad han selvfølgelig ikke vilde have gjort, hvis han havde anset ham for insolvent.

Der ønskes en Gennemgang af de nedlagte Paastande og en Fremstilling af de Omstændigheder, hvorpaa disse kan støttes, samt en Redegørelse for, hvilket Udfald Sagen bør faa.

2) Den almindelige Opgave.

1. Hvilken Indflydelse har en 17-aarig Piges Giftermaal paa hendes Retsstilling, særlig med Hensyn til Raaden over egen Person og Formue samt Indgaaelse af Retshandler?
2. A havde givet en Pengeudlaaner Haandpant i et Maleri, som han havde købt som en Rubens. Pengeudlaaneren solgte det ved Auktion i Henhold til Konkurslovens § 155 som en Rubens for 50 000 Kr., hvilket netop dækkede hans Krav. Han havde ikke foretaget noget som helst for at undersøge, om Billedet virkelig var en Rubens, og havde ikke engang spurgt A, hvorvidt denne i sin Tid havde faaet Bevisligheder forelagt desangaaende. Tre Aar senere opdagede Auktionskøberen, at Billedet i den videnskabelige Litteratur enstemmigt antoges ikke at være et Originalværk, og han anlagde straks Sag mod Pengeudlaaneren til Handelens Tilbagegang. Pengeudlaaneren paastod sig frifundet, idet han bl. a. hævdede, at han som Panthaver ikke kunde have Ansvar for Maleriets Egenskaber, og at der i al Fald nu ikke kunde gøres Krav gældende mod ham, der ikke havde vidst, at Maleriet ikke var en Original. Hvorvidt er hans Standpunkt berettiget?
3. Rederiet A, der havde bestilt et Skib paa et Skibsværft, solgte sine Rettigheder ifølge Kontrakten til Rederiet B, der som Vederlag dels skulde betale et vist Beløb, dels overtage A's Forpligtelser overfor Værftet.

Medfører Kontrakten, at Værftet faar et Krav mod B, og at A's Forpligtelse overfor Værftet ophører? I benægtende Fald: Hvilke yderligere Betingelser kræves der til disse Virkningers Indtræden?

4. A ejer en 3000 Kvadratmeter stor Ejendom, der er smukt beliggende ved en Skov med Udsigt over Havet. Staten ønsker at ekspropriere til Jernbaneanlæg det væsentligste af denne Ejendom, nemlig 2800 Kvadratmeter. A gør overfor Ekspropriationskommissionen Krav paa, 1) at der i Erstatning ikke blot skal gives ham en Sum, fastsat efter, hvad Jorden i Almindelighed koster pr. Kvadratmeter i denne Egn, men tillige en Sum for den forøgede Værdi, Ejendommen har gennem sin smukke Beliggenhed, og 2) at Staten ikke blot skal ekspropriere de 2800 Kvadratmeter af hans Ejendom, men ogsaa Resten, 200 Kvadratmeter, der isoleret set ingen Værdi har for ham.

Hvorledes bør disse Spørgsmaal afgøres efter dansk Ret?

5. A er besvangret udenfor Ægteskab og bistaas ved sin Nedkomst af sin Veninde B, der efter Aftale med A paatager sig straks efter

Fødslen at aflive Barnet ved at kaste det i en Mergelgrav. I Henhold hertil modtager *B* det nyfødte Barn, men undervejs til Mergelgraven fortryder hun Aftalen, og i Stedet for at drukne Barnet bringer hun det til sin Søster, som modtager det i Pleje. Barnet bliver imidlertid hos Søsteren angrebet af Kighoste og dør 14 Dage gammelt. *B* har holdt *A* i Uvidenhed om, at hun har undladt at drukne Barnet.

Hvorledes bliver *A*'s og *B*'s Forhold strafferetligt at bedømme?

6. At fortolke Straffelovens § 291, Stk. 1.

7. *A* har under en Sag paastaaet *B* dømt til at betale et Gældskrav paa 800 Kr., men ved Dom afsagt den 2. September kun faaet sig 500 Kr. tilkendt. Den følgende 23. September indgiver han til Fogeden Begæring om Foretagelse af Udlæg for dette Beløb, men det viser sig, at *B* Dagen før har iværksat Anke.

Bliver Udlægets Foretagelse derved forhindret? Er *A* ved sin indgivne Eksekutionsbegæring afskaaret fra under Ankesagen at paastaa Dom for det oprindelige paastaaede Beløb, 800 Kr.?

Hvis *A* efter den tidligere Doms Afsigelse har fundet Korrespondance, der skal vise, at han foruden de tilkendte 500 Kr. har 300 Kr. til Gode, kan han da gøre Kravet herpaa gældende ved en ny Sag i første Instans?

8. En Direktør for en Fabrik, der en Del af Aaret rejste for denne med Godtgørelse af Rejseudgifter efter Regning, formener, at disse i Medfør af § 6 a i Lov Nr. 149 om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 som »Driftsomkostninger» maa fradrages i hans skattepligtige Indkomst. Subsidiært hævder han, at han højst kan være skattepligtig af den Del af Rejseudgifterne, der svarer til hans personlige Egetforbrug under Rejsen. Han nedlægger derhos forskellige Paastande med Hensyn til den nærmere Beregning af Fradragenes Størrelse.

Hvorvidt vil han kunne forlange Domstolenes Afgørelse af disse Spørgsmaal?

3) Det særlig læste Afsnit indenfor Formueretten.

Tingsret: Hvad forstaas ved et samtidigt, særligt Fælleseje, og hvorledes hæftes der af Fællesejets Medlemmer for den Fællesejet gyldig paadragne Gæld?

Obligationsret: I hvilket Øjeblik bliver et Løfte normalt bindende? Kan en Erklæring binde en Person tidligere eller selv om han ikke har afgivet den til nogen?

4) Det særlig læste Afsnit udenfor Formueretten.

Privatret I: Paa hvilken Maade kan et Testamente genkaldes, og hvornaar maa et gyldigt oprettet Testamente anses for tilbagekaldt?

Retspleje: Hvorvidt kan Udstykning af et Krav i flere Processer finde Sted?

Eksamens 3dje Del (Anordning 11. April 1931).

1) Teoretisk Opgave: Samme Opgave som i Tingsret ved Eksamens 2den Del efter Anordning af 19. April 1918 (se ovenfor).

2) Almindelig Opgave.

1. *A* havde givet en Pengeudlaaner Haandpant i et Maleri, som han havde købt som en Rubens. Pengeudlaaneren solgte det ved Auktion

i Henhold til Konkurslovens § 155 som en Rubens for 50 000 Kr., hvilket netop dækkede hans Krav. Han havde ikke foretaget noget som helst for at undersøge, om Billedet virkelig var en Rubens, og havde ikke engang spurgt A, hvorvidt denne i sin Tid havde faaet Bevisligheder forelagt desangaaende. Tre Aar senere opdagede Auktionskøberen, at Billedet i den videnskabelige Litteratur enstemmig antoges ikke at være et Originalværk, og han anlagde straks Sag mod Pengeudlaaneren til Handelens Tilbagegang. Pengeudlaaneren paastod sig frifundet, idet han bl. a. hævdede, at han som Panthaver ikke kunde have Ansvar for Maleriets Egenskaber, og at der i al Fald nu ikke kunde gøres Krav gældende mod ham, der ikke havde vidst, at Maleriet ikke var en Original. Hvorvidt er hans Standpunkt berettiget?

2. Rederiet A, der havde bestilt et Skib paa et Skibsværft, solgte sine Rettigheder ifølge Kontrakten til Rederiet B, der som Vederlag dels skulde betale et vist Beløb dels overtage A's Forpligtelser overfor Værftet.

Medfører Kontrakten, at Værftet faar et Krav mod B, og at A's Forpligtelse overfor Værftet ophører? I benægtende Fald: Hvilke yderligere Betingelser kræves der til disse Virkningers Indtræden?

3. Hvorvidt kan et Selskabs Aktiekapital nedsættes uden forudgaaende Varsling af Kreditorerne?

4. A ejer en 3000 Kvadratmeter stor Ejendom, der er smukt beliggende ved en Skov med Udsigt over Havet. Staten ønsker at ekspropriere til Jernbaneanlæg det væsentligste af denne Ejendom, nemlig 2800 Kvadratmeter. A gør overfor Ekspropriationskommissionen Krav paa, 1) at der i Erstatning ikke blot skal gives ham en Sum, fastsat efter, hvad Jorden i Almindelighed koster pr. Kvadratmeter i denne Egn, men tillige en Sum for den forøgede Værdi, Ejendommen har gennem sin smukke Beliggenhed, og 2) at Staten ikke blot skal ekspropriere de 2800 Kvadratmeter af hans Ejendom, men ogsaa Resten, 200 Kvadratmeter, der isoleret set ingen Værdi har for ham.

Hvorledes bør disse Spørgsmaal afgøres efter dansk Ret?

5. A har under en Sag paastaaet B dømt til at betale et Gældskrav paa 800 Kr., men ved Dom afsagt den 2. September kun faaet sig 500 Kr. tilkendt. Den følgende 23. September indgiver han til Fogeden Begæring om Foretagelse af Udlæg for dette Beløb, men det viser sig, at B Dagen før har iværksat Anke.

Bliver Udlæggets Foretagelse derved forhindret? Er A ved sin indgivne Eksekutionsbegæring afskaaret fra under Ankesagen at paastaa Dom for det oprindelig paastaaede Beløb, 800 Kr.?

Hvis A efter den tidligere Doms Afsigelse har fundet Korrespondance, der skal vise, at han foruden de ham tilkendte 500 Kr. har 300 Kr. til Gode, kan han da gøre Kravet herpaa gældende ved en ny Sag i første Instans?

6. En Direktør for en Fabrik, der en Del af Aaret rejste for denne med Godtgørelse af Rejsseudgifter efter Regning, formener, at disse i Medfør af § 6 a i Lov Nr. 149 om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 som »Driftsomkostninger« maa fradrages i hans skattepligtige Indkomst. Subsidiært hævder han, at han højst kan være skattepligtig af den Del af Rejsseudgifterne, der svarer til hans personlige Egetforbrug under Rejsen, hvorhos han nedlægger forskellige Paastande med Hensyn til den nærmere Beregning af Fradrage-

nes Størrelse. — Hvorvidt vil han kunne forlange Domstolenes Afgørelse af disse Spørgsmaal?

7. Hvorvidt er Parterne bundet ved deres Proceserklæringer, under den samme eller under en senere Sag?

3) Konkret Opgave.

Samme Opgave som ved Eksamens 2den Del efter Anordning af 19. April 1918.

Sommeren 1934.

Eksamens 1ste Del (Anordning 11. April 1931).

1. A staar fra Begyndelsen af Januar Maaned 1933 i Forhold til Pigen *B* og forlover sig den 1. Marts s. A. med hende. Hendes rige Onkel *C*, der ved Testamente har indsat hende til sin eneste Arving, er meget imod hendes Forbindelse med *A*, hvem han ikke kan lide, og søger under gentagne alvorlige Samtaler med *B* at bevæge hende til at afbryde Forbindelsen med *A* under Trusel om at gøre hende arveløs. Alle disse Samtaler fortæller *B* til *A*, og navnlig fremhæver hun for ham, hvor alvorlig Onkelens Trusel er for hende. I December 1933 føder *B* et Barn, samme Maaned dør *C* efter at have tilbagekaldt sit Testamente under udtrykkelig Henviisning til, at han har erfaret, at *B* var blevet frugtsommelig ved *A*. Efter at denne er gjort bekendt med *C*'s Disposition, hæver han i Slutningen af December 1933 sin Forlovelse med *B*, idet han paaberaaber sig, at hans økonomiske Forhold ikke tillader ham at indgaa Ægteskab. *B* anlægger nu Sag mod *A* til Erstatning for den ved Forlovelsens Ophævelse forvoldte Forstyrrelse af hendes Stilling og Forhold. Det oplyses, at ifølge Retslægeraadets Erklæring kan Barnet være avlet i Maanederne Februar—Marts 1933.

Hvilke Indsigelser kan *A* tænkes at ville gøre gældende mod *B*'s Søgsmal, og hvorledes bør Sagen falde ud?

2. Kan ved Politiets Hjælp en bortrømt Ægtefælle, et bortløbet Barn, en bortgaaet Tjenestepige eller Lærling eller en bortrømt Sømænd bringes tilbage til rette Vedkommende?
3. Paa hvilke Maader kan den, der har faaet Haandpant i en Fordring, søge Fyldestgørelse i denne?
4. Til hvilke Traktaters Afslutning kræver Grundlovens § 18 Rigsdagens Samtykke?
5. I 1890 blev en dansk Mand gift med en fransk Kvinde, Fru *X*, der efter fransk Ret ikke mistede sin franske Statsborgerret, naar hun ikke ved Ægteskabet erhvervede en fremmed Statsborgerret i Stedet. I 1896 blev Ægtefællerne, der stadig bor i Danmark, separerede, uden at Ægteskabet dog siden er blevet endeligt opløst ved Skilsmisse.

Fru *X* hævder nu at have Valgret til Rigsdagen som dansk Statsborger. Kan der gives hende Medhold deri?

6. Hvad forstaas ved Soterritoriet, og hvilken Raadighed kan Staten udøve over dette?
7. Vil Danmark lovlig kunne angribes af nogen fremmed Magt:
 - a) Efter Folkeforbundspagten?

- b) Efter Briand-Kelloggpagten?
 - c) Gør det nogen Forskel, om den angribende Magt har opsagt Folkeforbundspagten eller Briand-Kelloggpagten?
8. Kan en Person, som har Næringsbrev paa Haandværk i Kommunen *A*, afsætte Varer i Nabokommunen *B*? Er det i saa Henseende af Betydning, om han ogsaa har løst Næringsbrev paa Haandværk i Kommunen *B*, samt om og hvor han *udover* sin Næring?

Eksamens 2den Del (Anordning 11. April 1931).

A. Dansk Strafferet.

1. *A*, *B* og *C* — alle hidtil ustraffede — planlægger i Forening efter Forslag af *C* at udplyndre *C*'s 77-aarige Tante, Fru *D*, der driver en lille Butikshandel i Valby, og som efter *C*'s Opgivende skal have Penge beroende i en Kommode i et Værelse bag Butikken. Efter Planen skal *A* og *B* afhente *C* i dennes Logis, og Forbrydelsen skal udføres saaledes, at *C* skal holde Vagt paa Gaden, medens de to andre gaar ind i Butikken, knebler og binder Fru *D* og derefter stjæler Pengene.

Efter Aftalen indfinder *A* og *B* sig ved *C*'s Logis for at afhente ham. *C*, der er hjemme, har imidlertid faaet Skrupler ved at deltage i Forbrydelsen. Han lader derfor, som om han ikke er hjemme, og lukker ikke op ved de andres Banken paa Døren.

A og *B* beslutter nu at udføre Forbrydelsen paa egen Haand. De indfinder sig i Fru *D*'s Butik, hvor de lukker Døren indvendig fra. *A* griber Fru *D* bagfra om Halsen med begge Hænder, idet han holder Tommelfingrene om hendes Nakke og de fire andre Fingre paa hver Haand om hendes Strube og trykker saa haardt til, at hun ikke kan skrike. Medens *A* saaledes holder hende fast, binder *B* hendes Arme og Ben med et medbragt Reb og stopper et Tørklæde i Munden paa hende. De gennemsøger derefter i Hast Bagværelset uden at finde Pengene, men tør af Frygt for Opdagelse ikke fortsætte og forlader Gerningsstedet uden Udbytte, idet de lader Fru *D* ligge.

En halv Time senere findes Fru *D* af tilfældigt tilstedekommande Personer liggende død i Butikken, og senere samme Dag paagribes *A*, *B* og *C*.

Efter den foretagne Lægeundersøgelse maa det antages, at Fru *D* er død som Følge af *A*'s Kvælertag, og at Døden er indtraadt, lige inden der kom andre tilstede.

A og *B* forklarer, at de ikke har haft til Hensigt at dræbe Fru *D*, men blot at uskadeliggøre hende. De var paa det rene med, at hun havde mistet Bevidstheden, men de paastaar, at hun var i Live og aandede, da de forlod hende. De indrømmer, at de var klare over, at hendes Tilstand var livsfarlig. Disse Forklaringer maa lægges til Grund ved Sagens Afgørelse.

Under Retssagen bliver *C* underkastet mental Observation. Lægeerklæringen gaar ud paa, at *C* nu er sindssyg, lidende af Fængselspsykose, men at der intet Holdepunkt er for at antage, at han skulde have frembudt noget mentalt abnormt paa den Tid, da Forbrydelsen blev begaaet.

Hvorledes bliver Sagen strafferetligt at bedømme?

2. *A*, der har solgt en ham tilhørende Cigarforretning med Lager og Inventar for 2500 Kr. kontant, og som skylder *B* 2000 Kr. for Varer, leverede paa Kredit til Forretningen, benytter af Købesummen 700 Kr.

til Spil paa Traverbanen og 1500 Kr. til Tilbagebetaling af et Laan, han i sin Tid har modtaget af en Ven. Bortset fra Gangklæder og Bohave af ubetydelig Værdi ejer A intet.

Hvorvidt, eventuelt efter hvilke Straffebestemmelser, kan A straffes for sit Forhold overfor B?

3. Fru A har sin Mand mistænkt for at have avlet et Barn med Fru B. For at faa Vished henvender hun sig til C, der virker som privat Detektiv, og som mod et Vederlag af 50 Kr. paatager sig at skaffe Sagen oplyst.

Efter at C ad anden Vej havde faaet oplyst, at Fru B nylig havde født et Barn paa et Fødehjem, henvendte han sig til Fru B, overfor hvem han urigtigt opgav at være Opdagelsesbetjent og at skulle afhøre hende i Anledning af en indkommen Anmeldelse om, at hun skulde have født i Dølgmaal og skaffet Barnet af Vejen. Han forhørte hende derefter om, hvem der var Fader til Barnet, og hvor dette var anbragt. Fru B nægtede til at begynde med at besvare disse Forespørgsler, men da C nu truede hende med Anholdelse og Fru B frygtede for, at han skulde gøre Alvor af denne Trusel, meddelte hun ham, at A var Fader til Barnet, og at dette var anbragt i Pleje et Sted paa Landet.

C bragte disse Oplysninger videre til Fru A, som betalte ham de aftalte 50 Kr.

Hvorvidt, eventuelt efter hvilke Straffebestemmelser, kan C straffes?

4. At fortolke og ved Eksempler oplyse Omraadet for Strfl. § 298, Nr. 2.

B. Dansk Privatrets 1. Afdeling.

1. I Marts 1933 meddeles der Prokurist Peter Jensen og Hustru Separationsbevilling bl. a. paa Vilkaar, at deres 9-aarige Søn skal være undergivet Hustruens Forældremyndighed, og at Manden skal svare Bidrag til Hustruens og Barnets Underhold efter Overøvrighedens nærmere Bestemmelse. I de følgende Maaneder kommer Manden af og til paa Besøg hos Hustruen, uden dog at have Samleje med hende. For at Manden kan faa Lejlighed til at være sammen med Sønnen, enes Forældrene om at holde Sommerferie sammen. I to Uger i Juli 1933 bor de sammen i et Sommerpensionat. De har fælles Soveværelse og lever sammen som Ægtefæller.

Under Sommeropholdet indvilliger Hustruen i at flytte sammen med Manden, naar hun omkring 1. September kommer tilbage fra et Besøg hos sin Familie i Jylland. Senere fortryder hun dog Aftalen og meddeler dette til Manden. Denne ophører herefter med at betale Underholdsbidrag til Hustruen og Barnet, idet han gør gældende, at Separationen er bortfaldet ved det passerede.

Kan der gives ham Medhold heri?

2. At fortolke Ordene »Gaver, som bestaar i Livsforsikring, Overlevelserente eller lignende Forsørgelse, som sikres den anden Ægtefælle« i § 30 i Lov af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger.
3. Efter at Købmand A's Bo er taget under Konkursbehandling, giver han — der ikke har Livsarvinger — overfor sin Fader Afkald paa enhver Arv efter denne paa det Vilkaar, at hans Hustru indsættes til at arve den Lod, som ellers vilde være tilfaldet ham. Dette sker ved et af Faderen samtidig oprettet, notarielt bekræftet Testamente, hvori han under udtrykkelig Henviisning til Sønnens Arveafkald bestemmer, at Arven efter ham vil være at dele lige mellem hans Datter og Svi-gerdatter.

Som Følge af et Ulykkestilfælde dør Faderen nogle Maaneder senere. Paa Skiftet efter ham, der var Enkemand og tidligere havde udbetalt Børnene deres Mødrenearv, rejser saavel Konkursboet som A's Søster Indsigelse mod Gyldigheden af den til Fordel for A's Hustru truffne Ordning med Hensyn til Fordelingen af afdødes Efterladenskab.

Hvorvidt, eventuelt i hvilket Omfang, vil der være at tage Hensyn til disse Indsigelser?

Eksamens 3dje Del (Anordning 11. April 1931).

1) Teoretisk Opgave: Til hvem kan mundtlige Fordringer, Gældsbreve og Fordringer med andet skriftligt Grundlag betales med frigørende Virkning, navnlig hvor Fordringen er overført til en ny Kreditor?

2) Almindelig Opgave:

1. Hvorledes hæfter to Personer overfor Kreditor, naar de uden nærmere Bestemmelser har underskrevet
 - a) en Kontrakt, hvorved de sælger en Hest, de har i Sameje,
 - b) en Kontrakt om Salg af en generisk bestemt Ting,
 - c) en Købekontrakt som Købere,
 - d) et Gaveløfte,
 - e) et Gældsbreve for et Pengelaan,
 - f) en Selvskyldnerkautionserklæring?

2. A, der boede i Rønne, anmodede i et Brev en københavnsk Forretning om snarest at sende ham et nærmere betegnet Radioapparat til Katalogprisen 800 Kr. Apparatet blev afsendt med den sædvanlige Rutedamper. Denne kolliderede undervejs med et andet Skib. Aarsagen til Sammenstødet blev aldrig fuldt opklaret; ialfald henstod det som uvist, om der var udvist Fejl fra nogen af Siderne. Apparatet led ved Kollisionen en Skade, hvorved dets Værdi forringedes med en Fjerdedel. A reklamerede straks og meddelte, at han kun vilde betale 600 Kr.

Har Forretningen Krav paa alle de 800 Kr.?

Kan den af Parterne, paa hvem Tabet falder, kræve det helt eller delvis erstattet af noget af Skibenes Rederier?

3. Muremester Aksel Jensen giver den 17. Januar 1934 Landbobanken i Hørby til Pant for sin Skyld til Banken, 750 Kr. 35 Øre, Transport paa sin Fordring, stor 1050 Kr., paa Entreprenør Søren Højgaard. Om denne Transport giver Landbobanken den 10. Februar samme Aar Højgaard Underretning, ledsaget af Bevis for Transporten. Den 28. Marts 1934 gaar Aksel Jensen fallit. Hvorvidt kan Landbobanken, uafhængig af Konkursen, søge Fyldestgørelse i Fordringen paa Højgaard?
4. Hvorvidt kan A, der har givet B en Forkøbsret til sin faste Ejendom, stifte en langvarig Brugsret til Fordel for C, uden at B kan gøre sin Forkøbsret gældende?
5. Hvilke Virkninger tilkommer der en Parts Tilstaaelse i en borgerlig Retssag, og hvorvidt vil Tilstaaelsen kunne kaldes tilbage?
6. Hvorvidt vil en Dommers Beslutning om, at han viger eller ikke viger sit Sæde, eller om, hvorvidt Dørene skal lukkes eller ikke, kunne gøres til Genstand for Anke eller Kære?

7. Kan Skyldneren give Afkald paa sin Ret ifølge Rpl. § 511, 3. Stk. til at forlange fremtidig Arbejds løn undtaget fra Udlæg eller paa andre lovhjemlede Eksekutionsfritagelser?

3) Konkret Opgave.

Frk. Elly Nielsen havde faaet et Beløb, stort 20,000 Kr., tilgode hos Sagfører K. Petersen i Anledning af, at denne i Henhold til en af hende udstedt Fuldmagt havde hævet og kvitteret for Modtagelsen af Beløbet 20,000 Kr. efter et hende tilhørende Pantebrev, der skulde indfries. Frk. Nielsens Sagfører, Overretssagfører Rasmussen, rykkede gentagne Gange Sagfører K. Petersen for Beløbet, og den 1. Oktober 1927 underskrev denne et frivilligt Forlig, hvorefter de 20,000 Kr. skulde betales senest den 1. Juli 1928.

Sagfører Petersen drev Sagførerforretning med sin Søn Overretssagfører L. Petersen som Medhjælper, og det ovenomhandlede Beløb var indgaaet i Sagfører K. Petersens Kasse og derefter forbrugt. Det lykkedes imidlertid Overretssagfører L. Petersen, der i Anledning af Overretssagfører Rasmussens Henvendelse havde paataget sig Selvskyldnerkaution for Faderens Forpligtelse, at fremskaffe et Beløb, stort 10,000 Kr., og under 1. Juli 1928 overleverede han en Sparekassebog, hvorpaa indestod det nævnte Beløb, til Overretssagfører Rasmussen, som derefter under samme Dato udstedte saalydende Kvittering:

»Underskrevne Overretssagfører Rasmussen erkender herved D. D. af Overretssagfører L. Petersen at have modtaget Kontrabog med Sparekassen for København og Omegn Nr. 144421 af Paalydende 10,000 Kr. — Ti Tusinde Kroner. —

Denne Kontrabog har jeg paa Frøken Nielsens Vegne modtaget som Afdrag paa hendes Tilgodehavende hos Sagfører K. Petersen, stort 20,000 Kr., saaledes at dette Tilgodehavende nu andrager til Rest 10,000 Kr. med Renter fra 1. Juli 1928.«

I August s. A. gjorde Overretssagfører Rasmussen Udlæg i en Sagfører K. Petersen tilhørende, stærkt overprioriteret Ejendom, derunder i den Del, der kunde komme til at tjene til Sikkerhed for et indenfor Ejendommens virkelige Værdi liggende Skadesløsbrev, som K. Petersen havde udstedt til Landbobanken i Anledning af en af Banken ydet almindelig Kassekredit. Paa denne kunde Sagfører K. Petersen trække efter Behag, mens Banken ikke havde Krav paa, at han udnyttede den. Skadesløsbrevets Maksimum var 10,000 Kr.; af K. Petersen var der paa Udlægets Tid kun trukket 8,000 Kr., hvorfor Rasmussen gjorde Udlæg i den resterende tomme Plads paa 2,000 Kr. Herimod protesterede dog Banken, ligesom Udlæget ved sin Tinglysning fik Retsanmærkning om Bankens Ret.

Efter at Udlæget var sket, trak Sagfører K. Petersen yderligere c. 1,000 Kr. paa Kassekreditten, saaledes at Banken, da han afgik ved Døden, med Renter og Omkostninger ialt havde 9,000 Kr. tilgode.

I Oktober 1928 afgik Sagfører K. Petersen ved Døden, og hans og hans efterlevende Hustrus Bo blev som insolvent taget under Behandling som Arv- og Gældsfragaalesbo af Sagfører Knudsen som executor testamenti.

Under 23. December 1928 indgav Overretssagfører Rasmussen paa Frk. Nielsens Vegne til Sagfører Knudsen saalydende Anmeldelse i Sagfører K. Petersens Dødsbo:

»Som Sagfører for Frøken Elly Nielsen anmelder jeg herved i Sagfører K. Petersens Dødsbo Frøken Nielsens Tilgodehavende, stort 20,000 Kr., som Afdøde skylder Frøken Nielsen for Kontanter, idet det paagældende Beløb ved Indfrielse af et Pantebrev blev indbetalt til Afdøde, og som det, trods gentagne Paakrav fra mig paa Frøken Nielsens Vegne,

ikke var muligt at erholde udbetalt inden Sagfører K. Petersens Død. Jeg bemærker, at Sagfører K. Petersen den 1. Oktober 1927 har indgaaet frivilligt Forlig om Betaling af Gælden, at Overretssagfører L. Petersen ogsaa hæfter for denne, og at der ved Indkassering af en Sparekassebog, overleveret af Overretssagfører L. Petersen, er indgaaet 10,000 Kr. à conto paa Frøken Nielsens Tilgodehavende, hvorfor Frøken Nielsen er fyldestgjort for hele Hovedstolen, naar der fra Sagfører K. Petersens Bo er udbetalt 10,000 Kr.

Jeg paastaar endvidere Betaling af Renter 6 pCt. p. a. af det skyldige Beløb fra 1. Juli 1928 samt Inkassationsomkostninger 200 Kr.».

I Gældbogen i Dødsboet er det anmeldte Krav betegnet som Resttilgodehavende ifølge Forlig 10,000 Kr.

Forinden Skiftesamlingen til Fordringernes Prøvelse erklærede Sagfører Knudsen paa en Telefonforespørgsel fra Overretssagfører Rasmussen, at Kravet vilde blive indstillet til Godkendelse.

Paa Boets Foranledning blev Sagfører K. Petersens ovenfor omtalte Ejendom stillet til Tvangsauktion, men udbragte ikke mere end til Dækning af Skadesløsbrevet paa de 10,000 Kr. og de foranstaaende Prioriteter. Ved Købesummens Fordeling opstod der derefter en Auktionsdisput mellem Banken, Boet og Overretssagfører Rasmussen paa Frk. Nielsens Vegne. Banken forlangte at faa de 9,000 Kr. udbetalt, den havde ydet i Laan, medens Overretssagfører Rasmussen kun vilde anerkende dens Krav for de 8,000 Kr., der allerede var givet som Forstrækninger, før han gjorde Udlæg, hvorimod han paastod de resterende 2,000 Kr. udbetalt til hans Klient. Herimod protesterede Boet, forsaavidt angik de 1,000 Kr., der oversteg det af Banken ydede Laan, og paastod dette Beløb tilkendt Boet.

Paa den til Prøvelse af de i Boet anmeldte Fordringer berammede Skiftesamling blev Fordringen anerkendt som anmeldt som uprilegeret Krav.

Dette blev ligeledes paa en Telefonforespørgsel meddelt Overretssagfører Rasmussen.

Da der desuagtet senere opstod Tvist mellem Dødsboet og Overretssagfører Rasmussen om, af hvor stort Beløb Dividenden af Frk. Nielsens Fordring rettelig vilde være at beregne, har Sagsøgerne K. Petersens Dødsbo overfor Frøken Elly Nielsen nedlagt følgende Paastand:

Principalt, at den af Overretssagfører Rasmussen for Frk. Elly Nielsen i Boet efter Sagfører K. Petersen anmeldte Fordring anerkendes som uprilegeret Krav, men kun for 10,000 Kr. med Renter 6 pCt. p. a. fra 1. Juli 1928 og Inkassationsomkostninger 200 Kr. samt med Fradrag af det Beløb, der ved Auktionsdisputen maatte blive tilkendt Frk. Elly Nielsen.

Subsidiært, at det Beløb, der ved Auktionsdisputen maatte blive tilkendt Frk. Elly Nielsen, i hvert Fald vil være at fradrage i det af hende anmeldte Krav.

Frk. Nielsens endelige Paastand gaar derimod ud paa, at begge de af Boet nedlagte Paastande forkastes, og at der tilkendes hende Dividende i Overensstemmelse med hendes Anmeldelse i Boet.

I Boet anmeldte endvidere Overretssagfører L. Petersen et Krav paa 10,000 Kr. med Renter 6 pCt. p. a. fra 1. Juli 1928 at regne i Anledning af den af ham den nævnte Dato foretagne Indbetaling. Herimod blev der dog protesteret fra Boets Side, idet man ikke kunde erkende, at der tilkom Overretssagfører L. Petersen noget Regreskrav.

Der ønskes, under en Gennemgang af de nedlagte Paastande og af de Omstændigheder, hvorpaa disse kan støttes, en Redegørelse for, hvilket Udfald saavel Retssagen som Auktionsdisputen og Striden om Overretssagfører L. Petersens Anmeldelse af et Krav paa 10,000 Kr. bør faa.

β. Statsvidenskabelig Eksamen.

Vinteren 1933—34:	Der indstillede sig	5,	5	fuldendte Eksamen.
Sommeren 1934:	— — —	7,	6 — —	
Ialt indstillede sig		12,	11	fuldendte Eksamen.

Af disse fik 7 Første Karakter og 4 Anden Karakter.

<i>Vinteren 1933—34.</i>			<i>Sommeren 1934.</i>		
Andersen, Hans Peter	218	Første	Grosbøl, Thiel Hansen	194½	Anden
(1928)			(1928)		
Andersen, Signe Johanne	191½	Anden	Jørgensen, Henry Carl	206½	Første
(1916)			(1928)		
Friis-Skotte, Marchen Eli-	202½	Første	Kallestrup, Lauge Rein-	190	Anden
sabeth (1927)			holdt (1926)		
Kampmann, Olfert Viggo	205½	Første	Madsen, Vagn Vinge	202½	Første
Fischer (1928)			(1928)		
Lauritzen, Svend Philip	203	Første	Moe, Jørgen Olaus (1928)	203	Første
(1928)			Munch, Ebbe Helge (1922)	171½	Anden

Skriftlige Opgaver.***Eksamens 1. Del.*****Vinteren 1933—34.**

1) Nationaløkonomi: Der ønskes en kort Besvarelse af følgende tre Spørgsmaal:

- 1) Undersøg Efterspørgselskurvernes Forløb for Varerne Benzin og Tændstikker.
- 2) Argumenter for og imod Bimetallisme.
- 3) Landbrugets Grundforbedringskredit.

2) Borgerlig Ret: I hvilke Tilfælde kan der udenfor Kontraktsforhold paalægges Erstatningsansvar, uden at den erstatningspligtige er Skyld i Skaden?

Sommeren 1934.

1) Nationaløkonomi: Der ønskes en kort Besvarelse af følgende tre Spørgsmaal:

- 1) Undersøg de økonomiske Virkninger, ifald man i et lukket Samfund til Fremstilling af Brød yder et Statstilskud paa 50 pCt. af den hidtidige Brødpriis.
- 2) Undersøg Holdbarheden af det amerikanske Beskyttelsesargument, at Tolden skal tjene til Udligning af Varernes Produktionsomkostninger i Udlandet og i Indlandet.
- 3) Hvilke principielle Forskelligheder er der mellem Banker og Sparekasser?

2) Borgerlig Ret: At udvikle Hovedreglerne om Overdragelse af fast Ejendom.

Tillægsprøve til 1ste Del (efter Anordning af 1. December 1933).

Sommeren 1934.

1. Hvilke principielle Forskelligheder er der mellem Banker og Sparekasser?

2. Kommenter følgende Udtalelse, der tilskrives Abraham Lincoln:
 »I don't know much about the tariff, but I know this much: When we buy manufactured goods abroad, we get the goods and the foreigner gets the money; when we buy the manufactured goods at home, we get both the goods and the money.«

3. Evneteorien som Princip for Beskatningen.

Eksamens 2. Del.

Vinteren 1933—34.

1) Nationaløkonomiens Teori: Hvilke Forhold er bestemmende for Udbudet af Arbejdskraft?

2) Nationaløkonomiens Politik: Hvorvidt kan Lovgivningsmagten sænke et Lands Rentefod?

3) Statistik: Beskæftigelsens Variation efter Sæson og Konjunkturer belyses for de forskellige Arbejdergrupper, dels efter Produktionsstatistiken, dels efter Arbejdsløshedsstatistiken.

4) For Kandidater, der har valgt Formueret: Hvilke er Hovedpunkterne af den ved Tinglysningsloven af 31. Marts 1926 indførte Retsordning, der har til Formaal at befæste Tilliden til Tingbogen og de tinglyste Dokumenter?

For Kandidater, der har valgt Statsret: Til hvilke kgl. Beslutninger kræves Ministerkontrasignatur, hvad er Betydningen af Kontrasignaturen, og kan andre Ministre end de kontrasignerende blive ansvarlige for Beslutningen?

Sommeren 1934.

1) Nationaløkonomiens Teori: Vilkaarene for Prisdannelsen, hvor Stor-driftens Fordele gør sig gældende.

2) Nationaløkonomiens Politik: (For 4 Kandidater) Det offentliges Finanspolitik som Middel til Konjunkturudjævning. (For 3 Kandidater) Takstfastsættelsen ved forenet Udbud i Trafikvirksomheder.

3) Statistik: 1) Hovedstadens Andel i Danmarks Industri, Handel og Trafik. 2) Kan det paa Grundlag af de i Tab. 11 i Statistisk Aarbog 1933 anførte Tal afgøres, om Dødeligheden i 1922 var større end i 1925, eller om Forskellen er for lille til at afgøre Spørgsmaalet? (1) betragtes som Hovedspørgsmaalet).

4) Statsret: Til hvilke Traktater udkræves Rigsdagens Samtykke, og hvad er den stats- og folkeretlige Virkning af, at dette gives eller nægtes?

γ. Eksamen i Forsikringsvidenskab og Statistik.

Vinteren 1933—34: Der indstillede sig	3,	3 fuldendte Eksamen.
Sommeren 1934: — — —	1,	1 fuldendte Eksamen.
Ialt indstillede sig	4,	4 fuldendte Eksamen.

Af disse fik 2 Laudabilis og 2 Haud illaudabilis 1mi gr.

Vinteren 1933—34.

Christensen, Børge Esbern
 (1926) 215 Haud ill. 1.
 Johansen, Paul (1928) 276 Laud.
 Smith, Margrethe (1928) 269 Laud.

Sommeren 1934.

Howitz, Johann Heinrich
 (1928) 231 Haud ill. 1.

Skriftlige Opgaver.**Eksamens 1. Del.**

V i n t e r e n 1933—34.

Interpolationsregning og Rentesregning (4 Timer):

1. Nedenstaaende Brudstykke af en Tabel over ρ^n renses først, saa godt det ved Differensprøver lader sig gøre, for Fejl. Dernæst bestemmes Rentefoden og de tabellerede Varigheder saa godt det kan gøres paa Grundlag af de opgivne Talværdier.

2.511496
2.629839
2.753758
2.883517
3.019389
3.161667
3.310643
3.466642
3.629991
3.801038
3.980145

2. Et Laan paa 100 000 Kr. paatænkes optaget paa følgende Betingelser:

I de første 5 Aar afdrages intet paa Laanet, men det forrentes med 6 pCt. p. a., betalbar halvaarlig.

I de følgende 10 Aar afdrages ved Slutningen af hvert Halvaar 2500 Kr.; Restgælden forrentes med 5 pCt. p. a., betalbar halvaarlig.

Restgælden efter 15 Aars Forløb amortiseres i Løbet af de følgende 20 Aar ved en konstant halvaarlig Ydelse til Dækning af Afdrag og Renter à 2 pCt. halvaarlig.

Til hvilken Kurs maa Laanet udstedes, naar Laangiveren skal have $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a., betalbar halvaarlig, af sine Penge?

3. Idet x er et Multiplum af h , sættes

$$\sum_h f(x) = h [f(x-h) + f(x-2h) + \dots + f(0)].$$

Operationen $\sum_h$ kan gentages. Udtryk den r Gange gentagne Sum ved Funktionsværdierne.

Nationaløkonomi: Hvad bestemmer, hvilke Varer et Land eksporterer og importerer?

Borgerlig Ret: Samme Opgave som ved Statsvidenskabelig Eksamens 1. Del (se S. 58).

S o m m e r e n 1934.

Interpolationsregning og Rentesregning (4 Timer):

1. I Spitzer's Tabeller interpoleres til a_n , 5 pCt., idet $n = 35\frac{1}{2}$. Der ønskes al den Nøjagtighed, der kan faas af Tabellen, og Nøjagtigheden kontrolleres ved Restleddet.

2. Idet α og β er positive hele Tal, beregnes

$$\sum_{\alpha}^{\beta} \frac{2x^3 + 15x^2 + 22x + 1}{x^2 + 8x + 15}$$

3. Et Laan tilbagebetales paa saadanne Vilkaar, at der finder hel-aarlige Afdrag Sted som ved et Annuitetslaan med Varighed n Aar og den helaarlige Laanerentefod i_0 , hvorimod Restgælden forrentes med $\frac{i_0}{2}$ halvaarlig.

Angiv en Formel til Beregning af Laanets Værdi, naar den oprindelige Gæld er 1.

Hvad er specielt Værdien, naar Laanesummen er 10 000 Kr., Varigheden 20 Aar, den helaarlige Laanerente 5 pCt. og Opgørelsesrenten 4 pCt. helaarlig?

Nationaløkonomi og Borgerlig Ret: Samme Opgaver som ved Statsvidenskabelig Eksamens 1. Del (se S. 58).

Eksamens 2. Del.

Vinteren 1933—34.

Forsikringsmatematik (4 Timer):

1. Hvilken Rolle spiller Integralet

$$J = \int_0^n {}_t p_x {}_t u_{x+t} \bar{a}_{\overline{t}|} dt$$

ved Forsikringer med Præmietilbagebetaling? Hvorledes vil De beregne Integralets Værdi?

Eksempel: $x = 1$ (Alder næste Fødselsdag),
 $n = 20$, Hafnia's Grundtavler.

2. Paa Grundlaget O^M (5) 4 pCt. beregnes med en rimelig Grad af Tilnærmelse $\bar{A}_{40:50:60}^2$.

3. Vis ved direkte Ræsonnement uden Regning, at

$${}_t p_x^{ai} = \frac{l_{x+t} - l_{x+t}^a - \frac{l_{x+t}^i}{l_x^i} (l_x - l_x^a)}{l_x^a}.$$

Forsikringsmatematik (8 Timer):

Undersøg ved hensigtsmæssigt valgte numeriske Eksempler paa Grundlaget Danmark's Grundtavler, 4 pCt., om Præmiereserven for en Livsforsikring med Udbetaling med kontinuert Præmiebetaling i hele Forsikringstiden for en blandet Bestand af saadanne Forsikringer med en rimelig Grad af Tilnærmelse kan opgøres, som om alle Forsikringerne havde samme Udløbsalder, idet Nettopræmierne beregnes for denne Udløbsalder, men Varighederne respekteres.

Regningerne føres saa vidt, at man faar nogen Forestilling om Metodens Begrænsning, og der gøres Rede for, hvorledes en passende fast Udløbsalder for en i Praksis foreliggende Bestand kan tænkes bestemt.

Iagttagelseslære (4 Timer):

1. En Terning er saaledes forfalsket, at 6 gennemsnitlig viser sig fire Gange saa hyppigt som 1, og dobbelt saa hyppigt som 2, 3, 4 og 5, der forekommer lige hyppigt. Find Sandsynligheden for i to Kast med denne Terning at faa:

1°. To Seksere.

2°. Mindst 1 Sekser.

3°. Det samme Antal Øjne i begge Kast.

2. I Glover's Tables findes følgende Tabel:

p	$1 \cdot 04^{\frac{1}{p}}$
2	1.01980390
3	1.01315941
4	1.00985341
6	1.00655820
12	1.00327374
13	1.00302153
26	1.00150963
52	1.00075453
365	1.00010746
∞	1.00000000

Funktionsværdierne med Undtagelse af den sidste, som er eksakt og skal respekteres, opfattes som lagttagelser med Fejl (Afrundingsfejl), der følger Elementærfejlløven. Funktionsværdierne udjævnes ved mindste Kvadraters Metode som et anden Grads Polynomium i $\frac{1}{p}$.

Hvad er Middelfejlene paa de fundne Konstanter i Polynomiet?

3. Beregn Korrelationskoefficienten for Fejlloven i to Variable

$$f(x, y) = K_0 f_1(x + cy) f_2(y + \gamma x),$$

hvor $f_1(\xi)$ er den typiske Fejllov og $f_2(\eta)$ Fejlloven

$$f_2(\eta) = y_0 \left(1 + \frac{\eta^2}{\alpha^2}\right)^{-\nu}.$$

Nationaløkonomi: Driftsherrens Indtægt.

Statistik (6 Timer): Samme Opgave som ved Statsvidenskabelig Eksamens 2. Del (se S. 59).

Obligationsret: Hvorvidt kan der uden for Kontraktsforhold indtræde Erstatningsansvar for Skade, som ikke er foraarsaget ved nogen Persons retsstridige Forhold?

Statistik (8 Timer): Ved en Fejl er Opgaven i dette Fag Vinteren 1933—34 anført som stillet i Sommeren 1933 i Aarbogen for 1932—33, Side 50, hvortil henvises. Opgaven i Statistik (8 Timer) i Sommeren 1933 lød saaledes:

Et privat Lovforslag om en almindelig Alderdomsforsikring gaar bl. a. ud paa følgende:

Enhver Person betaler uanset eventuel Invaliditet i Alderen fra 20 til 65 Aar en aarlig Præmie af 24 Kr., til hvilken yderligere Staten yder 4 Kr., Forsørgelseskommunen 2 Kr. i aarlige Præmietilskud. Den af de indbetalte Præmier dannede Kapital forvaltes af Kommunen og skal (om fornødent ved Rentetilskud fra Staten) forrentes med 5 pCt. p. a.

Ved Opnaaelsen af 65 Aars Alderen har den forsikrede Ret til en livsvarig aarlig Pension af 10 pCt. af det Beløb, hvortil hans indbetalte Præmier og Præmietilskud da er vokset ved en Forrentning af 4 pCt. p. a.

Ved Dødsfald udbetales der den forsikredes Arvinger det Beløb, hvortil hans indbetalte Præmier og Præmietilskud da er vokset ligeledes ved en Forrentning af 4 pCt. p. a., ved Dødsfald inden 65 Aar med sit fulde Beløb, ved Dødsfald efter 65 Aar med det Beløb, der maatte være til Rest efter Udbetaling af Pensioner. Den Del, der hidrører fra det offentlige Præmietilskud, udbetales dog kun, naar Døden indtræffer efter 30 Aars Alderen.

Kommunens Overskud anvendes til: 1) Pension til dem, der bliver ældre end 86 Aar, 2) Præmietilskud for invalide eller økonomisk vanske-

ligt stillede, 3) Invaliderente efter Kommunens Bestemmelse og 4) Administration af Ordningen.

Der ønskes en Redegørelse for de Bemærkninger, Forslaget i første Række giver Anledning til, idet der dog herved kan ses bort fra de særlige Forhold, der gør sig gældende i Overgangstiden fra Ordningens Indførelse til dens fuldstændige Gennemførelse.

En Tabel over 1_x og de af denne med Benyttelse af Diskontofaktorerne $a = \frac{1}{1.04}$ $b = \frac{1}{1.05}$ og $c = \frac{1.04}{1.05}$ afledede Værdier af D_x og N_x medfølger.

Sommeren 1934.

Forsikringsmatematik (4 Timer):

1. En 25-aarig Mand tegner en livsbetinget Kapitalforsikring for 10 000 Kr. med Udbetaling om 35 Aar og Tilbagebetaling af Bruttopræmierne uden Renter ved Død før dette Tidspunkt. Præmien er kvartaarlig og betalbar i 20 Aar. Tillægene udgør 10 pCt. af Nettopræmien samt 1 p. m. aarlig af Forsikringssummen.

Find Bruttopræmien ved Danmark's Grundtavler, 4 pCt.

2. Paa Grundlaget $O^{M(5)} 3\frac{1}{2}$ pCt. beregnes

$$a \frac{2}{40:50:60}, a \frac{2}{40:50:60} \text{ og } a \frac{[2]}{40:50:60}.$$

3. Udled en Formel til Beregning af Præmiereserven ved Zillmer's $(x+1)$ -Metode for en Livsforsikring med Udbetaling med helaarlig Præmiebetaling og Udbetaling i Dødsøjeblikket.

For Udbetalingsalderen 60 og Indtrædelsesaldrene 20, 30 og 40 beregnes det Maksimalbeløb, der faas til Raadighed til Dækning af Engangsudgifterne. Grundlag: Danmark's Grundtavler, 4 pCt.

Forsikringsmatematik (8 Timer):

Udled en mekanisk Udjævningsformel af Sheppard's Type med 11 Funktionsværdier og benyt den til at udjævne et saa stort Stykke som muligt af nedenstaaende Tabel over observerede centrale Dødskvoter.

Undersøg Forløbet af anden Differens efter Udjævnningen. I øvrigt forlanges ingen Fejlkritik.

x	m_x	x	m_x	x	m_x	x	m_x
35	00527	45	01087	55	01756	65	03949
36	726	46	0994	56	2532	66	4074
37	647	47	1011	57	2193	67	4222
38	715	48	1259	58	2475	68	6448
39	747	49	1305	59	2545	69	5534
40	685	50	1183	60	2578	70	7476
41	794	51	1466	61	3270	71	8229
42	825	52	1590	62	3261	72	7023
43	750	53	1849	63	3573	73	7143
44	898	54	2146	64	4170	74	9091

Iagttagelseslære (4 Timer):

1. Find Sandsynligheden for, at baade 5 og 6 viser sig hver mindst 1 Gang, naar der kastes n Gange med en Terning.

2. For Fejlloven

$$f(v) = \binom{m}{v} \frac{r(r+d) \dots (r+(v-1)d) \cdot s(s+d) \dots (s+(m-v-1)d)}{n(n+d) \dots (n+(m-1)d)},$$

hvor $n = r + s$, angives det almindelige Udtryk for Faktorielsummerne.

3. I et Lotteri var de 50 laveste med Gevinst udtrukne Numre følgende:

15	172	224	303	393
21	177	233	320	396
69	193	238	332	399
81	199	242	343	406
92	201	248	352	407
95	202	258	366	426
99	208	263	372	429
115	215	287	374	432
138	216	290	383	438
166	217	293	390	456

Bestem, saa godt det paa Grund af disse Data lader sig gøre, Sandsynligheden for Gevinst samt Middelfejlen paa den fundne Sandsynlighed, og gør derefter den foreliggende lagttagelsesrække til Genstand for en fejlkritisk Undersøgelse.

Nationaløkonomi: Formaar Indkomstteorien at forklare Pengeværdiens Forandringer?

Statistik (6 Timer): Samme Opgave som ved Statsvidenskabelig Eksamens 2. Del (se S. 59).

Obligationsret: I hvilket Omfang kan en Skyldner over for et Konkursbo eller over for en Cessionar bringe Krav paa henholdsvis Fallenten eller Cedenten i Modregning?

Statistik (8 Timer): Hvad forstaas ved den stabile Befolkning, der svarer til de paa et givet Tidspunkt i en Befolkning herskende Fødsels- og Dødelighedsforhold, og hvorledes bestemmes dens Aldersfordeling og den Hastighed, hvormed dens Størrelse ændrer sig. Til numerisk Illustration ønskes Befolkningsforholdene i Danmark i Aarene omkring Folketællingen 1921 anvendte.

6. Juridisk Eksamen for Ustuderede.

Vinteren 1933—34: Der indstillede sig 3, 2 fuldendte Eksamen.

Sommeren 1934: — — — 8, 6 — —

Ialt indstillede sig 11, 8 fuldendte Eksamen.

Af disse fik 3 Første Karakter og 5 Anden Karakter.

<i>Vinteren 1933—34.</i>				Hansen, Ejner Henry, f. ²¹ / ₁ 1905			
Mogensen, Karen Hansine						84	Anden
Edith, f. Nielsen, f. ¹ / ₁ 1905	89	Anden		Jørgensen, Carl Vilhelm, f. ⁹ / ₉ 1896		89½	Anden
Valdal*), Lars Ludvig, f. ⁴ / ₄ 1905	102	Første		Larsen, Lars Karl Sofus, f. ¹⁴ / ₂ 1909		103½	Første
<i>Sommeren 1934.</i>				Neertoft, Erik Axel, f. ⁶ / ₉ 1909			
Freiberg, Simon Christian, f. ²⁶ / ₁₀ 1907	94½	Første				81½	Anden
*) Navnebevilling 1. April 1932, før Hansen.				Sørensen, Ansgar, f. ¹³ / ₄ 1905		87	Anden

Skriftlige Opgaver.

Vinteren 1933—34.

De skriftlige Opgaver (den konkrete og den almindelige) var de samme som ved Juridisk Embedseksamens 2. Del efter Anordning af 19. April 1918 (se S. 47—50).

Sommeren 1934.

1. Den konkrete Opgave: Samme Opgave som ved Juridisk Embedsksamens 3. Del efter Anordning 11. April 1931.

2. Den almindelige Opgave:

Som Spørgsmaal Nr. 2, 3, 4, 7 og 8 stilledes Spørgsmaalene Nr. 1, 2, 4, 5 og 7 ved Juridisk Embedsksamens 3. Del efter Anordning 11. April 1931.

1) At paapege de væsentligste Forskelligheder mellem uskiftet Bo med Livsarvinger og Retsinstitutet »tinglyst Skifteekstrakt«.

5) Efter at Gartner A havde iagttaget, at uvedkommende Personer i Mørkningen sneg sig ind i hans Frugthave for at stjæle Frugt, satte han sig en Aften paa Vagt i Haven med et skarpladt Jagtgevær for eventuelt at affyre et Skræmmeskud. Kort efter saa han en Dreng snige sig ind i Haven for at stjæle Blommer fra et Træ. Da Drengen var kommet op i Træet, affyrede A et Skud med Sigte mod Træets Krone skraat over Drengens Hoved. Uden at dette var tilsigtet af A, ramte et Hagl fra Bøssen Drengens højre Kind og tilføjede ham et let Saar.

Hvorvidt kan A straffes?

6) At angive Eksempler inden for Straffeloven paa Forbrydelser med fremrykket Fuldbyrðelsesmoment og forklare Betydningen af, at der i saadanne Tilfælde ikke blot foreligger Forsøg paa Forbrydelse.

6. Lægevidenskabelig Embedseksamen.

Vinteren 1933—34: Der indstillede sig 45, som alle bestod.

Sommeren 1934: — — — 92, — — —

Ialt indstillede sig 137, som alle bestod.

Af disse fik 2 Laudabilis et quidem egregie, 101 Laudabilis og 34 Haud illaudabilis 1mi gr.

Vinteren 1933—34.			Hjorth, Palle Lorents		
Andersen, Niels Alfred (1926)	203	Laud.	Welsch (1927)	262%	Laud. et q. egr.
Askholm, Magne Immanuel Rasmussen (1926)	196½	Laud.	Jensen, Kirstine Lade-foged (1926)	195	Laud.
Asmussen, Nis (1926)	199½	Laud.	Jørgensen, Kaj Børge (1926)	192	Laud.
Bendsen, Johannes Fri-mann (1924)	161%	Haud ill. 1.	Kelstrup, Uffe (1925)	166	Haud ill. 1.
Brems, Tage Sigfred (1925)	227	Laud.	Kronborg, Sven (1926)	213½	Laud.
Brorson, Senta (1925)	155%	Haud ill. 1.	Kyhe, Ellen Asta Ele-onora (1925)	208½	Laud.
Bülow-Nielsen, Gunnar (1925)	131½	Haud ill. 1.	Kyst, Johannes (1920)	205%	Laud.
Christensen, Axel Erik Mørch (1925)	184½	Haud ill. 1.	Larsen, Jens Andreas (1926)	201%	Laud.
Christensen, Erik Ager-holm (1926)	227½	Laud.	Magnussen, Gudmund (1926)	230½	Laud.
Christensen, Halvor (1927)	180½	Haud ill. 1.	Mortensen, Vagn Hol-ger (1927)	211%	Laud.
Faber, Helge (1927)	221%	Laud.	Møller, Cordt (1924)	165%	Haud ill. 1.
Forsberg, Nils-Gunnar (1924)	145	Haud ill. 1.	Møller, Henning (1927)	219%	Laud.
Garnum, Otto Valde-mar (1926)	205%	Laud.	Nielsen, August Levin (1925)	253%	Laud.
Gejlager, Svend Ebert (1924)	181½	Haud ill. 1.	Olesen, Knud Søren-sen (1926)	238½	Laud.
Hammerich, Erik Ter-man (1926)	211%	Laud.	Pedersen, Martin Kri-stian (1927)	182	Haud ill. 1.
			Pedersen, Niels Mag-nus Christian (1926)	227%	Laud.

Philbert, Tage Guttorm (1924)	201½ Laud.	Galvard, Herbert Uffe Angelo (1926)	230¾ Laud.
Poulsen, Jakob Erik (1927)	242½ Laud.	Geppel, Sofie (1924)	240 Laud.
Rasmussen, Ernst Johannes (1925)	192¾ Laud.	Gormsen, Harald (1927)	249¾ Laud.
Rasmussen, Kay (1926)	153 Haud ill. 1.	Gothen, Edwardt Ludvig Munck Ellingsen (1926)	240¾ Laud.
Saugman, Axel Jürgen Treschow (1914)	195½ Laud.	Gram, Viggo Barkentin (1927)	234½ Laud.
Schjott, Niels Emil Steffen (1924)	189¾ Laud.	Grost, Alfred (1926)	194¾ Laud.
Schousboe, Jan (1926)	247¾ Laud.	Hagens, Erik (1927)	247 Laud.
Skousbøll, Svend (1923)	132¾ Haud ill. 1.	Hasselbalch-Larsen, Inge (1926)	221¾ Laud.
Skov, Bodil Magda (1926)	161 Haud ill. 1.	Helweg-Larsen, Per (1925)	189¾ Laud.
Smedegaard, Ellen Marie (1925)	207¾ Laud.	Henricksen, Hans-Aage (1925)	172¾ Haud ill. 1.
Stigaard, Aksel Emil (1923)	183¾ Haud ill. 1.	Herluisen, Lydia Johanne Marie (1926)	237¾ Laud.
Strømgren, Erik Robert Volter (1927)	229¾ Laud.	Hoffmann, Erik Lewenhaupt (1927)	230¾ Laud.
Sørensen, Einar Keller (1926)	222¾ Laud.	Hoffmann, Knud Henrik Julius (1927)	239 Laud.
Wiese, Poul (1921)	207¾ Laud.	Holm, Holger Engelbrecht (1927)	164½ Haud ill. 1.
<i>Sommeren 1934.</i>			
Andreasen, Poul (1927)	209¾ Laud.	Holst, Erik Jansen (1927)	211 Laud.
Andreassen, Jens Peter Axel (1926)	168 Haud ill. 1.	Jakobsen, Carl (1927)	217 Laud.
Arnvig, Jørgen (1927)	219¾ Laud.	Jensen, Erling (1925)	247¾ Laud.
Bardram, Mogens Tietgen (1927)	250¾ Laud.	Jensen, Jes Poulsen (1927)	236¾ Laud.
Berg, Mogens (1926)	235¾ Laud.	Jessen, Arne (1927)	227¾ Laud.
Boas, Jørgen Johan (1926)	149¾ Haud ill. 1.	Kelstrup, Viggo Høgsbro (1926)	181¾ Haud ill. 1.
Bohn-Rasmussen, Mogens (1926)	212¾ Laud.	Kreutzfeldt, Harald (1927)	189½ Laud.
Bojsen, Oskar Peter Wiberg (1926)	181 Haud ill. 1.	Kromann, Kristian Jensen (1927)	199¾ Laud.
Broager, Bendt Christian Dorph (1927)	207¾ Laud.	Køster, Karl Henrik (1927)	189½ Laud.
Brocks, Harry (1927)	212¾ Laud.	Landbo-Christensen, Erik Christian William (1926)	247¾ Laud.
Brun, Gudrun Sophie, i. Kjær (1926)	169¾ Haud ill. 1.	Larsen, Arne Eivind (1927)	138¾ Haud ill. 1.
Bruun, Egon Børge (1927)	211 Laud.	Larsen, Niels Erland Bro (1927)	226 Laud.
Christensen, Aage Mai-gaard (1924)	143¾ Haud. ill. 1.	Larsen, Svend Aage (1927)	219½ Laud.
Christensen, Ole Helge (1926)	244¾ Laud.	Larsen, Valdemar Prior (1927)	255¾ Laud.
Christoffersen, Carl Jørgen (1927)	204 Laud.	Lou, Hans Axel (1927)	238 Laud.
Dam-Mikkelsen, Carl Hakon (1926)	236½ Laud.	Lund, Paul Gowertz (1923)	156 Haud ill. 1.
Edelsten, Philip (1924)	172¾ Haud ill. 1.	Lønberg, Alice (1927)	233½ Laud.
Ehlertsen, Carl Frederik (1927)	194¾ Laud.	Moegaard, Kristian Lund (1925)	159 Haud ill. 1.
Elmby, Alf Lorenzen Prip (1927)	191½ Laud.	Mogensen, Knud Jørgen (1927)	183¾ Haud ill. 1.
Fanøe, Vilhelm Halvor (1927)	193¾ Laud.	Mortensen, Svend Aage Peder (1927)	240¾ Laud.
Fremming, Kurt Henry (1927)	236¾ Laud.	Mowinkel, Karl Emil (1925)	170 Haud ill. 1.
Frost, Jørgen Parsbo (1927)	261¾ Laud.	Mygind, Aksel (1927)	221 Laud.
	et q. egr.	Møller, Frits Viffert Bojsen (1925)	179¾ Haud ill. 1.

Nellemann, Poul (1927)	200% Laud.	Schleisner, Axel Horn (1925)	249½ Laud.
Nielsen, Niels Peter (1926)	182 Haud ill. 1.	Schmith, Kai Edvard Hincheldey (1927)	255 Laud.
Nielsen, Ole Peter (1927)	214% Laud.	Schondel, Annie Louise (1927)	244 Laud.
Næsted, Børge (1927)	223½ Laud.	Steffensen, Knud Thor-kild (1927)	215% Laud.
Ostenfeld, Jørgen (1927)	220% Laud.	Stærmose, Knud Chri-stian Richard Vagn (1927)	217½ Laud.
Ostenfeld, Svend (1927)	250 Laud.	Thaarup, Grete Marie Vedel (1927)	200 Laud.
Ottsen, Marcus (1928)	247½ Laud.	Thomsen, Sven (1927)	182 Haud ill. 1.
Pedersen, Jenny Ja-koba (1927)	219% Laud.	Trautner, Kjæld (1927)	229% Laud.
Pedersen, Niels (1927)	216 Laud.	Trier, Mogens (1927)	200% Laud.
Poulsen, Niels Holm (1927)	227% Laud.	Tulinus, Svend Theo-dor (1927)	195% Laud.
Qvist, Axel (1927)	170% Haud ill. 1.	Uhl, Erik Axelsson (1927)	248 Laud.
Rademacher, Poul (1927)	152% Haud ill. 1.	Uldall, Christian (1926)	196% Laud.
Rasmussen, John Chri-stian (1927)	212 Laud.	Varnek, Jens (1925)	220% Laud.
Rasmussen, Knud Hoi-ring (1927)	240% Laud.	Wernøe, Ole Dietz (1927)	117% Haud ill. 1.
Rosdahl, Carl Andreas (1926)	207% Laud.	With, Torben Kiørboe (1928)	253% Laud.
Ruhwald, Erik (1927)	190% Laud.	Wolthers, Knud (1926)	195% Laud.
Rønde-Andersen, Karl Kristian (1924)	198% Laud.		

Skriftlige Opgaver.

Vinteren 1933—34.

1) Medicin: Hvad forstaas ved Achylia gastrica? Hvilke ætiologiske Momenter kendes for Achylia gastrica? Ved hvilke sygelige Tilstande finder man en Achyli? Hvilken Betydning har Achylien for Paavisningen og Udelukkelsen af Cancer ventriculi og Anaemia perniciosa? Hvori be-staar Behandlingen af krønisk Gastritis med Achyli? 2) Kirurgi: Under hvilke Former optræder Phlebitis i Underextremiteterne? Giv en Frem-stilling af Sygdomsbillede og Diagnose, Komplikationer og Behandling. 3) Alm. Patologi: Hvilken Rolle spiller latente (saakaldte stumme) Infek-tioner for de til Infektionerne svarende Sygdommes Optræden (Hyppig-hed, Intensitet etc.) i en given Befolkning? Nævn en Række Eksempler paa stum Infektion og beskriv, hvorledes saadan Infektions Eksistens hos det enkelte Individ kan erkendes.

Sommeren 1934.

1) Medicin: I hvilke Organer giver Arteriosklerosen Anledning til Ud-vikling af typiske Sygdomsbilleder? Hvorledes kan man ved Undersøgelse in vivo med Sikkerhed paavise en Arteriosklerose? Hvorledes behandles Angina pectoris? 2) Kirurgi: Hos et Barn i Alderen fra 4 til 10 Aar findes mangelfuld Luftpassage gennem Næsen. Hvilke Sygdomme kan det dreje sig om? Hvorledes stiller man Diagnosen? 3) Alm. Patologi: Hvilke Typer kendes af Tuberkelbaciller, og hvilke Egenskaber er karakteristiske for de forskellige Typer? Hvorledes foretages Paavisning af Tuberkelbaciller under forskellige Forhold? Hvilken Betydning, klinisk og epidemiologisk, har bovin T. B.-Infektion i den menneskelige Patologi, og hvorledes paa-vises det, om en foreliggende tuberkuløs Infektion skyldes bovine Tuber-kelbaciller? Sygeeksamen for en Kandidat: Der ønskes en Fremstilling af 1) Principperne for Vaccination mod Kopper (variola), 2) Fremgangsmaa-den ved Vaccinens Fremstilling, indtil den er brugfærdig, og 3) Frem-gangsmaaden for saa vidt som muligt at undgaa Komplikationer i Tilslut-ning til Vaccinationen.

7. Embedslægeeksamen.

I 1934 afholdtes ingen Embedslægeeksamen.

8. Skoleembedseksamen.

a. Ved det filosofiske Fakultet.

Vinteren 1933—34: Der indstillede sig 64, 49 fuldendte Eksamen.
Sommeren 1934: — — — 69, 49 — —

Ialt indstillede sig 133, 98 fuldendte Eksamen.

Af disse fik 4 Første Karakter med Udmærkelse, 71 Første Karakter og 23 Anden Karakter.

Til Tillægsgag indstillede sig Vinteren 1933—34 1, der bestod, og Sommeren 1934 3, der bestod.

<i>Vinteren 1933—34.</i>			
Ahm, Jens (1927) Hovedfag: Fransk. Bifag: Latin	86 Anden	Holbech, Vibeke Estrid (1927) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Tysk	105 Første
Albrechtsen, Erling Helge Juhl (1924) Hovedfag: Tysk. Bifag: Engelsk	80 Anden	Holm, Elisabeth (1925) Hovedfag: Historie. Bifag: Tysk	101 Første
Andersen, Erik Tyrrestrup (1928) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Fransk	93 Første	Holtved, Aage Georg (1924) Hovedfag: Fransk. Bifag: Dansk	69 Anden
Andersen, Hugo Richard (1927) Hovedfag: Historie. Bifag: Engelsk	97 Første	Hæstrup, Jørgen (1927) Hovedfag: Historie. Bifag: Dansk	122 Første
Bille, Gudrun (1926) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Gymnastik	111 Første	Høholt, Børge Rabes (1927) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Tysk	84 Anden
Budtz, Ida Margrethe (1926) Hovedfag: Dansk. Bifag: Sang	113 Første	Johannsen, Johannes (1927) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Tysk	97 Første
Dideriksen, Edmund Kristian (1925) Hovedfag: Tysk. Bifag: Latin	120 Første	Kierkegaard, Poul Edvard (1927) Hovedfag: Historie. Bifag: Engelsk	131 Første
Erichsen, Svend (1923) Hovedfag: Tysk. Bifag: Fransk	78 Anden	Lange, Hans Peter (1925) Hovedfag: Historie. Bifag: Tysk	82 Anden
Fjalland, Niels Åge Nielsen (1923) Hovedfag: Dansk. Bifag: Tysk	92 Første	Laursen, Henry Brøndum (1927) Hovedfag: Dansk. Bifag: Gymnastik	83 Anden
Fledelius, Povl (1926) Hovedfag: Tysk. Bifag: Sang	139 Første med Udm.	Laursen, Svend (1927) Hovedfag: Historie. Bifag: Latin	115 Første
Fønss, Bertel (1925) Hovedfag: Tysk. Bifag: Fransk	111 Første	Lomholt-Thomsen, Johannes (1927) Hovedfag: Historie. Bifag: Latin	124 Første
Gregersen, Peder Brændskov (1926) Hovedfag: Dansk. Bifag: Tysk	74 Anden	Lützhøft, Mathias Vilhelm Holten (1927) Hovedfag: Græsk. Bifag: Engelsk	107 Første
Hansen, Poul (1926) Hovedfag: Historie. Bifag: Tysk	90 Første	Mathiasen, Hans Kristian Stenfeldt (1925) Hovedfag: Fransk. Bifag: Latin	103 Første
Hendriksen, Jørgen Viggo (1927) Hovedfag: Tysk. Bifag: Dansk	128 Første	Maule, Erik Fox (1928) Hovedfag: Latin. Bifag: Græsk	137 Første med Udm.
Hjortso, Leo Erwyn (1928) Hovedfag: Græsk. Bifag: Latin	106 Første	Melander, Kirsten (1928) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Fransk	127 Første
Hoff, Arne (1925) Hovedfag: Historie. Bifag: Dansk	91 Første	Moes, Emmy Fuggo (1928) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Sang	103 Første

Nielsen, Aage Johannes (1928) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Dansk	96 Første	Bang, Jørgen (1928) Hoved- fag: Fransk. Bifag: Dansk	121 Første
Nilsson, Ernst Linderod (1926) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Gymnastik	117 Første	Bohn, Egil (1928) Hovedfag: Tysk. Bifag: Gymnastik	90 Første
Nissen, Helge Bjarne (1926) Hovedfag: Fransk. Bifag: Tysk	92 Første	Broust, Else (1928) Hovedfag: Græsk. Bifag: Latin	88 Første
Paulsen, Jørgen (1927) Ho- vedfag: Historie. Bifag: La- tin	99 Første	Bruun, Erik (1928) Hovedfag: Fransk. Bifag: Dansk	104 Første
Pedersen, Ingeman (1927) Ho- vedfag: Historie. Bifag: Tysk	99 Første	Buus, Erik (1928) Hovedfag: Dansk. Bifag: Fransk	103 Første
Pedersen, Marie Møller (1927) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Fransk	76 Anden	Büchert, Johannes Heinrich (1927) Hovedfag: Tysk. Bi- fag: Gymnastik	107 Første
Rafn, Else Marie Elisa (1925) Hovedfag: Tysk. Bifag: Fransk	65 Anden	Christensen, Inger Lund (1928) Hovedfag: Fransk. Bifag: Engelsk	96 Første
Rasmussen, Asbjørn Georg (1928) Hovedfag: Tysk. Bi- fag: Fransk	106 Første	Cohn, Eva (1927) Hovedfag: Tysk. Bifag: Engelsk	78 Anden
Rasmussen, Holger Georg Musse (1926) Hovedfag: En- gelsk. Bifag: Latin	84 Anden	Engberg, Harald Max (1928) Hovedfag: Dansk. Bifag: Tysk	119 Første
Restrup, Ole (1928) Hovedfag: Tysk. Bifag: Dansk	134 Første	Frost, Grethe Elisabeth Parsbo (1928) Hovedfag: Historie. Bifag: Engelsk	110 Første
Roikjer, Folke Maale (1927) Hovedfag: Dansk. Bifag: Gymnastik	132 Første	Garff, Alex (1925) Hovedfag: Dansk. Bifag: Tysk	88 Første
Roskjær, Børge Thorkild (1928) Hovedfag: Græsk. Bifag: Fransk	98 Første	Harboe, Peder Emil André (1915) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Gymnastik	136 Første med Udm.
Stangenberg, Kate (1924) Ho- vedfag: Fransk. Bifag: Gym- nastik	99 Første	Hejlesen, Kaj Oluf (1927) Ho- vedfag: Fransk. Bifag: Tysk	77 Anden
Steffensen, Steffen (1927) Ho- vedfag: Tysk. Bifag: Dansk	140 Første med Udm.	Hessellund, Eyolf (1927) Ho- vedfag: Tysk. Bifag: Dansk	109 Første
Sten, Anna Valborg, f. Jensen (1921) Hovedfag: Fransk. Bifag: Latin	90 Første	Jakobsen, Svend Kragh (1927) Hovedfag: Dansk. Bifag: Fransk	96 Første
Tramsen, Karen (1927) Ho- vedfag: Engelsk. Bifag: Tysk	100 Første	Jensen, Axel Knud (1925) Ho- vedfag: Fransk. Bifag: La- tin	82 Anden
Østerby, Børge Mynster (1927) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Tysk	82 Anden	Jørgensen, Hans Nielsen (1927) Hovedfag: Historie. Bifag: Tysk	75 Anden
<i>Sommeren 1934.</i>		Kofoed, Herman Peter Marius (1926) Hovedfag: Tysk. Bi- fag: Fransk	92 Første
Aabye, Kitty (1925) Hovedfag: Fransk. Bifag: Engelsk	88 Første	Konradi, Olav Emil Hessellund (1928) Hovedfag: Fransk. Bifag: Engelsk	122 Første
Abitz, Oluf (1928) Hovedfag: Dansk. Bifag: Tysk	92 Første	Lading, Aagot Henny (1927) Hovedfag: Historie. Bifag: Engelsk	91 Første
Andersen, Dagny Margrethe (1928) Hovedfag: Engelsk. Bifag: Tysk	107 Første	Lauritzen, Finn Thorkil Bar- rit (1926) Hovedfag: Fransk. Bifag: Dansk	93 Første
Andersen, Folmer Jydemann (1928) Hovedfag: Fransk. Bifag: Engelsk	64 Anden	Lund, Gertrud Manne (1928) Hovedfag: Historie. Bifag: Dansk	100 Første
Atke, Svend Oluf Poggense (1928) Hovedfag: Fransk. Bifag: Engelsk	124 Første	Madsen, Johannes Borch (1928) Hovedfag: Dansk. Bifag: Tysk	98 Første
		Monrad, Jørgen Herman (1928) Hovedfag: Historie. Bifag: Fransk	109 Første
		Moos, Holger (1927) Hoved- fag: Engelsk. Bifag: Dansk	91 Første

Møller, Peter Theodor (1906)		Skibsted, Agnete de Fine (1927)	
Hovedfag: Fransk. Bifag:		Hovedfag: Engelsk. Bifag:	
Tysk	87 Anden	Fransk	94 Første
Nielsen, Hans Frederik (1925)		Steen, Erik (1927) Hovedfag:	
Hovedfag: Latin. Bifag:		Engelsk. Bifag: Latin	115 Første
Græsk	64 Anden	Stevnsvad, Christian Frederik	
Okholm, Kirsten Sofie (1924)		Stevns (1928) Hovedfag:	
Hovedfag: Engelsk. Bifag:		Engelsk. Bifag: Sang	110 Første
Gymnastik	123 Første	Struwe, Carl Christian Rudolph	
Olsen, Ebba Ingeborg Krogen-		(1927) Hovedfag: Tysk. Bi-	
berg (1928) Hovedfag: Tysk.		fag: Gymnastik	101 Første
Bifag: Gymnastik	107 Første	Strøby, Erik Jørgen Egede	
Olsen, Karen Margrethe (1925)		(1928) Hovedfag: Historie.	
Hovedfag: Fransk. Bifag:		Bifag: Tysk	113 Første
Gymnastik	93 Første	Søe, Johanne Margrethe Bodil	
Pedersen, Peter Ingvard Korte-		Laura Mathilde (1928) Ho-	
gaard (1928) Hovedfag: La-		vedfag: Engelsk. Bifag: Tysk	88 Første
tin. Bifag: Græsk	98 Første	Søndergaard, Ingrid (1926)	
Petersen, Poul (1924) Hoved-		Hovedfag: Engelsk. Bifag:	
fag: Dansk. Bifag: Tysk	83 Anden	Gymnastik	93 Første
Pors, Aage (1927) Hovedfag:		Thykier, Frederik Emil (1921)	
Tysk. Bifag: Fransk	90 Første	Hovedfag: Engelsk. Bifag:	
Riis-Hansen, Gerda (1925)		Dansk	81 Anden
Hovedfag: Engelsk. Bifag:		Tørsleff, Tage Immanuel (1927)	
Gymnastik	87 Anden	Hovedfag: Engelsk. Bifag:	
Sandfeld, Gunnar (1926) Ho-		Gymnastik	112 Første
vedfag: Historie. Bifag:			
Dansk	81 Anden		

Skriftlige Opgaver.

Vinteren 1933—34.

Dansk som Hovedfag: 1) De fællesnordiske Diftonger og deres Udvikling.

2) Nedenstaaende Tekststykke (ulæst) oversættes og tolkes:

Um várit fór Þangbrandr prestr vestr á Barðaströnd ok dvalðisk þar um hríð. Þar skoraði berserkr nokkurr útlendr á hann til hólmgöngu. Þangbrandr sagði sik þess alþúinn. Berserkrinn mælti: »Þú munt eigi þora at ganga til einvígis, ef þú sér íþróttir minar«. Þangbrandr spurði hverjar íþróttir þat væri. Hann svarar: »Ek geng um eld berum fótum brennanda, ok ek læt fallask á saxodd minn hlifarlausan, ok skaðar mik hvárki«. Þangbrandr svarar: »Guð mun því ráða«. Þá var górr eldr mikill, ok vígði Þangbrandr eldinn, en berserkrinn gekk á óhræddr ok brann á fótunum; síðan lét hann fallask á sverðit, en Þangbrandr gerði krossmark yfir oddinum, ok fekk berserkrinn þar af bana. Hans dauða fögnuðu eigi at eins kristnir menn, heldr ok jafnvel heiðingjar, því at berserkr þessi hafði veitt mörgum manni mikla kúgan ok mikinn yfiringang.

3) Anders Arrebos poetiske Værk og dets Stilling i Forhold til Fortiden og Eftertiden.

Dansk som Bifag: 1) Komparationen i Dansk.

2) J. L. Heibergs Hus og den Heibergske Kreds.

Engelsk som Hovedfag: 1) Der udleveres Tekst til Spenser's The Faërie Queene, Book VI, Canto X, Stanza I—VII, som oversættes til Dansk. De vigtigste af de fra Nyengelsk afvigende Stavemaader kommenteres sproghistorisk.

2) Nedenstaaende oversættes til Engelsk.

Det var i en af den indre Bys ældste og smalleste Gader, at »Døgnet« havde sine Kontorer. I det meste af et Aarhundrede havde Bladet haft tilhuse i en gammel Købmandsgaard, hvor der endnu lugtede af Sild, Klipfisk og Brændevin fra en Hørkramhandel i Kælderen.

Gaden var ellers mest bekendt for sine mange Marskandiserbutikker. Næsten hvert andet Hus var om Dagen behængt med Beklædningsgenstande helt op til anden Sal.

Da Højre tilkøbte sig Ejendommen tilligemed Bladet, blev Hørkramhandlen fjernet, og baade Redaktions- og Trykkerilokalerne var nu betydelig udvidet. Bladets tidligere Redaktør, en ældre, sirlig klædt Kontormand, der mest havde gjort sig bekendt ved at bære firkantede Briller med Sølvindfatning, var bleven afløst af Hr. Jonas, en amerikaniseret Fynbo, der havde tjent sine journalistiske Sporer ved at rejse Jorden rundt forklædt som Husmand med Træsko, stort Skæg og Tobakspibe, en levende Reklame for det danske Landbrug.

Alverdens Blade havde interviewet ham og fotograferet ham, og ved Hjemkomsten var han bleven fejret som en Folkehelt. Forholdet mellem Niels og denne smarte Redaktør, hvis Pande kløede efter nye Lavrbær, havde hurtigt udviklet sig derhen, at Niels overhovedet ikke talte til ham. Alle nødvendige Forhandlinger foregik gennem Redaktionssekretæren. De mange Besøgende, som daglig indfandt sig paa Kontoret, og som næsten alle spurgte efter Thorsen, var Hr. Jonas en Torn i Øjet; men naar han beklagede sig til Generaldirektør Haller eller andre af Bestyrelsens Medlemmer over Niels' egenmægtige Optræden i Redaktionen, fik han i Almindelighed kun et Skuldertræk til Svar. Saalænge Tallet paa Bladets Abonnenter voksede med et Par Hundrede om Dagen, ømmede de ledende Herrer sig ved at skride ind, skønt Niels' usnerpede Sprog, hans hele Ubændighed som Polemiker havde vakt Uvilje hos en ikke ringe Del af Partiet.

Da Niels denne Aften steg ud af Drosken og fra den mørke Gade vilde gaa op til Redaktionskontoret paa første Sal, blev han paa Trappegangen standset af en mager, sært udseende Mand, der med Hatten i Haanden bad om Tilladelse til at forestille sig for ham.

Det var Teaterdirektør Scholten.

»Jeg tør maaske gaa ud fra, at min Virksomhed ikke er Dem ganske ubekendt.«

Niels saa her for første Gang den mærkelige Teatermand, hvem han altid havde betragtet som en Forbundsfælle i Kampen mod de ødelæggende Magter i Folket. Han trykkede varmt hans Haand og ytrede sin Glæde over at faa Lejlighed til at hilse paa ham.

»Jeg takker Dem for de Ord,« sagde Hr. Scholten stærkt bevæget. »Som De maaske ved, har jeg hidtil ikke kunnet glæde mig ved den københavnske Presses Bevaagenhed. Og uden Vejledning vil det umyndige Publikum jo altid foretrække Gøglet.«

3) Hous is inwyt, in huychen þe vader of house woneþ, þe hord of virtues gadereþ, vor huych hord þet ilke zelve hous ne by y-dolve, hezliche he wakeþ. Þer ne is naht on þyef, ac vele; ac to eche virtue ech vice wayteþ. Þe vader of þe house ate verste guoinge in, he zette Sleþþe to by doreward, þet y-knaup huēt is to vorlette.

Dialekten, hvorfra ovenstående (som ikke skal oversættes) er taget, bestemmes gennem lydlige kriterier; endvidere gives en fremstilling af denne dialekts øvrige fremtrædende træk inden for Old- og Middelengelsk samt af de vigtigste litteraturværker på vedkommende dialekt inden for de to nævnte perioder.

4) Give an account of the artistic ideals and the style of the English Classical School, particularly those of Pope, illustrating with examples from the following extracts. Der udleveres: Pope: Essay on Man, Epistle II 1—18 og Pope: Pastorals, Autumn, 60—73 og 85—92.

Engelsk som Bilag: 1) Nedenstaaende oversættes til godt og naturligt Dansk.

De første 3 Punktummer transkriberes fonetisk.

»English political parties« og »taxes on food« kommenteres paa Engelsk med tilsammen mindst 200 Ord.

Mr. Slowcombe was all the more of a soldier for having taken good care never himself to have been in the Army. His views were defined and concise, and almost invariably wrong on all subjects. He was a thorough-going but, as he liked to think, »progressive« Tory—with the typical megalomania which the adjective used in that connection denotes—and a great believer in the enthusiasm of the working-classes for any proposal to put taxes on their food. Even in those far-away days, he held, as many hold now, that to advocate it was the only way in which the Conservative Party would ever »sweep the country«: and after every fresh election, which he helped to lose for his party by speaking on this subject, he would more than ever gasp and puff, but this time with surprise, as the results were announced. In fact, the only point where his opinions broke away from type was over conscription. Of this he was a declared opponent, giving as his reason »that Voluntary Service was more efficient and in accord with the traditions of Empire«; and no doubt was in this matter not consciously hypocritical. The deception, though it was not less of one for this reason, lay under his consciousness; had somebody suggested to him that it was because conscription would deprive him of his living that he disparaged it, he would have been altogether sincere in the angry and amazed denial he would have offered. But his patriotism, as one came to know it, was disappointing, if ordinary, in its quality. I am convinced that he never gave a thought to any of the things of which England has cause to be proud—for example, her poets, her elm-trees, her experiments in science and humanitarianism.

megalomania, Storhedsvanvid.

2) Nedenstaaende oversættes til Engelsk:

Hvis man i disse Dage læser den Presse, som repræsenterer de Stormagter, der i Genève i den nærmeste Tid vil afgøre Spørgsmaalet, om Evropa for Fredens Skyld skal begynde at afruste eller kaste sig ud i en Kappestrid, der uvægerlig fører til Krig — saa faar man Indtrykket af, at alle disse Stormagter inderligt ønsker og stræber efter Afrustning¹⁾, at de er mere end villige til at gøre hverandre Indrømmelser for den gode Sags Skyld. Men at der stadig er en eller anden, der kaster Sten i Forhandlingsmaskineriet og faar det til at gaa i Staa.

Der er to Standpunkter, som vel mere og mere har nærmet sig hinanden, men alligevel stadig af en eller anden Grund viser sig uforenelige.

Der er Tysklands Standpunkt: Tyskland kræver militær Ligeret med de andre Stormagter, enten ved de andres Nedrustning¹⁾ eller ved Tysklands Oprustning²⁾. Helst ved Nedrustning, erklærer Regeringen i Berlin — i officielle Taler henvendt til Udlandet. Og nægtes kan det ikke, at Tyskland har gjort forskellige væsentlige Indrømmelser for at bane Vej

til en Nedrustningsoverenskomst. Mens det i Foraaret skarpt afviste Kravet om, at det skulde afskaffe sin professionelle Hær paa 100 000 Mand og erstatte den med en Militshær paa 200 000 Mand, saa har Tyskland nu akcepteret dette Krav — naturligvis forudsat at samme Hærtype antages af de øvrige Magter, hvad disse ogsaa er villige til. Men — en saadan Ændring af den tyske Hær betyder en yderligere Afrustning af Tyskland. Og derfor kræver det til Gengæld Ret til at skaffe sig Forraad af de Vaaben, som er forbudt Tyskland i Fredstraktaten, men som de andre Magter forbeholder sig at beholde i den 4-aarige Prøvetid, hvorefter der skal indføres en for alle Magter gældende Overenskomst om tilladte og forbudte Vaaben.

Dette Krav fra tysk Side har næsten vakt Panik Verden over. Amerika afviser det tyske Oprustningskrav i de skarpeste Ord. Ja, man har fra amerikansk Side ladet forstaa, at hvis Tyskland afbryder Forhandlingerne og uden at faa Lov tager fat paa Oprustning, saa vil Amerika slutte sig til en økonomisk Boykotting mod Tyskland.

Sikkert er det, at Tysklands Krav paany har samlet de øvrige Stormagter i en Fællesfront mod Tyskland — en Fællesfront under fransk Ledelse. Man afviser kategorisk Tysklands Krav om Oprustning.

Hvad der dikterer Frankrigs Standpunkt, er simpelt hen Mistillid til Hitlers Hensigter. Det tør ikke paa én Gang akceptere fuld Lighed mellem Frankrig og Nazi-Riget i Henseende til Rustninger. Ræsonnementet er dette, at i Tilfælde af fuld Rustningslighed baade med Hensyn til Soldater og Vaabenforraad vilde Tyskland, i Tilfælde af et tysk-fransk Krigsudbrud, meget hurtigt distancere Frankrig i et Oprustningskapløb. Og Frankrig har den dybeste Mistillid til Tysklands Hensigter.

¹⁾ disarmament. ²⁾ rearmament.

Tysk som Hovedtag: 1) A. Georg Forsters, Frische teutsche Liedlein. 2. Theil 1540. Af Fortalen.

... Es möcht aber einer sagen, was man an disen leppischen Liedlein getruckt hett? Dem vil ich also geantwort haben, Das ich dise Liedlein nicht den dapferen, sonder den schlechten singern, so hin und wider auff den schulen mit der lieben gans, umb Martini und Weihnachten oder zu anderen zeyt, müssen herumb recordiren, hab wöllen mitteylen ...

B. [Friedr. Nicolai.] Eyn feyner kleyner Almanach vol schönerr echterr liblicherr Volckslieder, lustigerr Reyen unndt kleglicherr Mordgeschichte, gesungen von Gabriel Wunderlich weyl. Benkelsengerrnn zu Dessaw, herausgegeben von Daniel Seuberlich, Schusternnn tzu Ritzmück ann der Elbe. I. 1777. Af Fortalen.

Zwaren spuret man hin unndt her, newe Gesellen, nennen sich Genyes, schwetzen d'Lang unndt d'Queer, von Volcksliedern, vom Wurfe unndt Sprunge; 's aber eytel Mummerey mit den Kerlen, 's sind doch Versemacher. Wollen eben wz newes haben, wollen Oren kitzeln, wollen feynen Damen newe Lydlein vormachen, stelen drob, aus Volcksliedern, hir'n Wort, da'n Wort, flicken's in jre Verse, machen 'n Schnitt queereyn¹⁾, als wer's erster Schnitt, mag doch solch Mummenschanze nicht erklecken¹⁾, dz eyn erber Handwerckspursch solch almodische Reyen singen solt, möchtens feyne Damen, kann unser eyns nicht wissen. 'Sind eben unnder derley Genyes, gar grobe Knollen mit unnder, meynens feyn naturlig, wenns ungehobelt unndt plump ist, reden da one Schew desz furm Frauenzimmer nicht zimet, gar von A* unndt Sch** unndt solchem mehr, dz eyn erber Handwercksgesell eyn Grewel drob haben mecht.

Mit solcher Mischmascherey, alter unndt newer, feyner unndt grober Art, ist traun nicht z'hoffen, alte teutzsche Volckspoeterey mocht new emporbracht werden, gleych Genys etwann wenen ...

Di euszer Form thut's warlich nicht. Kleid'st du deyne almodischen Gedancken, Form eyn's alten Volcksreyen, bleibts doch ewig eyn almodischen Vers, wird drum keyn warer Volcksreyen. Wollt eyner Handwerckspurschen-Lider recht machen, unnd wollt sie recht geniszen, der must eyn rechten Handwerckspurschen-Sinn haben, must tuen, wi Handwercks Gebrauch ist ...

Wol traun, meyn Genye, dz dunckt dich nicht gut. Mochst liber uff weichem Matratzenstul gestreckt ligen, atzen dich mit Schlecken²⁾ unndt Mengelmuss vom Franschen Koch gewurtzt, spulens ab mit Malvasier unndt franschem Sprudelweyn, syngen denn, satt unndt selig, eyn Volckslid, vom feynen Libchen oder von Gespenstern, die ym Mondenscheyn wancken, sprechen Hon der kalten Vernunft, schelten uff die Cultur, schon du keyne Uppigkeit, so myt sollicher Cultur hervorkommt, entberen mochtest, klagen bytterlich, schon du selbst ym Sause³⁾ ligst, ob dem Verfeynern unndt Verzarteln, gee teutzsche Mannhaftigkeyt verloren, unndt teutzsche Poeterei konne keynen mechtigen Schwung nemen.

¹⁾ hjæppe. ²⁾ Lækkerier. ³⁾ Sus og Dus.

C. Grimms Kinder- und Hausmärchen. Af Wilhelm Grimms Dedikation til Bettina v. Arnim (skrevet 1837).

Liebe Bettine, dieses Buch kehrt abermals bei Ihnen ein, wie eine ausgeflogene Taube die Heimat wieder sucht, und sich da friedlich sonnt. Vor fünf und zwanzig Jahren hat es Ihnen Arnim zuerst, grün eingebunden mit goldenem Schnitt, unter die Weihnachtsgeschenke gelegt. Uns freute, dasz er es so werth hielt, und er konnte uns einen schönern Dank nicht sagen. Er war es, der uns, als er in jener Zeit einige Wochen bei uns zubrachte, zur Herausgabe angetrieben hatte. Wie nahm er an allem Theil, was eigenthümliches Leben zeigte: auch das kleinste beachtete er, wie er ein grünes Blatt, eine Feldblume mit besonderem Geschick anzufassen und sinnvoll zu betrachten wusste. Von unsern Sammlungen gefielen ihm diese Märchen am besten. Er meinte wir sollten nicht zu lange damit zurückhalten, weil bei dem Streben nach Vollständigkeit die Sache am Ende liegen bliebe. »Est ist alles schon so reinlich und sauber geschrieben« fügte er mit gutmüthiger Ironie hinzu, denn bei den kühnen, nicht sehr lesbaren Zügen seiner Hand schien er selbst nicht viel auf deutliche Schrift zu halten. Im Zimmer auf und abgehend las er die einzelnen Blätter, während ein zahmer Kanarienvogel, in zierlicher Bewegung mit den Flügeln sich im Gleichgewicht haltend, auf seinem Kopfe sass, in dessen vollen Locken es ihm sehr behaglich zu sein schien. Dies edle Haupt ruht nun schon seit Jahren im Grab, aber noch heute bewegt mich die Erinnerung daran, als hätte ich ihn erst gestern zum letztenmal gesehen, als stehe er noch auf grüner Erde wie ein Baum, der seine Krone in der Morgensonne schüttelt.

Der ønskes: 1. Oversættelse af B. 2. Redegørelse for Stilen i B og C (grammat. Detailler i B. behandles summarisk). 3. Litteraturhistorisk Belysning af Tankerne i A, B og C.

2) Oversættelse fra Dansk til Tysk.

Batakkerne havde en højt udviklet Kultur, men var utroligt raa: Kanibalismen var meget udbredt, Slavehandelen florerede, de var snu og

upaalidelige, men bl. a. kunde de læse og skrive, og mange af dem var fremragende Skakspillere. Deres Religion var en hedensk Animisme, hvori den bramanske Religion spillede en stor Rolle, f. Eks. havde deres Guder hinduiske Navne, ligesom deres Skriftegn bar Vidne om at stamme fra Hinduerne. Et dybere Kendskab til Religionen havde kun de saakaldte Gurus, d. v. s. Præsterne eller Tegntyderne, hvorimod den lavere Befolkning holdt sig til deres afdøde Fædres Aander, som de paakaldte til Hjælp, naar der var hædt noget, der ikke var efter Ønske. Kun i meget alvorlige Tilfælde henvendte man sig til de Lærde, som i Reglen forstod at klare Sagerne, dels gennem de Forskrifter, de havde i deres Bøger, de saakaldte Pustahas, dels gennem Medier, som i Trance lod Aanderne tale gennem sig. Aandernes Sprog blev saa oversat af Præsten, som havde arrangeret Seancen. Desforuden havde Batakkerne mange Aander at tage sig i Vare for. Der var Livskraftens eller Livsoprindelsens Aand, som de kaldte »Tondi«, og der var »Begu«, Dødens Aand, og endelig var der de allestedsnærværende »Hantus«, som det gjaldt om at være Venner med.

I de første Aar, Nommensen opholdt sig i Silindung, var han utallige Gange udsat for de største Farer, da Befolkningen mente, at han var en Forløber for den hollandske Regering, som de frie Høvdinger ikke længtes efter at stifte Bekendtskab med. Kun ved sin Ro og Klogskab forstod Nommensen flere Gange at redde sig fra at blive ofret til de hedenske Guder eller at blive forgiven.

Men efterhaanden fik Befolkningen Tillid til ham, og hans Arbejde tiltog. Han oprettede en Skole og et Hospital og byggede den første primitive Kirke, og efter fire Aars ihærdigt og slidsomt Arbejde fik han en Hjælper i Slesvigeren Missionær Johansen, som ledsagede Nommensens Forlovede til Sumatra.

Efter sytten Aars Arbejde talte Menigheden ca. 4000 døbte Batakker i Silindung. Kannibalsmen og Slavehandelen var saa godt som udryddet, og Nommensen rejste paa sin første Ferie til Europa.

3) Anvendelsen af Akkusativ i nuværende Tysk.

4) Martin Opitz und die Lyrik. (Deutsch zu schreiben).

Tysk som Bifag: 1) Der udleveres Tekst til A.) C. F. D. Schubart: *An die Freiheit.* (1789), B.) Heine: *Af »Zeitgedichte« Deutschland.* (1840).

Der ønskes: 1) Oversættelse af A. og B., 2) Realkommentar, 3) Litteraturhistorisk Belysning (herunder event. Bemærkninger om Formen).

2) Oversættelse fra Dansk til Tysk.

Jeg undrer mig ofte over, at mine Kammerater kan finde saa meget Behag i Baller og Selskaber og dog ganske tage dem, som de er. Thi dels er i Virkeligheden de fleste Damer ikke saa overdrevent morsomme, dels er jo dog saadan en ung Hr. Students Stilling saa forbandet fattig i et ordentligt Selskab, at jeg vilde blive baade rød og bleg, naar jeg ikke var andet. Derimod faar det jo et bedre Udseende, naar man op-højer baade Damerne og sig selv; og det undlader jeg da heller ikke. Første Dans igaar Aftes dansede jeg saaledes med en ung Frøken fra Landet, der havde et komplet Maria Stuart-Udseende; sværmerisk, yppigt, gratiøst, noget sorgfuldt, men ogsaa lidt intrigant. Huset, hvori vi var, blev da Slottet Lochlewen; hun blev den fangne Dronning, og jeg selv, der vel kunde være nogle Aar yngre end hun, blev Sønnen af hendes mægtigste Fiende, f. Eks. af Earl Morton, som havde ladet sin Søn udnævne til hendes Page, for under dette høflige Paaskud dobbelt nøje at bevogte

hende. Ligesom min Fader er jeg kold og klog, men tilsyneladende yderst ærbødig og ærefrygtsfuld; — hun vistnok ikke mindre klog, men varm og hæftig, halvt opfyldt af Had til mig, halvt forelsket i mig, og med ivrigt Ønske om at vinde mig, baade for at befri sig selv og for at hævn sig paa min Fader: — hvilken pikant Situation, hvilken Forhøjelse i Dansens Interesse!

Endnu bedre vilde det have været, hvis hun ogsaa havde kunnet sætte sig ind i Situationen, hvilket jeg dog ikke turde foreslaa hende.

Fransk som Hovedtag: 1)

Le matin ensuyvant, quinziesme jour de juillet, que le terme estoit du partir, apres la messe ouye, et que le prebstre eust à Saintré donnée la beneysson, Saintré atout sa compaignie, vestu de sa livrée, vindrent prendre congié du roy, qui lui dist: Saintré, Dieu vous doint bien aller, 5 bien besoigner et à vostre grant honneur retourner! d'une chose vous ay prié et prie, qu'il vous souviengne de gagner ou de perdre honnorablement et honnestement. Sire, dit-il, au plaisir de Dieu, vous n'en orrez ja autrement parler. Lors le bon roy luy toucha la main. Puis s'en va à la royne, qui lui dist: Hé! Saintré, puis qu'il faut que vous en ailliez, 10 nous toutes prions à Dieu qu'il vous doint pris d'armes et joye de voz amours. Ma dame, dist il, il en soit à vostre bon plaisir du prix d'armes, mais mes amours sont à servir vous et le roy aussi. Et à ces parolles il print congié d'elle, puis de ma dame assez brievement, fors que en souspirant elle luy dist: J'ay jà prins congié de vous. Puis va aux autres 15 dames et damoysselles, à chascune desquelles il donna une vergette d'or, toutes esmaillées à fleurs de souviengne vous de moy, dont n'y avoit celle qui tenir se peust de plorer, tant l'avoient toutes aymé et l'amoient. Et quant la royne ouyt le bruyt de ces vergettes données, elle appela Saintré, et en riant lui dist: Et, beau sire, ne sommes nous pas, Belle Cousine et 20 moy, dames comme les aultres? Ha! ma dame, dist Saintré, pour Dieu, qu'il me soit pardonné, car je n'avoye hardement, ne cuydoie que telles dames daignassent prendre de moy si petit don. Si ferons, dist la royne. Alors leur donna de toutes celles qu'il avoit, combien que toutes fussent pareilles; puis luy dirent: Saintré, grant mercy. Et à ces parolles Saintré 25 reprint congié. Et à son departement ma dame ne se peut tenir de lermoier; alors elle, pour son excuse, dist à la royne: Jamais pour deuil, ne pour regret que j'eusse, je vouldroye que je ne puisse lerne gecter, sinon quant je voy les autres plorer. Et en verité, ma dame, dirent les aultres, qui est le cueur de femme qui se porroit tenir de plorer 30 à veoir cest enfant qui va en si grant peril, et qui est nourri avecques nous, et qui tant de plaisir nous a fait tous les jours.

Teksten oversættes ikke, men der gøres Rede for de Tilfælde, hvor den i syntaktisk Henseende afviger fra moderne Normalsprog. Derefter kommenteres saa mange af de understregede Ord, som Tiden tillader.

2) De trykløse personlige Pronominers Oprindelse, Udvikling og Brug i Fransk.

3) Les principaux prosateurs de la période classique.

Fransk som Bifag: 1) Stil.

Dersom Jordskjælv, hvori Lissabon ødelagdes d. 3. November 1755, om Eftermiddagen Kl. 3, havde fundet Sted Kl. 2, saa havde jeg ikke kunnet sidde her nu.

Min Bedstefader, det vil sige den Person, som senere blev Fader til ham, der senere blev Fader til mig, han hed Christen Engelhardt; han var Tøjmagervend¹⁾ og rejste paa sin Profession²⁾).

Han havde i et halvt Aars Tid havt Arbejde hos en Mester i Lissabon, men paa Opfordring fra hans Moder i Odense havde han besluttet at vende hjem, havde gjort Afregning med sin Mester, pakket sit Tøj sammen og lagt sig til at sove et Par Timers Tid, indtil en Rejsekammerat efter Aftale skulde komme Kl. 3 og afhente ham.

Idet Klokken slog To, kom Kammeraten løbende i stor Hast og vækkede ham. De skulde strax afsted. En Æseldriver, som havde paa-taget sig at befordre deres Tøj, og til Dels ogsaa dem selv, til Cintra, kunde ikke bide til den aftalte Tid. Der var En, der havde stjaalet et Lommeuhr fra ham, men da han havde faaet at vide, hvad Vej Tyven var tagen, mente han at kunne hente ham ind. Det var hans egen Broder; han boede netop i Cintra. Da Klokken slog To, sad de to unge Haandværkssvende hver paa sit Æsel, ganske veltilmode, og travede afsted et godt Stykke udenfor Lissabon. Da begyndte Jorden at bæve under dem, just som de red over en temmelig høj Bakke, forbi et stort Huus, hvis Beboere alle kom styrtende ud og rendte op paa det Højeste af Bakken, hvor ogsaa de to Rejsende holdt, og hvorfra de saa den forfærdelige Begivenhed gaa for sig; saa Huse, Taarne, Kirker vælte omkring som Korthuse, Børn bygge paa et Bord og selv blæse omkuld; saa Ildsluer fare op af Afgrunden; saa og hørte al denne Jammer og Rædsel og mente da, at det var bedst, at de skyndte sig afsted.

Det gjorde de da ogsaa og takkede Gud for deres vidunderlige Frelse. Maaske takkede de ogsaa Tyven, som havde stjaalet Lommeuhret; om Broderen hentede ham ind og fik sin Ejendom igen, det havde C. Engelhardt ikke fortalt noget om til sin Moder. Af hendes Mund har jeg disse Efterretninger.

Forfatteren til de foregaaende Linier er C. N. Rosenkilde, der i sin Tid var en berømt dansk Skuespiller. Han fortæller denne Episode som Indledning til sine Erindringer og tilføjer, at Datoen den 3. November paa en mærkelig Maade flere Gange i hans Liv var skæbnesvanger for ham.

¹⁾ Tøjmager = drapier. ²⁾ faire son tour d'Europe.

2) Version.

Ma famille habitait, à l'extrémité du pays, en face de l'église, très ancienne et branlante, une vieille et curieuse maison qu'on appelait le Prieuré, — dépendance d'une abbaye qui fut détruite par la Révolution et dont il ne restait que deux ou trois pans de murs croulants, couverts de lierre. Je revois sans attendrissement, mais avec netteté, les moindres détails de ces lieux où mon enfance s'écoula. Je revois la grille toute déjetée qui s'ouvrait, en grinçant, sur une grande cour qu'ornaient une pelouse teigneuse, deux sorbiers chétifs, hantés des merles, des marronniers très vieux et si gros de tronc que les bras de quatre hommes — disait orgueilleusement mon père, à chaque visiteur, — n'eussent point suffi à les embrasser. Je revois la maison, avec ses murs de brique, moroses, renfrognés, son perron en demi-cercle où s'étiolaient des géraniums, ses fenêtres inégales qui ressemblaient à des trous, son toit très en pente, terminé par une girouette qui ululait à la brise comme un hibou. Derrière la maison, je revois le bassin où se jouaient des carpes maigres, aux écailles blanches; je revois le sombre rideau de sapins qui cachait les communs, la basse-cour, l'étude que mon père avait fait bâtir en bordure d'un chemin longeant la propriété, de façon que le va-et-vient des clients et des clercs ne troublât point le silence de l'habitation. Je revois le parc,

ses arbres énormes, bizarrement tordus, mangés de mousses, que reliaient entre eux les lianes enchevêtrées, et les allées, jamais ratissées, où des bancs de pierre effritée se dressaient, de place en place, comme de vieilles tombes. Et je me revois aussi, chétif, en sarrau de lustrine, courir à travers cette tristesse des choses délaissées, me déchirer aux ronces, tourmenter les bêtes dans la basse-cour, ou bien suivre, des journées entières, au potager, Félix, qui nous servait de jardinier, de valet de chambre et de cocher.

Les années et les années ont passé; tout est mort de ce que j'ai aimé; tout s'est renouvelé de ce que j'ai connu; l'église est rebâtie, elle a un portail ouvragé, des fenêtres en ogive, de riches gargouilles qui figurent des gueules embrasées de démons; son clocher de pierre neuve rit gaîment dans l'azur; à la place de la vieille maison, s'élève un prétentieux chalet, construit par le nouvel acquéreur, qui a multiplié, dans l'enclos, les boules de verre colorié, les cascades réduites et les Amours en plâtre encrassés par la pluie. Mais les choses et les êtres me restent gravés dans le souvenir, si profondément, que le temps n'a pu en user l'agate dure.

De sidste ni Linier omskrives fonetisk.

Latin som Hovedfag: 1) Latinsk Stil:

Trods den rige Overlevering om Pompejus den Store er Meningerne om hans Karakter og Dygtighed nutildags saare forskellige. De fleste lader sig vel lede af Mommsens store Autoritet og betragter ham som en temmelig maadelig Statsmand og Strateg. Andre hæver ham til Skyerne for derigennem at faa Mulighed for at tale nedsættende om hans Modstander i den store politiske Kamp, C. Julius Cæsar. Det bedste Middel til at danne sig et nogenlunde rigtigt Indtryk af Mandens Personlighed er dog utvivlsomt Ciceros Taler og Breve, hvorigennem vi erfarer, hvorledes denne store Menneskekender har set paa ham igennem en lang Række Aar. Alerede i Verrinerne nævnes Pompejus' Navn flere Gange, men det er dog først i den berømte Tale om det maniliske Lovforslag, at hans Person og Bedrifter bliver Genstand for udførlig Omtale. Og selvom vi ser ganske bort fra den overdrevne Panegyrik, faar vi dog der et tydeligt Bevis for, hvad Romerne mente at skyldte Pompejus Tak for, og hvad de ventede sig af ham; han var den Mand, der havde bragt alle de Krige, som han havde ledet, til en lykkelig Afslutning, og man ventede af ham, at han, og kun han, vilde være i Stand til at vinde Sejr i den meget farlige Krig mod Mithridates, nu da Lucullus ved Soldaternes Lydighedsnægtelse var sat ud af Spillet, og Glabrio havde vist sig som en daarlig Hærfører. Og vi ved alle, at Pompejus fuldt ud opfyldte disse Forventninger. Mange Aar senere, da Borgerkrigen truede den romerske Stat, lod Cicero sig ganske vist irritere af Pompejus' Langsomhed i Sammenligning med Cæsars fantastiske Hurtighed og Aarvaagenhed, men denne Irritation var netop saa stærk, fordi han var overbevist om, at Pompejus, hvis blot han vilde være lidt mere energisk, sagtens kunde maale sig med Cæsar. Derfor var han ogsaa saa indigneret over, at Pompejus skrev rosende til Cæsar om dennes store Bedrifter; som om, tilføjer Cicero, de er større end dine og Africanus'. Da Pompejus var død, skrev Cicero til Pomponius: »Jeg kan ikke lade være med at sørge over denne Mands Skæbne; jeg har lært ham at kende som en retsindig og samvittighedsfuld Mand med en ren Karakter«. Det var utvivlsomt Pompejus' høje moralske Værd, der var Grunden til Ciceros trofaste Venskab og Beundring for ham, Følelser som han holdt fast ved lige til sin Død; Pompejus var i hans Øjne den romerske Stats største Mand.

2) Ennius.

3) Cicero: Tuscul. II 23—25 oversættes og fortolkes. (10 Timers Opgave).

Latin som Bilag: 1) Latinsk Stil:

Da Cicero havde fuldført sit Værk om Guderne, tog han fat paa at skrive Bøgerne om Spaadomskunst, som skulde være nogle Tillæg til den Fremstilling af de vigtigste Spørgsmaal, han i det større Værk havde givet. Han fremstillede da sin Broder Quintus og sig selv i Samtale under et Ophold paa Landstedet i Tusculum, saaledes at Quintus først hævdede den stoiske Skoles Lære om Spaadomskunst, hvorefter han selv fremsatte den Opfattelse, han ansaa for den rette. Der var, efter Quintus Mening, ikke nogen Stat eller nogen Folkestamme, som ikke lod sig paavirke af Varsler eller Drømme, og der kunde heller ikke være Tvivl om, at der skete meget i Naturen, som Mennesker tror paa, selv om de ikke kan forklare, hvorfor det gaar saaledes til. Herimod paastaar M. Cicero, at Spaadomskunsten er ganske værdiløs; der kan nemlig ikke gives Forudsigelse af Ting, som er helt tilfældige og beror paa Lykkestræf, og hvis nogen vil benægte, at det er den tilfældige Lykke, der raader, og vil paastaa, at alt, som sker og vil ske, fra Evighed af er fastsat ved Skæbnens urokkelige Bestemmelse, saa kan Spaadomskunsten ikke gøre nogen Gavn, men Viden om Fremtiden er ganske unyttig for Menneskene, da dog intet lader sig ændre. Cicero behandler de enkelte Arter af Spaadomskunst, som Romerne brugte; han paaviser, hvor intetsigende Fuglevarslerne var og berører endelig de Sibyllinske Orakler. Som Resultat af den hele Udvikling fremsætter han en alvorlig Formaning til at bevare den religiøse Tro og Gudsdyrkelse, men at gendrive Overtroen. Den romerske Taler og Filosof vilde saaledes ikke opgive Troen paa et guddommeligt Forsyn, der styrer Verden og Menneskenes Liv paa bedste Maade, men i de følgende Tider svandt denne Tro mere og mere i det romerske Samfund, og det falder vanskeligt at anse Tacitus, der skrev halvandet hundrede Aar senere, for helt ærlig, naar han roser de ufordærvede Germaner, fordi ogsaa de fornemme blandt dem og deres Præster troede paa Spaadomme og Varsler.

2) Version.

Est forma disciplinae Peripateticorum, sicut fere ceterarum, triplex: una pars est naturae, disserendi altera, vivendi tertia. Natura sic ab iis investigata est, ut nulla pars caelo, mari, terra, ut poëtice loquar, praetermissa sit; quin etiam, cum de rerum initiis omnique mundo locuti essent, ut multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent, maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt. Persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras, Theophrastus autem stirpium naturas omniumque fere rerum, quae e terra gignerentur, causas atque rationes; qua ex cognitione facilius facta est investigatio rerum occultissimarum. Disserendique ab isdem non dialectice solum, sed etiam oratorie praecepta sunt tradita, ab Aristoteleque principe de singulis rebus in utramque partem dicendi exercitatio est instituta, ut non contra omnia semper, sicut Arcesilas, diceret, et tamen ut in omnibus rebus, quicquid ex utraque parte dici posset, expromeret. Cum autem tertia pars bene vivendi praecepta quaereret, ea quoque est ab isdem non solum ad privatae vitae rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata. Omnium fere civitatum non Graeciae solum, sed etiam barbariae ab Aristotele mores, instituta, disciplinas, a Theophrasto leges etiam cognovimus. Cumque uterque eorum docuisset, qualem in re publica principem esse conveniret, pluribus praeterea conscripsisset, qui esset optimus rei

publicae status, hoc amplius Theophrastus: quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum, quibus esset moderandum, utcumque res postularet. Vitae autem degendae ratio maxime illis quidem placuit quieti, in contemplatione et cognitione posita rerum, quae quia deorum vitae erat simillima, sapiente visa est dignissima. Atque his de rebus et splendida est eorum et illustris oratio.

Græsk som Hovedfag: 1) Græsk Stil:

Dareios rettede den Beskyldning mod Eretrieerne og mod os, at vi havde i Sinde at angribe Sardes, og sendte under det Paaskud en Hær paa en halv Million Mand over i Lastskibe og andre Fartøjer og desuden en Flaade paa tre Hundrede Skibe til Angreb paa os, og til Datis, hvem han betroede Anførslen, sagde han, at hvis han vilde beholde sit Hoved, maatte han ikke komme tilbage uden at medføre Eretrieerne og Athenæerne. Datis sejlede da til Eretria og rettede sit Angreb mod et Folk, der nød Anseelse for at være de tapreste Krigere blandt Datidens Hellenere, og faa i Antal var de heller ikke, og i Løbet af 3 Dage fik han Bugt med dem. Han lod derefter hele deres Land gennemstøve, for at ingen skulde slippe bort, og udførte dette paa den Maade, at hans Soldater opstilledes paa det eretriske Lands Grænser, saaledes at de dannede en Kæde fra den ene Kyst til den anden, og med hinanden i Hænderne drog de gennem hele Landet, for at de kunde melde Kongen, at ingen var undsluppet dem. For at gaa frem paa denne Maade sejlede de derefter fra Eretria til Marathon i den Tro, at det gik af sig selv at indfange Athenæerne paa samme Maade som Eretrieerne og føre dem bort med sig. Da disse Angreb dels blev gennemført, dels forsøgt, var der ingen af Hellenerne, der kom hverken Eretrieerne eller Athenæerne til Hjælp undtagen Lakedæmonierne; men de indtraf rigtignok først Dagen efter Slaget. Alle de andre var lammet af Skræk og forholdt sig ganske stille, glade ved at undgaa den øjeblikkelige Fare. Hvis man gør sig fortrolig med, hvorledes Stillingen da var, maa man erkende, at de Mænds Tapperhed bør skattes højt, der saaledes blev Lærere for alle andre Hellenere ved at vise dem, at Persermagten ikke var uovervindelig, men at enhver Masse og al Rigmom intet formaar imod Dygtighed.

2) Solon.

3) For een Kandidat: Euripides: Alkestis V. 570—605 oversættes og fortolkes. (10 Timers Opgave). For een Kandidat: Pindar Pyth. I 80—100 oversættes og kommenteres. (10 Timers Opgave). For een Kandidat: Pausanias V. 7, 6—9 oversættes og fortolkes. (10 Timers Opgave).

Græsk som Bifag: 1) Læst Tekst: Platons Apologi 33 b (ἀλλὰ διὰ τί δὴ...) til 34 a (...εἴ τι ἔχει τοιοῦτον) oversættes og fortolkes.

2) Ulæst Tekst: Plutarchs Agesilaos c. 6 (Τοῦ δ' Ἀγησιλάου τὴν — θύσας ἐξέπλευσεν).

Historie som Hovedfag: 1) Efter en kortere Redegørelse for Berliner-kongressens Bestemmelser ønskes der en Fremstilling af Tyrkiets Udenrigspolitik og territoriale Forhold fra da af indtil Nutiden.

For een Kandidat: Ruslands Udenrigspolitik 1815—1856.

- 2) Øresunds og Bælternes Betydning i Nordens Historie.
- 3) Guldmøntfod.
- 4) Leopold v. Ranke.

Historiske Modenhedsopgaver: 1) Venstre og Danmarks Forsvar.

- 2) En Karakteristik af I. A. Hansens Personlighed og politiske Betydning.
- 3) En Karakteristik af A. D. Jørgensens Fremstilling af Danmarks Historie 1814—1838 i »Danmarks Riges Historie«, 6. Bind.
- 4) En Oversigt over de historiske Kilder til og Behandlinger af Vi-kingetidens Historie.
- 5) Tysk Indflydelse i Danmark under Christian den VI.
- 6) Bondebevægelser under Frederik den I og Christian den III.
- 7) Den nordiske Renaissance i Kunsten under Frederik den II.
- 8) I hvilken Grad var Christian den IV's ydre Politik præget af stats-
lige og dynastiske Motiver?
- 9) Peder Hiort Lorenzen.
- 10) Nordhavspolitikens Betydning for Kalmarkrigens Udbrud.
- 11) Virkningerne i Hertugdømmerne af deres Forpligtelse til at deltage
i den danske Bankhæftelse.

Kristendomskundskab: 1) Ny Testamente: Rom. 5, 1—11 incl.

- 2) Gl. Testamente: Kong Salomo.
- 3) Dogmatik: Betydningen af Læren om Kristi sande Menneskelighed.

Sang som Bilag: 1) Tale og Sang: Hvad forstaar man i Stemme-
fysiologien ved Udtrykket Kompression, og hvilken Betydning har denne
ved Stemme- og Sprogdannelsen?

- 2) Musikteori: a) Der ønskes en firstemmig Udsættelse i streng Kirke-
stil af Melodien: »Ich weiss, an wen ich glaube« (Deutsches Kirchenlied,
Side 65). b) Der ønskes en tostemmig Udsættelse for Drengestemmer af
Salmen: »I al sin Glans nu straalér Solen« (Barnekows Korallbog Nr. 70).
Fri Adgang til Klaver. Enkelte Node-Notater maa medtages.

Sommeren 1934.

Dansk som Hovedfag: 1) Substantivernes Genus i Dansk (i Hoved-
træk Redegørelse for deres Fordeling inden for Substantivstammerne, de-
res indbyrdes afvigende Bøjningsforhold, Genusskifte, dialektale Forhold).

- 2) Nedenstaaende Tekststykke (ulæst) oversættes og kommenteres:

Halli mælti: »Engan veit ek jafn grimmliga hefnt hafa fýður síns
sem Þjóðólf, því at hann át fýðurbana sinn.«. Nú æpðu menn upp ok
þóttusk aldri slík undr heyrt hafa. Halli mælti: »Þorljótr hét faðir
Þjóðólfs, ok var hann fátækr mjök en átti fjölða barna. En svá bar til
eitt haust, at einn bóndi var svá stórlyndr, at hann gaf honum sumar-
gamlan kálf. Síðan sækir Þorljótr kálfinn ok hafði í taumi, ok var
lykkja á enda taumsins; ok er hann kom heim at túngarði sínum, hefr
hann kálfinn upp á garðinn, ok var furðanliga hár garðrinn. Síðan ferr
hann inn yfir garðinn, en kálfrinn veltr út af garðinum. En lykkjan, er
á var taums-endanum, brásk um háls Þorljóti; hekk nú sínum megin
hvárr, ok váru dauðir báðir, er til var komit. Drógu börnin heim kálfinn
ok átu, ok hygg ek, at Þjóðólfr hefði óskerðan sinn hlut af honum«.

3) Om Anvendelsen af Emner fra nordisk og antik Mytologi i dansk Litteratur fra forrige Aarhundredes første Halvdel.

4) (10 Timersopgave for 1 Kandidat): Bisætningsordstilling i Dansk.

Dansk som Bifag: 1) Nedenstaaende Tekststykke oversættes og tolkes.

Þá kom Yrsa ok fekk Hrólfi kraka dýrshorn fult af gulli ok þar með hringinn Sviagris ok bað þá braut riða til liðs síns. Þeir hljópu á hesta sína ok riða ofan á Fýrisvöllu; þá sá þeir, at Aðils konungr reið eptir þeim með her sinn alvápnaðan ok vill drepa þá. Þá tók Hrólfr kraki hægri hendi gullit ofan í hornit ok sori alt um gotuna. En er Sviar sjá þat, hlaupa þeir ór spöllum, ok tók hverr slíkt, er fekk; en Aðils konungr bað þá riða ok reið sjálf ákafliga. Slöngvir hét hestr hans, allra hesta skjótastr. Þá sá Hrólfr kraki, at Aðils konungr reið nær honum, tók þá hringinn Sviagris ok kastaði til hans ok bað hann þiggja at gjöf. Aðils konungr reið at hringinum ok tók til með spjótsoddinum ok rendi upp á falinn. Þá veik Hrólfr kraki aptr ok sá, er hann laut niðr; þá mælti hann: »svínbeygt hefi ek nú þann, er ríkastr er með Svíum«. Svá skilðusk þeir.

2) Henrik Pontoppidan og Jakob Knudsen.

Engelsk som Hovedfag: 1) Der udleveres Tekst til Shakespeare: Titus Andronicus Act. IV, Scene I, Vers 84—126. Teksten oversættes, og Afvigelserne fra moderne Sprogbrug paavises.

2) Nedenstaaende oversættes til Engelsk.

Et Par Timer efter befandt jeg mig paa en lille Landstation og saa mig om efter Rutebilen til Santillana, hvorfra jeg kun skulde have en lille halv Mil at gaa — ganske vist i drivende Regn. Et Par Kuske fortalte mig imidlertid med slet dulgt Skadefryd, at Bilen var kørt efter det foregaaende Tog.

Alligevel kom jeg til Altamira — netop som Regnen hørte op. Udsigten skal være storartet, hvad jeg hverken kan bekræfte eller bestride. Jeg saa hverken Atlanterhavet eller los Picos de Europa; jeg saa kun, at der var mange Orchidéer, hvoraf jeg sluttede, at der var Kalk i Jordbunden.

I Opsynsmandens lille, ensomme Hus opbevaredes blandt mange andre Fund Skelettet af et forhistorisk Menneske fra en først i 1928 opdaget Grotte i umiddelbar Nærhed af Hovedgrotten. Alle Redskaber var fra den ældre Stenalder, og Dyreknoklerne stammede for største Delen fra Pattedyr som Bisonoksen, Vildhesten og Rensdyret, der ikke i historisk Tid har levet i Spanien.

Indgangen til den vældige Grotte er til alt Held saa snæver, at den har kunnet holdes skjult i omkring tyve Tusind Aar, hvorved denne Bolig for Stenalderens Mennesker er bleven staaende næsten saa uberørt, som da de forlod den efter den slemme Overraskelse, at en Del af Loftet i dens forreste Rum styrtede sammen. Først i 1868 var der en Dag en Jagthund, som forfulgte en Ræv derind, men ikke mere kunde slippe ud. Dens Herre maatte lade nogle Stenblokke sprænge for at befri det hylende Dyr, og dermed var Grotten opdaget. Men endnu skulde der gaa elleve Aar, før en ung Dame, Frøken Sautuola, tilfældigvis gjorde den Opdagelse, at Grotten indeholder et enestaaende Galleri af mangefarvede Malerier fra Istiden, Malerier, som beviste, at der allerede i hine fjerne Tider har levet virkelige, endda meget store Kunstnere.

Dette var saa forbløffende, at baade spanske og franske Arkæologer længe ikke vilde tro paa det og hævdede, at Billederne maatte skyldes langt senere, moderne Tider.

Man bevæger sig gennem meget rummelige Korridorer; snart udvider Rummet sig til mægtige Sale, der trods en Bredde af op mod 30 Alen og uden Spor af Støtte har fladt Loft — et Foretagende, som vel ingen Arkitekt i Verden vilde vove at indlade sig paa. Grotten har ydet rigelig Plads ikke blot for en Familie, men for en Horde, en hel Landsby. Den var tillige en uindtagelig Fæstning. Hvem og hvad kunde skade dem? Ikke Regn, ikke Lyn eller Ild, ikke de store Rovdyr og ikke Fjender. Den snævre Indgang kunde om Natten lukkes med en Klippeblok, i værste Fald med et Baal. Udsultes kunde man heller ikke her, da man havde Vand inden Dørs og Plads nok til store Forraad af tørret Kød eller Fisk. Om Vinteren var Boligen lun, om Sommeren altid kølig.

3) Dialekten, hvori nedenstaaende Verslinier (der ikke skal oversættes) er skrevne, bestemmes, og der gives en almindelig Redegørelse for vedkommende Dialekts lydlige Ejendommeligheder.

The kyng toward the wod is gane,
 Wery for-swat and vill of vayn;
 In-till the wod soyn enterit he,
 And held down toward a vale,
 Quhar throu the vod a vattir ran.
 Thiddir in gret hy went he than,
 And begouth to rest hym thair,
 And said he mycht no forthirmar.
 His man said, »schir, that may nocht be;
 Abyde zhe heir, ze sal soyn se
 V hundreth arnand zou to sla.
 And thai ar fele aganis twa.«

4) The Beginnings of English Romanticism during the Eighteenth Century.

Engelsk som Bilag: 1) Nedenstaaende oversættes til Dansk. Der gives paa Engelsk i mindst 200 Ord et Resumé af den Behandling, en engelsk Mordsag gennemgaar.

The judge was an old man; so old, he seemed to have outlived time and change and death. His parrot-face and parrot-voice were dry, like his old, heavily-veined hands. His scarlet robe clashed harshly with the crimson of the roses in the vase. He had sat for three days in the stuffy court, but he showed no sign of fatigue.

The judge did not look at the prisoner as he gathered his notes into a neat sheaf and turned to address the jury, but the prisoner looked at him. Her eyes, like dark smudges under the heavy square brows, seemed equally without fear and without hope.

»Members of the jury—«

The patient old eyes seemed to sum them up and take stock of their united intelligence. Three respectable tradesmen—a tall, argumentative one, a stout, embarrassed one with a drooping moustache, and an unhappy one with a bad cold; a director of a large company, anxious not to waste valuable time; a publican, incongruously cheerful; two youngish men of the artisan class; a nondescript, elderly man, of educated appearance, who might have been anything; an artist with a red beard disguising a weak chin; three women—an elderly spinster, a stout capable woman who kept a sweet-shop, and a harassed wife and mother whose thoughts seemed to be continually straying to her abandoned hearth.

»Members of the jury—you have listened with great patience and attention to the evidence in this very distressing case, and it is now my duty to sum up the facts and arguments which have been put before you by the learned Attorney-General and by the learned counsel for the defence, and to put them in order as clearly as possible, so as to help you in forming your decision.

2) Nedenstaaende oversættes til Engelsk.

Ved Forbach, Grænsestationen mellem Frankrig og Saardistriktet, er tværs over Vejen spændt to kæmpemæssige Bannere med Hagekors¹⁾ og Billeder af Hitler. Da det er forbudt i neutralt Land at demonstrere, lader Saarregeringen de to Bannere nedtage. Et Nazi-Blad bringer Fotografi deraf. Dagen efter bliver Bladet forbudt i en Uge.

Bahnhofstrasse i Saarbrücken er næsten helt fuld af Hagekorsflag. Flagning er egentlig forbudt, men Regeringen er fornuftig nok til at se gennem Fingre dermed — ellers fik den nok at gøre! Vinduerne har Udsmykninger med Hitlers Portræt omgivet af smaa Hagekorsflag i Papir. Selv i fattige, afsides Gader ses Hagekorset, ofte med en Blomst stukket ind mellem Flagene. Mit første Indtryk er saaledes, at Saarbrücken helt igennem er en Nazi-By, og Folk, som gaar forbi, hilser hinanden med fremstrakt Arm.

Men Dagen efter forsvinder Flagene efterhaanden. Man ser nu de graa og røde Façader af tunge og grimme Bygninger, tyske Provinshuse fra Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aarhundrede. Det blæser en isende kold og fugtig Vind gennem Gaderne, og Kulstøv fra Minerne, Sod fra Fabrikerne falder over de sorte Skifertage og gør Huse og Mennesker triste og graa. Hist og her ser man et oplyst Biografteater. Tykke rødmossede Mænd skubber sig gennem Trængslen paa Fortovet og har Skum i Skægget fra den sidste Øl. Ikke blot Husene og Menneskene i Saarbrücken, selve Luften og Gadernes Lugt er tysk. En udpræget tysk By!

Saaledes tænke jeg, mens jeg gik videre ned mod Saar-Floden. Men efterhaanden maa jeg revidere mit første Indtryk. Her ligger et gammelt Patricierhus, der minder om Metz, her en Kirke i italiensk Barok, nede ved Floden nogle udpræget franske Villaer ... Saarbrücken er i Ydre en Grænseby.

Efter nogle Dages Ophold og efter mange Samtaler baade med almindelige Borgere og med flere ledende Politikere, gaar det ogsaa op for mig, at Saar-Problemet langtfra er saa enkelt, som man ved det første Indtryk kunde være tilbøjelig til at mene. Først og fremmest er den tyske Befolknings Nazificering et stærkt iøjnefaldende, men ganske udvendigt Fænomen. Kernen i Saarbefolkningen er katolsk, og Kampen ved Valget²⁾ i Saar kommer til at staa mellem Katolicismen (det gamle Centrumsparti) og Nazi. Resultatet vil i høj Grad blive afhængigt af den Udvikling. Forholdene i Tyskland faar.

¹⁾ swastika. ²⁾ plebiscite.

Tysk som Hovedtag: 1) A. Brev fra Schnabels »Insel Felsenburg.«

Liebster Herzensfreund!

Euer Verlangen ist dem Triebe der Natur, der Vernunft, auch göttlichen und menschlichen Gesetzen gemäss. Ich hingegen bin eine Wittbe, welcher der Himmel ein Hartes erzeiget hat. Allein, ich weiss, dass Glück und Unglück von der Hand des *Herrn* kömmt, welche ich bei allen Fällen in Demut küsse. Ich habe den jämmerlichen Tod meines Mannes nunmehr

ein Jahr aus aufrichtigem Herzen beweint und beklagt. Ohngeacht ich aber solchergestalt wieder frei und mein eigen bin, so würde mich doch schwerlich zu einer anderweitigen Ehe entschlossen haben, wenn nicht Eure reine und herzliche Liebe mein Herz aufs neue empfindlich gemacht und in Erwägung Eurer bisherigen tugendhaften Aufführung dahin gereizet hätte, mich selbst zu Eurer künftigen Gemahlin anzutragen. Denn weil ich Eurer zu mir tragenden Liebe und Treue völlig versichert bin, so könnet Ihr im Gegenteil vollkommen glauben, dass ich Euch in diesen Stücken nichts schuldig bleiben werde. Nach Verlesung dieses werdet Ihr mich bei dem Damme des Flusses ziemlich beschämt finden und ein mehreres mit mir überlegen können, allwo zugleich den Glückwunsch zu Eurem Geburtstage abstatten wird die Euch aufrichtig ergebene

Concordia.

B. Brev fra Tiecks »William Lovell«.

Balder an William Lovell.

Ich möchte Dir so gern nicht antworten; — da komm' ich mit hundert schwermüthigen Träumen, mit tausend lästigen Gefühlen aus der nuchternen Welt nachhause — und finde Dein Billet; ...

Die ganze Welt erscheint mir oft als ein nichtswürdiges fades Marionettenspiel, der Haufe täuscht sich beim anscheinenden Leben und freut sich; sieht man aber den Drath, der die hölzernen Figuren in Bewegung setzt, so wird man oft so betrübt, dass man über die Menge, die hintergangen wird, weinen möchte. Wir adeln aus einem thörichten Stolze alle unsere Gefühle, wir bewundern die Seele und den erhabenen Geist unsrer Empfindungen und wollen durchaus nicht hinter den Vorhang sehn, wo uns ein flüchtiger Blick das verächtliche Spiel der Maschinen enträtseln würde. — Ich sehe in Deiner neuen Liebe nichts als Sinnlichkeit, Deine Phantasie bedarf beständig eines reizenden Spiels; jenes hohe einzige Gefühl der Liebe, das sich weder beschreiben noch zum zweiten Male empfinden lässt, hat Deine irdische Brust nie besucht ...

Ich erinnere mich lebhaft aus den wenigen goldenen Tagen meines Lebens, wie meine ganze Seele nur ein einziges Gefühl der Liebe ward, wie jeder andre Gedanke, jede andre Empfindung für mich in der Welt abgestorben war; in die finstern Gewölbe eines romantischen Haines war ich so tief verirrt, dass nur noch Dämmerung mich umschwebte, dass kein Ton der übrigen Welt an mein Ohr gelangte. Die ganze Natur wies auf meine Liebe hin, aus jedem Klange sprang mir der Geliebten holder Gruss entgegen. Sie starb — und wie Meteore gingen alle meine Seligkeiten auf ewig unter, sie versanken wie hinter einem finstern fernen Walde, kein Schimmer aus jener Zeit hat mir seitdem zurückgeleuchtet.

... Taufe Deinen Sinnenrausch nicht mit dem Namen Liebe, du beleidigst diese hohe Gottheit ...

C. Brev fra Kellers »Die missbrauchten Liebesbriefe«.

»Teuerste Freundin meiner Seele!

Wenn sich zwei Sterne küssen, so gehen zwei Welten unter! Vier rosige Lippen erstarren, zwischen deren Kuss ein Gifftropfen fällt! Aber dieses Erstarren und jener Untergang sind Seligkeit, und ihr Augenblick wiegt Ewigkeiten auf! Wohl hab' ich's bedacht und hab' es bedacht und finde meines Denkens kein Ende: — Warum ist Trennung? — ? — Nur eines weiss ich dieser furchtbaren Frage entgegenzusetzen und schleudere das Wort in die Wagschale: Die Glut meines Liebeswillens ist stärker als Trennung, und wäre diese die Urverneinung selbst — — so lange dies Herz schlägt, ist das Universum noch nicht um die Urbejahung

gekommen!! Geliebte! Fern von Dir umfängt mich Dunkelheit — ich bin herzlich müde! Einsam such' ich mein Lager — — schlaf wohl! — —«

Bei diesem Briefe lag noch ein Zettel des Inhalts:

»P. S. Ich habe absichtlich, liebe Frau! diesen ersten Brief kurz gehalten, dass der Anfang Dir nicht zu schwierig erscheinen möge! Du siehst, dass es sich in diesen Zeilen nur um ein einziges Motiv handelt, um den Begriff der Trennung. Äussere nun hierüber Deine Gefühle und füge eine neue Anregung hinzu, welche zu finden nun eben die Sache Deines Herzens und Deines guten Willens sein wird. Heute schlaf ich zum erstenmal in einem Bette seit meiner Abreise; wenn's nur keine Wanzen hat!

*In Erwartung Deiner baldigen Antwort,
Dein Gatte u. Freund Viktor.*

Der ønskes: 1. Oversættelse af A. og C. (uden P. S.). 2. Redegørelse for Stilen i de tre Tekster. 3. Litteraturhistorisk Behandling af Formen og Motivet i de tre Tekster.

2) Oversættelse fra Dansk til Tysk.

José Carlos O'Neill (1816—89) var ugift — levede et dolcefarniente uden at tage Del i Forretningen, fortæller Andersen Edvard Collin (Brev ^{20/5}) — og ejede en Ejendom i Santa Maria, en lille Forstad lige over Byen Cintra. Den er nu helt forandret og udstykket, men bestod dengang af Huset med bred Terrasse lige overfor et øde Hus, der gjorde Indtryk paa Eventyrdigteren, og en Have ned i Dybden et Stykke længere henne paa den anden Side af Vejen. Her var Kølighed og Skygge under store Løvtræer, et Stykke Skovnatur, der minder Andersen om Silkeborg; Vandet risler i Græsset, der groer Forglemmigej, Hyld og Kløver: »Her er jeg i dit deilige Danmark!« siger José og udtaler af et varmt Hjerte sin Kærlighed til det Land, hvor han havde tilbragt sine tidlige Barndomsaar. Ellers gik det knap saa idyllisk mellem Venerne de 14 Dage, Andersen tilbragte hos ham. Andersen lider som frygtet under hans Drillesyge; han er meget omhyggelig for, at Gæsten skal have det behageligt og se alting, men har »aldeles ikke Begreb« om Andersens Natur, tror, han føler sig for fornem til at kende og tale med ringe stillede Personer. »Der maa være en Grændse for Alting!« udbryder Andersen en Dag i Utaalmodighed over denne Drillen, »denne falske Opfatning« af ham; José ser mod Himlen og sukker. »Du var grov mod mig,« siger han. Andersen skriver et Epigram om ham:

Halv Engel og halv Nisse,
En trofast Ven, tilvisse.

Og her er desværre ingen Frue i Huset til at udligne Modsætningerne ved sit kvindelige Gemyt. Ganske vist kommer nogle gamle Tanter paa Sommerophold hos José, og Andersen klipper og klistrer en Skærm til sin Vært, men sin egentlige Glæde af Opholdet har han af Naturen og sine egne, andre Venner.

»Ewig Snakken om hvad jeg end skulde see,« noterer han i Dagbogen; man foreholder ham, at en Englænder paa to Dage havde været flere Steder end han i ti: »Denne Føiten om!« Andersen færdes henrykt paa ensomme Vandringer nede i Cintra-Byen med det gamle klosteragtige Slot, som Kong Luiz beboer, og hvis to mærkelige Champagneflaskeformede Skorstene dominerer Byen, som de staar i dens Vaaben.

3) Der udleveres Tekst til Jona Kap. 2 (Luther 1545). Teksten oversættes. Luthers Verbalfleksion fremstilles, idet de i Teksten forekommende Former anvendes som Eksempler.

4) Volksdichtung in der deutschen Literatur.

- (1. Prinzipielle Einleitung.
2. Kurze Übersicht über die Entwicklung bis ca. 1770.
3. Genauere Darstellung der Zeit von ca. 1770 bis ca. 1820.
4. Evtl. Weiterführung.)

Skrives paa Tysk.

Tysk som Bilag: 1) I. Bürger an Boie 1773. (Auszug).

Boie, Boie! Der Ritter mit der eisernen Hand, welch ein Stück! Ich weiss mich vor Enthusiasmus kaum zu lassen. Den kann man doch noch den deutschen Shakespeare nennen, wenn man einen so nennen will. Welch ein durchaus deutscher Stoff! Welch kühne Verarbeitung! Edel und frey, wie sein Held tritt der Verfasser den elenden Regel-Codex unter die Füsse und stellt uns ein ganzes evenement, mit Leben und Odem bis in seine kleinsten Adern befehlt, vor Augen. Erschütterung, wie sie Shakespeare nur immer hervorbringen kann, habe ich in meinem innersten Mark gefühlt. Mitleid! Schrecken! Grausen, kaltes Grausen, wie wenn einen kalter Nordwind anweht! Glück zu, dem edlen freyen Mann, der der Natur gehorsamer als der tyrannischen Kunst war. Frey! frey! Keinem unterthan als der Natur! — — Mein Verdruss ist nur itzt, dass ich keinen um mich habe, mit dem ich recht über den Götz exclamieren kann. Meine Freude will mir schier das Herz abstossen

II. Schiller: Ueber Bürgers Gedichte. (Auszug) 1791.

Bey der Vereinzelung und getrennten Wirksamkeit unsrer Geisteskräfte, die der erweiterte Kreis des Wissens und die Absonderung der Berufsgeschäfte nothwendig macht, ist es die Dichtkunst beynahe allein, welche die getrennten Kräfte der Seele wieder in Vereinigung bringt, welche Kopf und Herz, Scharfsinn und Witz, Vernunft und Einbildungskraft in harmonischem Bunde beschäftigt, welche gleichsam den ganzen Menschen in uns wieder herstellt Was Erfahrung und Vernunft an Schätzen für die Menschheit aufhäuften, müsste Leben und Fruchtbarkeit gewinnen und in Anmuth sich kleiden in ihrer [der Dichtkunst] schöpferischen Hand. Die Sitten, den Charakter, die ganze Weisheit ihrer Zeit müsste sie, geläutert und veredelt, in ihrem Spiegel sammeln, und mit idealisierender Kunst aus dem Jahrhundert selbst, ein Muster für das Jahrhundert erschaffen. Diess aber setzte voraus, dass sie selbst in keine andre als reife und gebildete Hände fiel Aber darf wohl diesem Massstab auch ein Dichter unterworfen werden, der sich ausdrücklich als »Volkssänger« ankündigt, und Popularität zu seinem höchsten Gesetz macht? ... Ein Volksdichter für unsre Zeiten hätte bloss zwischen dem allerleichtesten und dem allerschwersten die Wahl; entweder sich ausschliessend der Fassungskraft des grossen Haufens zu bequemen und auf den Beyfall der gebildeten Klasse Verzicht zu thun, — oder den ungeheuren Abstand, der zwischen beyden sich befindet, durch die Grösse seiner Kunst aufzuheben, und beyde Zwecke vereinigt zu verfolgen ... die erhabenste Philosophie des Lebens würde ein solcher Dichter in die einfachen Gefühle der Natur auflösen ... Und hier müssen wir gestehen, dass uns die Bürgerschen Gedichte noch sehr viel zu wünschen übrig gelassen haben, dass wir den milden, sich immer gleichen, immer hellen, männlichen Geist vermis-

sen, der eingeweiht in die Mysterien des Schönen, Edeln, Wahren, zu dem Volke bildend hernieder steigt ... Hr. B. vermischt sich nicht selten mit dem Volk ... wir entdecken bey dieser Gelegenheit an uns selbst, wie wenig dergleichen Kraftstücke der Jugend die Prüfung eines männlichen Geschmacks aushalten.

Der ønskes: 1. Oversættelse af II. (dog ikke de sidste Linier, der er trykt petit). 2. Redegørelse for Indhold og Form i I og II (med Kommentar). 3. Litteraturhistorisk Behandling.

2) Oversættelse fra Dansk til Tysk.

Dette Arbejde har til Anledning en Oplevelse.

Paa et kritisk og afgørende Tidspunkt af min religiøse Udvikling blev jeg, pludselig og uden særlig Indstilling, stillet Ansigt til Ansigt med Klostervæsenet i en af dets højeste Former. Min religiøse Higen og mine Studier havde (i 1913) stillet mig paa et Stade, der endnu ikke helt var katholsk, selvom det allerede laa langt fra Protestantismen — den Forskydning, der endnu manglede, var let at forudse.

Det blev under disse Forhold forundt mig at foretage en etaarig Rejse til Belgien, Schweiz, Italien, Bosnien, Østerrig og Bøhmen for at studere Katholicismen i Marken, hvor den frit og uden Hæmning af Milieuet udfolder sig i alle sine Funktioner.

Min Vej faldt først over Belgien; Tiden var Den stille Uge — Dage, der nok var egnede til at gøre Indtryk paa et saaret og saarbart Sind, hvis Kræfter endda var udtømt gennem lang Tids Højspænding.

Under saadanne Omstændigheder førte en kærlig Haand mig hen til en Klosterport, og da denne lukkede sig op, tog aabne Arme imod mig og beredte mig et husvalende Ophold, der blev Balsam for Sjæl og Nerver — og som for min religiøse Interesse blev en spændende Opdagelsesrejse i et ukendt Land.

Benediktinernes menneskelige Egenskaber, deres Kultur, deres Liturgi, deres Lærdom og Fromhed greb mig dybt.

Jeg mindes endnu en Aftenstund med et voldsomt Anfald af Hjemvæ — den Ensommes vaandefulde Hunger efter Venerne, Sproget, Atmosfæren deroppe i det (som det syntes) saa fjærne Danmark ... og samtidig den sviende Smærte ved: med Rode at have oprykket saa meget, der var En kært og tilvant uden endnu at være plantet i ny Jord ... og hele Umuligheden ved skriftligt at meddele hin Række af stadigt skiftende, overraskende, snart tiltrækkende og snart frastødende Oplevelser, der fyldte Dagene ... meddele dem til de Mennesker, det var En saa smærteligt magtpaaliggende at være forstaaet af.

Fransk som Hovedlag: 1) Feuillet.

On a beaucoup écrit ces temps derniers (1922) à propos de Flaubert, sur son style et discuté si vraiment il écrivait si bien. Quand chacun parle il ne me prend envie que de me taire; c'est après que chacun s'est tu qu'il me prend envie de parler. Il ne m'a point paru (mais peut-être n'ai-je point lu tous les articles) que ni M. Souday, ni M. Thibaudet, ni M. X., ait dit le plus essentiel; en tout cas je sais bien que, malgré le vif intérêt que je pris à les lire, je ne trouvais satisfaction parfaite dans aucune de leurs affirmations¹⁾, et c'est bien pourquoi maintenant j'ai souci d'entrer dans la ronde à mon tour.

Que Flaubert ne soit pas un grand écrivain, c'est ce qui me paraît ressortir non seulement de ses médiocres écrits de jeunesse, ainsi que l'a fort bien montré M. Thibaudet, mais des propres déclarations qu'on relève au cours de ses lettres. Sans cesse il y revient: près d'un Montaigne, d'un

Voltaire, d'un Cervantès, il se sent écolier. Ce n'est qu'à force de travail et par cette patience que Buffon si spécieusement faisait équivalente du génie, qu'il supplée les dons qui lui manquent. Où ces écrivains nés se jouaient, il peine; on sent, de phrase en phrase, ahaner laborieusement son effort. Sans chercher au loin, si l'on ouvre la correspondance ou les *Memoranda* de Barbey d'Aurevilly par exemple, quelle aisance à la fois et quelle carrure! quelle cambrure! quel retournement des périodes, quelle abondance, quel bonheur dans le choix des mots, et quel amusement dans les images, quelle sonorité, quel nombre! D'où vient donc que, pourtant, Flaubert garde pour nous tant d'importance? qu'il demeure pour nous, ou du moins qu'il soit demeuré si longtemps, un compagnon, un maître, tandis que Barbey d'Aurevilly malgré tant de prestance, nous ait toujours paru de si mauvais exemple, de si déplorable conseil? N'est-ce point parce que ces dons, que d'Aurevilly, par orgueil et par suffisance, employa si mal, sont essentiellement inacquérables, tandis que cette méthode, cette discipline à quoi se soumettait Flaubert, chacun de nous, fût-ce pour des fins différentes, est à même de l'adopter?

1) Je n'aurais pas écrit ces lignes, ni même sans doute celles qui suivent, si j'avais d'abord lu les articles de Léon Daudet sur Flaubert et sur Barbey d'Aurevilly. Il y dit excellemment presque tout ce que je dis ici.

Oversættes og kommenteres litterært.

2) De nominale og pronominal Kasussystemers Ændringer fra Latin til moderne Fransk.

3) L'épopée française.

Fransk som Bifag: 1) Fransk Stil.

Dagens Begivenheder.

27. Marts 1934. — Efter Ordre af den franske Justitsminister foretages der forskellige *Husundersøgelser*¹⁾ af fire Undersøgelsesdommere, som i Paris og Saint-Ouen beslaglægger Vaaben- og Ammunitionsoplag (der var) samlede (til Brug) for Organisationer af yderste Venstre. — Undersøgelseskommisionen vedrørende Begivenhederne den 1. Februar optager *Vidneforklaring*²⁾ af Bestyrelsesmedlemmerne i Landsforeningen af Krigsdeltagere.

Den franske Udenrigsminister Barthou modtages officielt i Bryssel; efter en Forhandling med hans belgiske Kollega fastslaaer en Meddelelse (til Pressen) Faren ved de tyske Rustninger og fremsætter Tanken om en international Garantikonvention. Kongen tilstaar den franske Minister en langvarig Audiens.

28. Marts. — Statsraadet vedtager Forslag om Lov-Dekreter, der fastsætter, hvilke Besparelser der øjeblikkelig bør gennemføres paa de følgende Aars Statsbudgetter. — Hr. Barthou aflægger Beretning for Præsidenten og sine Kolleger om de heldige Resultater af sin Rejse til Bryssel. — Undersøgelseskommisionen vedrørende Stavisky-Affæren anvender fire Timer paa at optage ny Vidneforklaring af Hr. Jean Chiappe. — Man bringer i Erfaring, at tre Individer *tages i skarpt Forhør*³⁾ af Opdagelsespolitiet, som mistænker dem for at have deltaget i Mordet paa Assessor Prince. Retsembedsmændene i Dijon faar Ordre til ufortøvet at indfinde sig i Paris. — Indenrigsministeren omorganiserer Politiets *Afdeling for Hasardspil*⁴⁾. — Det radikal-socialistiske Parti ekskluderer de Herrer Proust og Hulin, der er kompromitterede i Stavisky-Sagen.

1) perquisition. 2) déposition. 3) soumettre à une enquête serrée. 4) service des jeux.

2) Réhabilitation des formules aristocratiques.

La bourgeoisie est en proie aux idées noires. Que craint-elle? La ruine? On ne se ruine que par sa faute. La révolution? La révolution est une chute. Ne tombe que qui s'expose à tomber.

On écrirait une comédie sur les classes qui se disent «dirigeantes» et qui dirigent si peu qu'elles tremblent toute la journée devant les classes «dirigées».

C'est que, pour diriger, il faut avoir une méthode et concevoir au moins les règles élémentaires de l'efficacité sociale.

Quelles sont ces règles?

Les voici:

Il n'est de société ni de civilisation sans l'impératif d'une cause commune, qui exige de chacun une part de désintéressement personnel. L'«honneur» même ne vaut et ne subsiste que par rapport à un impératif commun.

La cause commune vit, non du respect passif des individus, mais par l'action de groupes organisés. La formation rudimentaire du groupe, c'est l'équipe. La formation conquérante, c'est la milice. La formation gouvernante, c'est l'élite sociale.

L'élite sociale ne peut se discipliner longtemps autour de biens matériels ou d'intérêts personnels. Elle se discipline dans l'émulation active pour la sauvegarde et le développement d'un «trésor» de civilisation. A ce trésor les meilleurs du peuple apportent le rajeunissement et les meilleurs de la bourgeoisie confèrent l'empreinte.

Les meilleurs du peuple et le meilleur de la bourgeoisie constituent l'élite sociale: au sens fort du mot, l'aristocratie.

Il faut tuer le sens conventionnel du mot «aristocratie» et lui restituer son sens utile.

Il n'est pas de aristocratie sans une adhésion relative au désintéressement, mais non plus sans une assise matérielle de sécurité. L'une de ces conditions, acquise indépendamment de l'autre, produit des types qui restent démunis d'efficacité politique: ceux qu'on nomme par métaphore les aristocrates de l'esprit et les aristocrates de la fortune.

Le désintéressement est nécessaire pour rehausser chez les aristocraties gouvernantes, le souci du bien public; chez les aristocraties sociales, la vertu d'attrait, de protection ou d'exemple.

L'assise matérielle est presque aussi nécessaire. Elle protège les aristocrates contre l'obsession de calculs trop personnels, leur permet de se vouer à des tâches dont l'objet déborde la vie précaire de l'individu, de la famille ou même du groupe, et confère à leurs actes, devant les spectateurs, le prestige incomparable d'une finalité abstraite. Le savant doit être libre d'élémentaires soucis de subsistance comme le soldat et comme le prêtre.

Oversættes. Sidste Afsnit gengives med Lydskrift.

Latin som Hovedfag: 1) Latinsk Stil:

Livius fortæller i 4de Bog af sin romerske Historie om Krigen mod Ækverne og Volskerne, der førtes i Aar 431 f. Chr. og afsluttedes med Romernes Sejr ved Algidusbjærget.

Til at lede denne Krig blev der efter Senatets Beslutning udnævnt en Diktator, da Stemningen i Rom var temmelig ængstelig, navnlig fordi begge Konsulerne var uduelige og tilmed altid uenige. Valget faldt paa A. Postumius Tubertus, og han udførte det ham betroede Hverv med den

største Dygtighed; i Slutningen af Aaret vendte han seirrig tilbage til Rom og umiddelbart derefter nedlagde han Diktaturen. Imidlertid skæmmes Erindringen om denne straalende Diktatur i nogen Grad af Beretningen om en mærkværdig Grusomhed, Postumius skal have lagt for Dagen i denne Krig. Han skal nemlig have ladet sin egen Søn hugge ned, fordi denne i ungdommelig Kampiver havde forladt Rækken for at kæmpe ganske alene med en fremtrædende Modstander, og det skønt denne Tvekamp var endt med Romerens Sejr og ikke paa nogen Maade havde bragt Udfaldet af Slaget i Fare. Livius misbilliger dette Udslag af den romerske Haardhed og Ubøjelighed og søger, sikkert med Urette, at svække Beretningens Troværdighed. For os har Historien den særlige Interesse, at vi derigennem kan slutte os til, at Romerne just paa dette Tidspunkt har opgivet den ældre Kampmetode, hvor hver Mand kæmper for sig, og er gaaet over til at kæmpe i Falanxstilling; thi i denne Kampform er alt afhængig af, at hver enkelt Mand holder sin Plads i Rækken, og Slagordenen skal være som en Mur af Soldater. Hvad vi mener at kunne slutte af denne Beretning, bestyrkes ved Overleveringen om, at der i Aaret 444 f. Chr. for første Gang valgtes 10 Militærtribuner med Konsulmyndighed i Stedet for Konsuler, og at Censorinstitutionen blev oprettet i Aar 443 f. Chr. Det ligger nemlig nær at antage, at man netop har udnævnt disse Tribuner for at sikre sig Gennemførelsen af den nye og strænge Militærdisciplin, og Censorerne fik jo det Hverv at optage en Liste over alle Borgerne og inddele dem i Klasser efter deres Formuesforhold, og paa den Maade fik man udskilt som en særlig Klasse de Borgere, der besad mindst 20 jugera og saaledes var i Stand til at bekoste den Udrustning, der krævedes af en Soldat, der skulde kæmpe i en Falanx.

2) Horats' Oder.

3) (10 Timers Opgave) For 1 Kandidat: Cicero: Epist. ad Att. I 17, 8 (nos hic in re publica....) — 11 (...nonis Decembribus.) oversættes og fortolkes.

For 1 Kandidat: Livius XXI c. 18 (His ita se gesturos.) oversættes og fortolkes.

For 1 Kandidat: Plautus: Captivi 803 (prius edico) — 828 (vivit fortunatio.) oversættes og fortolkes.

Latin som Bifag: 1) Latinsk Stil:

Da Filip i Aar 338 efter Slaget ved Chæronea havde indtaget Theben, afbrændte han Størstedelen af Byens Huse og Templer og lagde en makedonsk Besætning paa Borgen Kadmeia. I de følgende Aar laa al Magten hos denne Besætnings Officerer og hos et Raad af 300 makedonsksindede Thebanere, og alle de andre Borgere i Byen maatte finde sig i et grusomt og trykkende Tyranni. Men i Aar 335 lykkedes det nogle af de landsforviste Thebanere at trænge ind hemmeligt en Nat i Byen; de myrdede de makedonske Officerer, der intet anede om, hvad der var i Gære, og traadte frem paa en Folkeforsamling og søgte der at bevæge deres Landsmænd til Frafald fra Aleksander. Folket lod sig bevæge ved Udsigten til at slippe fri for det forhadte Regimente og genvinde den tabte Frihed, saa meget mere som det fortæltes, at Aleksander var død i Illyrien; det var ganske vist kun et fuldstændig usikkert Rygte, men det gik, som det plejer under saadanne Omstændigheder efter den gamle Regel, at Folk gerne tror paa, hvad de selv ønsker højest. Da Aleksander hørte om Frafaldet, brød han straks op fra Makedonien og ilede i store Dagsmarscher til Bootien; allerede paa den trettende Dag naaede han frem til Thebens Naboby, Onche-

stos. Der fulgte nu en temmelig langvarig Beleiring, fordi Aleksander haabede paa, at Thebanerne vilde komme til Fornuft og overgive sig frivilligt, og derfor udsatte Stormen paa Byen fra Dag til Dag. Og da de fleste af Thebanerne, fraset de hjemvendte landflygtige, var ganske klar over, at de umuligt kunde vinde Sejr, men haabede paa at kunne opnaa lempeligere Kaar ved selv at henvende sig til Aleksander og bede om Tilgivelse, vilde det maaske være kommet til en fredelig Løsning, hvis ikke Perdikkas en Dag paa egen Haand, uden at afvente det aftalte Krigssignal fra Aleksander, havde foretaget et Angreb paa et svagt Sted i Befæstningsværket. Han sprængte Muren der og trængte ind i Byen, fulgt af en lille Skare Soldater. Da Aleksander opdagede dette, blev han bange for, at Perdikkas og hans Folk skulde blive afskaarede og nedhuggede, og førte straks sin Hær ud til Kamp. Kun en ganske kort Tid kunde Thebanerne holde Stand; Aleksander blev hurtigt Herre over Byen, og hans Soldater, navnlig de bootiske Forbundsfæller, huggede Thebanerne ned for Fode og skaanede end ikke Børn og Kvinder. Fra den Dag af var det for bestandig ude med Thebens Storhed og Glans.

2) Version.

Post interitum Caesaris et vestras memorabilis Idus Mart., Brute, quid ego praetermissum a vobis quantamque impendere rei publicae tempestatem dixerim, non es oblitus: magna pestis erat depulsa per vos, magna populi Romani macula deleta, vobis vero parta divina gloria, sed instrumentum regni delatum ad Lepidum et Antonium, quorum alter inconstantior, alter impurior, uterque pacem metuens, inimicus otio. his ardentibus perturbandae rei publicae cupiditate, quod opponi posset praesidium, non habebamus; erexerat enim se civitas in retinenda libertate consentiens. nos tum nimis acres: vos fortasse sapientius excessistis urbe ea, quam liberaratis. itaque cum teneri urbem a parricidis viderem, nec te in ea nec Cassium tuto esse posse, eamque armis oppressam ab Antonio, mihi quoque ipsi esse excedendum putavi — taetrum enim spectaculum oppressa ab impiis civitas opitulandi potestate praecisa —; sed animus idem qui semper, infixus in patriae caritate, discessum ab eius periculis ferre non potuit. itaque in medio Achaico cursu, cum etesiarum diebus Auster me in Italiam quasi dissuasor mei consilii rettulisset, te vidi Veliae doluique vehementer; cedebas enim, Brute, cedebas, quoniam Stoici nostri negant fugere sapientis. Romam ut veni, statim me obtuli Antonii sceleri atque dementiae, quem cum in me incitavissem, consilia inire coepi Brutina plane — vestri enim haec sunt propria sanguinis — rei publicae liberandae. longa sunt, quae restant, et praetereunda; sunt enim de me: tantum dico, Caesarem hunc adolescentem, per quem adhuc sumus, si verum fateri volumus, fluxisse ex fonte consiliorum meorum. huic habiti a me honores nulli quidem, Brute, nisi debiti, nulli nisi necessarii: ut enim primum libertatem revocare coepimus, cum se nondum ne Decimi quidem Bruti divina virtus ita commovisset, ut iam id scire possemus, atque omne praesidium esset in puero, qui a cervicibus nostris avertisset Antonium, quis honos ei non fuit decernendus?

Græsk som Hovedtag: 1) Græsk Stil:

Da Aristoteles var blevet 62 Aar gammel, var hans Legeme temmelig afkræftet og sygt, og der var ikke Haab om, at han kunde leve meget længere. Der var da en Del af hans Elever, der henvendte sig til ham med Bøn om, at han selv vilde udpege sin Efterfølger, som de saa efter hans Død vilde ære, som var det ham selv, og som kunde hjælpe dem

videre i deres filosofiske Studier. Der var dengang adskillige udmærkede Mænd i Aristoteles' Skole, særlig Theofrast og Eudemos; disse to, af hvilke Theofrast var fra Lesbos, Eudemos fra Rhodos, overgik langt de andre i Lærdom og Begavelse. Aristoteles svarede, at han vilde gøre, hvad de bad om, naar han fandt Øjeblikket belejligt. En Dag kort efter, da netop de var tilstede, som havde rettet den nævnte Bøn til ham, sagde Aristoteles, at den Vin, de havde givet ham, ikke var god for hans Helbred, og at de maatte give ham en udenlandsk, f. Eks. en rhodisk eller en lesbisk. Det vilde være bedst, om de bragte ham noget af begge Slags, saa kunde han prøve, hvilken der var bedst, og saa holde sig til den for Fremtiden. De gik da ind og hentede Vinene og kom til ham med dem. Først bad Aristoteles om den rhodiske; han smagte paa den og sagde: det er sandelig en stærk og dejlig Vin. Derefter bad han om den lesbiske, drak lidt af den og sagde: ja, de er udmærkede begge to, men jeg kan nu bedst lide den lesbiske. Derefter var der ingen Tvivl om, at han paa denne fine og muntre Maade havde udpeget sin Efterfølger. Dette var altsaa Lesbieren Theofrast, der baade fra Karakterens Side og som Videnskabsmand var udmærket egnet til at overtage Ledelsen efter Aristoteles, og til ham sluttede alle Eleverne sig, da deres store Lærer kort efter døde. Og den peripatetiske Skole nød i de følgende 35 Aar, saalænge Theofrast ledede den, en overordentlig Anseelse. Theofrast skal have haft to Tusinde Elever, og han modtog store Æresbevisninger fra Fyrster som Kassander og Ptolemaios. Man fortæller, at han blev syg af at skrive ustandselig, og da han saa pludselig lod være et Par Dage for at gaa til en Elevs Bryllup, døde han.

2) De vigtigste attiske Fester.

3) (10 Timers Opgave) Bacchylides XVII (Ken.) Vers 1 (κτανόπρωρα) — Vers 46 (δαίμων χρίει) oversættes og fortolkes.

Græsk som Bifag: 1) Læst Tekst: Odysseen V 282—312 oversættes og forsynes med Oplysninger.

2) Ulæst Tekst: Xenofon: Anabasis 5, 3, 2 (καὶ ἀφίχονται...) — 5, 3, 10 (...καὶ ἑλαφός) oversættes.

Historie som Hovedfag: 1) Perserne og Perserriget indtil den arabiske Erobring.

2) Pressefriheden i Danmark ca. 1750—ca. 1850.

3) Parlamentarismens historiske Udvikling og dens Stilling i Nutiden.

4) Der ønskes en Oversigt over de Hovedserier, hvori danske Traktater, Love, Forordninger, Kongebreve, Retsdokumenter, offentlige Forsamlings Forhandlinger og lignende Statsakter er udgivet i Trykken.

Historie: Modenhedsopgaver: 1) Den slesvigske Bondestand omkring 1800.

2) En Karakteristik af Uwe Jens Lornsen og en Redegørelse for hans Betydning.

3) Kong Erik den 7's Forordning af 1422.

4) Vendertogene.

5) Andreas Sunesen.

6) Angelsachsernes Indvandring til Britannien.

7) Margretes Kamp om Sverige.

8) Bondestandens Erhvervskilder og dens økonomiske Byrder i Tiden 1523—1660.

9) Københavns Udvikling under de sidste tyve Aar af Christian IV's Regering.

Kristendomskundskab: 1) Ny Testamente: Johannes Evangelium 10, 1—13 incl.

2) Kirkehistorie: Betydningen af Oldkirkens økumeniske Synoder.

3) Etik: Den kristne Etiks Forhold til det nye Testamente.

Sang som Bifag: 1) Tale og Sang: Giv en Fremstilling af Næsehulens Bygning og af dens Betydning for Aandedrættet og Stemme- og Sprog-dannelsen. Forklar, hvad man forstaar ved Snøvl, og hvorledes dette modarbejdes.

2) Musikteori: a) Der ønskes en Harmonisering i streng Kirkestil (firstemmig Sats) af vedlagte doriske Melodi: »Steht auf, ihr lieben Kinderlein« (Das Morgenlied, S. 78). b) Der ønskes et tostemmigt Arrangement (Drengestemmer) af Weyses »Storken sidder paa Bondens Tag« (den firstemmige Sats vedlagt).

β. Ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Vinteren 1933—34: Der indstillede sig	23,	20	fuldendte Eksamen.
Sommeren 1934: — — —	20,	17	— —
Ialt indstillede sig	43,	37	fuldendte Eksamen.

Af disse fik 6 Første Karakter med Udmærkelse, 23 Første Karakter og 8 Anden Karakter.

Hovedfag: Matematik.		Sommeren 1934.	
Vinteren 1933—34.		Nielsen, Peter (1928)	
Hirth, Gerda Henriette (1926)	6,17 Første		7,54 Første med Udm.
Sørensen, Gerda Valborg (1927)	5,55 Anden		
Sommeren 1934.		Hovedfag: Kemi.	
Duerlund, Sigurd Jens (1929)	7,90 Første med Udm.	Sommeren 1934.	
Hansen, Poul-Christian (1928)	6,63 Første	Frederiksen, Francisca Mathilde Therese (1925)	6,81 Første
Rasmussen, Einar (1929)	7,37 Første	Østergaard, Anders Kristian (1929)	7,35 Første
Østergaard, Peder Arne Høgh (1929)	7,62 Første med Udm.		
Hovedfag: Fysik.		Hovedfag: Naturhistorie og Geografi.	
Vinteren 1933—34.		Vinteren 1933—34.	
Ebbesen, Poul Mikael (1927)	7,53 Første med Udm.	Bonfils, Erik Hans Emanuel (1922)	5,18 Anden
Karkov, Anton Kristian (1925)	6,46 Første	Brono, Ellen Agnete Johanne (1926)	6,61 Første
Larsen, Tage (1927)	7,50 Første med Udm.	Bøcher, Steen Bugge (1924)	7,00 Første
Nielsen, Gunner Schmidt (1927)	6,07 Første	Fryd, Paul (1926)	6,09 Første
Petersen, Arne Juhl (1928)	7,46 Første	Hansen, Ellen Margrethe (1925)	5,64 Anden
Rebbe, Oscar Hartmann (1928)	6,99 Første	Hansen, Hell (1926)	5,85 Anden
		Hjort, Johannes (1928)	7,06 Første
		Jensen, Thorkild Bechmann (1928)	7,42 Første

Sommeren 1934.

Hansen, Hans Peter (1928)	6,67 Første
Hansen, Paul Christen Emil (1927)	6,39 Første
Laursen, Jens Dan (1928)	5,03 Anden
Sjødal, Allan Birger (1928)	7,15 Første
Thiele, Betty (1927)	5,52 Anden
Tonnesen, Alfred Redlei (1927)	5,39 Anden
Ussing, Hans Henriksen (1929)	7,88 Første med Udm.

Hovediag: Gymnastik.

Vinteren 1933—34.

Holt, Rigmor (1926)	5,13 Anden
Moesgaard, Frode Holm (1924)	6,10 Første
Pedersen, Jørgen (1927)	6,27 Første
Rylander, Alice Ellen Agnes, i. Hansen (1924)	6,73 Første

Sommeren 1934.

Funch, Mogens Henrik (1926)	6,23 Første
Larsen, Knud Asker Larsen (1926)	6,57 Første
Nørregaard, Henning (1928)	7,17 Første

Skriftlige Opgaver.*Naturhistorie og Geografi.*

Eksamens 1. og 2. Del.

Vinteren 1933—34.

Zoologi: Hos den forelagte Dyreform (*Leuciscus rutilus*) beskrives efter Dissektion de indre Organer, med Undtagelse af Nervesystemet. Fremstillingen ledsages af skitsemæssig udførte Tegninger.

Botanik: Alkoholgæring og Mælkesyregæring.

Geografi: Cykloner, deres Oprindelse og Betydning.

Geologi: Wegener's Hypotese og dens Betydning for Geologien.

Fysiologi: 1) Hvorledes fremkaldes Sekretion af Mavesaft?

2) Hvorledes fremkaldes Sekretion af Galde?

3) Hvorledes fremkaldes Sekretion af Sved?

4) Hvorledes virker Iltens Tryk paa Iltforbruget?

5) Hvorledes virker »Venepumpen«?

6) Hvorledes maales Reaktions tiden paa Sanseindtryk?

7) Under hvilke Betingelser opstaar Stød mellem to Toner?

Spørgsmaal 1—3 kan behandles i Sammenhæng og en noget udførligere Fremstilling gives.

Sommeren 1934.

Zoologi: De forelagte Kranier (*Talpa europaea*, *Arvicola amphibius*) bestemmes, beskrives dernæst med Hensyn til Tandforhold og de vigtigere Træk af Kraniebygningen. Desuden gøres der Rede for Tandskiftet hos de paagældende Dyreformer. Endvidere anføres, hvad man af Tandforholdene kan slutte med Hensyn til deres Føde.

Botanik: For hver af de udleverede Planter (*Mercurialis perennis*, *Asperula odorata*, *Oxalis acetosella*, *Melica uniflora*, *Poa nemoralis*, *Convallaria majalis*, *Majanthemum bifolium*, *Trientalis europaea*, *Vaccinium myrtillus*, *Geum urbanum*, *Molinia coerulea*, *Eriophorum vaginatum*) ønskes opgivet Artens Navn og den Familie, hvortil den hører, samt det eller de Plantesamfund, som den i særlig Grad karakteriserer. Dernæst ønskes en Angivelse af de almindeligste danske Løvskovstyper og en Karakteristik af de vigtigste af de Plantesamfund, som udgør disses Bundflora.

Geografi: Der ønskes en Redegørelse for de etnografiske Forhold paa Ny Guinea og paa Tasmanien for den europæiske Kolonisation og Undersøgelse af, hvilke af Erhvervskulturens Hovedformer der er repræsenterede paa disse Øer.

Geologi: Hvilke Midler har man til Bestemmelse af Længden af de geologiske Tidsrum?

Fysiologi: 1) Hvorledes omdannes Hæmoglobin ved Nedbrydning i Organismen, og hvorledes udskilles Nedbrydningsprodukterne?

2) Hvorledes kan man paavise, om en Prøve Blod er Oxalblod eller defibrineret Blod?

3) Hvorledes maales det arterielle Blodtryk hos Dyr og Menneske?

4) Hvorledes bestemmes Residualluftens Mængde paa et Menneske?

5) Hvorledes reguleres Respirationen? (En noget udførligere Fremstilling ønskes).

6) Hvad gaar Weber's Lov ud paa, og hvorvidt gælder den for Forholdet mellem Paavirkning og Sanseindtryk?

Gymnastikteori.

Vinteren 1933—34.

1) Hvilke Kredsløbsforandringer foregaar der i Musklen ved Overgangen fra Hvile til Arbejde?

2) Hvilke kvælstofholdige Stoffer findes i Urinen, og hvad ved man om disse Stoffers Dannelse?

3) Hvilke Funktioner har den 10. Hjernenerve?

4) Hvilke Metoder har man til Bestemmelse af de under en given Bevægelse virksomme Muskelsynergier, og hvilke Vanskeligheder frembyder der sig for Undersøgelsen?

Sommeren 1934.

1) Hvoraf afhænger en Muskels maximale Spænding, og hvorledes kan denne bestemmes?

2) Hvilke Muskler virker under den normale Hvilerespiration?

3) Hvorledes bestemmes Respirationsvejenes skadelige Rum?

4) Hvor stort er Blodets osmotiske Tryk, og hvorledes kan dette maales?

5) Hvorledes kan man beregne Mængden af Ultrafiltrat i Nyrens Glomeruli?

Spørgsmaal 1 skal besvares mest udførligt.

Matematik.

Vinteren 1933—34.

Forprøven.

I. 1. a) I en Plan p paavirkes en Massefordelings infinitesimale Dele af Kræfter, der er rettede mod et fast Punkt O af p og proportionale med Produktet af Delenes Masse og Afstand fra O . Man skal finde Størrelse og Virkelinie af disse Tiltrækningskræfters Resultant med Benyttelse af Massefordelingens Tyngdepunkt.

b) Naar den under a) nævnte Massefordeling i p danner en uforanderlig Figur, der kan bevæge sig frit i p og kun er paavirket af de nævnte Tiltrækningskræfter, skal man beskrive dens Bevægelse, idet man bestemmer Tyngdepunktets Banekurve og Bevægelsen om Tyngdepunktet. Man tænker sig herved Figurens Stilling og Bevægelsestilstand bekendt i et enkelt Tidspunkt.

2. I en lodret Plan er et Koordinatsystem med Begyndelsespunkt O anbragt saaledes, at x -Aksen er vandret og y -Aksen lodret og opad rettet. En homogen cirkulær Skive med Centrum C , Massen M og Radius R be-

væger sig saaledes i Planen, at C stadig har Ordinaten $R + a$, $a > 0$. Skiven berører altsaa Linien $y = a$, der antages ru med Gnidningskoefficienten μ . Skiven er foruden af sin Vægt og den fra Linien stammende Normalreaktion og Gnidningskraft paavirket af en mod O rettet Kraft, der angriber i C og har Størrelsen kCO , hvor k er en Konstant. I Udgangsstillingen har C den positive Abscisse b og Skiven er i øjeblikkelig Hvile.

Idet Skivens Bevægelse antages at være en Rulning uden Glidning paa Linien $y = a$, og der ikke skal regnes med en særlig Modstand mod Rulning, skal man finde C 's Abscisse x som Funktion af Tiden og bestemme Normalreaktionen og Gnidningskraften samt Skivens levende Kraft i den til Abscissen x svarende Stilling. Med hvilken Hastighed passerer C Stillingen $x = 0$? Find den mindste Værdi af μ , for hvilken ren Rulning er mulig.

II. 1. Find det fuldstændige Integral til Differentialligningen

$$\frac{d^2y}{dx^2} - 2\frac{dy}{dx} + y = 2\frac{e^x}{x^3},$$

og bestem blandt de Integralkurver, der passerer Punktet (1,1) med positiv Hældningskoefficient, den, der har den mindste Krumningsradius i dette Punkt.

2. Der ønskes en udførlig Redegørelse for Definitionen af Funktionerne

$$e^Z, \cos Z \text{ og } \sin Z$$

af den komplekse Variable Z . Bevis dernæst Formlen

$$\cos 2Z = \cos^2 Z - \sin^2 Z,$$

og find endelig alle Løsninger til Ligningen

$$e^Z = \cos(iZ).$$

Fagprøven.

I (For 1 Kandidat): 1. Idet $f(z) = a_0 + a_1 z + a_2 z^2 + a_3 z^3 + \dots$ gennemløber Mængden af alle Funktioner, der for $|z| < 5$ er analytiske og numerisk < 17 , gennemløber $|a_3|$ en Talmængde M . Bevis, at denne Talmængde har øvre Grænse $\frac{17}{125}$.

2. Find den fuldstændige Løsning til Kongruensen

$$P(x) = x^5 + 10x^4 + 4x^3 - 5x^2 + 4x - 5 \equiv 0 \pmod{15}$$

ved at benytte Løsningen $x \equiv 5 \pmod{15}$.

II (For 2 Kandidater): 1. Bestem en i hele Planen regulær analytisk Funktion $f(z)$, som opfylder Betingelserne

$$1^0 \quad |f(z)| \leq z^4 \text{ for alle } z. \quad 2^0 \quad |f'(1)| = 4.$$

Vis, at Opgaven kun har een Løsning.

2. Samme Opgave som Nr. 2 for ovenstaaende ene Kandidat.

Sommeren 1934.

Forprøven.

I. 1. To Planer α og β er vinkelrette paa Tegneplanen og skærer denne i to givne Linier A og B med Skæringspunkt s .

1°. Angiv Beliggenheden af alle saadanne Linier i Rummet, der kan være Akser for Drejninger, der fører α over i β .

2°. Find blandt disse Linier een, der gaar gennem s og danner en given Vinkel u med Tegneplanen, og konstruer den til denne Linie svarende Drejningsvinkel i sand Størrelse.

2. En konveks Bue AB med Totalkrumning $\frac{\pi}{2}$ og med stadig voksende Krumningsradius har den Egenskab, at den ved Flytning kan bringes til Dækning med sin Evolut, saaledes at hvert Kurvepunkt ved Flytningen føres over i sit tilsvarende Krumningscentrum. Krumningsradius i A har Størrelsen a .

1°. Find Buens naturlige Ligning.

2°. Find hele Buens Længde og Størrelsen af Krumningsradius i B .

3°. Angiv Beliggenheden af det Punkt P , om hvilket Buen skal drejes for at bringes til Dækning med sin Evolut, og angiv Drejningsvinklens Størrelse.

4°. Vis, at alle Linier fra P til Buens Punkter skærer Buen under samme Vinkel, og angiv Størrelsen af denne Vinkel.

II. 1. Bestem en trigonometrisk Parameterfremstilling for Ellipsen E :

$$7x^2 - 6\sqrt{3}xy + 13y^2 - (14 + 6\sqrt{3})x + (26 + 6\sqrt{3})y + 4 + 6\sqrt{3} = 0.$$

Bevis dernæst, at

$$\int_E (3x^2 + 4xy + y^2 + 2x) dx + (2x^2 + 2xy - y^2 + x) dy = \int_E x dy,$$

og find derved Værdien af dette krumlinede Integral.

2. En Talfølges Elementer er bestemt ud fra de to første, $a_1 = 1$ og $a_2 = 2$, paa følgende Maade:

$$a_3 = \frac{p a_1 + q a_2}{p + q}, a_4 = \frac{p a_2 + q a_3}{p + q}, \dots, a_n = \frac{p a_{n-2} + q a_{n-1}}{p + q}, \dots,$$

hvor p og q er to vilkaarlige, positive Tal. Bevis,

1) at

$$1 < a_n < 2 \text{ for alle } n \geq 3,$$

2) at Talfølgen er konvergent, og find dens Grænseværdi.

F a g p r ø v e n.

I. (For 1 Kandidat): 1. I sædvanlige homogene Koordinater i den projektive Plan er givet 2 Punkter a og b :

$$a = (1, 2, 5), \quad b = (0, 4, 1)$$

samt 2 rette Linier u og v med Ligningerne

$$x_1 + x_2 - x_3 = 0, \quad 3x_1 - x_2 + 2x_3 = 0.$$

Find Værdien af Dobbeltforholdet $(abuv)$ dannet af Punkterne a og b samt Skæringspunkterne mellem Linien ab og de to Linier u og v .

2. Der er forelagt et System af Keglesnit, der gaar gennem 3 faste Punkter og rører en fast Linie. Vis, at Polarerne til et fast Punkt med Hensyn til alle Systemets Keglesnit vil være Tangenter til et Keglesnit.

II. (For 2 Kandidater): 1. Giv et Eksempel paa en i $0 \leq x \leq 1$ begrænset Funktion, som har tællelig mange, overalt tæt liggende Diskontinuitetspunkter, og som er integrabel i Riemann'sk Forstand.

2. Idet Løsningerne (x, y) til Ligningen $x^2 - 3y^2 = 1$, hvor x og y begge er positive hele Tal, ordnes efter voksende Værdier af x , altsaa

$$(x_1, y_1), (x_2, y_2), \dots (x_1 < x_2 < \dots),$$

skal bestemmes Tallene x_n og y_n .

Vis endvidere, at der for $n \rightarrow \infty$ gælder Grænseligningen

$$\frac{2x_n}{(2 + \sqrt{3})^n} \rightarrow 1.$$

Astronomi.

Vinteren 1933—34.

Forprøven.

1. Beregn Stjernetid for Københavns Meridian Kl. $17^h 15^m 27^s 29$ M. E. T. en Dag, da θ_0 (Stjernetid i Middelmidnat) for Greenwich er $3^h 41^m 16^s 17$. Københavns Meridian ligger $0^h 50^m 18^s 69$ øst for Greenwich.

2. En Stjerne har

$$\alpha = 19^h 30^m 8^s 8$$

$$\delta = -35^\circ 14' 35''$$

Beregn λ og β for denne Stjerne, naar Ekliptikhældningen (ϵ) er $23^\circ 26' 89''$.

Femcifret Regning!

Hjælpemidler:

- De sfærisk-trigonometriske Grundformler,
- Tabel til Forvandling af Tider,
- Femcifret Logaritmetabel.

Prøve for naturhistoriske Studerende.

- Angiv Ugedagen i de katolske Lande for den 31. December i Aarene 1500, 1600, 1700, 1800, 1900 og 2000.
- Hvilke Stjerner kulminerer i øvre Kulmination i København den 22. August Kl. $20^h 0^m$ mellemeuropæisk Tid? Tilnærmet Regning!
- Definer: Højde, Azimut, Deklination, Timevinkel, Foraarspunkt, Stjernetid, Rektascension, sand Soltid.
- Et Steds Polhøjde er φ . Angiv Deklinationen (δ) for Zenit og Nadir samt for Nord-, Syd-, Vest- og Østpunkterne i Horizonten.
- Beskriv Solens aarlige Bevægelse i Forhold til Himmelenes Ækvator.
- Vi regner Formiddag fra Solens Opgang til Zonemiddag (hos os altsaa Middag efter mellemeuropæisk Tid) og Eftermiddag fra Zonemiddag til Solens Nedgang. Vi kalder Tidsækvationen I og Lokalkonstanten R . Afled Udtrykket for Eftermiddagens Længde minus Formiddagens Længde ($E - F$).

Ingen Hjælpemidler!

Sommeren 1934.

Forprøven.

- Beregn Stjernetid for Københavns Observatorium Kl. $11^h 15^m 48^s 35$ mellemeuropæisk Tid en Dag, da Stjernetid i Middelmidnat (θ_0) var $4^h 15^m 32^s 15$. Københavns Observatoriums østlige Længde fra Greenwich er $0^h 50^m 18^s 69$.

2. Vi har for en Asteroide til Tiden $t_0 = 1925$ Jan. 1.0 Verdenstid:

$$\log a = 0.44198$$

$$\log e = 8.90096$$

$$M_0 = 264^\circ 5' 16''$$

Beregn Middelanomalien (M), den ekscentriske Anomali (E) og den sande Anomali (v) til Tiden $t = 1925$ Juni 1.0 Verdenstid.

Hjælpemidler: Tabel til Forvandling af Tider,
5-cifret Logaritmetabel.

Prøve for naturhistoriske Studerende.

1. Angiv Ugedagen for den 1. Marts 1824.
 2. Hvilke Stjerner kulminerer i øvre Kulmination i København den 1. Maj Kl. 23^h 20^m mellemeuropæisk Tid? Tilnærmet Regning!
 3. I Skriv- og Rejsekalenderen for 1934 er Tiden for Solens Kulmination den 1. Januar angivet til 12^h 13^m 9^s. Find Tidsjævningen (Københavns Observatoriums østlige Længde fra Greenwich er 0^h 50^m 18^s 69).
 4. Angiv Rektascension og Deklination for Ekliptikas Poler samt Længde og Bredde for Ækvatorpolerne.
 5. Beskriv Forandringen i en Stjernes Azimut og Højde paa Grund af Himmels daglige Omdrejning.
 6. Vis, at et Steds Polhøjde er lig dets geografiske Bredde.
- Ingen Hjælpemidler.

Fysik.

Vinteren 1933—34.

Forprøven.

I. 1. En Telegrafledning, der i sin normale Ligevægtsstilling kun afviger lidt fra den vandrette Linie, er udsat for en konstant Sidevind vinkelret paa dens Retning, hvorved den iagttages at hænge i en plan Kurve, hvis Plan danner en Vinkel paa 45° med den lodrette Plan gennem Ledningens Ophængningspunkter. Man skal heraf beregne Vindhastigheden v cm/sek, idet Ledningen er af Kobber af Vægtfylde 8,9, dens Diameter er 4,5 mm, og Modstandskoefficienten for en Cylinder kan sættes til 1. Barometerstanden er 750 mm Hg, Temperaturen 20° C, Fugtighedsgraden 50 pCt. Mættede Vanddampes Tryk ved 20° C er 18 mm Hg.

2. 1 Gram af et homogent Legeme har Temperaturen T° Kelvin, Rumfanget v cm³ og Trykket p Bar. Idet v og T tages som uafhængige Variable, skal man bevise, at den latente Varme l_v cal pr. Enhed af Rumudvidelse ved konstant Temperatur er lig med $\frac{1}{J} T \frac{\partial p}{\partial T}$, hvor J er Var-
meækvivalentet.

3. Beregn l_v (se Opgave 2) for Vand ved 15° C. Rumfanget af 1 g Vand er ved 15° C 1,00087 cm³, ved 16° C 1,00103 cm³. Vandets Sammen-
trykkelighedskoefficient ved 15° C er $49,5 \cdot 10^{-6}$ Atmosfære⁻¹.

Talregningerne i 1 og 3 fordres ikke gennemført, men Tallene maa være tydeligt indsat i Udtrykkene.

II. Om den elektriske Selvinduktionskoefficient, dens Maaling og dens Virkninger.

Lærerprøven.

1. Briller.
2. Hvorledes karakteriseres det elektriske Felt, og hvorledes maales de for dette karakteristiske Størrelser?

Fagprøven.

(For 3 Kandidater): Der ønskes en Udlledning af Grundligningerne for et elastisk Legemes Ligevægt og Bevægelse.

(For 4 Kandidater): Hvad forstaas ved Luftioners Bevægelighed, hvorledes maales den, og hvorledes beregnes den teoretisk?

Sommeren 1934.

Forprøven.

I. Samme Opgave som Fysik I ved 1ste Del af polyteknisk Eksamen 1934, se nedenfor Side 299.

Særopgave for 1 Studerende af den mosaiske Trosbekendelse:

- 1) Giv en kort Udlledning af Formlen for Torsionskoefficienten for en cirkulær Cylinder.
- 2) Et Grammolekyle af en ideal Luftart med Molekularvarmen $C_v = 6$ cal. gennemgaar følgende reversible Kredsproces: Fra Begyndelsestilstanden ved 0°C og 1 Atmosfæres Tryk opvarmes Luften ved konstant Rumfang til 100°C . Derefter afkøles den ved konstant Tryk til en Temperatur $t^\circ \text{C}$, saaledes at den ved adiabatisk Udvidelse kommer tilbage til Begyndelsestilstanden. Tegn en Skitse af Kredsprocessen i et p - v -Diagram. Find t og det samlede Arbejde i Kilogrammeter, som Luften udfører ved Kredsprocessen. Talregningen fordres ikke gennemført.

II. Samme Opgave som Fysik II ved 1ste Del af polyteknisk Eksamen 1934, se nedenfor Side 300.

Lærerprøven.

1. Maxwells Sætning om magnetisk Spænding og den eksperimentelle Eftervisning af denne Sætning.
2. Lupens Forstørrelse og Synsfelt og Lupebilledets Klarhed.

Fagprøven.

Om Stød mellem Atomer og langsomme Elektroner.

Kemi.

Vinteren 1933—34.

Forprøven.

1. Angiv en Metode til Fremstilling af Fenol ud fra Benzol.
2. Beskriv de Reaktioner, som anvendes i den kvalitative, uorganiske Analyse til Adskillelse af Bly, Sølv og Vismut.
3. En Luftart er ved Analyse fundet at bestaa af 85,6 pCt. Kulstof og 14,4 pCt. Brint. Dens Vægtfylde i Forhold til atmosfærisk Luft er bestemt til 0,965.

Beregn Stoffets Formel.

Angiv dets Konstitutionsformel og dets vigtigste kemiske Egenskaber.

Hvorledes fremstilles det?

4. Hvad foregaar der ved Ophedning af

- a) Ammoniumnitrat,
- b) Blynitrat,
- c) Natriumkarbonat,
- d) Surt Natriumsulfat.

Angiv Formler og Reaktionsligninger.

Lær er prø ven.

Gør Rede for, hvorledes man bestemmer Elektrolyters Dissociationskonstant og skitser de dertil anvendte Apparater.

Anfør Eksempler paa stærkt og svagt dissocierede Elektrolyter samt paa den kemiske Bygning Indflydelse paa Syrers Dissociationskonstant (Talværdier kræves ikke anført).

Som mer en 1934.

For prø ven.

1. Til 25,0 cm³ af en Opløsning af Kaliumdikromat sættes Svovlsyre og Kaliumjodid. Det herved frigjorte Jod titreres med 32,5 cm³ 0,1-normal Natriumtiosulfatopløsning. Beregn Kaliumdikromatopløsningens molære Koncentration.
2. Hvilke Iltter danner Bly?
Hvorledes forholder disse Iltter sig overfor Saltsyre og overfor Salpetersyre?
3. Angiv Grunden til, at
 - a) Natriumklorid er tungere opløseligt i Saltsyre end i Vand, hvorimod
 - b) Merkuriklorid er lettere opløseligt i Saltsyre end i Vand.
4. Hvorledes fremstilles Ætylacetat? Hvorledes forholder det sig overfor Vand og overfor Baser?

Formler og Reaktionsligninger anføres.

Medfølgende Logaritmetabel og Atomvægtstabel maa benyttes.

Lær er prø ven.

Der ønskes en Beskrivelse af de Metoder, der anvendes til Molekylvægtsbestemmelse for Luftarter og for opløste Stoffer samt en Redegørelse for disse Metoders teoretiske Grundlag.

Ingen Hjælpemidler.

Fag prø ven.

I. (For 1 Kandidat): 1) (Besvares kortfattet) Hvilke Grundstoffer vil De anse det for naturligt at indordne under Begrebet »Jerngruppens Metaller« og hvorfor? Hvilke andre Metaller er efter deres Stilling i det periodiske System analoge med Jerngruppens Metaller?

2) (Besvares mere udførligt) Giv en sammenlignende Oversigt over Jerngruppens kemiske Forhold. Foruden Forbindelsernes Formler angives vigtige fysiske og kemiske Egenskaber, saasom Opløselighed, Farve, analytiske og komplekxkemiske Forhold.

II. (For 1 Kandidat): Om Mutarotationens Betydning for Kendskabet til Kulhydraternes Konstitution.

9. Magisterkonferenser.

α. Ved det filosofiske Fakultet.

Ialt har 8 Studerende i Aaret 1933—34 taget Magisterkonferens.

¹⁶/₉ 1933. *Karl Martin Nielsen* (1926). Bestaaet.

Fag: Nordisk Filologi.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Johs. Brøndum-Nielsen, Paul V. Rubow og Jón Helgason.

Opgaver til skriftlig Besvarelse under Tilsyn: 1) Svensk Lovsprog i Middelalderen (²⁰/₃ 1933), 2) H. C. Andersens Eventyr (²³/₃ 1933), 3) Sagaerne om Olaf den Hellige (²⁶/₃ 1933).

Opgave til skriftlig Besvarelse hjemme (²⁶/₅—⁷/₇ 1933): Sproglig Karakteristik af Stockh.-Haandskrift B. 72 (Lydforholdene).

Forelæsning (¹⁶/₉ 1933): Blichers jyske Skildringer.

⁴/₁₂ 1933. *Carl Andreas Christensen* (1926). Bestaaet.

Fag: Historie.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Erik Arup, Knud Fabricius og Aage Friis.

Opgaver til skriftlig Besvarelse under Tilsyn: 1) Hovedtrækkene af Forfatningsudviklingen samt af den materielle og aandelige Kultur hos Vesthellenerne (i Magna Graecia og paa Sicilien) før 415 f. C. (¹/₅ 1933), 2) og 3) Samme Opgaver som Nr. 2 og Nr. 3 til Skoleembedseksamen i Historie som Hovedfag i Sommeren 1933, se Aarbog 1932—33, S. 73 (³/₅ og ⁵/₅ 1933), 4) Der ønskes en Redegørelse for henholdsvis det tyske og det engelske Standpunkt under de Forhandlinger om en Forstaaelse mellem de to Stormagter, der fandt Sted i Aarene før Verdenskrigens Udbrud.

Opgave til skriftlig Besvarelse hjemme (²⁰/₇—³¹/₈ 1933): Der ønskes en Oversigt over, hvilke Oplysninger fortrinsvis Skriftkilderne indeholder om Hovedgaarde i Danmark i 13. og 14. Aarhundrede. Ved Hovedgaarde i dette Tidsrum forstaas dels oprindelige Enkeltgaarde udenfor Landsbyerne, dels kirkelige og kongelige Avlsgaarde, dels endelig Væbnergaarde i Landsbyerne, for saa vidt disse sidste allerede da fremtræder i Skriftkilderne. Ved Besvarelsen vil der være at tage Hensyn til, hvad Christian V's Matrikel og den saakaldte Rosenkreutzske Liste (med Henrik Pedersens Revision H. T. 8 R. VI) oplyser om Forekomsten af Hovedgaarde og deres Tal i 17. Aarhundrede, ligesom ogsaa Tilbageslutninger fra 15. og 16. Aarhundrede lejlighedsvis maa komme i Betragtning. Derimod forlanges det ikke, at der ved Besvarelsen skal tages Hensyn til jordfaste Levninger, som f. Eks. Voldsteder, i større Omfang end Forfatteren mener at kunne finde Tid til og have Nytte af at medinddrage dem i Betragtningen.

Forelæsning (⁴/₁₂ 1933): Rigsdagen i Worms 1495 og de her trufne Beslutningers Historie i Løbet af den næste Menneskealder.

²⁶/₃ 1934. *Karen Astrid Hillebrandt* (1918). Bestaaet.

Fag: Almindelig og sammenlignende Litteraturhistorie.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Paul V. Rubow og Hans Brix.

Opgaver til skriftlig Besvarelse under Tilsyn: 1) Den litterære Situation i England ved Aar 1720 (²⁹/₁₁ 1933), 2) Goethes Italiensrejse, dens Forudsætninger og Følger (¹/₁₂ 1933), 3) Tysk Indflydelse paa nordisk Litteratur i det 18. Aarhundredes 2. Halvdel (³/₁₂ 1933).

Opgave til skriftlig Besvarelse hjemme (¹/₂—¹⁵/₃ 1934): Om Oprindelsen til Betydningen og Værdien af de billedlige Udtryk, som Frøding i sin Digtning har givet for sin Natur og sin Livsgang.

Forelæsning (²⁶/₃ 1934): Hermann und Dorothea.

²⁶/₃ 1934. *Vagn Häger Poulsen* (1927). Bestaaet.

Fag: Klassisk Arkæologi.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne K. Friis Johansen og Carsten Høeg.

Opgaver til skriftlig Besvarelse under Tilsyn: 1) Xenofons Hellenica VII 4, 28 (ἐπεὶ γε μὴν....) — 31 (εἰς τὸ αὐτῶν στρατόπεδον) oversættes og kommenteres (¹¹/₉ 1933), 2) Det kretisk-mykeniske Væg-maleri (¹³/₉ 1933), 3) Rundbygninger i græsk og italisk Arkitektur (¹⁵/₉ 1933), 4) Fremstillingerne paa den i Wiener Vorlegeblätter A. 5 gengivne Kylik fortolkes og kommenteres (¹⁷/₉ 1933).

Opgave til skriftlig Besvarelse hjemme (²³/₁—⁵/₃ 1934): Peplosfigurer i græsk Plastik fra 1ste Del af 5te Aarhundrede.

Forelæsning (²⁶/₃ 1934): Kentaurkampe i græsk Kunst.

²⁶/₃ 1934. *Johannes Daniel Preisz* (1927). Bestaaet.

Fag: Almindelig og sammenlignende Litteraturhistorie.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Paul V. Rubow og Hans Brix.

Opgaver til skriftlig Besvarelse under Tilsyn: 1) Den litterære Situation i England ved Aar 1720 (²⁹/₁₁ 1933), 2) Roman- og Novelledigtning med Samtidsemne i Frankrig 1800—1850 (¹/₁₂ 1933), 3) Fransk Indflydelse paa nordisk Litteratur i det 18. Aarhundredes 2. Halvdel (³/₁₂ 1933).

Opgave til skriftlig Besvarelse hjemme (¹/₂—¹⁵/₃ 1934): Fransk Indflydelse paa dansk Fiktionslitteratur fra Firserne.

Forelæsning (²⁶/₃ 1934): Candide's Betydning for senere Litteratur.

²⁶/₃ 1934. *Elsie Johanne Cecilie Stub* (1925). Bestaaet.

Fag: Almindelig og sammenlignende Litteraturhistorie.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Paul V. Rubow og Hans Brix.

Opgaver til skriftlig Besvarelse under Tilsyn: 1) Den litterære Situation i England ved Aar 1720 ($\frac{29}{11}$ 1933), 2) Goethes Italiensrejse, dens Forudsætninger og Følger ($\frac{1}{12}$ 1933), 3) Tysk Indflydelse paa nordisk Litteratur i det 18. Aarhundredes 2. Halvdel ($\frac{3}{12}$ 1933).

Opgave til skriftlig Besvarelse hjemme ($\frac{1}{2}$ — $\frac{15}{3}$ 1934): Hebbels dramatiske System efter hans Dagbøger og i Praksis.

Forelæsning ($\frac{26}{3}$ 1934): Grillparzers Sappho.

$\frac{13}{4}$ 1934. *Karl Hjardemaal Bak* (1928). Bestaaet.

Fag: Musikvidenskab.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Erik Abrahamsen og Victor Kuhr.

Opgaver til skriftlig Besvarelse under Tilsyn: 1) Der ønskes en Beskrivelse af Menuetformen i den klassiske Symfoni og, i Tilslutning hertil, en Gennemgang af Menuetten i Mozarts G-Moll Symfoni. (Ingen Hjælpemidler. Kun et vedlagt Eksempplar af Partituret til Mozarts G-Moll Symfoni maa benyttes. Fri Adgang til Flygelet) ($\frac{3}{11}$ 1933), 2) Fortæl om Principperne for Melodibygning (interval-mæssige og arkitektoniske) i den Gregorianske Sang og dens Udløbere indenfor Enstemmigheden. (Ingen Hjælpemidler. Ingen Adgang til Flygelet) ($\frac{7}{11}$ 1933), 3) Der ønskes en Redegørelse for Variationstekniken i Antonius Cabezons »Diferencias« (Hispaniæ Schola Musica Sacra, Vol. VIII, S. 1—24 incl.). Det forudsættes ikke ved Opgavens Løsning, at der foretages Sammenligninger med samtidige tyske, italienske eller engelske (f. Eks. Fitzwilliam Virginal Book) Værker. Opgaven ønskes løst udelukkende ud fra det opgivne Grundlag ($\frac{11}{11}$ 1933).

Opgave til skriftlig Besvarelse hjemme ($\frac{2}{2}$ — $\frac{16}{3}$ 1934): Koral-forspilstyper fra Scheidt til Joh. Seb. Bach.

Forelæsning ($\frac{13}{4}$ 1934): Den venetianske Skole ved Overgangen fra det 16. til det 17. Aarhundrede.

$\frac{4}{6}$ 1934. *Thorvald Nielsen* (1923). Bestaaet.

Fag: Religionshistorie.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Vilh. Grønbech og L. L. Hammerich.

Opgaver til skriftlig Besvarelse under Tilsyn: 1) Betydningen af Ordet primitiv i Religions- og Kulturhistorien ($\frac{10}{4}$ 1934), 2) Baggrunden for Buddhas Reform ($\frac{12}{4}$ 1934), 3) Religionen hos Homer ($\frac{15}{4}$ 1934).

Opgave til skriftlig Besvarelse hjemme ($\frac{20}{4}$ — $\frac{1}{6}$ 1934): Mester Eckeharts Lære i Reden der Unterscheidung sammenlignet med Trøstbogen og Forsvarsskrifterne.

Forelæsning ($\frac{4}{6}$ 1934): Herders Betydning for Religionshistorie og Folklore.

β. Ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Ialt har 7 Studerende i 1933—34 taget Magisterkonferens.

⁴/₁₀ 1933. *Johan Henrik Wanscher* (1925). Bestaaet.

Fag: Genetik.

Eksaminatorer og Censorer: Professor Øjvind Winge, Docent Henning E. Petersen og Professor P. Boysen Jensen.

Fritaget for Skoleembedseksamens 1ste Del, dens 2den Del (Zoologi) bestaaet Sommeren 1931.

Kandidaten var fritaget for den store Opgave og den praktiske Opgave.

Mindre skriftlige Opgaver: 1) Genetik (⁵/₉ 1933): Kromosom-Aberanter, 2) Variationsstatistik (⁷/₉ 1933): Paa Lokalteterne A. og B. opfiskedes hvert Sted en Stikprøve af Aalekvabber. Hvirveltallene undersøgte og fandtes at fordele sig saaledes:

Ved A.:

Hvirvler:	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117
Fisk:	1	5	19	37	82	103	73	40	20	3	1

Ved B.:

Hvirvler:	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116
Fisk:	2	11	32	56	82	76	42	25	10	2

Beregn Middelværdierne af Stikprøverne og godtgør, hvorvidt de to Stikprøver viser, at Hvirveltallet er forskelligt paa Lokalitet A. og B.

3) Plantefysiologi (⁹/₉ 1933): Etiolement.

Forelæsning (⁴/₁₀ 1933): Opfattelserne af Koblingsfænomenet i Genetikken og Cytologien, historisk belyst.

¹⁴/₁₂ 1933. *Knud John Paludan* (1927). Bestaaet.

Fag: Zoologi.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Ad. S. Jensen, A. Krogh, Docent R. H. Stamm, Professorerne Øjvind Winge og C. M. Steenberg.

Skoleembedseksamens 1ste Del bestaaet Sommeren 1928, dens 2den Del (Botanik og Geologi) Vinteren 1929—30.

Kandidaten var fritaget for den store skriftlige Opgave.

Praktisk Opgave (²⁰/₄—¹⁸/₅ 1933): Der ønskes foretaget en Undersøgelse over Skulderbæltets og Brystfinnernes Bygning hos en Haj og en Benfisk. Undersøgelsen skal omfatte de nævnte Organers Skeletdele, Muskler og Nerver. Sammen med Beskrivelsen af de for Forstaaelsen nødvendige Tegninger leveres nogle faa instruktive Præparater af de nævnte Organer.

Mindre skriftlige Opgaver: 1) Zoologi I (²⁵/₉ 1933): Den forelagte Dyreform (*Antedon petasus*) bestemmes og beskrives med Hensyn til ydre og indre Bygning. Dernæst gøres Rede for dens postembry-

onale Udvikling og dens Phylogeni, 2) Zoologi II ($^{27}/_9$ 1933): Hvirvel-dyrenes tidlige Embryonalstadier — Blastulaen og Gastrulaen — og disses Udformning i Overensstemmelse med Æggets Blommængde, 3) Zoologi III ($^{30}/_9$ 1933): Kønsganernes Morphologi hos Fuglene.

Forelæsning ($^{14}/_{12}$ 1933): Bygningen og Udviklingen af Fuglenes Fjer.

$^{18}/_1$ 1934. *Hjalmar Christian Lundberg* (1919). Bestaaet.

Fag: Botanik.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Knud Jessen, Øjvind Winge, P. Boysen Jensen og Docent Henning E. Petersen.

Skoleembedseksamens 1ste Del (Kemi) bestaaet Vinteren 1925 —26, dens 2den Del (Zoologi og Geologi) Sommeren 1927.

Store skriftlige Opgave ($^{19}/_9$ — $^{31}/_{10}$ 1931): Symbiose mellem Svampe og Cormophyter og dens Betydning.

Praktisk Opgave ($^{2}/_3$ — $^{29}/_3$ 1932): Rodstelens Bygning hos Pteridophyterne viser i det Hele Lighed med Rodstelen hos Phanerogamerne. Denne Lighed beror sikkert hos Ulvefødder og muligt ogsaa hos Bregnerne paa et konvergent Forhold uden udviklingshistorisk Ensartethed af de enkelte Elementargrupper. Der ønskes nu en Undersøgelse af en Række Pteridophytrødder — i Særdeleshed Bregnerødder — diarke — triarke — tetrarke — med det Formaal at kaste Lys over det ovenfor opstillede Problem.

Mindre skriftlige Opgaver: 1) Botanik ($^{13}/_{12}$ 1933): Der ønskes en Beskrivelse af Skudbygningen og Knopdækket samt saa vidt muligt en Bestemmelse til Slægt af medfølgende 5 Grene (*Ficus Benjamina*, *Griselinia littoralis*, *Pterocarya fraxinifolia*, *Liriodendron tulipifera*, *Tilia euchlora*) tillige med en Redegørelse for de paa dem forekommende Ar samt en Angivelse af, hvorledes de paagældende Arter i deres Skudbygning viser Reaktion paa skiftende Aarstider, 2) Plantefysiologi ($^{16}/_{12}$ 1933): Polaritet, 3) Genetik ($^{20}/_{12}$ 1933): Generationsskifte (i cytologisk Forstand).

Forelæsning ($^{18}/_1$ 1934): Jordbundens Reaktion og Planternes Fordeling.

$^{20}/_4$ 1934. *Niels Anker Kristian Nielsen* (1925). Bestaaet.

Fag: Zoologi.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Ad. S. Jensen, C. M. Steenberg, August Krogh og Øjvind Winge.

Skoleembedseksamens 1ste Del (Kemi) bestaaet Sommeren 1927, dens 2den Del (Botanik og Geologi) Sommeren 1928.

Store skriftlige Opgave ($^{20}/_2$ — $^{3}/_4$ 1933): Bygningen af Hvirveldyrlungen (Den egentlige Svømmeblære og Fuglenes Luftsække behandles ikke).

Praktisk Opgave ($^{5}/_5$ — $^{8}/_6$ 1933): Der ønskes en Undersøgelse af Brystkassens Muskulatur og dennes Nerveforsyning hos Kaninen. Be-

svarelsen skal være ledsaget af de for Forstaaelsen nødvendige Tegninger, og der afleveres nogle faa instruktive Præparater.

Mindre skriftlige Opgaver: 1) Zoologi I ($\frac{2}{3}$ 1934): De forelagte Dyreformer (Gorgonia, Oculina, Millepora) beskrives og bestemmes, og der gøres Rede for Skelettets Dannelse, 2) Zoologi II ($\frac{5}{3}$ 1934): Hvad forstaaes ved en Kirtel? Hvorledes inddeles Dyrenes Kirtler, og hvorledes karakteriseres de vigtigste Grupper? Der gives nogle Eksempler paa de vigtigste Kirteltyper, 3) Zoologi III ($\frac{7}{3}$ 1934): Kropmuskulaturen og de uparrede Finners Muskulatur hos Fiskene.

Forelæsning ($\frac{20}{4}$ 1934): Symbiose i Dyreriget, belyst ved Eksempler.

$\frac{21}{4}$ 1934. *Bernt Hartvig Ove Fabricius Löppenthin* (1922). Bestaaet.

Fag: Zoologi.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Ad. S. Jensen, C. M. Steenberg, August Krogh og Øjvind Winge.

Skoleembedseksamens 1ste Del (Kemi) bestaaet Sommeren 1923, dens 2den Del (Botanik og Geologi) Vinteren 1930—31.

Kandidaten var fritaget for den store skriftlige Opgave.

Praktisk Opgave ($\frac{15}{9}$ — $\frac{13}{10}$ 1933): Hos en Del Pattedyr findes der paa den ulnare Side af Humerus et Foramen entepicondyloideum s. supracondyloideum internum. Hos Katten ønskes dette Hul undersøgt med Henblik paa dets Beliggenhed, Begrænsning samt de Kar og Nerver, der passerer det. Dernæst gennemgaas Zoologisk Museums Skeletmateriale af Humeri, og der angives, hvilke Dyreformer der har dette Foramen eller en Processus entepicondyloideus. Der afleveres Præparater fra Dissectionen samt Tegninger af disse og af de mest særprægede Typer af Overarmsknogler, der har de nævnte Dannelser.

Mindre skriftlige Opgaver: Samme Opgaver som ovenstaaende Niels Anker Kristian Nielsen.

Forelæsning ($\frac{21}{4}$ 1934): Fugletrækket belyst ved Ringmærkning.

$\frac{18}{6}$ 1934. *Børge Hilmar Svanhof* (1929). Bestaaet.

Fag: Astronomi.

Eksaminatorer og Censorer: Professor Elis Strömngren og Lektor Bengt Strömngren.

Forprøven til Skoleembedseksamen bestaaet Sommeren 1931, Lærerprøven Sommeren 1932.

Kandidatens med Universitetets Guldmedaille belønnede Besvarelse af Prisopgaven i Astronomi for Aaret 1932 traadte i Stedet for den store skriftlige Opgave.

Mindre skriftlige Opgaver: 1) Astronomi I ($\frac{6}{6}$ 1934): Elliptisk Banebestemmelse, 2) Astronomi II ($\frac{8}{6}$ 1934): Spektroskopiske Dobbelstjerner.

Forelæsning ($\frac{18}{6}$ 1934): Lysets Absorption i det interstellare Rum.

²⁰/₆ 1934. *Tyge Wittrock Bocher* (1928). Bestaaet.

Fag: Botanik.

Eksaminatorer og Censorer: Professorerne Knud Jessen, Øjvind Winge, P. Boysen Jensen og Docent Henning E. Petersen.

Skoleembedseksamens 1ste Del (Kemi) bestaaet Vinteren 1929—30, dens 2den Del (Zoologi og Geologi) Sommeren 1931.

Kandidaten var fritaget for den store skriftlige Opgave og den praktiske Opgave.

Mindre skriftlige Opgaver: 1) Botanik (²⁹/₅ 1934): Der ønskes en med skematiske Figurer illustreret kort Beskrivelse af Skudbygningen hos de udleverede Planter 1—6 (*Potentilla palustris*, *P. procumbens*, *P. argentea*, *P. minor*, *Fragaria chiloensis*, *Alchimilla vulgaris*), og paa Basis deraf gives i Nøgleform en Oversigt over de paagældende Arter, der saa vidt muligt bestemmes, 2) Plantefysiologi (¹/₆ 1934): Maaling af Kulsyreassimilationsintensiteten, 3) Arvelighedslære (⁴/₆ 1934): Plantiske Artshybridens Fertilitetsforhold.

Forelæsning (²⁰/₆ 1934): Der ønskes en historisk, kritisk Fremstilling af Opfattelsen af Oprindelsen til Grønlands Karplanteflora.

c. Almindelige Bestemmelser og enkelte Afgørelser.

1. Immatrikulation.

α. Anordning af 23. April 1934 om Adgang til at studere og tage Eksaminer ved Universitetet i Aarhus. (J. Nr. 363/33).

§ 1.

Stk. 1. Berettiget til at indskrives (immatrikuleres) som Student ved Universitetet i Aarhus er enhver uberygtet Mand eller Kvinde, som har bestaaet den danske Studentereksamen eller en dermed ligestillet dansk Eksamen.

Stk. 2. Efter Indstilling af Lærerforsamling og Universitetsbestyrelse kan Ministeriet meddele Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde til Indskrivning af studerende, der har taget en udenlandsk Studentereksamen, som giver Adgang til Indskrivning ved et fremmed Universitet.

Stk. 3. For Islændinge gælder de derom til enhver Tid givne særlige Regler.

§ 2.

Stk. 1. Den i § 1 Stk. 2 omhandlede Tilladelse kan dog ikke gives danske Statsborgere, hvis Immatrikulation ved det fremmede Universitet hviler paa en dansk Eksamen, der ikke giver Ret til Immatrikulation ved et dansk Universitet.

Stk. 2. I de i § 1 Stk. 2 ommeldte Tilfælde kan Adgangen til Immatrikulation gives med Forbehold, dels saaledes at i Tilfælde af Pladsvanskelighed danske studerendes Fortrinsret til Universitetets Undervisning sikres, dels saaledes at Immatrikulation kun giver Adgang til at studere ved Universitetet inden for bestemte Omraader.

§ 3.

Med Immatrikulationen følger almindeligvis Adgang til, naar Betingelserne derfor iøvrigt er opfyldt, at indstille sig til Universitetets Eksaminer. I denne almindelige Regel gøres følgende Begrænsninger:

- a. Immatrikulationstilladelsen kan over for Udlændinge gives uden Ret til at tage Eksamen.
- b. For danske Statsborgere, der immatrikuleres ved Universitetet i Henhold til Bestemmelserne i § 1, Stk. 2, er Retten til at indstille sig til Universitetets Eksaminer betinget af, at vedkommende Student ved den første Indmeldelse til saadan Eksamen (eller til en 1ste Del af en saadan Eksamen) fremlægger Bevis for at have bestaaet en i Henhold til kgl. Anordning af 14. Juni 1933 af Ministeriet foranstaltet Tillægsprøve, der godtgør den paagældendes Kendskab til dansk Sprog og Kultur, eller Bevis fra Ministeriet for at være fritaget for at aflægge saadan Prøve.
- c. For saa vidt en Universitetsseksamen, f. Eks. den filosofiske Prøve, normalt tages 1 Aar efter Studiernes Paabegyndelse, kan Ministeriet tillade, at Indmeldelse til en saadan Eksamen modtages under Forbehold af, at det i Stk. b. omtalte Bevis fremlægges inden Afholdelsen af den filosofiske Prøve.

§ 4.

- Stk. 1. For Immatrikulationen erlægges samme Gebyr som ved Københavns Universitet, for Tiden 22 Kr., som tilfalder Universitetets Kasse.
- Stk. 2. Immatrikulation ved Københavns Universitet berettiger til vederlagsfri Indskrivning ved Aarhus Universitet og omvendt.

§ 5.

Ingen, der tre Gange har underkastet sig (fuldført eller paabegyndt) en Eksamen eller Del af en saadan, kan oftere indstille sig til den paagældende Prøve. Under ganske særlige Omstændigheder kan der dog meddeles Dispensation herfra af Ministeriet efter Indstilling fra Lærerforsamling og Universitetsbestyrelse.

§ 6.

Den fornødne Sikkerhed for Overensstemmelse mellem de i Henhold til §§ 1, 2 og 5 trufne Afgørelser og tilsvarende Afgørelser ved Københavns Universitet tilvejebringes derved, at Ministeriet forud indhenter Erklæring fra Københavns Universitet.

β. Immatrikulation af Studenter med udenlandsk Eksamen.

I Henhold til Anordning af 4. Juni 1933 § 1 Stk. 2 gav Konsistorium adskillige Studenter, der tidligere havde været indskrevet ved fremmede Universiteter, Tilladelse til at blive immatrikuleret. Til de fleste af disse Tilladelser knyttedes der Forbehold enten efter Anord-

ningens § 2 Stk. 2 eller efter dens § 3a. eller efter begge disse Bestemmelser.

Efter Resolutioner fra Undervisningsministeriet (Anordningens § 1 Stk. 3) immatrikuleredes følgende:

Resolution 22. November 1933 (J. Nr. 72 y/33): En dansk Statsborger, som havde bestaaet tysk Studentereksamen ved Friedrich-Paulsen-Schule i Niebüll, med Adgang til at studere inden for det lægevidenskabelige Fakultet (Anordningens § 2 Stk. 2) saaledes at han, forinden han indstiller sig til 1ste Del af den lægevidenskabelige Embedseksamen, skal fremlægge Bevis for at have bestaaet en Franskprøve, der opfylder de Krav, der stilles ved dansk Studentereksamen, samt saaledes at han, forinden han indstiller sig til Eksaminer under det lægevidenskabelige Fakultet, maa underkaste sig den for danske Studenter af den matematisk-naturvidenskabelige Retning anordnede Tillægsprøve i Latin. Under Hensyn til de om hans Undervisning før Studentereksamen foreliggende Oplysninger fritoges han for at aflægge den i Anordningens § 3b omhandlede Prøve i dansk Sprog og Kultur.

Resolution 29. November 1933 (J. Nr. 72 ak/33): En lettisk Statsborger, som i 1932 havde bestaaet Studentereksamen ved Städtisches deutsches Gymnasium i Riga, med Adgang kun til at studere Statsvidenskab og at aflægge statsvidenskabelig Eksamen samt saaledes, at han i Tilfælde af Pladsvanskeligheder ved de under Studiet hørende Forelæsninger og Øvelser skal staa tilbage for danske studerende.

Resolution 2. December 1933 (J. Nr. 72 ai/33): En dansk Statsborger, der er lettisk Student og optaget paa den polytekniske Læreanstalt, med Adgang kun til at aflægge den almindelige filosofiske Prøve. Hvis han senere maatte ønske Tilladelsen udvidet til at omfatte Aflæggelsen af andre Prøver eller Eksaminer ved Universitetet, vil en saadan Tilladelse blive gjort afhængig af, at han forinden aflægger den i Anordningens § 3b omhandlede Prøve i dansk Sprog og Kultur.

Resolution 9. Februar 1934 (J. Nr. 72 a/34): En preussisk Statsborger, der havde bestaaet tysk Studentereksamen fra Städtische höhere Lehranstalt für Mädchen zu Potsdam, dog kun med Adgang til at studere Medicin, uden Ret til at tage Eksamen og saaledes, at hun i Tilfælde af Pladsvanskeligheder ved de under Studiet hørende Forelæsninger og Øvelser skal staa tilbage for danske studerende.

Resolution 27. Marts 1934 (J. Nr. 72 e/34): En dansk Statsborger, der havde bestaaet tysk Studentereksamen fra Neuburg Oberrealschule i Freiburg im. Br., med samme Rettigheder som de, der har bestaaet dansk Studentereksamen af den matematisk-naturvidenskabelige Retning. Under Hensyn til, at han efter Studentereksamen havde gaaet 2 Aar paa Kadetskolen, fritoges han for at aflægge den i Anordningens § 3b omhandlede Prøve i dansk Sprog og Kultur.

Resolution 14. Juli 1934 (J. Nr. 72 l/34): En tysk Statsborger, der havde bestaaet den almindelige tyske Studentereksamen fra Falk-Realgymnasium i Berlin, med Adgang kun til at studere under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, uden Ret til at tage Eksamen og saaledes, at han i Tilfælde af Pladsvanskeligheder ved de under Studiet hørende Forelæsninger og Øvelser skal staa tilbage for danske studerende.

Om det samlede Antal af de i Aaret 1. Oktober 1933 til 30. September 1934 immatrikulerede Studenter fra fremmede Universiteter eller Gymnasier, se foran S. 40.

γ. Immatriculation uden Studentereksamen.

Ved kgl. Resolution af 9. Oktober 1933 (J. Nr. 71 i/33) blev det tilladt en Missionspræst, 47 Aar gammel, som i 1913 havde taget Præliminæreksamen, og derefter privat havde studeret teologiske Fag, Latin, Græsk, Engelsk, Arabisk, muhammedansk Teologi, Amharisk etc. og virket forskellige Steder som Skolelærer og Missionspræst, at blive immatrikuleret uden forud at have bestaaet Studentereksamen for at studere Teologi og derefter indstille sig til den teologiske Embedseksamen paa Vilkaar, at han forinden underkaster sig den almindelige filosofiske Prøve samt Prøverne i Hebraisk og Græsk.

Ved kgl. Resolution af 5. Februar 1934 (J. Nr. 71 m/33) blev det tilladt en Kontorist i Universitetskvæsturen, der efter i 1921 at have taget Mellemkoleeksamen, havde gennemgaaet Handelsuddannelse, særlig Købmandsskolens højere Bankklasse samt nogle Sprogklasser i Frederiksberg Handelsgymnasium, haft Bankansættelse i Danmark og derefter paa Stipendium havde foretaget en 5 Aars Studierejse i U. S. A. med Ansættelse i forskellige Banker og med videre Uddannelse, at blive immatrikuleret uden forud at have bestaaet Studentereksamen for at studere Statsvidenskab, dog saaledes at han forinden skulde have bestaaet Tillægsprøver i Latin og Fransk i samme Omfang som ved nysproglig Studentereksamen. Ved Ministeriets Resolution af 21. November 1934 fik han Tilladelse til i Stedet for Statsvidenskab at studere Retsvidenskab.

Ved kgl. Resolution af 23. Februar 1934 (J. Nr. 71 n/33) blev det tilladt en Adjunkt, som efter i 1912 at have taget Præliminæreksamen med Udmærkelse, Tillægsprøve i Fransk med ug÷, havde taget Lærereksamen i 1916, deltaget i et 1-aarigt Kursus paa Statens Lærerhøjskole i 1916—17, bl. a. med Fagene Fonetik og Tysk, og derefter havde været ansat som Adjunkt paa Stenhus Kostskole — hvor han ca. 10 Gange havde ført op til nysproglig Studentereksamen i Tysk — under hvilken Ansættelse han dels havde fulgt Forelæsninger i tysk Litteraturhistorie ved Københavns Universitet, dels havde deltaget i forskellige Feriekursus i Tyskland og Frankrig, ligesom han havde taget Privatundervisning i Latin og Middelhøjtysk, at blive

immatrikuleret uden forud at have bestaaet Studentereksamen for at studere under det filosofiske Fakultet og indstille sig til Skoleembedseksamen i Fagene Tysk og Dansk under Forudsætning af, at han forinden Immatrikulationen bestod en Prøve i Latin af samme Omfang som ved nysproglig Studentereksamen.

8. *Andre Sager.*

For at muliggøre Universitetets Administration at paase, at de ved kgl. Anordning af 4. Juni 1933 om Adgang til at studere og tage Eksaminer ved Københavns Universitet givne Bestemmelser overholdes, indførtes fra April 1934 et særligt Aarskort for saadanne studerende, som bliver immatrikuleret paa andet Grundlag end dansk Studenter- (eller en dermed ligestillet) Eksamen eller islandsk Studentereksamen. Paa dette Aarskorts Bagside opføres alle Oplysninger om de Rettigheder, Forbehold og Begrænsninger (Anordningens §§ 2 og 3), som gælder for den paagældende studerende (J. Nr. 205/34).

2. Den filosofiske Prøve.

Et Andragende fra en Stud. med. om Tilladelse til at indstille sig til 1ste Del af den lægevidenskabelige Embedseksamen uden forinden at have bestaaet den almindelige filosofiske Prøve blev under 27. September 1933 afslaaet af Konsistorium. (J. Nr. 326 a/33).

Den foran S. 112 nævnte Missionspræst, der i Oktober 1933 fik Tilladelse til at blive immatrikuleret uden forud at have bestaaet Studentereksamen, fik ved Konsistoriums Skrivelse af 14. December 1933 Tilladelse til at indstille sig til den almindelige filosofiske Prøve i Januar 1934. (J. Nr. 326 b/33).

3. Formular for Lægeattest til Brug ved Ansøgninger om Dispensation fra Aarsfristen ved Omprøver ved Universitetets Eksaminer. (J. Nr. 212/33).

Det filosofiske Fakultet meddelte 24. April 1933 Konsistorium, at det havde vedtaget, at der til Lægeattest i Anledning af Ansøgning om Dispensation fra Aarsfristen ved Skoleembedseksamen under Fakultetet skulde anvendes følgende Formular, der var udformet af Lægeforeningens Attestudvalg:

Ansøgning om Dispensation fra Aarsfristen.

Ansøgning om paa Grund af Sygdom at faa Tilladelse til uden mellemliggende Termin paany at indstille sig til Eksamen i Henhold til § 2 i kgl. Anordning af 20. Februar 1928 angaaende Sygeeksaminer og Omprøver ved Universitetets Eksaminer.

1. (Her skriver den studerende sin Ansøgning, inden Henvendelsen sker til Lægen om Udstedelse af omstaaende Attest).

Til

Det filosofiske Fakultet.

.....

Dato:

.....
 (Egenhændig Underskrift).

II. (Udfyldes af den behandlende Læge).

- 1) For hvilken eller hvilke Sygdomme har De behandlet stud.
N. N. i Eksamensterminen / / 19 .
- 2) Hvor længe varede Sygdommen (Sygdommene)?
- 3) Kan Eksamen eller Eksamensarbejde antages at have fremkaldt eller været medvirkende til Fremkomsten af ovennævnte Sygdomstilfælde? Eller skyldes dette (disse) Aarsager, der er uafhængige af Eksamen?
- 4) Der ønskes en Udtalelse om, i hvilken Grad det (de) nævnte Sygdomstilfælde kan antages at have nedsat Eksaminandens Ydeevne — (udover det, der kan være en Følge af den Nervøsitet og Overanstrengelse, som Eksamen og Forberedelse dertil kan fremkalde uafhængig af egentlig Sygdom).

Dato:

.....
 (Lægens Underskrift).

Taksten for denne Attest er 5 Kroner.

Konsistorium henstillede 13. Maj 1933 til de 4 andre Fakulteters Overvejelse, om de vilde foreskrive denne Formular anvendt og modtog herpaa følgende Svar: Det teologiske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet erklærede begge, henholdsvis 27. og 9. Juni 1933, at de ønskede Formularen anvendt. Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet udtalte 24. Oktober 1933 følgende:

»Fakultetet, der finder det meget paakrævet at faa indført forbedrede Lægeattester, kan i det hele bifalde den af Lægeforeningens Attestudvalg udarbejdede Formular. Dog kunde man tænke sig visse Ændringer.

Saaledes vilde man foretrække, at under II, 1) Ordene »i Eksamensterminen« ændres til det mere ubestemte Udtryk »i de sidste Aar«, hvorved Attesten vilde blive mere anvendelig i forskellige andre Tilfælde, og at under 4) »Eksaminanden« ændredes til »Patienten«. Maaske kunde der ogsaa være Anledning til at tilføje som Rubrik 5) »Hvad Lægen iøvrigt maatte finde Anledning til at udtale om Patientens Sygdom«; det kan jo f. Eks. tænkes at have Interesse at faa oplyst, hvorledes Ansøgerens Helbredstilstand er i Øjeblikket, og hvilke Udsigter han har til at gennemføre sit Studium paa tilfredsstillende Maade inden næste Eksamenstermin.

Iøvrigt finder man det tvivlsomt om det er hensigtsmæssigt at lade Skemaet til Lægeattesten fremtræde som en Del af selve Ansøgningsblanketten. (Man forstaar nemlig Forholdet saaledes, at det er Meningen at paabyde Anvendelsen af en saadan). Sygdom er jo kun én blandt flere mulige Dispensationsgrunde. Man kunde jo ogsaa tænke sig Ordningen saaledes, at det meddeltes Studenterne, at Ansøgninger om Dispensationer fra Aarsfristen, i hvilke Sygdom paaberaabes som Dispensationsgrund, ikke kan ventes taget i Betragtning, medmindre de ledsages af Lægeattest udfærdiget paa det af Fakultetet godkendte Skema, hvoraf Eksemplarer udleveres paa 1ste Universitetsfuldmægtigs Kontor.

I hvert Fald bør i Linie 2 »Eksamen« erstattes med et længere tomt Rum, saa at der bliver Lejlighed til straks her at angive, hvad det er for en Eksamen, det drejer sig om (1ste, 2den eller 3die Del af juridisk Eksamen, statsvidenskabelig Eksamens 1ste eller 2den Del o. s. v.), og endvidere bør L. 5—6 (I. med tilhørende Parentes) affattes saaledes:

- I. (Her skriver Studenten sin Ansøgning. Hvis Sygdom paaberaabes som Dispensationsgrund, maa Lægeattest udfærdiget paa omstaaende Blanket medfølge. Ansøgningen bør være skrevet, inden Henvendelsen til Lægen finder Sted).«

Det lægevidenskabelige Fakultet udtalte 25. Oktober 1933:

»Saaledes foranlediget skal Fakultetet udtale, at man allerede af den Grund, at Medlemmerne af Fakultetets Forretningsudvalg alle selv er Læger og saaledes næppe kan antages at have Vanskelighed ved at bedømme de i en Dispensationsansøgning med tilhørende sædvanlige Lægeattester paaberaabte Sygdomsforhold, ikke finder Anledning til at foreskrive en saadan bestemt Formular anvendt.

Men dernæst maa Fakultetet formene, at Besvarelsen af Punkterne 3 og 4 i Formularen meget ofte vil være vanskelige at vurdere ved Afgørelse af Dispensationssager, da det uanset en Besvarelse af disse Punkter fra den behandlende Læge alligevel meget ofte ikke er muligt at afgøre, om en ringe eller uantagelig Eksamenspræstation skyldes Sygdom eller svigtende Kundskaber hos Eksaminanden. Fakultetet raader da ogsaa altid Studenterne indstændigt til at melde sig fra, saafremt de føler sig eller bliver syge ved Forberedelsen til eller under Eksamen. Dette kan man saa meget lettere gøre, som det efter den lægevidenskabelige Embedseksamens Karakter (en Række kortere Eksaminationer i enkelte Fag, der er spredt over en Eksamenstermin af ca. 2 Maaneders Varighed, og skriftlige Prøver, af hvis Udfald fortsat mundtlig Eksamination er uafhængig) som oftest vil være muligt at udsætte Eksaminationen af en sygemeldt Student, indtil han bliver rask. Som Følge af Fakultetets Praksis er Dispensationsansøgninger af den heromhandlede Art da ogsaa ret sjældne.«

Konsistorium tilstillede 27. November 1933 hvert af Fakulteterne Genpart af de andre Fakulteters Erklæringer og meddelte samtidig, at det overlodes de enkelte Fakulteter at foretage den nærmere Ordning af Sagen paa det saaledes givne Grundlag.

4. Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

a. Universitetsmanuduktionen. (J. Nr. 264/33).

Efter Indstilling af Fakultetet og Konsistorium tiltraadte Ministeriet 4. September 1933, at Deltagerantallet ved Universitetsmanuduktionen til 1ste Del af juridisk Embedseksamen fastsættes til 20 pr. Hold, og at Betalingen forhøjes for den enkelte fra 12 til 15 Kr. pr. Maaned, samt at Maksimumsantallet af Fripladser forhøjes fra 20 pCt. til højst 25 pCt.

Fakultetets Indstilling af 13. Juni 1933 om denne Ændring var saalydende:

Ved Universitetsmanuduktionen til 1ste Del af juridisk Embedseksamen har hidtil — i Overensstemmelse med Fakultetets Indstilling af 20. Januar 1931, Aarbog for 1930—31, S. 170 ff. Holdene været paa ca. 25 Deltagere, medens Holdene til 2den og 3die Del normalt tæller 16 Deltagere. I den forløbne Tid har det vist sig, at Undervisningen let bliver noget mindre tilfredsstillende for Hold paa 25 Deltagere. Fakultetet mener derfor, at det bør forsøges at formindske Deltagerantallet til normalt 20 pr. Hold, og dette anbefales varmt af det rets- og statsvidenskabelige Studenterraad. Samtidig maatte Honoraret forhøjes fra 12 Kr. om Maaneden til 15 Kr.

Hvis Tilgangen bliver uforandret, vil Ændringen medføre, at der maa oprettes 1 à 2 Hold udover dem, der nu findes. For hver af de sidste Aargange af Studenter har Antallet af Deltagere i de faste Kursus til 1ste Del været ca. 150, som er blevet fordelt paa 6 Hold. Under den ny Ordning maatte der oprettes 7 à 8 Hold hvert Efteraar. Dette vilde imidlertid ikke medføre forøget Udgift for Statskassen. Hvert Hold vil nemlig give nøjagtig samme Indtægt som hidtil. Hvis alle Deltagere betalte, vilde Indtægten blive 300 Kr. om Maaneden, nemlig 20×15 , svarende til 25×12 under den nuværende Ordning. I den ovennævnte Indstilling er der regnet med, at der af de 300 Kr. fragaar 20 pCt. til Fripladser — Rest 240 Kr. — og at ca. 10 pCt. af Resten gaar tabt ved tilfældig Afgang, saaledes at Indtægten for hvert Hold kan anslaaes til 216 Kr. om Maaneden. Samme Beløb kan paaregnes at gaa ind under den ny Ordning.

Hvad angaar Udgiften, saa er den for hver Manuduktør 250 Kr. for den første Time, 200 Kr. for hver af de følgende. Heraf følger, at Udgiften kun bliver 200 Kr. for hvert af de ny Hold, og at hvert af Holdene kan paaregnes at give et mindre Overskud, nemlig 16 Kr. pr. Maaned.

I Anledning af Timetallets Forøgelse vil det næppe være nødvendigt at leje Lokaler til Manuduktionen i videre Omfang end hidtil, og i alle Tilfælde vil det kun behøves i saa ringe Omfang, at Udgiften kan paaregnes dækket af det ovennævnte Overskud.

Fakultetet tillader sig derfor at anmode om Bemyndigelse til at foretage den Ændring i Ordningen af Universitetsmanuduktionen til 1ste Del, at Holdene normalt tæller 20 Deltagere, og at der betales 15 Kr. om Maaneden paa saadanne Hold.

Efter at denne Indstilling med Konsistoriums Anbefaling af 22. s. M. var indsendt til Undervisningsministeriet, udbad dette sig 3. Juli 1933 en Udtalelse om, hvorvidt man ikke ved en mindre Reduktion af Holdenes Størrelse — f. Eks. til 22 — og under Hensyn til de tidligere Bespareser paa den under § 21 III. A. 2. i. 4. Tilskud til Kursus ved Manuduktører m. v. opførte Bevilling — for Finansaaret 1931—32 4,133 Kr. 92 Øre og for Finansaaret 1932—33 4,656 Kr. 39 Øre — maatte kunne undgaa en Forhøjelse af Honoraret, samt om dette ikke maatte være at foretrække. Fakultetet fastholdt imidlertid i en Erklæring af 29. August 1933 sit Forslag, idet det gjorde Rede for den økonomiske Betænelighed, der vilde være forbunden med den af Ministeriet foreslaaede Ordning, og dernæst udtalte: Selv bortset fra denne Betænelighed maa Fakultetet anse det for utilraadeligt at gaa den antydede Vej, da man ubetinget anser en Formindskelse af Holdenes Størrelse til 20 for vigtigere end en Bevaring af det nuværende Honorar. Studenterraadet havde oprindelig ønsket Holdene formindsket til 16 Deltagere ligesom ved 2den og 3die Del, og det var kun Umuligheden af med den nuværende Organisation og de forhaandenværende Lokaler at gennemføre denne Ordning, der førte Fakultetet til at foreslaa, at Holdene blev paa højst 20 Deltagere, hvilket Forslag saavel Manuduktørerne som Studenterraadet derpaa sluttede sig til. Studenterraadet udtalte, at Forhøjelsen af Betalingen til 15 Kr. ikke frembød nogen Betænelighed, naar man tog i Betragtning, at der kunde faas Friplads. Manuduktionsudvalget har dog gjort opmærksom paa, at der i de senere Aar har været adskillige trængende Studenter, som man efter de gældende Regler ikke har haft Midler til at give Friplads.

Med Hold paa 20 kunde Betalingen vel ogsaa tænkes sat til 14 Kr., hvilket med den nuværende Tilgang vilde medføre en Indtægtsnedgang paa ca. 1600 Kr. Men dels er 15 Kr. et mere praktisk Tal, dels er det uheldigt, om man senere skulde se sig nødsaget til at forhøje Honoraret. Det vilde være langt at foretrække, hvis Fakultetet kunde faa Bemyndigelse til, forsaavidt Indtægterne skønsmæssigt kan ventes at tillade det, da at forøge Antallet af Fripladser fra 20 Procent til højst 25 Procent. Til en saadan Forøgelse vilde der medgaa højst 3000 Kr.

Fakultetet maa derfor fastholde sit Forslag, men vilde sætte Pris paa en Bemyndigelse som den nys nævnte.

Efter Modtagelsen af denne Erklæring tiltraadte Ministeriet som før nævnt Fakultets Forslag.

β. Anordning af 13. Februar 1934 om Ændringer i Anordning af 11. April 1931 om Indretning af de juridiske Eksaminer ved Universitetets rets- og statsvidenskabelige Fakultet. (J. Nr. 213/33 og 405/33).

Anordningens § 3, 6. og 7. Punktum affattes saaledes:

»Med Hensyn til den Tid, der skal hengaa, inden Omprøve finder Sted, gælder de almindelige Regler om Omprøver ved Universitetets Eksaminer, for Tiden kongelig Anordning af 20. Februar 1928 om Sygeeksaminer og Omprøver ved Universitetets Eksaminer, § 1, 1. Stk. og § 2. Dog skal den, der har paabegyndt 1ste Del, men enten forlader den skriftlige Prøve eller efter at have fuldendt denne afmelder sig inden en af Fakultetet fastsat Frist før den første Eksamensdag ved den mundtlige Prøve, have Adgang til uden Fakultetets Tilladelse paany at indstille sig efter et halvt Aars Forløb.«

Anordningens § 8, 1. Stk. udgaar.

Til denne Anordning sluttede sig følgende *Bekendtgørelse fra Undervisningsministeriet af 16. Februar 1934 om Fastsættelse af Tiden for Besvarelsen af de skriftlige Opgaver ved juridisk Embedseksamen ved Københavns Universitet.*

I Henhold til § 13 i kgl. Anordning af 11. April 1931 om Indretning af de juridiske Eksaminer ved Universitetets rets- og statsvidenskabelige Fakultet fastsættes Tiden for Besvarelsen af de skriftlige Opgaver ved juridisk Eksamen saaledes, at der til Besvarelsen af hver af de skriftlige Opgaver ved 1ste, 2den og 3die Del indrømmes en Tid af 7 Timer; dog gives der til Udarbejdelsen af den i ovennævnte Anordnings § 6 nævnte Betænkning over et konkret Retstilfælde en Tid af 8 Timer.

Saa vel Anordning som Bekendtgørelse udfærdigedes efter Indstilling af Fakultetet. Anordningens Bestemmelse om Ændring i Anordning af 11. April 1931 § 3, 6. og 7. Punktum skyldtes Ønsket om at fjerne en Uklarhed vedrørende Omprøver ved Eksaminerne. Med Hensyn til Anordningens Bestemmelse om Ophævelse af § 8, 1. Stk. i Anordningen af 1931 og den dertil sig sluttende Bekendtgørelse udtalte Fakultetet i en Skrivelse af 22. November 1933 følgende:

I en Skrivelse af 19. September 1933 har det juridiske Studenterraad anmodet Fakultetet om at udvirke, at den til Besvarelse af Opgaverne til 2den og 3die Del af den juridiske Eksamen fastsatte Tid udvides fra 6 til 8 Timer, den Tid, som nu kun er indrømmet ved den konkrete Opgave. Denne Anmodning begrundes ved, at en saadan Udvidelse formentlig vil bevirke, at Kandidaterne vil undgaa det meget

forcerede Tempo, der er nødvendigt for at give en tilstrækkelig fyldig Besvarelse af de ofte meget omfattende Opgaver. Og det tilføjes, at da Hensigten med de skriftlige Opgaver, som udtrykkeligt betonet ved Nyordningen af Stoffet, for en stor Del ogsaa er at prøve Kandidaternes Modenhed, maa det betragtes som uheldigt, at de rent tidsmæssige Hensyn for et stort Procenttals Vedkommende kommer til at sætte et tydeligt Præg paa Besvarelsene, som derved i Virkeligheden giver et mindre godt Grundlag for Bedømmelsen af vedkommendes Modenhed og faglige Kvalifikationer.

Skønt der indenfor Fakultetet har været delte Meninger, om en Forlængelse af Tiden for Opgavernes Besvarelse virkelig vil være til Studenternes eget Gavn, har Fakultetet dog ment i sit Svar til Studenterraadet at kunne gaa med til at søge udvirket, at Fristen paa de 6 Timer ved de nævnte Prøver forsøgsvis forlænges til 7 Timer, dog saaledes, at det samme da ogsaa maa gælde med Hensyn til den skriftlige Prøve til 1ste Del, medens Fristen til Besvarelse af den konkrete Opgave til 3die Del forbliver uforandret 8 Timer.

Da Bestemmelsen om Fristerne for Besvarelsen af de skriftlige Opgaver findes i selve den kgl. Anordning Nr. 116 af 11. April 1931 § 8, maa denne Bestemmelse altsaa eventuelt ændres. Da Fakultetet imidlertid kun ønsker rent forsøgsvis at gaa med de til 7 Timer, og da det overhovedet findes mindre heldigt, at Fristerne for Besvarelsen af de skriftlige Opgaver er slaaede fast i selve den kgl. Anordning, tillader man sig at foreslaa, at Fristernes Fastsættelse udgaar af den kgl. Anordning og overlades til nærmere Fastsættelse af Undervisningsministeriet.

γ. Andre Sager.

Efter Fakultetets Indstilling gav Konsistorium 24. Februar 1934 en Stud. jur., der 3 Gange havde været oppe til juridisk Embedseksamens 2den Del efter gammel Ordning, Tilladelse til at indstille sig til 2den og 3die Del efter ny Ordning (J. Nr. 162 a/34) og 20. Marts 1934 en Stud. jur. Tilladelse til at indstille sig for 4de Gang til Eksamens 1ste Del (J. Nr. 162 c/34).

Efter Indstilling af Fakultetet og Konsistorium bevilgede Undervisningsministeriet 4. December 1933 et Andragende fra en studerende, der i 1922 havde bestaaet Mellemskoleeksamen, og som derefter havde gennemgaaet 1ste Gymnasieklasse og Størstedelen af 2den Gymnasieklasse, om Dispensation fra Kravet om Realeksamen som Betingelse for Adgang til at indstille sig til Juridisk Eksamen for ustuderede.

5. Det lægevidenskabelige Fakultet.

Efter Indstilling af Fakultetet og Konsistorium gav Undervisningsministeriet 7. Juli 1934 en Student, der var dimitteret i Marts 1931 fra et Gymnasium i Berlin og derefter havde studeret Medicin, nemlig et

Semester ved Berlins Universitet, to Semestre ved Innsbrucks Universitet og to Semestre ved Leipzigs Universitet, hvor hun i August 1933 med et meget godt Resultat havde bestaaet den saakaldte »ärztliche Vorprüfung«, der omfatter de samme Fag som lægevidenskabelig Forberedelseksamen og 1ste Del af medicinsk Embedseksamen ved Københavns Universitet, Tilladelse til at indstille sig til 2den Del af den lægevidenskabelige Embedseksamen ved Københavns Universitet, uden forinden at have bestaaet de ved kgl. Anordning af 18. November 1912 § 2 og 3 foreskrevne Eksaminer, nemlig Forberedelseksamen og 1ste Del, og saaledes, at Udfaldet af hendes Eksamen beregnes paa sædvanlig Maade alene efter de Karakterer, hun opnaar ved de 13 Prøver ved 2den Del af Embedseksamen. (J. Nr. 251/34).

6. Embedslægeeksamen.

Til Gennemførelse af den i Anordning af 17. Februar 1933 om Eksamen for Embedslæger indførte Bestemmelse om Undervisning og Eksamen i Medicinaladministration og social-hygienisk Lovgivning blev det ved kgl. Resolution af 19. Februar 1934 bifaldet, at der for saa vidt angaar den i 1934 stedfindende Undervisning til Embedslægeeksamen og Prøve for Embedslæger foretages følgende Afvigelser fra kgl. Anordning af 17. Februar 1933 om Eksamen for Embedslæger:

Undervisningen i Medicinaladministration varetages af en Jurist i Stedet for — som i Anordningens Punkt 2 forudsat — af en Læge; den mundtlige Prøve i Medicinaladministration og social-hygienisk Lovgivning, der er forudsat i Anordningens Punkt 5. e., udgaar;

Kandidaten erholder ialt 7 Karakterer og har bestaaet Prøven, naar han har erholdt mindst 56 Points ialt.

Af Undervisningsministeriet blev det endvidere 26. Februar 1934 bifaldet, at Undervisningen i Medicinaladministration i 1934 varetages af Landsdommer Chr. M. Jespersen, og at Undervisningen i social-hygienisk Lovgivning i samme Kursus meddeles af Medicinaldirektør, Dr. med. Johs. Frandsen, saaledes at det for denne Undervisning fastsatte Honorar paa ialt 900 Kr. for et Kursus deles mellem de paagældende Lærere. (J. Nr. 93 a/34).

7. Det filosofiske Fakultet.

a. Nye Regler for Skoleembedseksamen. (J. Nr. 425/29).

1. Anordning af 14. Juli 1934 om Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet.

§ 1.

Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet afholdes i Grupper af følgende Fag: Dansk, Tysk, Engelsk, Fransk, klassisk Filologi, Latin, græsk Kultur, Historie, Musik, Kristendomskundskab, Gymnastik og Geografi.

§ 2.

Til en Eksamensgruppe hører et Hovedfag og to Bifag. De i § 1 nævnte Fag kan gøres til Hovedfag eller Bifag; dog kan klassisk Filologi kun være Hovedfag, medens Latin, græsk Kultur, Musik, Gymnastik og Geografi kun kan være Bifag.

Klassisk Filologi gælder som et Hovedfag og et Bifag.

§ 3.

Sammensætningen af en Eksamensgruppe beror paa frit Valg; dog kan græsk Kultur kun forenes med Latin eller Kristendomskundskab som Bifag, Geografi kun med Historie som Hovedfag, Kristendomskundskab som Bifag kun med enten klassisk Filologi som Hovedfag eller med Historie som Hovedfag, i hvilket sidste Tilfælde det andet Bifag skal være Latin eller græsk Kultur.

§ 4.

Tidligst 2 Aar efter Studentereksamen, senest 2 Aar før den endelige Eksamens 1ste Del skal den studerende underkaste sig en Forprøve i sit Hovedfag samt i Bifagene Historie og Musik.

De nærmere Regler for Prøven og dens Afholdelse fastsættes af Ministeriet.

§ 5.

Udover de til en Skoleembedseksamen krævede Fag kan Eksaminanden underkaste sig Tillægseksamen i et hvilket som helst andet af de i § 1 nævnte Fag; dog gælder de i § 3 angivne Forbehold ogsaa ved Tillægseksaminer i græsk Kultur, Kristendomskundskab og Geografi.

Ligeledes er det tilladt den, der har bestaaet Skoleembedseksamen eller Magisterkonferens under det filosofiske Fakultet, at underkaste sig en Tillægseksamen i visse andre under Fakultetet hørende Fag, som, uden at være Skolefag, kan finde praktisk Anvendelse. Et saadant Tillægsfag skal være af et Enkeltbifags Omfang. Hvilke Fag det paa denne Maade skal være tilladt at underkaste sig Eksamen i, afgøres af Undervisningsministeriet ved Udstedelse af Bekendtgørelse om Eksamensfordringerne.

§ 6.

Eksamen holdes to Gange aarlig; i Gymnastik dog kun i Sommerterminen. Eksamen er dels skriftlig, dels mundtlig. I Bedømmelsen deltagere to undervisningskyndige Censorer.

§ 7.

Eksaminationen udføres af Universitetslærerne i vedkommende Fag efter Fakultetets nærmere Bestemmelse.

§ 8.

I Kristendomskundskab besørger Undervisningen og Eksaminationen ved Samvirken mellem Lærere under det teologiske og filosofiske Fakultet.

I teoretisk Gymnastik og i Geografi besørger Undervisningen og Eksaminationen af en eller flere Lærere under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, i Gymnastik ogsaa af Gymnastikinstitutets Lærer i speciel Gymnastikteori.

Den, der vil indstille sig til Eksamen i Gymnastik, skal have gennemgaaet Statens Gymnastikinstituts etaarige Kursus for Gymnastiklærere, dog med Undtagelse af Fagene Anatomi og Fysiologi.

§ 9.

Ved Karaktergivningen benyttes Pointsberegning. For hver af et Fags Underdiscipliner gives en eller flere Karakterer, som regnes enkelt, dobbelt eller flerdobbelt efter Disciplinens Betydning. Af de enkelte Karakterers samlede Pointsantal beregnes Hovedkarakteren. Der gives Hovedkaraktererne første Karakter, hvortil kan føjes Tillæget: med Udmærkelse, og anden Karakter.

§ 10.

Fordringerne i de enkelte Fag saavel som Karakterfordelingen fastsættes af Ministeriet efter Indstilling fra Fakultetet, for Kristendomskundskabs Vedkommende under Medvirken af det teologiske Fakultet, for Gymnastiks og Geografis Vedkommende under Medvirken af det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

§ 11.

Den, der har bestaaet Skoleembedseksamen, kaldes *candidatus (candidata) magisterii*.

§ 12.

Den, der er teologisk Kandidat med mindst Haud illaudabilis primi gradus som Hovedkarakter, og som har bestaaet en Prøve i Religionshistorie, kan ved at bestaa Skoleembedseksamen i et Hovedfag eller to Enkeltbifag (dog ikke græsk Kultur) opnaa lige Rettigheder med dem, der har bestaaet Skoleembedseksamen.

§ 13.

En Magisterkonferens i et Fag, der kan være Hovedfag ved Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet, kan erstatte Eksamen i et Hovedfag. Det samme gælder om en Magisterkonferens, der, selv om dens Fagbetegnelse ikke falder sammen med noget af Skoleembedseksamens Hovedfag, dog i Indholdets Art og Omfang kan ligestilles med et saadant. At dette er Tilfældet, bliver at angive i de af Fakultetet for vedkommende Konferens trufne Bestemmelser.

§ 14.

Studenter af den matematisk-naturvidenskabelige Linie, der vil underkaste sig Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet, maa sammen med Ansøgning om Tilladelse til at indstille sig til Eksamen fremlægge Bevis for at have bestaaet Tillægsprøve i Latin. Det filosofiske Fakultet er bemyndiget til i ganske særlige Tilfælde at dispensere fra dette Krav.

§ 15.

Studenter af den nysproglige eller matematisk-naturvidenskabelige Linie, der vil underkaste sig Skoleembedseksamen med Kristendoms-kundskab eller Latin som Fag, maa, forsaavidt de ikke har græsk Kultur som andet Bifag, sammen med Ansøgning om Tilladelse til at indstille sig til Skoleembedseksamen fremlægge Bevis for at have bestaaet Tillægsprøve i Græsk. Det filosofiske Fakultet (for Kristendoms-kundskabs Vedkommende i Forbindelse med det teologiske Fakultet) er bemyndiget til i ganske særlige Tilfælde at dispensere fra dette Krav.

§ 16.

Nærværende Anordning træder i Stedet for kgl. Anordning af 29. November 1924, samt kgl. Anordning af 15. Oktober 1926 og kgl. Anordning af 11. August 1931, forsaavidt disse vedrører Skoleembedseksamen. Nærværende kgl. Anordning træder straks i Kraft, idet Undervisningsministeriet bemyndiges til at træffe Bestemmelse for Overgangstiden.

II. Undervisningsministeriets Bekendtgørelse af 19. Juli 1934 om den ved Anordning af 14. Juli 1934 indrettede Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet.

I. Eksamensfordringerne.

1. Om *Eksamensfordringerne til Skoleembedseksamen* er i Almindelighed følgende at bemærke:

Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet har til Formaal at sikre Uddannelse af Lærere til Gymnasieskolen.

Fra Begyndelsen af Studiet bør den studerende stræbe efter at erhverve sig omfattende Kundskab og Færdighed i Fagets Elementer og Grundlinier, saaledes at han ved Eksamen fuldt ud behersker det hele for Skoleundervisningen nødvendige Stof. En Hovedfagskandidat maa have Kundskab og Færdighed til at undervise i hele Gymnasieskolen, en Bifagskandidat til at undervise i Mellem- og Realklasserne og til ved eget Arbejde at kunne dygtiggøre sig til Undervisning i Gymnasieklasserne. I græsk Kultur, Musik og Gymnastik skal dog Bifagseksamen umiddelbart kvalificere til Undervisning i hele Gymnasieskolen, og Bifagseksamen i Latin skal umiddelbart kvalificere til Undervisning i det ny-sproglige Gymnasium.

Under Studiet skal Hovedvægten lægges paa en videnskabelig Tilegnelse af Stoffet. Den Fortrolighed med videnskabeligt Arbejde, som Studenten har erhvervet gennem Universitetsundervisningen, maa udvides ved Læsning af nyere Værker i Faget; ved Eksamen skal opgives et Udvalg af de Bøger og Afhandlinger, der er benyttet under Studiet.

Indenfor de enkelte sproglig-historiske Fag skal Eksaminanden have grundigt Kendskab til vedkommende Folks Aandsliv (Litteratur og Kultur), og Indsigten i de enkelte Sprogs Bygning og Udvikling maa være forbunden med Kendskab til den sammenlignende Sprog-forsknings Metode.

Eksaminanden skal i skriftlige Udarbejdelser paa Dansk vise, at han behersker de almindelige stilistiske og ortografiske Principper, og han skal ved den mundtlige Prøve godtgøre Evne til rent og sprogligt korrekt Foredrag. Der skal ved hele Eksamen — skriftlig saavel som mundtlig — lægges Vægt paa den af Eksaminanden udviste Modenhed.

I Hovedfaget skal Eksaminanden have foretaget et specielt Studium efter Kilderne og med Benyttelse af den videnskabelige Special-litteratur, enten af 1 enkelt større Omraade eller af 2 eller 3 mindre Omraader, i sidste Tilfælde normalt i Tilslutning til Universitetsøvelser.

2. Fordringerne i de enkelte *Skoleembedseksamenstag* er følgende:

a. D a n s k.

Som Hovedtag.

1. Eksaminanden skal have et paa Litteraturlæsning og paa Studier i Grammatik og Stilistik støttet Kendskab til det danske Sprog i dets nuværende Skikkelse. Han skal kende de danske Hoveddialekters Ejendommeligheder og Sprogets Udvikling i det hele og have Indsigt i de nordiske Sprogs Historie. Han skal have sikkert Kendskab til den oldislandske (oldnorske) og den svenske Grammatik og kunne oplæse Svensk med en i det væsentlige rigtig Udtale, og han skal uden for det til Eksamen opgivne Pensum kunne forstaa et ikke for vanskeligt Stykke af en dansk Tekst fra Tiden før 1500, af en svensk Tekst fra Tiden efter 1750 og af en oldislandsk (fakultativt nyislandsk) Prosatekst. Han skal kende Grundtrækkene af det norske Rigsmaals og det norske Landsmaals Ejendommeligheder.

Der kræves Kendskab til den danske Litteraturs Historie fra de ældste Tider indtil Nutiden og til Hovedtrækkene af de øvrige nordiske Litteraturs Historie samt almindelige Poetik. Eksaminanden maa i vid Udstrækning have tilegnet sig den danske Nationallitteratur og have gjort sig bekendt med Hovedværkerne inden for den øvrige nordiske Litteratur. Det sproglige Pensum læses ikke alene med sproglig, men ogsaa med real Forstaaelse som Maal.

2. *Sprogligt Pensum: a) Dansk:* Hovedtrækkene af fællesnordisk og gammeldansk Sproghistorie paa Grundlag af Gennemgang paa Uni-

versitetet og Johs. Brøndum-Nielsens Gammeldansk Grammatik (under Udgivelse); den senere Tids Sproghistorie i et lignende Omfang. Nydansk Grammatik (Form-, Sætning og Verslære) i et Omfang som en af de større Lærebøger (Syntaks efter Falk og Torps Syntaks eller Mikkelsens Ordføjningslære). Fonetik i et Omfang som Jespersens Modersmaalets Fonetik. Eksaminanden skal have Sikkerhed i den praktiske Anvendelse af Grammatikken paa Tekster og Færdighed i fonetisk Transskription. Af Tekster opgives: ca. 20 Runeindskrifter, 50 Sider ældre-middeldanske, 50 Sider yngre-middeldanske og ældre nydanske Tekster og 25 Sider Sprogprøver fra det 18. Aarhundrede samt 15 Sider Dialektprøver.

b) *Svensk*: Hovedtrækkene af den svenske Grammatik i et Omfang som Grammatikken i Agerskov og Nørregaards svenske Læsebog. Som læst opgives 250 Sider, repræsenterende forskellige Sider af Litteraturen fra Bellmann og hans Tidsalder til Nutiden, heraf mindst 40 Sider omfattende Tiden før 1800 samt Tegnér.

c) *Oldislandsk*: Grammatikken i et noget mindre Omfang end Ragnvald Iversens Norrøn grammatikk. Af den oldislandske (oldnorske) Litteratur opgives: $\frac{1}{3}$ af den ældre Edda, 300 Sider oldislandsk Prosa (Gylfaginning, Konge-, Ætte- og Fornaldarsagaer; Versene i disse Prosaskrifter kræves ikke læste, men kan indgaa i det krævede Pensum af Skjaldekvad) samt af Kongespejlet 15 Sider; endvidere et Udvalg af Skjaldepoesien, svarende til 10 Sider af Finnur Jónssons Carmina scaldica (Udgaven 1929). I Stedet for 100 Sider oldnordisk Prosa kan opgives 75 Sider nyislandsk Litteratur.

d) *Norsk*: Af Landsmaalstekster opgives 25 Sider; om Rigsmaalstekster se Litteraturopgivelserne.

3. *Litteratur*: Dansk Litteraturhistorie kræves lært i et Omfang svarende til Hovedlinierne i Carl S. Petersen og Vilh. Andersens Litteraturhistorie, de øvrige nordiske Litteraturer i Omfang som en mindre Lærebog (f. Eks. C. J. Hambros og Warburg-Fredlunds), den oldislandske i et lignende Omfang. Med indgaaende formal (æstetisk og stilistisk) og real (historisk og kulturel) Fortolkning kræves læst 6 større Arbejder inden for den danske Litteratur samt Prøver af samtlige Hovedforfattere indtil Nutiden (ca. 400 almindelige Oktavsider). Desuden opgives et Antal Litteraturprøver, omhyggeligt tilegnede med Hensyn til Indhold og under litterær og sproglig Synsvinkel, svarende i Omfang til 15 større Arbejder, heraf de 2 paa norsk Rigsmaal. Udvalget skal foruden Digtningen medtage den almindennende Litteratur, særlig fra nyere Tid.

4. *Specialet* er enten sprogligt eller litterært og omfatter enten 2—3 mindre Omraader med Tilknytning til Universitetsøvelser eller 1 større Omraade.

Som Bifag.

1. Eksaminanden skal have et paa Litteraturlæsning og sproglige Studier støttet videnskabeligt Kendskab til det danske Sprog i dets nuværende Skikkelse. Han skal kende Hovedtrækkene af den oldislandske (oldnorske) og den svenske Grammatik og have Færdighed i at oplæse Svensk med en i det væsentlige rigtig Udtale.

2. *Sprogligt Pensum:* a) *Dansk:* Eksaminanden skal kende Sprogets Historie i et Omfang som de vigtigste Hovedpunkter i Brøndum-Nielsens Gammeldansk Grammatik. Der opgives 75 Sider Sprogprøver fra de ældste Tider til 1750. Nydansk Grammatik (Form-, Sætnings- og Verslære) i et Omfang, der svarer til en af de større Lærebøger. Fonetik i et Omfang som Hovedtrækkene af Jespersens Modersmaalets Fonetik. Eksaminanden skal have Sikkerhed i grammatisk Analyse og Færdighed i fonetisk Transskription.

b) *Svensk:* Der opgives et Udvalg paa 200 Sider Vers og Prosa af betydelige svenske Forfattere efter 1750.

c) *Oldislandsk:* Der opgives 100 Sider oldislandsk Litteratur (hvoraf en mindre Del Poesi). Grammatikken i et Omfang som Hovedpunkterne i Ragnvald Iversens Norrøn grammatikk.

3. *Litteratur:* Dansk Litteraturhistorie som Hovedpunkterne i en større samlet Fremstilling (Carl S. Petersen og Vilh. Andersens Litteraturhistorie). Som indgaaende studeret opgives 6 større Arbejder af Litteraturen fra Holberg til Nutiden og 200 Sider Prøver fra alle Litteraturens Tidsrum. Desuden opgives som læst og tilegnet Litteraturprøver fra forskellige Tidsrum og af forskellige Arter, svarende til 8 større Arbejder, hvorimellem kan være 1 paa norsk Rigsmaal.

Der kræves Kendskab til Hovedtrækkene af de øvrige nordiske Litteraturers Historie.

b. Tysk.

Som Hovedfag.

1. a) Der kræves praktisk Beherskelse af det tyske Sprog, baade mundtligt og skriftligt, herunder saavel Færdighed i at tale og skrive Tysk flydende som Evne til nøjagtig og rammende Oversættelse til og fra Tysk, mundtligt og skriftligt, af karakteristiske Tekster, læste og ulæste. Der kræves praktisk Fonetik svarende til 1 Semesters Universitetsøvelse paa 2 ugentlige Timer. Der kræves et teoretisk Kendskab til det moderne tyske Sprogs System (Grammatikken) og til Sprogets Udvikling, svarende til Hovedtrækkene af H. Pauls Deutsche Grammatik I—V, præciseret og suppleret ved Universitetsøvelser og forelæsninger.

b) Der kræves litteraturhistorisk Viden svarende til en større Haandbog, for opgivne Forfattere suppleret med Specialfremstillinger og Biografier. Der kræves Evne til at forstaa og fortolke litterære

Tekster, saaledes at deres Ejendommeligheder træder frem i klar Belysning. Deltagelse i litteraturvidenskabelige Øvelser forudsættes.

c) Der kræves i Tilslutning til Filosofikumsundervisningen Forstaaelse af Hovedtræk i tysk Tænkning siden Leibnitz. De til Studentereksamen fordrede Kundskaber i Tysklands Historie og Geografi skal holdes vedlige og udvides, alt eftersom Forstaaelsen af de læste Værker kræver dette. Der kræves Kendskab til det nyere tyske Samfundsliv. Til Eksamen opgives 200 Sider herom handlende Afhandlinger og Essays (f. Eks. de ikke-litteraturhistoriske Stykker i Remmes Deutschland og Hofstätters Deutschkunde).

2. Af Tysk ældre end Aar 1500 opgives som statarisk læst saa meget som 4500 Langvers, deriblandt 25 Sider Oldhøjtysk; Middelhøjtysk skal være repræsenteret af Nibelungenlied (eller et andet Folkeepos), Ridderepos, Prosa og Lyrik (Walther og Minnesangs Frühling), saaledes at disse Grupper faar ca. en Fjerdedel hver. Af det 16. Aarhundredes Litteratur opgives 120 Sider (efter Neudrucke deutscher Litteraturwerke des XVI. und XVII. Jahrhunderts), derunder i Reglen 50 af Luther og 50 af Hans Sachs. Der opgives en højtysk eller neder-tysk Dialekttekst af Omfang som Hebels Allemannische Gedichte (1803).

Af Litteraturen 1600—1748 opgives som statarisk læst 120 Sider (beregnet efter Neudrucke), af hvilke en Del skal omfatte Lyrik. Af Litteraturen efter 1748 opgives som statarisk læst: 1) af Lessing, Herder, Schiller eller Brødrene Schlegel et kritisk Skrift (ca. 100 Sider af Lachmann-Munckers Lessing-Udgave), 2) et dramatisk Hovedværk af Lessing, 3) af Goethe et større poetisk Værk, 100 Sider Lyrik (beregnet efter Meyers Klassiker), samt af Prosa saa meget som de første 5 Bøger af Dichtung und Wahrheit, 4) af Schiller et ældre og et yngre dramatisk Hovedværk, samt 50 Sider Lyrik (beregnet efter Meyers Klassiker), 5) af andre Forfattere fra forskellige Perioder (hvoriblandt den ældre Romantik skal være repræsenteret) 5 litterære Hovedværker eller til Hovedværker svarende Udvalg paa gennemsnitlig 100 Sider.

Af det kursorisk læste opgives 11 Værker paa gennemsnitlig ca. 200 Sider væsentlig af Litteraturen efter 1832.

De opgivne Værker vælges saaledes, at ikke alene de forskellige Litteraturgrene, men ogsaa alle det 19. og 20. Aarhundredes Epoker til og med Efterkrigstiden er repræsenterede.

3. Ca. Halvdelen af det opgivne Pensum kræves læst paa egen Haand og maa ikke være gennemgaaet af Universitetslærere i Eksaminandens Studietid.

Ved de statarisk læste Værker skal Eksaminanden kunne give mere detaillerede litterære, kulturelle, filosofiske og historiske Kommentarer; ved de kursorisk læste Værker lægges Hovedvægten paa

den almindelige Forstaaelse af Værkets og dets Forfatters Stilling og Betydning indenfor den historiske Sammenhæng.

De opgivne Værker skal være repræsentative, og Eksaminanden maa, forsaavidt han opgiver Dele af et Værk — hvad enten dette er fra Tiden før eller efter 1600 — være fortrolig med Indhold og Tankegang i de ikke opgivne Dele.

Desuden skal Eksaminanden opgive et sprogvidenskabeligt og et litteraturvidenskabeligt Værk udenfor sit Speciale.

4. *Specialet* er enten sprogligt eller litterært eller sproglig-litterært og omfatter enten 2 mindre Omraader eller 1 større Omraade.

Som Bifag.

1. Der kræves praktisk Beherskelse af det tyske Sprog, baade mundtligt og skriftligt, herunder saavel Færdighed i at tale og skrive Tysk nogenlunde flydende som Evne til nøjagtig og rammende Oversættelse til og fra Tysk, mundtligt og skriftligt, af karakteristiske, ikke for vanskelige Tekster, læste og ulæste. Der kræves praktisk Fonetik svarende til 1 Semesters Universitetsøvelse paa 2 ugentlige Timer. Der kræves et teoretisk Kendskab til det moderne tyske Sprogs System (Grammatikken) svarende til 3 Semestres Universitetsøvelser. Litteraturhistorien maa kendes i et Omfang som en mindre Haandbog; for Tiden før 1748 forlanges kun Kendskab til Hovedtrækkene. De til Studentereksamen fordrede Kundskaber i Tysklands Historie og Geografi skal holdes vedlige og udvides, alt eftersom Forstaaelsen af de læste Værker kræver dette. Desuden maa Eksaminanden have noget Kendskab til nyere tysk Kultur- og Samfundsliv (i et Omfang som 100 Sider af de ikke-litteraturhistoriske Stykker i Remmes Deutschland).

2. Af det læste opgives til Eksamen af Lessing, Goethe og Schiller hver et Drama, af Goethe og Schiller tilsammen 100 Sider Lyrik, endvidere 7 andre Værker, hovedsagelig fra Tiden efter 1800 og saaledes, at de forskellige Litteraturgrene samt de vigtigste Epoker til og med Efterkrigstiden er repræsenterede.

3. Ca. Halvdelen af det opgivne Pensum kræves læst paa egen Haand og maa ikke være gennemgaaet af Universitetslærere i Eksaminandens Studietid.

Der forlanges Færdighed i at forstaa og fortolke litterære Tekster under Anvendelse af de Fortolkningsprincipper, der er lært ved Universitetsøvelser. Deltagelse i disse (mindst 3 Semestre) forudsættes.

c. Engelsk.

Som Hovedfag.

1. Der kræves praktisk Beherskelse af det engelske Sprog, herunder saavel Færdighed i at tale og skrive Engelsk flydende som Evne til nøjagtig og rammende Oversættelse til og fra Engelsk, mundtligt og skriftligt, af karakteristiske Tekster, læste og ulæste. Der forudses teoretisk Kendskab til de yngre Sprogtrin i et Omfang som Bøg-

holms Engelsk Sproglære suppleret ved Forelæsninger og Øvelser. Semasiologien maa kendes i et Omfang som Bøgholms Engelsk Betydningssproglære. Sprogets Historie skal kendes i et Omfang som Bøgholms Sproghistoriske Forelæsninger og Jespersens Growth and Structure of the English Language. Fonetik læres efter en Bog som Jespersens Engelsk Fonetik.

Litteraturens Historie maa være tilegnet i alt væsentlig i et Omfang som A. Strong's A Short History of English Literature, suppleret med W. E. Simond's A History of English Literature for det biografiske Stofs Vedkommende. Det moderne Englands sociale og politiske Forhold og deres historiske Forudsætninger maa være kendt i en Udstrækning som C. Gill's Government and People (Methuen, London), suppleret ved Forelæsninger og Øvelser. Hovedtrækkene af det 18. og 19. Aarhundredes Historie maa være kendt i et Omfang som de paa-gældende Afsnit af Trevelyan's History of England.

2. Af Engelsk ældre end Aar 1500 opgives som statarisk læst: af Oldengelsk 35 Sider Prosa og 600 Linier Poesi; af Middelengelsk fra Tiden 1100—1300 saa meget som 30 Sider af Sweet's First Middle English Primer eller en lignende Bog, samt fra Tiden 1300—1500 saa meget som 25 Sider af Sisam's Fourteenth Century Verse and Prose; desuden 1500 Linier af Chaucer.

Af Litteraturen efter 1500 opgives som statarisk læst: 10 Hovedværker inden for de forskellige Litteraturgrene og Perioder, nemlig 2 Dramaer af Shakespeare, 1 ikke-shakespearesk Drama fra Tiden 1580—1640, ca. 3500 Linier Poesi af Spencer og Milton (heraf ca. 1800 Linier af Milton) samt et Værk fra det 17. Aarh. og et fra Tiden 1700—1780, 2 Værker mellem 1780 og 1830 og 2 efter 1830 (de sidste 6 Værker skal gennemsnitlig tælle 200 Sider; deriblandt skal være et Essay eller en Samling Essays paa ikke under 200 Sider af historisk, politisk eller socialt Indhold).

Foruden mindst 200 Sider Litteraturprøver fra Tiden efter 1550 af 10 ikke paa anden Maade repræsenterede Forfattere (gennemsnitlig ca. 20 Sider af hver) opgives af det kursorisk læste 12 Værker paa gennemsnitlig 200 Sider (mindst 2400 Sider ialt), nemlig 4 Værker fra 1830—90, 4 fra 1890—1920 og 4 efter 1920.

3. Ved de statarisk læste Værker skal Eksaminanden kunne give særlige sproglige, litterære og kulturelle Kommentarer; ved de kursorisk læste lægges Hovedvægten paa den litterære og kulturelle Forstaaelse, medens det rent sproglige kan træde noget i Baggrunden.

4. *Specialet* er sprogligt eller kulturelt eller litterært og omfatter enten 2—3 mindre Omraader med Tilknytning til Universitetsøvelser eller 1 større Omraade.

Som Bifag.

1. Der kræves praktisk Sprogbeherskelse, herunder en rimelig Færdighed i at tale og skrive Engelsk korrekt samt Evne til korrekt

Oversættelse til og fra Engelsk, mundtligt og skriftligt. Der fordres Kendskab til teoretisk Grammatik mindst i et Omfang som Bøgholms Engelsk Sproglære. Af Jespersens *Growth and Structure of the English Language* opgives Kapitlerne IV—VIII. Fonetik læres efter Jespersens Engelsk Fonetik. Litteraturhistorien efter 1550 læres i et Omfang som W. E. Simonds' *A History of English Literature* (Boston, revised ed. 1921, S. 94—501); før 1550 skal kun de vigtigste Hovedtræk kendes (f. Eks. det oldengelske Epos; Kong Alfred; Chaucer). Det moderne Englands sociale og politiske Forhold maa være kendt i Hovedtrækkene efter en Bog som J. A. R. Marriott's *How We Are Governed* (Oxford 1928); desuden maa de vigtigste historiske Forudsætninger kendes.

2. Som statarisk læst opgives 5 Hovedværker, nemlig 2 Dramaer af Shakespeare, 1 Værk fra 1780—1830, samt 2 efter 1830, hvoraf det ene skal være et Essay eller en Samling Essays paa ikke under 150 Sider af historisk, politisk eller socialt Indhold (de sidste 3 Værker skal tælle mindst 600 Sider ialt). Af det kursorisk læste opgives 6 Værker paa gennemsnitlig 200 Sider (mindst 1200 Sider ialt), nemlig 2 Værker fra Tiden 1830—90, 2 fra 1890—1920 og 2 efter 1920.

3. Ved de statarisk læste Værker skal Eksaminanden kunne give særlige litterære og kulturelle Kommentarer; ved de kursorisk læste lægges Hovedvægten paa den litterære og kulturelle Forstaaelse, medens det rent sproglige kan træde noget i Baggrunden.

d. F r a n s k.

Som Hovedtag.

1. Eksaminanden skal have grundigt Kendskab til det franske Sprog i dets nuværende Skikkelse i et Omfang som C. M. Roberts *Grammaire française*, suppleret ved Forelæsninger og Øvelser. Desuden kræves Indsigt i Sprogets Udviklingshistorie i et Omfang som Kr. Nyrops *Grammaire historique I—II* med Forbigaaelse af en Del Detailler, men suppleret ved Forelæsninger og Øvelser, samt ved Haases *Syntaxe française du XVIIe Siècle*. Eksaminanden maa have praktisk Færdighed i at bruge Sproget baade skriftligt og mundtligt og vise Evne til at forstaa en ulæst Tekst af en Forfatter fra Tiden efter Aar 1600.

I Litteraturhistorie kræves et nøje Kendskab til de opgivne Forfatters litterære Indsats og deres Værkers Stilling i den historiske Sammenhæng, samt, i et Omfang som Des Granges' *Précis de littérature française*, et almindeligt Kendskab til Hovedpunkterne i de forskellige Genrers Udviklingshistorie, hvorved der særlig lægges Vægt paa Tiden efter Aar 1600. Endvidere maa Eksaminanden skaffe sig Kendskab til Hovedtrækkene af Frankrigs Historie og Samfundsforhold paa Grundlag f. Eks. af Rambauds *Histoire de la civilisation française*, og Sail-lens' *Toute la France*.

2. Som Grundlag for Studiet af det ældre Sprog opgives som læst 50 Sider oldfransk Poesi og Prosa, idet Sider i Prosa beregnes efter fulde Sider i Les classiques français du moyen âge og 25 Vers af episk Poesi regnes lig en Side. Af Middelfransk (15.—16. Aarh.) opgives mindst 70 Sider, svarende til fulde Sider i Hatzfeld et Darmesteters *Le seizième siècle*.

Af Fransk fra det 17. og 18. Aarh. opgives 8 litterære Hovedværker (eller et dertil svarende Udvalg), hvoriblandt Corneille og Racine, 2 Værker af Molière og 2 fra det 18. Aarh. Af Litteraturen efter Aar 1800 opgives 12 Værker (ca. 2400 Normalsider, 1 Side regnet lig 1400 Typeenheder), der vælges saaledes, at forskellige Grene af Litteraturen (Lyrik, Drama, Roman, Historieskrivning, Filosofi o. s. v.) og saavel Drama som Roman fra Tiden efter 1870 er repræsenterede. Af de opgivne Værker kan 4 være læst kursorisk, dog ikke Værkerne fra det 17. Aarh.

3. Ca. Halvdelen af det opgivne Pensum kræves læst paa egen Haand og maa ikke være gennemgaaet af Universitetslærere i Eksaminandens Studietid.

Ved de enkelte Værker skal Eksaminanden kunne give sproglige, litterære, historiske og kulturelle Kommentarer.

4. *Specialet* er enten sprogligt eller litterært og omfatter enten 2—3 mindre Omraader eller 1 større Omraade.

Som Bifag.

1. Der kræves praktisk Sprogbeherskelse med Sikkerhed i det moderne Sprogs Fonetik og Grammatik og desuden Kendskab til det klassiske Sprogs vigtigste Afvigelser fra moderne Fransk. Fransk Fonetik skal være læst i et Omfang som Nyrops franske Lydlære, teoretisk Grammatik efter en Lærebog, der i Omfang mindst svarer til Oluf Nielsens Skolegrammatik og Syntaks.

I Litteraturhistorie kræves Oversigt over Litteraturen efter Aar 1600 i et Omfang som andet Bind af Petit de Jullevilles *Leçons de littérature française* og Kendskab til de opgivne Forfatters og Værkers Stilling i den litterære Udvikling.

Endvidere maa Eksaminanden kende Hovedtrækkene af Frankrigs moderne Historie og Samfundsforhold paa Grundlag af f. Eks. Rambauds *Petite Histoire de la civilisation française* og Sallens' *Toute la France*.

2. Af Forfattere fra Tiden 1600—1800 opgives som læst 4 Hovedværker (eller et dertil svarende Udvalg), deriblandt en Komædie af Molière og en Tragedie af Corneille eller Racine. Af Forfattere fra Tiden efter 1800 opgives ca. 1400 Sider, der maa vælges saaledes, at forskellige Grene af Litteraturen (Lyrik, Drama, Roman, Historieskrivning, Filosofi o. s. v.) og saavel Drama som Roman fra Tiden efter 1870 er repræsenterede.

3. Ca. Halvdelen af det opgivne Pensum kræves læst paa egen Haand og maa ikke være gennemgaaet af Universitetslærere i Eksaminandens Studietid.

Ved de enkelte Værker skal Eksaminanden kunne give sproglige, litterære, historiske og kulturelle Kommentarer.

e. Klassisk Filologi.

Hovedfag.

1. Der kræves grundigt og omfattende grammatikalsk og leksikalsk Kendskab til latinsk og græsk Sprog og et paa omfattende Læsning grundet Kendskab til de to Litteraturer, navnlig til Hovedforfatterne indenfor de klassiske Perioder.

Föruden det praktiske Kendskab til de to Sprog kræves der nogen Indsigt i Sproghistorie (i Omfang svarende til en Forelæsning paa 2 Semestre à 3 ugentlige Timer for hvert Sprog og en Forelæsning af lignende Omfang for Sprogvidenskabens almindelige Principper og Resultater), samt i videnskabelig Syntaks (i et Omfang svarende til Wackernagels Vorlesungen über Syntax) og Metrik.

Der kræves Indsigt i Grundsætningerne for filologisk Kritik og Fortolkning. Eksaminanden maa besidde et fyldigt og alsidigt Kendskab til Antikkens Kultur, navnlig til attisk Kultur i den klassiske Tid og til romersk Kultur i Slutningen af Republikkens Tid og i den første Kejsertid.

2. Der opgives som læst:

Latin: 10,000 Vers Poesi (navnlig et fyldigt Udvalg af Vergil og Horats; Komeden, Ovid og Catul maa være repræsenterede), 1400 Sider Prosa, heraf mindst 500 Sider Cicero (Taler, filosofiske og retoriske Skrifter, samt Breve); Cæsar, Sallust, Livius og Tacitus maa være repræsenterede.

Græsk: 15,000 Vers af Iliaden og Odysseen (dog kan Eksaminanden opgive indtil 1000 Vers Hesiod eller senere Epos og fradrage dette i Homerpensummet), 6000 Vers anden Poesi (herunder 2 Tragedier og 1 Komædie), 1000 Sider Prosa (Platon, Herodot, Thukydid, Xenofon og Talerne maa være repræsenterede med ca. 900 Sider til sammen).

3. For de enkelte Discipliner kan følgende angives som Vejledning:

Litteraturhistorie: Der kræves læst og tilegnet en kortere Fremstilling som f. Eks. Laurands Littérature grecque og Littérature latine. For de opgivne Forfatteres Vedkommende maa Eksaminanden have gjort sig bekendt med den litteraturhistoriske Forsknings Problemer og Resultater, enten ved Hjælp af en større Haandbog eller ved Læsning af Speciallitteratur. Ganske særligt kræves der af alle Eksaminander, at de ved Deltagelse i Universitetsundervisningen og Læsning af nyere videnskabelige Arbejder har skaffet sig fyldig Indsigt i Forsk-

ningen vedrørende Homer, den ældre græske Historieskrivning, den attiske Tragedie og Platon. Det maa desuden forudsættes, at Eksaminanden gennem gode Oversættelser har gjort sig bekendt med disse Omraader af den græske Litteratur, udover hvad han har kunnet naa at læse paa Græsk; i det hele taget bør Eksaminanden have et vist Kendskab til de bedste Oversættelser paa nyere Sprog af græsk Litteratur.

Filosofi: Den antikke Filosofi maa tilegnes i et Omfang svarende til en Forelæsning paa 2 Semestre à 2 ugentlige Timer eller til en Fremstilling som L. Robins *La pensée grecque*.

Historie: Eksaminanden maa have tilegnet sig et sikkert Kendskab til Oldtidens Historie (indtil Antoninertidens Slutning) i et Omfang som A. Ræders Lærebog og maa desuden have læst en bredere Fremstilling, som f. Eks. M. P. Nilssons *Hellas och de hellenistiska rikena* og *Rom och det romerska riket* (Norstedts *Världshistoria*) eller Rostovtzeffs *History of the Ancient World*.

Samfundsforhold: For Grækenlands Vedkommende maa Eksaminanden have tilegnet sig Kendskab til Samfundsforholdene i et Omfang svarende til Fremstillingerne af de herhenhørende Discipliner i Gercke-Nordens *Einleitung*.

For Roms Vedkommende kræves læst og tilegnet Drachmanns *Romersk Statsforfatning* og *Romersk Statsforvaltning*.

Religion og Mytologi: Græsk Religion maa være tilegnet i et Omfang svarende til en Forelæsning paa 1 Semester à 2 ugentlige Timer. Om romersk Religion maa Eksaminanden have læst en Fremstilling som Warde Fowler's *Religious Experience of the Roman People*. Hovedtrækkene i Mytologi kan læres efter en Fremstilling som Martin Nilssons *Olympen*.

Arkæologi og Kunsthistorie: Eksaminanden maa have tilegnet sig en kort, systematisk Oversigt over den klassiske Arkæologis og Kunsthistories Grundtræk gennem lejlighedsvis Deltagelse i den arkæologiske Undervisning, suppleret ved Læsning af nyere Fremstillinger af Omfang som f. Eks. Afsnittene om de forhistoriske Tidsrum i Grækenland og Italien i »De forhistoriske Tider i Europa« I, Robertson's *Greek and Roman Architecture*, Lawrence's *Classical Sculpture*, Buschors *Griechische Vasenmalerei*. For Italiens Vedkommende maa Hovedvægten lægges paa Kendskab til Roms Topografi og til Pompeji. Det maa anses for ønskeligt, om Eksaminanden har deltaget aktivt i det mindste i 1 Semester i en arkæologisk Laboratorieøvelse over et Emne af central Betydning. Der kræves desuden Kendskab til de vigtigste antikke Mindesmærker i Antiksamlingen og Glyptoteket.

Fagvidenskabelige Værker: Desuden maa Eksaminanden opgive som læst ialt 6 nyere Hovedværker eller store, betydelige Afhandlinger indenfor klassisk Filologi.

4. *Specialet* er enten sprogligt, litterært, kulturhistorisk eller arkæologisk og omfatter enten 2—3 mindre Omraader med Tilknytning til Universitetsøvelser eller 1 større Omraade.

Latin.

Bifag.

1. Eksaminanden maa have sikkert Kendskab til det latinske Sprogs Grammatik og almindelige Ordforraad. Han maa være bekendt med Hovedlinierne i det latinske Sprogs Historie og have nogen Indsigt i videnskabelig Syntaks. Han maa være fortrolig med Grundsætningerne for filologisk Kritik og forstaa at benytte et kritisk Apparat.

2. Der opgives som læst:

5000 Vers Poesi, især Vergil og Horats, samt mindre Prøver af Ovid og af en eller flere af Elegikerne; 1000 Sider Prosa, heraf mindst 300 Sider Cicero og Prøver af Cæsar, Sallust, Livius og Tacitus.

3. I Roms Litteraturhistorie og Kulturhistorie maa han have tilgnet sig en kort Oversigt af Omfang som Laurands *Littérature latine*, Rostovtzeffs *History of the Ancient World II*, Rome, Drachmanns *Romersk Statsforfatning og Romersk Statsforvaltning*, Warde Fowler's *The Religious Experience of the Roman People*, Springers *Kunstgeschichte I*, Afsnittet om romersk Kunst. Der kræves en noget fyldigere Indsigt i de Dele af disse Discipliner, der er af særlig Betydning for Forstaaelsen af de opgivne Tekster.

Der kræves Kendskab til de vigtigste romerske Mindesmærker i Glyptoteket.

Endelig maa Eksaminanden have gjort sig bekendt med et Par nyere Hovedværker eller betydningsfulde Afhandlinger indenfor klassisk Filologi.

4. Der kræves et elementært Kendskab til Græsk i Overensstemmelse med Anordningens § 15 og Bekendtgørelsen I § 4, hvortil henvises.

Græsk Kultur.

Bifag.

1. Der kræves et sikkert Kendskab til Hovedtrækkene i den græske Litteraturs og Kulturs Historie, samt et elementært Kendskab til græsk Sprog. Eksaminanden maa gennem gode Oversættelser (paa Dansk eller andre nyere Sprog) have skaffet sig et fyldigt Kendskab til den klassiske græske Litteraturs Hovedværker.

2. Der opgives som læst:

1) paa Græsk: 80 Sider attisk Prosa; 1000 Vers Homer. 2) i Oversættelse: 6000 Vers af Iliaden og Odysseen; 4 Tragedier; 2 Komedier; 3 større Værker af Platon (eksempelvis Protagoras, Symposium, Sokrates' Forsvarstale); 2 Bøger af Herodot; 1 Bog af

Thukyd. 3) 4 betydningsfulde nyere Værker om centrale Emner af græsk Literaturhistorie.

3. For de enkelte Discipliner kan følgende angives som Vejledning:

Sprog og filologisk Metode: Formlæren og Syntaksen kræves lært i et Omfang, der svarer til Berg-Hudes Formlære og Hudes Syntaks, dog saaledes, at der kun tages Hensyn til den attiske Sprogform. Eksaminanden maa gennem Deltagelse i mindst 1 Semesters Øvelser over en attisk Prosatekst have erhvervet sig noget Kendskab til den græske Filologis Metode og almindelige Hjælpemidler.

Historie: Eksaminanden maa have tilegnet sig et sikkert Kendskab til Hovedtrækkene i Orientens og Grækenlands Historie i Oldtiden i et Omfang svarende til A. Ræders Lærebog og maa desuden have læst en bredere Fremstilling som f. Eks. M. P. Nilssons *Hellas* och de hellenistiska rikena eller Rostovtzeffs *History of the Ancient World I*.

Litteraturhistorie: Der kræves læst og tilegnet en kortere Fremstilling som Laurands *Littérature grecque*. Eksaminanden maa ved Læsning af videnskabelige Arbejder have gjort sig bekendt med den nyere Forsknings Synsmaader og Problemer vedrørende Homer, den ældre græske Historiekrivning, den attiske Tragedie og Platon.

Filosofi: Den antikke Filosofi maa tilegnes i et Omfang svarende til en Forelæsning paa 2 Semestre à 2 ugentlige Timer eller til en Fremstilling som L. Robins *La pensée grecque*.

Samfundstorhold: Der kræves Kendskab til Grundtrækkene i et Omfang som de herhenhørende Afsnit i Laurands *Manuel des études grecques et latines*, suppleret ved Læsning af en fyldigere Fremstilling som f. Eks. Glotz' *La cité grecque* eller Wilamowitz' *Staat und Gesellschaft der Griechen*.

Religion og Mytologi: Kendskab til græsk Religion maa være tilegnet i et Omfang svarende til en Forelæsning paa 1 Semester à 2 ugentlige Timer.

Arkæologi og Kunsthistorie: Eksaminanden maa have tilegnet sig en kort, systematisk Oversigt over den græske Arkæologis og Kunsthistories Grundtræk gennem lejlighedsvis Deltagelse i den arkæologiske Undervisning, suppleret ved Læsning af nyere Fremstillinger af Omfang som f. Eks. Afsnittene om de forhistoriske Tider i Grækenland i »De forhistoriske Tider i Europa« I og Afsnittet om den græske Kunst i Springers *Kunstgeschichte*. Der kræves desuden Kendskab til de vigtigste græske Mindesmærker i Antiksamlingen og Glyptoteket.

f. Historie.

Som Hovedfag,

1. Der kræves en sikker Tilegnelse af hele den almindelige Verdenshistorie indtil 1789 paa Grundlag af Gymnasielærebøger i Stør-

relse som Schmidt, West og Krabbes Lærebogssystem (Udgaver 1915—1920); hertil føjes en kortere etnologisk og geo-politisk Indledning.

For de vigtigste Kulturperioders Vedkommende (den perikleiske Tidsalder, hellenistisk Kultur, Romerstaten fra ca. 78 f. Kr. til ca. 100 e. Kr., Folkevandringstiden, Tiden ca. 1100—1250, Tiden 1450—1550, Ludvig XIV's Tidsalder og den oplyste Enevældes Tid) skal denne Oversigt uddybes i et Omfang, der omtrent svarer til, hvad der om disse Perioder meddeles gennem Universitetsforelæsninger og -øvelser eller indeholdes i Erslevs og Fridericias Lærebøger.

For Tiden efter 1789 skal Tilegnelsen være mere omfattende, i et Omfang som efter Universitetslærebøgerne.

2. Ogsaa i Nordens Historie lægges der størst Vægt paa den nyere og nyeste Tids Historie. Danmarks Historie kræves lært i et Omfang, der for Tiden indtil 1523 sættes til 250 Sider (à 2000 Bogstaver), for Tiden 1523 til ca. 1750 til 250 Sider og for Tiden fra 1750 til vore Dage sættes til 450 Sider. Norges særlige Historie tilegnes f. Eks. efter Edv. Bulls Grunnriss av Norges Historie, og Sveriges særlige Historie f. Eks. efter Falk och Tunbergs Svensk Historia för Gymnasiet I—II (1931—32), tilsammen i et Omfang af ca. 150 Sider.

Saa vel i Verdenshistorie som i Nordens Historie skal den egentlige Samfundshistorie træde i Forgrunden, og der kræves mindre indgaaende Kendskab til Foreteelser, der staar den almindelige Udvikling fjernere.

3. Der kræves Kendskab til Hovedpunkterne i Statsret og Folkeret. Som Grundlag kan benyttes Knud Berlins Udsigt over Forfatningsudviklingen i forskellige fremmede Lande og P. Schous Folkenes Forbund (sidste Udgaver), der dog begge kun skal læres i Hovedtræk.

4. Videre kræves Tilegnelse af Samfundslære og Samfundsøkonomi. Det omtrentlige Omfang fastsættes som svarende til Riis-Hansens Samfundsøkonomiens Grundtræk, Arups Varehandelens Historie i Omrids og P. Munchs Lærebog i Samfundskundskab for de højere Almenskoler (sidste Udgaver).

5. Fremdeles kræves teoretisk og praktisk Kendskab til den historiske Forsknings Væsen og Metode. Dette erhverves dels ved Øvelser, hvori Deltagelsen er obligatorisk, dels ved grundig Tilegnelse af Kr. Erslevs Historisk Teknik (sidste Udgave).

Til Latin — ligesom til Kronologi og Diplomati — kræves Kendskab i det Omfang, der er nødvendigt for at deltage i disse Øvelser.

6. Der kræves Kendskab til Hovedpunkterne af saavel den nordiske som den fremmede Historieskrivnings og -forsknings Udvikling i et Omfang, der svarer til ca. 250 Sider.

7. Som Baggrund herfor og jævnsides Tilegnelsen af Kundskabsstoffet i Verdenshistorie og Nordens Historie skal læses Hovedværker af nordiske og fremmede Historikere, særlig fra Tiden efter 1800, og

repræsenterende forskellige væsentlige Sider af Historieskrivningen. Heraf opgives som særlig læst mindst 15 Bøger, større Afsnit af Værker eller større Afhandlinger, hvoraf indtil en Trediedel maa vælges indenfor nordisk historisk Litteratur, medens Resten skal repræsentere den fremmede Historieskrivning, fortrinsvis engelske, tyske og franske Forfattere, hvis Værker skal læses paa Originalsproget. Hele denne Forfatterlæsning maa ske med særligt Henblik paa vedkommende Forfatters Plads indenfor den historiske Forskning.

8. Eksaminanden maa kende og have Øvelse i at benytte nyere Oversigts- og Samlingsværker samt anden moderne historisk Litteratur, der kan give dybere Indsigt i Emner, som har væsentlig Betydning for Undervisningen i Gymnasieskolen, og Mulighed for anskuelig Fremstilling af disse.

9. Foruden Deltagelse i de under 5 nævnte Øvelser i Kildelæsning kræves Læsning, for de græske og latinske Forfatters Vedkommende eventuelt i Oversættelse, af 6 primære historiske Kilder (Beretninger eller Dokumentgrupper), der som Regel skal vælges med den senere Skoleundervisning for Øje.

Af de til Eksamen opgivne Kilder maa kun Halvdelen være gennemgaaet i Universitetsøvelser.

10. Der kræves Kendskab til Hovedserierne i Nationalmuseets Danske Samling og Folkemuseet samt til Hoveddele af de vigtigste Kunstmuseer i København. Der skal til Eksamen særlig opgives 25 historiske Mindesmærker i de nævnte Samlinger. Der kan prøves i denne Disciplin i Forbindelse med Eksaminationer i Verdenshistorie og Nordens Historie.

11. Som *Speciale* skal studeres enten et kortere Tidsafsnit af Nordens Historie eller en begrænset, men væsentlig Side af Nordens politiske, økonomiske, sociale eller aandelige Udvikling, hvorved kræves Kendskab til Kildematerialets Omfang og Art, de vigtigste trykte Hovedkilder, de betydeligste Fremstillinger og den videnskabelige Speciallitteratur.

Saaframt Faglærernes Samtykke foreligger og tilstrækkelig Litteratur er tilgængelig, kan ogsaa Afsnit af den almindelige Historie vælges til Speciale.

Som Bifag.

1. Der kræves en sikker Tilegnelse af hele den almindelige Verdenshistorie indtil 1848 paa Grundlag af Gymnasielærebøger i Størrelse som Schmidt, West og Krabbes Lærebogssystem (Udgaver 1915—20) for Tiden indtil 1789 og Schjødt og Langes Verdenshistorie II (Udgave 1925) for Tiden 1789—1848; hertil føjes en kortere etnologisk og geopolitisk Indledning.

For de vigtigste Kulturperioders Vedkommende (den perikleiske Tidsalder, hellenistisk Kultur, Romerstaten fra ca. 78 f. Kr. til ca. 100 e. Kr., Folkevandringstiden, Tiden ca. 1100—1250, Tiden 1450—

1550, Ludvig XIV's Tidsalder, den oplyste Enevældes Tid og den franske Revolution 1789—99) skal denne Oversigt uddybes i et Omfang, der omtrent svarer til, hvad der om disse Perioder meddeles gennem Universitetsforelæsninger og -øvelser eller indeholdes i Erslevs og Fridericias Lærebøger.

For Tiden efter 1848 skal Tilegnelsen være mere omfattende, i et Omfang som efter Universitetslærebøgerne.

2. Ogsaa i Nordens Historie lægges der størst Vægt paa den nyere og nyeste Tids Historie. Danmarks Historie kræves lært i et Omfang, der for Tiden indtil 1523 sættes til 250 Sider (à 2000 Bogstaver), for Tiden 1523 til ca. 1750 til 250 Sider og for Tiden fra 1750 til vore Dage sættes til 450 Sider. Norges særlige Historie tilgænes f. Eks. efter Edv. Bulls Grunnriss av Norges Historie, og Sveriges særlige Historie f. Eks. efter Falk och Tunbergs Svensk Historia för Gymnasiet I—II (1931—32), tilsammen i et Omfang af ca. 150 Sider.

Saa vel i Verdenshistorien som i Nordens Historie skal den egentlige Samfundshistorie træde i Forgrunden, og der kræves mindre indgaaende Kendskab til Foreteelser, der staar den almindelige Udvikling fjernere.

3. Der kræves Kendskab til Hovedpunkterne i Statsret og Folkeret. Som Grundlag kan benyttes Knud Berlins Udsigt over Forfatningsudviklingen i forskellige fremmede Lande og P. Schous Folkenes Forbund (sidste Udgaver), der dog begge kun skal læres i de store Hovedtræk.

4. Videre kræves Tilegnelse af Samfundslære og Samfundsøkonomi. Det omtrentlige Omfang fastsættes som svarende til Riis-Hartsens Samfundsøkonomiens Grundtræk, Arups Varehandelens Historie i Omrids og P. Munchs Lærebog i Samfundskundskab for de højere Almenskoler (sidste Udgaver).

5. Fremdeles kræves teoretisk og praktisk Kendskab til den historiske Forsknings Væsen og Metode. Dette erhverves dels ved kildekritiske Øvelser, hvori Deltagelsen er obligatorisk, dels ved grundig Tilegnelse af Kr. Erslevs Historisk Teknik (sidste Udgave).

Til Latin — ligesom Kronologi og Diplomantik — kræves Kendskab i det Omfang, der er nødvendigt for at deltage i disse Øvelser.

6. Eksaminanden maa kende og have Øvelse i at benytte nyere Oversigts- og Samlingsværker, samt anden moderne historisk Litteratur, der kan give dybere Indsigt i Emner, som har væsentlig Betydning for Undervisningen i Gymnasieskolen, og Mulighed for anskuelig Fremstilling af disse.

7. Der kræves Kendskab til Hovedserierne i Nationalmuseets Danske Samling og Folkemuseet samt til Hoveddele af de vigtigste Kunstmuseer i København. Der skal til Eksamen særlig opgives 10 historiske Mindesmærker i de nævnte Samlinger. Der kan prøves i denne Disciplin i Forbindelse med Eksaminationer i Verdenshistorie og Nordens Historie.

g. Musik.

Bilag.

Faget omfatter følgende Underdiscipliner: Musikhistorie, Musikteori, Tale- og Sangteori, Stemme- og Sprogdannelse med Tale og Sang samt Færdighed i Klaverspil og Korledelse.

1. I Musikhistorie kræves Kendskab til Musikhistoriens fem Hovedperioder (Gregoriansk Sang og Folkeviser, Palestrinatiden, Bach-Händeltiden, Wienerklassicismen og Romantikken) i et Omfang som de paagældende Afsnit i Erik Abrahamsens Musikvidenskaben (under Udgivelse). Eksaminanden maa have Oversigt over disse Perioders Hovedgenrer og fra hver af Perioderne opgive et Værk som særlig studeret.

2. I Musikteori fordres Tilegnelse af Harmonilæren (med særligt Henblik paa det 16. Aarhundredes Kirkestil), ligeledes i et Omfang som det paagældende Afsnit i Erik Abrahamsens Musikvidenskaben, desuden Kendskab til tostemmig Kontrapunkt, i et Omfang som Kn. Jeppesens Kontrapunkt, 1930 (Kapitlet: Tostemmig Sats). Færdighed i Udarbejdelse af Harmonisering i det 16. Aarhundredes Kirkestil og i tostemmig kontrapunktisk Sats tilegnes ved Deltagelse i Universitetets Kursus og Øvelser i disse Fag.

3. I Tale- og Sangteori kræves Kendskab til Grundtrækkene af Akustik, Stemmefysiologi og Fonetik, der tilegnes i et Omfang som a) Jørgen Forchhammers Den menneskelige Stemme, 1920, Afsnit I og III, b) det teoretiske Stof i Viggo Forchhammers Taleøvelser, 1927, og c) J. og V. Forchhammers Theorie und Technik des Singens und Sprechens, 1921, Kapitlerne II, III og V.

4. I Stemme- og Sprogdannelse med Tale og Sang kræves Beherskelse af en Stemme- og Sprogdannelsesmetode med Anvendelse af det lærte i Tale og Sang. Deltagelse i Universitetets Kursus og Øvelser i disse Discipliner forudsættes.

5. Eksaminanden maa være i Besiddelse af Færdighed i Klaverspil, der dog kan være Bidisciplin knyttet til Violinspil som Hoveddisciplin. Paa Klaveret kræves Færdighed i Transponering af flerstemmig Sats. Der lægges Vægt paa praktisk Kendskab til Orkester-, Kor- og Kammermusikværker samt til Kor- og Skolesang. Ved Deltagelse i Øvelser paa Universitetet eller andetsteds maa Eksaminanden have erhvervet sig Øvelse i Korledelse.

h. Kristendomskundskab.

Som Hovedfag.

1. Almindelig Religionshistorie. Der kræves en Oversigt over primitive Religioner og de vigtigste store Religioner med noget udførligere Gennemgang af græsk Religion. Kundskabsstoffet skal i Omfang svare til 2 Semestres Forelæsninger à 2 ugentlige Timer. Til Eksamen opgives Tekster i et Omfang som S. Fengers Religionshistoriske

Tekster (1919). Desuden skal en enkelt Religion eller et betydningsfuldt religiøst Fænomen, f. Eks. Mystiken, være studeret mere indgaaende, saaledes at der til Eksamen opgives særlige herhenhørende Tekster.

2. Græsk Filosofi. Der kræves — i et Omfang svarende til 2 Semestres Forelæsninger à 2 ugentlige Timer — Kendskab til græsk Etik og Religionsfilosofi med Udgangspunkt i Platon, Forstaaelse af Aristoteles' og Poseidonios' Forsøg paa at skabe alt omfattende Systemer og af Plotinos' Metafysik, særlig i dens Betydning for Oldkirken. Til Eksamen opgives i Oversættelse 2 Tekster, hvoraf den ene skal være af Platon.

3. Nye Testamente. I det nye Testamente skal følgende Skrifter læses i Grundteksten: Matthæus Evangelium (eller i Stedet for dette enten Markus Evangelium og Jakobs Brev eller Lukas Evangelium), Johannes Evangelium, Romerbrevet og 1ste Korinthierbrev; desuden læses Fortolkninger til disse i et Omfang som L. W. Schat Petersens Matthæus Evangelium (2. Opl. ved F. Torm 1915), Johannes Evangelium (2. Opl. ved F. Torm 1923), og Romerbrevet (2. Opl. ved F. Torm 1919) og H. Mosbechs 1ste Korinthierbrev, 1—11. For de øvrige nytestamentlige Skrifter Vedkommende kræves nøje Kendskab til Indholdet. Den nytestamentlige Indledning forlanges læst efter en kortfattet Lærebog, som f. Eks. F. Torms Indledning til det Nye Testamente (1931) med visse Udeladelser.

4. Gl. Testamente. Der kræves en Oversigt over Israels Historie af Omfang som Morvilles Fremstilling, inklusive de deri opgivne Tekstlæsestykker, suppleret med en Række ekstra Tekster af historisk Art; endvidere en Oversigt over den gammeltestamentlige Litteraturs Historie af Omfang som Lothes Det gamle Testaments Skrifter (Oslo 1933), og en Oversigt over Israels Religions Historie som Herners Gamle Testaments Religion eller Ernst Sellins Alttestamentliche Theologie auf religionsgeschichtlicher Grundlage (1933). Desuden opgives følgende Tekster: Genesis 1—11 eller 12—22; Jesaja 1—12 eller Amos + Maleaki; 15 Salmer, deriblandt 2 eller 110, samt 51 og 73; Prædikerens eller Daniel. Teksterne læses efter Oversættelser; kun saadanne Oversættelser maa benyttes, der angiver, om Teksten er ændret ved Konjektur.

5. Fordringerne i Kirkehistorie omfatter Kendskab til den almindelige Kirke- og Dogmehistorie, efter L. Bergmanns Kirkehistorie, I—II (4. Udg. 1927—1930) og J. Nørregaards Grundrids af Dogmehistorien (2. Udg. 1932).

6. Dogmatik, Etik og Religionsfilosofi. Der kræves Kendskab til den kristelige Lære efter en Fremstilling paa omtrent 360 Sider. Her til kommer Afsnit af den religiøse Tænkning Historie i den nyere og nyeste Tid, svarende til 80 Sider.

7. *Specialet*, der efter Eksaminandens Valg kan falde indenfor en af de ovennævnte 6 Discipliner, omfatter enten 2 mindre Omraader med Tilknytning til Universitetsøvelser eller 1 større Omraade. Vælges Specialet indenfor det gamle Testamente, læses Genesis og 15 Salmer efter Grundteksten og med Fortolkning.

Bifag.

1. Almindelig Religionshistorie. Der kræves en kortfattet Oversigt over primitive Religioner og de vigtigste store Religioner med noget udførligere Gennemgang af græsk Religion. Kundskaftsstoffet skal i Omfang svare til Hovedpunkterne af E. Lehmann, Religionerne (1920). Til Eksamen opgives S. Fengers Religionshistoriske Tekster (med en Del Overspringelser) eller tilsvarende Bog.

2. I det nye Testamente skal følgende Skrifter læses i Grundteksten: Matthæus Evangelium (eller i Stedet for dette enten Markus Evangelium og Jakobs Brev eller Lukas Evangelium), Johannes Evangelium, Romerbrevet; desuden læses Fortolkninger til disse i et Omfang som L. W. Schat Petersens Matthæus Evangelium (2. Opl. ved F. Torm 1915), Johannes Evangelium (2. Opl. ved F. Torm 1923) og Romerbrevet (2. Opl. ved F. Torm 1919). For de øvrige nytestamentlige Skrifter Vedkommende kræves Kendskab til Indholdet. Den nytestamentlige Indledning forlanges læst i Hovedtrækkene efter en kortfattet Lærebog paa omtrent 100 Sider.

3. Gamle Testamente. Israels Historie og Litteraturhistorie i samme Omfang som Hovedfag. Religionshistorie i Omfang som Mo-winckels Israels Religion og Jødedommen. Desuden de samme Tekster som Hovedfag, dog ikke Prædikeren eller Daniel.

4. Fordringerne i Kirkehistorie omfatter Kendskab til den almindelige Kirke- og Dogmehistorie, efter L. Bergmanns Kirkehistorie, I—II, 4. Udg. 1927—30 (med Udeladelse af II § 39).

5. Dogmatik, Etik og Religionsfilosofi. Der kræves Kendskab til den kristelige Lære efter en Fremstilling svarende til omtrent 300 Sider.

i. G y m n a s t i k.

Bifag.

I Anatomi kræves almindeligt Kendskab til Menneskelegemets Anatomi paa Grundlag af en mindre Lærebog i Faget (4—500 Sider). I almindelig Gymnastikteori kræves elementært Kendskab til Fysiologien samt til Grundtræk af den fysiologiske Bevægelseslære, alt med særligt Henblik paa disse Fags Anvendelse paa Legemsøvelser i Almindelighed. Som Grundlag for Undervisningen kan anvendes: Ege, Hansen og Thomsens Menneskets Fysiologi, Hansen og Lindhards Leddenes og Musklerne Funktion. I speciel Gymnastikteori anvendes Lindhards Den specielle Gymnastikteori.

Forinden Eksaminanden indstiller sig til Eksamen i dette Fag, skal han forelægge Bevis for at have gennemgaaet Statens Gymnastikinstituts etaarige Kursus for Gymnastiklærere, dog med Undtagelse af Fagene Anatomi og Fysiologi.

k. Geografi.

Bifag.

Af de studerende, der ønsker at tage dette Fag, der omfatter Geografi med Geologi, kræves den for de Naturhistoriestuderende ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet anordnede Forberedelseseksamen i Fysik og Kemi, forsaavidt deres Studentereksamen er taget i de sproglige Retninger; af Studenter af den matematisk-naturvidenskabelige Retning kræves ingen Forberedelseseksamen. I øvrigt er Kravene i Geografi de samme som til Skoleembedseksamen i dette Fag i den naturhistorisk-geografiske Faggruppe under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, og i Geologi som til Magisterkonferens i Geografi. Det forudsættes, at de studerende har de elementær-naturhistoriske Kundskaber, som er nødvendige for Forstaaelsen af Geografien og Geologien.

3. For *Tillægstag* efter Anordningens § 5, andet Stykke, er fastsat følgende Fordringer:

a. Russisk.

1. Der kræves en god russisk Udtale (Evne til at frembringe de russiske Lyde korrekt og Fortrolighed med russisk Ortoepi samt Sikkerhed i Akcentueringen af det almindelige russiske Ordforraad); endvidere sikkert Kendskab til den russiske Grammatiks Hovedtræk, svarende til det væsentlige af Holger Pedersens Russisk Grammatik. Eksaminanden maa have nogen Evne til at udtrykke sig paa Russisk (f. Eks. ved Udpørgning efter en læst lettere russisk Tekst) samt være i Stand til at oversætte en let dansk Tekst til Russisk. Endelig maa han kunne oversætte en ulæst nyere russisk Tekst af almindelig Vanskelighedsgrad.

2. Som læst opgives 600 Sider russisk Litteratur fra det 19. og 20. Aarh. tilhørende forskellige Tids- og Smagsretninger (f. Eks. Puškin, Turgenjev, Tolstoj og Chechov), derunder mindst 50 Sider Poesi og en Tekst af ikke-skønlitterær Art (f. Eks. Dele af et Avisnummer). Mindst Halvdelen af det opgivne Pensum skal være læst efter uakcentuerede Udgaver.

3. Der kræves Kendskab til Hovedtrækkene af Ruslands politiske Historie og Litteraturhistorie (i et Omfang som Artiklerne Rusland og Russisk Litteratur i Salmonsens Konversationsleksikon) og et mere indgaaende Kendskab til de læste Forfattere.

b. Grønlandsk.

1. Der kræves teoretisk og praktisk Kendskab til Sprogets Fonetik, Grammatik og Syntaks. Eksaminanden maa ex tempore kunne

oversætte en let grønlandsk Tekst til Dansk og en let dansk Tekst til Grønlandsk. Der lægges Vægt paa en god Udtale af det grønlandske Sprog.

2. Der opgives som læst 200 Sider Prosatekster (i Tidsskrifterne Atuaqagdliutit og Avangnâmioq regnes 1 Helseide = 2 alm. Bogsider) og 50 Sider Poesi (f. Eks. i Sangbogen Erinarssûtit). 50 Sider af de nævnte 200 kan være valgt i den grønlandske Bibeloversættelse.

3. Der kræves endvidere en kulturel (etnologisk) Forstaaelse af det læste. Eksaminanden skal have Kendskab til Grønlænderne som et særligt Led af den eskimoiske Folkegruppe, til deres førevropæiske Kultur i Redskaber, Skikke og Traditioner; endvidere Kendskab til Hovedtrækkene af Grønlands Geografi og Historie (Kolonisationens og Missionens Historie) og til det nuværende Grønlands Samfundsforhold og Aandsliv.

c. Almindelig Litteraturhistorie.

1. Der kræves Overblik over Verdenslitteraturens Grundtræk samt Kendskab til dens klassiske Hovedværker. Desuden maa der være læst Poetik efter en mindre Haandbog.

2. Der fordres særligt Kendskab til dansk Litteratur og Litteraturhistorie samt til en af de tre moderne Hovedlitteraturer og dens Historie.

3. Der opgives et særligt studeret Omraade, der kan omfatte en Litteraturperiode eller en af de betydeligere Digtere eller ogsaa en enkelt Digtarts Historie gennem et vist Tidsrum. Indenfor dette Omraade maa Eksaminanden have studeret saavel de paagældende litterære Hovedværker som det vigtigste af Litteraturen om dem.

d. Kunsthistorie.

1. Der kræves Overblik over den oldægyptiske Kunst og den babylonisk-assyrisk-persiske Oldtidskunst samt over Udviklingen af den europæiske Kunst i dens hele Forløb.

2. Der fordres nøje Kendskab til Kunsten og de offentlig tilgængelige Kunstsamlinger i København.

3. Der opgives et særligt studeret Omraade, der kan falde indenfor et af Kunstens enkelte Hovedfag: Arkitektur, Skulptur, Malerkunst, eller indenfor de to sidstnævnte og hermed beslægtede Fag, sammenfattede under Begrebet Billedkunst; eller det kan omfatte alle Kunstens Ytringsformer enten indenfor en snævrere begrænset Tidsperiode eller hos en enkelt Nation eller paa et begrænset Folkeomraade. Indenfor det særligt studerede Omraade maa Eksaminanden selv have set de vigtigste Kunstværker i Original (eller for den plastiske Kunsts Vedkommende i Afstøbning) og have Kendskab til den videnskabelige kunsthistoriske Litteratur; de litterære Kilder maa være studeret i Grundsproget.

e. P s y k o l o g i.

1. Den almene Psykologi maa kendes i et Omfang svarende til Ebbinghaus' Grundzüge der Psychologie, Bd. 1 (med nogle Overspringelser), suppleret med visse Afsnit af Fröbes' Lehrbuch der experimentellen Psychologie, samt Shand's The Foundations of Character.

2. Børnepsykologi maa kendes i et Omfang svarende til Bühlers Die geistige Entwicklung des Kindes (for den tidligste Barndoms Vedkommende) og Lilius' Skolålderns sjælsliv.

3. Der kræves en Oversigt over Dyrepsykologien og Psykopatologien.

4. Den pædagogiske Psykologi maa kendes i et Omfang svarende til Bagley's The Educative Process, og Thorndike's The Principles of Teaching, suppleret med et Kendskab til eksperimental-pædagogiske Undersøgelser og til Tekstmetoderne.

5. Der fordres Kendskab til den psykologiske Arbejdsmetode, hvilket erhverves ved et Kursus paa det psykologiske Laboratorium. Desuden fordres en ved kursorisk Læsning af psykologiske Arbejder vunden Modenhed i Faget.

4. Af de i Anordning af 14. Juli 1934 §§ 14 og 15 omhandlede *Tillægsprøver* i Latin og Græsk kan Tillægsprøven i Latin foruden at aflægges ved Universiteterne i København og Aarhus for den eller de Lærere, som det filosofiske Fakultet (henholdsvis Lærerforsamlingen ved Universitetet i Aarhus) bestemmer hertil, aflægges ved Gymnasieskoler, som afholder Studentereksamen i dette Sprog, samt ved Eksamenskommissionen for Studentereksamen for Privatister, medens Tillægseksamen i Græsk kun kan aflægges ved ovennævnte to Universiteter, ligeledes for den eller de Lærere, som det filosofiske Fakultet (henholdsvis Lærerforsamlingen ved Universitetet i Aarhus) dertil bestemmer.

Ved Tillægsprøven i Latin opgives som læst 120 Sider (à 1300 Bogstaver), ved Tillægsprøven i Græsk for Studerende med Kristendomskundskab som Fag 120 (Teubner-) Sider attisk og senere Prosa (dog ikke af Septuaginta eller Nye Testamente), ved Tillægsprøven i Græsk for Studerende med Latin som Fag 60 Sider attisk Prosa. Dog kan de Studerende, der fra vedkommende Universitetslærer har modtaget en Attest for regelmæssigt at have fulgt de ved Universiteterne i København og Aarhus herpaa beregnede Kursus, nøjes med at opgive et mindre Pensum til Eksaminationen, nemlig:

i Latin: 70 Sider (overvejende Cicero eller Stof af samme Vanskelighedsgrad),

i Græsk for Studerende med Kristendomskundskab som Fag: 60 Sider,

i Græsk for Studerende med Latin som Fag: 30 Sider.

Universitetslæreren bestemmer ved Slutningen af hvert Kursus, hvilke Sider der skal opgives.

5. Den i kgl. Anordning af 14. Juli 1934 § 12 omtalte Prøve i Religionshistorie omfatter

- 1) hvis teologisk Embedseksamen ønskes suppleret med et Hovedfag: en Prøve i almindelig Religionshistorie af samme Omfang som ved Eksamen i Kristendomskundskab.
- 2) hvis teologisk Embedseksamen ønskes suppleret med to Enkeltbifag: den under 1) nævnte Prøve med særlig Vægt paa græsk Religionshistorie, derunder Hellenismen, og græsk Filosofi, denne sidste i Omfang som en Forelæsning paa 2 ugentlige Timer i 2 Semestre eller en Bog om L. Robins *La Pensée grecque*.

II. Eksamensordningen.

1. De Underdiscipliner, hvori hvert Fag falder, og Forholdsværdien af de Karakterer, der gives, fastsættes af Fakultetet.

2. Ved den skriftlige og mundtlige Eksamen tilsammen skal der prøves i alle Hoveddele af Eksamensstoffet.

3. Den skriftlige Prøve i Hovedfag bestaar i Besvarelse af Hjemmeopgaver, større Opgaver og mindre Opgaver. Tiden for en Hjemmeopgave aftales med vedkommende Universitetslærer, men til Besvarelsen af saadanne Opgaver maa ikke bruges mere end i alt 3 Uger med Anvendelsen af Eksaminandens fulde Arbejdskraft. Større Opgaver besvares i en Tid af indtil 10 Timer under Tilsyn, men med Benyttelse af Hjælpemidler efter Regler, der nærmere fastsættes af Fakultetet. Mindre Opgaver besvares i en Tid af indtil 5 Timer under Tilsyn og uden Hjælpemidler. Den skriftlige Prøve i Bifag bestaar alene i Besvarelsen af mindre Opgaver.

Opgaver, som er udarbejdede ved Laboratorieøvelser hos de Lærere, der eksaminerer ved Eksamen i Kristendomskundskab, kan fremlægges til Bedømmelse ved Eksamen med den Virkning, at der kan tages Hensyn til disse Opgaver ved Fastsættelsen af Karakteren i vedkommende Fag.

4. Eksamen kan tages samlet eller i to Dele. Deles den, bestaar første Del af 1 eller 2 Fag, medens anden Del omfatter Resten af Eksaminandens Fag og skal tages senest 1 Aar efter første Del. Bestaas sidste Del af Eksamen ikke, maa hele Eksamen tages om; dog kan Resultatet af Prøven i Specialet blive staaende, medmindre Fakultetet modsætter sig det.

For bestaaet første Del udstedes intet særskilt Eksamensbevis.

Til Eksamen i Gymnastik skal Eksaminanden indstille sig ved Slutningen af det andet Studieaar. Bestaas Eksamen i Gymnastik ikke, kan Eksaminanden kun indstille sig 1 Gang til og kun efter 1 Aars Forløb. Selv om den endelige Eksamen ikke bestaas, skal Eksamen i Gymnastik ikke tages om.

Naar Geografi er Bifag, kan der hengaa 3 Aar mellem første og anden Del af Eksamen.

5. Forud for den endelige Eksamen (første og anden Del) kan der aflægges Prøve i Specialet.

6. Ved den i Anordning af 14. Juli 1934 § 4 omhandlede obligatoriske Forprøve i Hovedfaget og i Bifagene Historie og Musik medvirker Censorerne som ved endelig Eksamen. Der gives 2—3 skriftlige Opgaver, som besvares under Tilsyn og uden Hjælpemidler i en Tid af 1—4 Timer for hver Opgave; desuden kan mundtlig Prøve finde Sted. Der gives 1 Karakter for hver Opgave, samt Karakter(er) for mundtlig Prøve. Til de ved Forprøven givne Karakterer tages der Hensyn ved den endelige Eksamen efter Fakultetets nærmere Bestemmelse. Til at bestaa Forprøven kræves, at Gennemsnittet af Karaktererne er mindst $mg \div$ og at ingen enkelt Karakter er under $tg +$. Det til Forprøven opgivne Pensum opgives i Almindelighed ikke til den endelige Eksamen, idet det fradrages de ovenfor under 1, 2 angivne Pensa, medmindre Fakultetet udtrykkelig træffer afvigende Bestemmelser for enkelte Discipliner. Selv om Eksamen ikke bestaas, bliver Resultatet af Forprøven staaende. For Forprøven udstedes intet særskilt Eksamensbevis. Fakultetet bestemmer, i hvilke Dele af Faget Forprøven finder Sted, samt Arten af Opgaverne og Karakterfordelingen.

7. Efter Eksamens skriftlige Del fastsættes de Karakterer, der alene beror paa skriftlig Prøve, og det afgøres, om Eksaminanden har udvist en saadan Modenhed og saadanne Kundskaber, at han kan gaa op til den mundtlige Del af Eksamen. Straks efter den mundtlige Eksamination i hvert Fag foregaar den endelige Bdømmelse, hvorefter Karaktererne for hver Underdisciplin kundgøres for Eksaminanden.

8. Karakterernes Pointsberegning er følgende:

ug. = 10, mg. = 7, g. = 4, tg. = 1, mdl. = $\div$ 2, slet = $\div$ 5; et Plus lægger et Point til, et Minus trækker et fra.

9. For at bestaa Eksamen skal Eksaminanden opnaa 60 Point i Hovedfaget, 24 i hvert Bifag. Ingen kan bestaa i noget Fag, hvori han har et slet (slet +), to enkelt- eller et dobbeltvejende mdl. (mdl. + eller mdl. $\div$). 108 Points giver anden Karakter, 162 Points første Karakter, 230 Points første Karakter med Udmærkelse. Hvis der ikke i et Hovedfag gives saa meget som 15, i et Bifag 6 enkeltvirkende Karakterer, tillægges eller fradrages det fornødne Antal Gennemsnitskarakterer. Brøker under $\frac{1}{2}$ bortkastes, $\frac{1}{2}$ og derover forhøjes til 1. I Eksamensbeviset angives de enkelte Karakterer, Pointsantallet for Hovedfaget, Pointsantallet for hvert Bifag, det samlede Pointsantal og Hovedkarakteren.

10. Til Eksamen i Tillægsgag kan enhver indstille sig samtidig med, at han underkaster sig Skoleembedseksamens anden Del, eller til enhver senere Eksamenstermin.

Eksamen i Tillægsgag er bestaaet, naar Gennemsnittet af de opnaaede Karakterer er mindst g.

For en bestaaet Eksamen i Tillægssfag udstedet særskilt Eksamensbevis.

11. Prøven i Religionshistorie for teologiske Kandidater er bestaaet, naar Gennemsnittet af de opnaaede Karakterer er mindst g.; for denne Prøve udstedes intet særskilt Eksamensbevis.

12. Censorerne ved Skoleembedseksamen og ved Eksamen i Tillægssfag beskikkes for et Tidsrum af 3 Aar af Undervisningsministeriet efter Forhandling med Dekanen for det filosofiske Fakultet eller en af dette hertil udpeget Repræsentant — i Kristendomskundskab ogsaa med en Repræsentant for det teologiske Fakultet og i Gymnastik ogsaa med en Repræsentant for det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet — samt med Censorernes Formand. I Geografi fungerer de af Undervisningsministeriet for Skoleembedseksamen ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet beskikkede Censorer.

13. Ved Indtegning til Skoleembedseksamen betales et Gebyr af ialt 30 Kr. Dette erlægges med $\frac{1}{3}$ ved Forprøven, $\frac{1}{3}$ ved første Del, $\frac{1}{3}$ ved anden Del. Ved Indtegning til Forprøver i to Fag betales kun Gebyr for den første. Ved Indtegning til Suppleringseksaminer for teologiske Kandidater og Magistre betales 20 Kr., ved Tillægssfag 10 Kr.

Ved Indtegning til Tillægssprøverne i Latin og Græsk betales 6 Kr.

Hvis en Eksaminand, som ikke har bestaaet, igen melder sig til samme Eksamen, maa Eksamensgebyret erlægges paa ny.

14. Disse Bestemmelser træder i Kraft saaledes, at de kan bringes til Anvendelse første Gang ved Skoleembedseksamen i Eksamensterminen Vinteren 1934—35. Til Eksamen efter de hidtidige Bestemmelser kan man indstille sig indtil Eksamensterminen Vinteren 1938—39.

Eksamen i Bifaget Gymnastik efter den hidtidige Ordning kan tages særskilt indtil Eksamensterminen Sommeren 1935, dog ikke i Eksamensterminen Vinteren 1934—35. Eksamen i Hovedfaget skal da tages senest 3 Aar efter. Studenter, der har opnaaet Karakteren mg÷ eller derover i speciel Gymnastikteori ved Gymnastikinstitutets Eksamen, kan overføre denne Karakter til deres Bifagseksamen i Gymnastik efter den hidtidige Ordning med følgende Karakterfordeling: Speciel Gymnastikteori 2, Almindelig Gymnastikteori 1, Anatomi 1; hertil lægges Gennemsnitsværdien af 2 Karakterer.

15. Fakultetet kan indtil Eksamensterminen Vinteren 1938—39 give Eksaminander, der har forberedt sig efter de hidtidige Bestemmelser, Dispensation med Hensyn til Supplering (Deling) af Prøven samt til Enkeltheder i Eksamensfordringerne under Forudsætning af, at de paagældende Eksaminanders samlede Eksamensopgivelser ikke bliver af mindre Omfang eller Værdi, end de foran under I opstillede Regler angiver.

I særlige Tilfælde gives Dispensation af Undervisningsministeriet efter Fakultetets Indstilling.

III. Eksamensregler. (Disse er, hvor intet andet udtrykkelig er anført, Fakultetsbestemmelser).

Som en almindelig Regel gælder, at der ikke kan stilles de samme Eksamensopgaver i Hovedfag og Bifag.

1. Prøvernes Indhold og Karaktererne.

A. Forprøver.

a. Dansk.

Forprøven omfatter følgende Dele af Faget:

Det hele Pensum af oldislandsk (nyislandsk) Prosa, samt Fonetik i det til Skoleembedseksamen krævede Omfang. Endvidere som litterært Pensum: 5 Hovedværker af den danske Litteratur og 1 af den norske. Heraf skal 2 være større Dramaer, 2 Romaner eller Novellegrupper, 2 Samlinger af lyriske Digte eller Romaner. Eksaminanden skal have tilegnet sig Indholdet og dets Ordning med Nøjagtighed og skal være fortrolig med Værkernes Ide og — i summariske Træk — Oprindelsen og Stillingen i Tiden. Værkerne kan ikke opgives til endelig Eksamen, men fradrages ikke Pensum til denne.

Der gives 3 Opgaver:

- 1) Oversættelse og Kommentering af en oldislandsk Tekst inden for det opgivne Pensum eller af en lettere, ulæst oldislandsk Prosa-tekst.
- 2) en Opgave i Fonetik.
- 3) en Opgave i det litterære Pensum.

Opgaverne besvares i en Tid af 4 Timer for den første og tredie og 3 Timer for den anden Opgave.

Der gives 3 Karakterer:

- 1) Oldislandsk.
- 2) Fonetik.
- 3) Litteratur.

b. Tysk.

Forprøven omfatter følgende Dele af Faget:

De krævede Pensa i Oldhøjtysk, Nibelungenlied, Luther, samt Fonetik og skriftlig Sprogfærdighed; endvidere Oplæsning, Oversættelse og Fortolkning af en Tekst efter 1700.

Der gives 3 Opgaver:

- 1) Oversættelse og Kommentering af en oldhøjtysk Tekst.
- 2) Oversættelse og Kommentering af en Luther-Tekst eller et Stykke af Nibelungenlied.
- 3) en Oversættelse fra Dansk til Tysk eller nogle Spørgsmaal i Fonetik.

Opgaverne besvares i en Tid af 3 Timer for hver af de to første, 2 Timer for den tredie Opgave.

Der eksamineres mundtligt i en Tekst efter 1700.

Der gives 5 Karakterer:

- 1) Oversættelse og Fortolkning af Tekst før 1600.
- 2) Sproghistorie.
- 3) Enten a) skriftlig Oversættelse fra Dansk til Tysk eller b) Fonetik.
- 4) Oversættelse af Tekst efter 1600.
- 5) Fortolkning af Tekst efter 1600.

c. E n g e l s k.

Ved Forprøven i Engelsk gives 3 skriftlige Opgaver inden for følgende Dele af Faget:

- 1) a) det krævede Pensum oldengelsk Prosa; der prøves i Oversættelse, oldengelsk Grammatik (i et Omfang som Sievers' Abriss der angelsächsischen Grammatik) og i den lydhistoriske Udvikling til de middelengelske Hoveddialekter, b) eller det krævede Pensum af Sisam's Fourteenth Century Verse and Prose; der prøves i Oversættelse, middelengelsk Grammatik (som dialektbestemmende) og Kendskab til Hovedtrækkene i Lydudviklingen til moderne Engelsk.
 - 2) nyengelsk Sprogfærdighed (enten i Form af Version eller Stil), hvortil knyttes Prøve i fonetisk Transskription og (eller) i nyengelsk Grammatik.
 - 3) nyengelske Samfunds- og Kulturforhold; denne Opgave skrives paa Engelsk.
- Opgaverne besvares i en Tid af 3 Timer hver.

Der gives 5 Karakterer:

- 1) Oversættelse og sproglig Fortolkning af Tekster før 1500.
- 2) Moderne Grammatik (herunder Fonetik).
- 3) Enten a) skriftlig Oversættelse fra Dansk til Engelsk eller b) Oversættelse af moderne Tekst.
- 4) Kulturkundskab.
- 5) Fri skriftlig Udarbejdelse paa Engelsk.

d. F r a n s k.

Forprøven omfatter følgende Dele af Faget:

- 1) 25 Sider Oldfransk og 25 Sider Middelfransk.
- 2) moderne Grammatik og skriftlig Sprogfærdighed.

Der gives 2 Opgaver:

- 1) Oversættelse og Kommentering af en ældre Tekst.
- 2) en Oversættelse fra Dansk til Fransk eller en grammatisk (fonetisk) Opgave.

Opgaverne besvares i en Tid af 3 Timer hver.

Der gives 2 Karakterer:

- 1) Oversættelse og sproglig Fortolkning af Tekst før 1600.
- 2) Enten a) skriftlig Oversættelse fra Dansk til Fransk eller b) moderne Grammatik med Fonetik.

e. Klassisk Filologi.

Ved Forprøven opgives som læst:

Græsk: 300 Sider attisk Prosa (Xenofons Anabasis kan ikke opgives), 5000 Vers Homer.

Latin: 300 Sider Prosa (Cæsars Gallerkrig kan ikke opgives), 2000 Vers Poesi.

Der gives 3 Opgaver:

- 1) Oversættelse og Kommentering af en læst græsk Tekst.
 - 2) Oversættelse og Kommentering af en læst latinsk Tekst.
 - 3) en let latinsk Stil eller en Oversættelse med sproglig Kommentar af ulæst Tekst (latinsk eller græsk).
- Opgaverne besvares i en Tid af 3 Timer hver.

Der gives 4 Karakterer:

- 1) Græsk: Sprogfærdighed.
- 2) Græsk: Forfatterlæsning.
- 3) Latin: Sprogfærdighed.
- 4) Latin: Forfatterlæsning.

Som Hovedfag.

f. Historie.

Forprøven omfatter følgende Dele af Faget:

- 1) Verdenshistorien indtil 1789 og de særligt studerede Perioder indtil 1450.
- 2) Nordens Historie indtil 1523.
- 3) Samfundslære og Samfundsøkonomi.
- 4) Kendskab til den historiske Forsknings Væsen og Metode; herunder kan der prøves i Latin.
- 5) To primære Kilder fra Oldtid og Middelalder.

Indenfor de under 1—3 nævnte Discipliner gives der 3 skriftlige Opgaver, der besvares i en Tid af indtil 4 Timer for hver Opgave; hertil kan føjes mundtlig Eksamination. Indenfor de under 4—5 nævnte Discipliner finder der een mundtlig Eksamination Sted.

Der gives 5 Karakterer:

- 1) Verdenshistorie indtil 1789 og de særligt studerede Perioder indtil 1450.
- 2) Nordens Historie indtil 1523.
- 3) Samfundslære og Samfundsøkonomi.
- 4) Kendskab til den historiske Forsknings Væsen og Metode (eventuelt med Latin).
- 5) 2 primære Kilder fra Oldtid og Middelalder.

Som Bifag.

Forprøven omfatter følgende Dele af Faget:

- 1) Verdenshistorien indtil 1789 og de særligt studerede Perioder indtil 1450.

- 2) Nordens Historie indtil 1523.
- 3) Samfundslære og Samfundsøkonomi.
- 4) Kendskab til den historiske Forsknings Væsen og Metode; herunder kan der prøves i Latin.

Indenfor de under 1—3 nævnte Discipliner gives der 2 skriftlige Opgaver, der besvares i en Tid af indtil 4 Timer for hver Opgave. Der skal altid prøves mundtligt i den af de nævnte Discipliner, i hvilken skriftlig Prøve ikke har fundet Sted. Iøvrigt kan der prøves mundtligt i alle de under 1—4 nævnte Dele af Faget.

Der gives 4 Karakterer:

- 1) Verdenshistorie indtil 1789 og de særligt studerede Perioder indtil 1450.
- 2) Nordens Historie indtil 1523.
- 3) Samfundslære og Samfundsøkonomi.
- 4) Kendskab til den historiske Forsknings Væsen og Metode (eventuelt med Latin).

g. Musik.

Skriftlig Prøve:

Der gives 2 Opgaver:

- 1) elementær Harmonilære.
- 2) Musikkdiktat.

Opgaverne besvares i en Tid af 3 Timer for den første og 1 Time for den anden Opgave.

Mundtlig Prøve:

Der prøves i:

- 1) elementær Analyse,
- 2) Rytme- og Intervaløvelser.
- 3) Tale- og Sangteknik.
- 4) Instrumentbrug (Fremførelse af indstuderet Musikstykke).

Der gives 4 Karakterer:

- 1) Harmonilære.
- 2) praktisk-teoretiske Øvelser.
- 3) Tale- og Sangteknik.
- 4) Instrumentbrug.

h. Kristendomskundskab.

Forprøven omfatter nytestamentlig Græsk, samt det krævede Pensum gamle Testamente.

Der gives 2 Opgaver:

- 1) Oversættelse og sproglig Fortolkning af en Tekst fra Johannes-evangeliet eller Romerbrevet.
- 2) en Opgave i det gamle Testamente.

Opgaverne besvares i en Tid af 4 Timer hver.

Der kan desuden finde mundtlig Eksamination Sted. Det Skrift, i hvilket der er prøvet sprogligt ved Forprøven, opgives til den endelige Eksamen med Fortolkning ligesom de øvrige Tekster.

Der gives 2 Karakterer.

- 1) Nye Testamente.
- 2) Gamle Testamente.

B. Endelige Eksamen.
Skoleembedseksamensfag.

a. Dansk.

Dansk som Hovedfag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en sproglig Opgave (4 Timer).
- 2) en litterær Opgave (5 Timer).
- 3) I Specialet gives enten flere korte eller 1 større Hjemmeopgave eller en 10-Timers Opgave.

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i dansk Sprog, Svensk og Oldislandsk (nyislandsk) i en læst eller en ikke for vanskelig ulæst Tekst, i norsk Landsmaal kun i en læst Tekst; der eksamineres i Litteratur med eller uden Tilknytning til Tekster.

Karakterer:

Der gives 4 Karakterer:

- 1) dansk Sprog og Sproghistorie (regnes tredobbelt).
- 2) Dansk (med den øvrige nordiske) Litteratur og Litteraturhistorie (regnes tredobbelt).
- 3) Oldislandsk (oldnorsk, fakultativt nyislandsk) Sprog og Realdiscipliner med norsk og svensk Sprog.
- 4) Speciale (regnes dobbelt).

Ved Karaktererne under 1, 2 og 3 tages Hensyn til Forprøven.
Der tillægges 6 Gennemsnitskarakterer.

Dansk som Bifag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en sproglig Opgave (4 Timer).
- 2) en litterær Opgave (4 Timer).

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i Sprog fortrinsvis med Tilknytning til de opgivne Tekster; der eksamineres i Litteratur med eller uden Tilknytning til Tekster.

Karakterer:

Der gives 3 Karakterer:

- 1) dansk Sprog og Sproghistorie (regnes dobbelt).

- 2) Litteratur og Litteraturhistorie (regnes dobbelt).
- 3) de andre nordiske Sprog.
Der tillægges 1 Gennemsnitskarakter.

b. T y s k.

Tysk som Hovedfag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Oversættelse til Dansk af en læst eller ulæst Tekst efter 1600 med sproglig og litterær Fortolkning.
- 2) en Oversættelse fra Dansk af en ikke for let Tekst.
- 3) en Opgave af sproglig Karakter.
- 4) en Opgave af litterær Karakter; denne Opgave skrives paa Tysk.
Til Opgave 1 og 3 gives 4 Timer, til Opgave 2 gives 3 Timer, til Opgave 4 gives 5 Timer.
- 5) I Specialet gives enten 2 korte eller 1 større Hjemmeopgave eller en 10-Timers Opgave.

Mundtlig Eksamen:

Der prøves i læste og ulæste Forfattersteder, samt — delvis i Tilknytning dertil — i Sproghistorie, Grammatik og i Litteratur- og Kulturkundskab. En Del af mundtlig Eksamen afholdes paa Tysk.

Karakterer:

Der gives 10 Karakterer:

- 1) fri skriftlig Udarbejdelse paa Tysk.
- 2) skriftlig Oversættelse fra Dansk til Tysk.
- 3) fri mundtlig Udtryksfærdighed paa Tysk og mundtlig Oversættelse fra Dansk til Tysk.
- 4) Oversættelse af læste og ulæste Tekster efter 1600 (undtagen Dialektteksten).
- 5) Oversættelse og Fortolkning af Tekster før 1600 og af Dialektteksten.
- 6) Sproghistorie.
- 7) Grammatik; 6. og 7. Karakter kan gives under eet.
- 8) litterær og kulturel Fortolkning af Tekster efter 1600 (undtagen Dialektteksten), (regnes dobbelt).
- 9) Litteratur- og Kulturkundskab.
- 10) Speciale (regnes dobbelt).

Ved Karaktererne under 4, 6, 7, 8 og 9 tages Hensyn baade til den skriftlige og den mundtlige Prøve, ved 5—8 til Forprøve.

Der tillægges 3 Gennemsnitskarakterer.

Tysk som Bifag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Oversættelse til Dansk af en læst eller ulæst Tekst, med Fortolkning (4 Timer).

- 2) en Oversættelse fra Dansk af en let Tekst; hertil kan føjes et Par korte sproglige Spørgsmaal (4 Timer).

Mundtlig Eksamen:

Der prøves i læste og ulæste Forfattersteder, samt — væsentlig i Tilknytning dertil — i Grammatik og i Litteratur- og Kulturkundskab. En Del af mundtlig Eksamen afholdes paa Tysk.

Karakterer:

Der gives 5 Karakterer:

- 1) skriftlig Oversættelse fra Dansk til Tysk.
- 2) fri mundtlig Udtryksfærdighed paa Tysk.
- 3) skriftlig og mundtlig Oversættelse af læste og ulæste Tekster.
- 4) Grammatik.
- 5) litterær og kulturel Forstaaelse af læste Tekster, samt Litteratur- og Kulturkundskab (regnes dobbelt).

Ved de 3 sidste Karakterer tages Hensyn baade til den skriftlige og den mundtlige Prøve.

c. E n g e l s k.

Engelsk som Hovedfag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Oversættelse til Dansk af en ulæst Tekst med sproglig eller (og) litterær (kulturel) Fortolkning.
- 2) en Oversættelse fra Dansk af en ikke for let Tekst.
- 3) en Opgave af sproglig Karakter.
- 4) en Opgave af litterær Karakter; denne Opgave skrives paa Engelsk.

Til Opgave 1 og 4 gives 5 Timer, til Opgave 2 gives 3 Timer, til Opgave 3 gives 4 Timer.

- 5) I Specialet gives enten 2—3 korte eller 1 større Hjemmeopgave eller en 10-Timers Opgave.

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i 3 statarisk eller kursorisk læste Værker efter 1500 og i et ulæst Værk (efter 1830) samt i 2 læste Tekster før 1500. Der prøves i Sproghistorie, Grammatik og Fonetik i Tilknytning til Teksterne, samt i Kendskab til Litteratur og Kulturforhold. En Del af mundtlig Eksamen afholdes paa Engelsk.

Karakterer:

Der gives 9 Karakterer:

- 1) fri skriftlig Udarbejdelse paa Engelsk.
- 2) skriftlig Oversættelse fra Dansk til Engelsk.
- 3) fri mundtlig Udtryksfærdighed paa Engelsk.
- 4) skriftlig og mundtlig Oversættelse af læste og ulæste Tekster efter 1500.

- 5) Oversættelse og sproglig Fortolkning af Tekster før 1500.
- 6) Sproghistorie.
- 7) moderne Grammatik (herunder Fonetik og Semasiologi).
- 8) litterær og kulturel Forstaaelse af læste Tekster, samt Litteratur- og Kulturkundskab (regnes tredobbelt).
- 9) Speciale (regnes dobbelt).

Ved Karaktererne under 4, 6, 7 og 8 tages Hensyn baade til den skriftlige og den mundtlige Prøve, ved 4—8 til Forprøve.

Der tillægges 3 Gennemsnitskarakterer.

Engelsk som Bifag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Oversættelse til Dansk af en læst eller ulæst Tekst, ledsaget af fonetisk Transskription eller (og) Besvarelse paa Engelsk af Spørgsmaal af litterær og kulturel Art i Tilknytning til Teksten (5 Timer).
- 2) en Oversættelse fra Dansk af en lettere Tekst (3 Timer).

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i et statarisk og i et kursorisk læst Værk samt i en ulæst Tekst (efter 1830). Der prøves i Grammatik (Fonetik) i Tilknytning til Teksterne samt i Kendskab til Litteratur og Kulturforhold. En Del af mundtlig Eksamen afholdes paa Engelsk.

Karakterer:

Der gives 5 Karakterer:

- 1) skriftlig Oversættelse fra Dansk til Engelsk (samt Færdighed i fri skriftlig Behandling af Engelsk).
- 2) fri mundtlig Udtryksfærdighed paa Engelsk.
- 3) skriftlig og mundtlig Oversættelse af læste og ulæste Tekster.
- 4) moderne Grammatik (herunder Fonetik og Semasiologi).
- 5) litterær (og kulturel) Forstaaelse af læste Tekster samt Litteraturhistorie (regnes dobbelt).

Ved de 3 sidste Karakterer tages Hensyn baade til den skriftlige og den mundtlige Prøve.

d. F r a n s k.

Fransk som Hovedfag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Oversættelse af en nyfransk læst eller ulæst Tekst, eventuelt med sproglig eller (og) litterær Fortolkning.
- 2) en Oversættelse af en dansk Tekst.
- 3) en Opgave af sproglig Karakter.
- 4) en Opgave af litterær Karakter; denne Opgave skrives paa Fransk.
Til Opgave 1, 2 og 3 gives 4 Timer, til Opgave 4 gives 5 Timer.
- 5) I Specialet gives enten 2—3 korte eller 1 større Hjemmeopgave eller en 10-Timers Opgave.

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i en klassisk Tekst og en nyfransk Tekst af de opgivne Værker samt i en ulæst Tekst. Desuden eksamineres der i det læste Pensum af old- og middelfranske Tekster. Der prøves i Sprog-historie og Grammatik (Fonetik) i Tilknytning til Teksterne samt i Kendskab til Litteratur og Kulturforhold. En Del af mundtlig Eksamen afholdes paa Fransk.

Karakterer:

Der gives 10 Karakterer:

- 1) fri skriftlig Udarbejdelse paa Fransk.
- 2) skriftlig Oversættelse fra Dansk til Fransk.
- 3) fri mundtlig Udtryksfærdighed paa Fransk.
- 4) skriftlig og mundtlig Oversættelse af læste og ulæste Tekster efter 1500.
- 5) Oversættelse og sproglig Fortolkning af Tekster før 1500.
- 6) Sprog-historie.
- 7) moderne Grammatik med Fonetik.
- 8) litterær (og kulturel) Fortolkning af læste Tekster (samt Litteraturhistorie) før 1500.
- 9) litterær (og kulturel) Forstaaelse af læste og ulæste Tekster (samt Litteraturhistorie) efter 1500 (regnes dobbelt).
- 10) Speciale (regnes dobbelt).

Ved Karaktererne under 4, 6, 7 og 9 tages Hensyn baade til den skriftlige og den mundtlige Prøve, ved 5 og 7 eventuelt til Forprøve.

Der tillægges 3 Gennemsnitskarakterer.

*Fransk som Bifag.**Skriftlig Eksamen:*

Opgaver:

- 1) en Oversættelse til Dansk af en læst eller ulæst Tekst, eventuelt ledsaget af Fortolkning, fonetisk Transskription eller grammatiske Forklaringer (4 Timer).
- 2) en Oversættelse fra Dansk af en lettere Tekst (4 Timer).

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i 2 læste Værker, et fra Tiden før og et fra Tiden efter 1800, samt i en ulæst Tekst. Der prøves i Grammatik (Fonetik) i Tilknytning til Teksterne samt i Kendskab til Litteratur (og Kulturforhold). En Del af mundtlig Eksamen afholdes paa Fransk.

Karakterer:

Der gives 5 Karakterer:

- 1) skriftlig Oversættelse fra Dansk til Fransk.
- 2) fri mundtlig Udtryksfærdighed paa Fransk.

- 3) skriftlig og mundtlig Oversættelse af læste og ulæste Tekster.
- 4) moderne Grammatik med Fonetik.
- 5) litterær (og kulturel) Forstaaelse af læste Tekster samt Litteraturhistorie (regnes dobbelt).

Ved de 3 sidste Karakterer tages Hensyn baade til den skriftlige og den mundtlige Prøve.

e. Klassisk Filologi.

Hovedfag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Oversættelse fra Dansk til Latin.
- 2) enten en Oversættelse med Oplysninger af læst latinsk Tekst, eller en Oversættelse (eventuelt med Oplysninger) af ulæst latinsk Tekst.
- 3) en Opgave af kulturhistorisk eller litterær Art indenfor det latinske Omraade.
- 4) enten en Oversættelse fra Dansk til Græsk eller en Opgave i græsk Syntaks.
- 5) enten en Oversættelse med Oplysninger af læst græsk Tekst, eller en Oversættelse (eventuelt med Oplysninger) af ulæst græsk Tekst.

(Hvis Opgave 2 falder indenfor læst Latin, gives Opgave 5 i ulæst Græsk, og omvendt).

- 6) en Opgave af kulturhistorisk eller litterær Art indenfor det græske Omraade.

Der gives 4 Timer til hver af disse 6 Opgaver.

- 7) I Specialet gives enten 2—3 korte eller 1 større Hjemmeopgave.

Mundtlig Eksamen:

Der prøves i et læst og et ulæst Forfattersted, baade et latinsk og et græsk, og i Tilknytning dertil i Sprogfærdighed og Sprog-historie, i Eksegese og Kritik og i Realdiscipliner, i det Omfang, hvori det skønnes nødvendigt efter Udfaldet af den skriftlige Prøve.

Karakterer:

Der gives 7 Karakterer:

- 1) Græsk: Sprogfærdighed og Sproghistorie (regnes tredobbelt).
- 2) Græsk: Eksegese og Kritik (regnes dobbelt).
- 3) Græsk: Kendskab til Litteratur og Kultur (regnes dobbelt).
- 4) Latin: Sprogfærdighed og Sproghistorie (regnes tredobbelt).
- 5) Latin: Eksegese og Kritik (regnes dobbelt).
- 6) Latin: Kendskab til Litteratur og Kultur (regnes dobbelt).
- 7) Speciale (regnes dobbelt).

Ved Karaktererne under 2 og 4 tages der Hensyn til Forprøve.

Der tillægges 5 Gennemsnitskarakterer.

L a t i n.

*Bifag.**Skriftlig Eksamen:*

Opgaver:

- 1) en Oversættelse fra Dansk til Latin af en let Tekst (4 Timer).
- 2) enten en Oversættelse (med Oplysninger) til Dansk af en læst Tekst,
eller en Oversættelse (eventuelt med Oplysninger) til Dansk af en ulæst Tekst,
eller en Fremstilling paa Dansk af et Emne fra Litteraturhistorien, Kulturhistorien eller den politiske Historie (4 Timer).

Mundtlig Eksamen:

Der prøves i et læst og et ulæst Forfattersted og i Tilknytning hertil i Grammatik og Realdisciplinerne.

Karakterer:

Der gives 3 Karakterer:

- 1) sproglig Kundskab (regnes tredobbelt).
- 2) litterær og kulturhistorisk Forstaaelse af de opgivne Tekster (regnes dobbelt).
- 3) Litteraturhistorie og Kulturhistorie.

G r æ s k K u l t u r.

*Bifag.**Skriftlig Eksamen:*

Opgaver:

- 1) Oversættelse til Dansk af læst græsk Tekst (4 Timer).
- 2) enten Kommentering af en i Oversættelse opgivet Tekst,
eller Fremstilling af et Emne fra Litteraturhistorien eller Kulturhistorien (4 Timer).

Mundtlig Eksamen:

Der prøves i en paa Græsk opgivet Tekst og i en i Oversættelse opgivet Tekst og eksamineres i Tilknytning hertil i Sprogkundskab, Litteraturhistorie og Kulturhistorie.

Karakterer:

Der gives 3 Karakterer:

- 1) sproglig Kundskab (regnes dobbelt).
- 2) litterær og kulturhistorisk Forstaaelse af de opgivne Tekster (regnes dobbelt).
- 3) Litteraturhistorie og Kulturhistorie (regnes dobbelt).

f. H i s t o r i e.

*Historie som Hovedfag.**Skriftlig Eksamen:*

Der gives 3 Opgaver indenfor følgende Dele af Faget:

- 1) Verdenshistorie efter 1789 og de særligt studerede Perioder 1450—1789.

- 2) Nordens Historie efter 1523.
- 3) Statsret og Folkeret, Historieskrivningens Historie, de 15 opgivne Værker, fire primære Kilder fra nyere og nyeste Tid, Benyttelse af Oversigtsværker, Kendskab til Museer og Samlinger, herunder de 25 opgivne Billedreproduktioner.

Den ene af de 3 Opgaver skal altid falde indenfor Verdenshistorie. Opgaverne besvares i Løbet af højst 12 Timer tilsammen.

- 4) I Specialet gives 1 større Hjemmeopgave.

Mundtlig Eksamen:

1 Eksamination indenfor hver af de under 1—3 nævnte Dele af Faget.

Karakterer:

Der gives 8 Karakterer:

- 1) Verdenshistorie indtil 1789 og de særligt studerede Perioder indtil 1450.
- 2) Verdenshistorie efter 1789 og de særligt studerede Perioder 1450—1789, skriftlig Prøve.
- 3) Samme Emne som 2, mundtlig Prøve.
- 4) Nordens Historie, indtil 1523.
- 5) Nordens Historie efter 1523.
- 6) Samfundslære og Samfundsøkonomi, Statsret og Folkeret.
- 7) Kendskab til den historiske Forsknings Væsen og Metode, Historieskrivningens Historie, de 15 opgivne Værker, de 6 primære Kilder, Benyttelse af Oversigtsværker, Kendskab til Museer og Samlinger (regnes dobbelt).
- 8) Speciale (regnes dobbelt).

Karaktererne under 1 og 4 bestemmes alene ved Forprøve, Karaktererne under 2, 3, 5 og 8 alene ved den endelige Eksamen; ved Karaktererne under 6 og 7 tages Hensyn til Forprøve.

Der tillægges 5 Gennemsnitskarakterer.

Historie som Bifag.

Skriftlig Eksamen:

Der gives 2 Opgaver indenfor følgende Dele af Faget:

- 1) Verdenshistorie efter 1789 og de særligt studerede Perioder 1450—1799.
 - 2) Nordens Historie efter 1523.
 - 3) Statsret og Folkeret.
 - 4) Benyttelse af Oversigtsværker, Kendskab til Museer og Samlinger, herunder de 10 opgivne Billedreproduktioner.
- Opgaverne besvares i Løbet af højst 8 Timer tilsammen.

Mundtlig Eksamen:

Der kan prøves i alle de under 1—4 nævnte Discipliner. For saa vidt der ikke er givet skriftlige Opgaver i de under 1—2 nævnte Dele

af Faget, skal der finde mundtlige Eksaminationer Sted indenfor hver af disse.

Karakterer:

Der gives 5 Karakterer:

- 1) Verdenshistorie indtil 1789 og de særligt studerede Perioder indtil 1450.
- 2) Verdenshistorie efter 1789 og de særligt studerede Perioder 1450—1799.
- 3) Nordens Historie.
- 4) Samfundslære og Samfundsøkonomi, Statsret og Folkeret.
- 5) Kendskab til den historiske Forsknings Væsen og Metode, Benyttelse af Oversigtsværker, Kendskab til Museer og Samlinger.

Karakteren under 1 bestemmes alene ved Forprøve, Karakteren under 2 alene ved endelig Eksamen; ved Karaktererne under 3, 4 og 5 tages Hensyn til Forprøve.

Der tillægges 1 Gennemsnitskarakter.

g. Musik.

Bifag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Harmonisering af Koral i det 16. Aarhundredes Kirkestil samt Opgave i tostemmig Kontrapunkt (4 Timer).
- 2) en Opgave i Tale- og Sangteori (4 Timer).

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i Musikhistorie samt i Oplæsning og Foredrag af en indøvet og en ikke-indøvet mindre Sang. Desuden fremfører Eksaminanden paa det (de) opgivne Instrument(er) et indøvet Musikstykke og spiller en lettere Sats fra Bladet; paa Klaveret transponeres en ikke-indøvet flerstemmig Sats. Der prøves desuden i Korledelse.

Karakterer:

Der gives 6 Karakterer:

- 1) Musikhistorie.
- 2) Musikteori.
- 3) Tale- og Sangteori.
- 4) Oplæsning samt Foredrag af mindre Sang.
- 5) Instrumentbrug.
- 6) Korledelse.

Der tages intet Hensyn til Forprøve.

h. Kristendomskundskab.

Kristendomskundskab som Hovedfag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) Religionshistorie (med græsk Filosofi).
- 2) Nye Testamente.

- 3) Kirkehistorie.
- 4) Dogmatik, Etik eller Religionsfilosofi.

Til hver af disse Opgaver gives 4 Timer.

- 5) I Specialet gives enten 1 større eller 2—3 korte Hjemmeopgaver.

Mundtlig Eksamen:

Der kan eksamineres i alle Underdiscipliner, skal eksamineres i Religionshistorie og i Nye Testamente.

Karakterer:

Der gives 6 Karakterer:

- 1) Religionshistorie (med græsk Filosofi) (regnes dobbelt).
- 2) Nye Testamente (regnes dobbelt).
- 3) Gamle Testamente.
- 4) Kirkehistorie.
- 5) Dogmatik, Etik og Religionsfilosofi.
- 6) Speciale (regnes dobbelt).

Karakteren under 3 bestemmes ved Forprøve; ved Karakteren under 2 skal der tages Hensyn til Forprøve.

Der tillægges 6 Gennemsnitskarakterer.

Kristendomskundskab som Bifag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) Religionshistorie.
- 2) Nye Testamente.
- 3) Gamle Testamente eller Kirkehistorie.
- 4) Dogmatik, Etik eller Religionsfilosofi.

Til hver af disse Opgaver gives 4 Timer.

Mundtlig Eksamen:

Der kan eksamineres i alle Underdiscipliner, skal eksamineres i Nye Testamente.

Karakterer:

Der gives 5 Karakterer:

- 1) Religionshistorie.
- 2) Nye Testamente (regnes dobbelt).
- 3) Gamle Testamente.
- 4) Kirkehistorie.
- 5) Dogmatik, Etik og Religionsfilosofi.

i. G y m n a s t i k.

Bifag.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) speciel Gymnastikteori med Tilknytning til den almindelige Gymnastikteori (4 Timer).
- 2) speciel Gymnastikteori (4 Timer).

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres mundtlig i alle Underdiscipliner.

Karakterer:

Der gives 4 Karakterer:

- 1) skriftlig speciel Gymnastikteori.
- 2) mundtlig speciel Gymnastikteori.
- 3) almindelig Gymnastikteori.
- 4) Anatomi.

Der tillægges 2 Gennemsnitskarakterer.

k. G e o g r a f i.

*Bifag.**Skriftlig Eksamen:*

Opgaver:

- 1) Geografi (4 Timer).
- 2) Geologi (4 Timer).

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i:

- 1) Geografi.
- 2) Geologi.

Karakterer:

Der gives 4 Karakterer:

- 1) skriftlig Geografi.
- 2) skriftlig Geologi.
- 3) mundtlig Geografi.
- 4) mundtlig Geologi.

Der tillægges 2 Gennemsnitskarakterer.

C. T i l l æ g s f a g.

Ved Tillægssfag er Opgavernes Varighed 4 Timer, hvor intet andet er angivet.

a. R u s s i s k.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Oversættelse til Dansk af en læst eller ulæst russisk Tekst.
- 2) en Oversættelse til Russisk af en let Tekst.

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i en læst Prosa- og en læst Poesi-Tekst samt i en ulæst let Prosatekst (uakcentueret). Der prøves i Grammatik i Tilslutning til Teksten; Eksaminandens Evne til at udtrykke sig paa Russisk prøves ved Udspørgning efter en af Teksterne. Der prøves desuden i Historie og Litteraturhistorie.

Karakterer:

Der gives 4 Karakterer:

- 1) Sprogfærdighed (regnes dobbelt).
- 2) Grammatik.
- 3) Forfatterlæsning.
- 4) Historie og Litteraturhistorie.

b. Grønlandsk.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) Oversættelse til Dansk af en let grønlandsk Tekst.
- 2) Oversættelse til Grønlandsk af en let dansk Tekst.
- 3) en fri Opgave (paa Dansk) om et almindeligt kulturelt (kulturhistorisk) Emne.

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i en læst Prosatekst samt i en ulæst Tekst. Der prøves i fonetisk og grammatisk Kundskab og i Evne til at udtrykke sig paa Grønlandsk. Der prøves i Kendskab til Grønlændernes gamle nationale Kultur, saavel den materielle som den aandelige og sociale.

Karakterer:

Der gives 3 Karakterer:

- 1) Sprogfærdighed (regnes tredobbelt).
- 2) Grammatik.
- 3) Kulturkundskab.

c. Almindelig Litteraturhistorie.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Opgave i almindelig Litteraturhistorie.
- 2) en Opgave i dansk Litteraturhistorie.
- 3) en Opgave i den af Eksaminanden valgte Nationallitteratur (tysk, fransk eller engelsk).
- 4) en Hjemmeopgave i det særligt studerede Omraade.

Mundtlig Eksamen:

Der prøves baade i almindelig og i dansk Litteraturhistorie.

Karakterer:

Der gives 5 Karakterer:

- 1—3) en Karakter for hver af de tre mindre Opgaver.
- 4) for Opgave 4 (regnes dobbelt).
- 5) for den mundtlige Prøve (regnes dobbelt).

d. Kunsthistorie.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) en Opgave inden for den almindelige Kunsthistorie.

- 2) en Opgave, der prøver Eksaminandens Kendskab til Kunsten i København eller de offentlig tilgængelige Kunstsamlinger sammesteds.
- 3) en Hjemmeopgave i det særligt studerede Omraade.

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i almindelig Kunsthistorie og i dansk Billedkunst.

Karakterer:

Der gives 5 Karakterer:

- 1) almindelig Kunsthistorie.
- 2) dansk Billedkunst.
- 3) det særligt studerede Omraade (regnes dobbelt).
- 4) Kendskab til Kunsten i København.
- 5) Kendskab til de offentlig tilgængelige Kunstsamlinger i København.

e. P s y k o l o g i.

Skriftlig Eksamen:

Opgaver:

- 1) almen Psykologi.
- 2) pædagogisk Psykologi.

Mundtlig Eksamen:

Der eksamineres i almen Psykologi, Børnepsykologi og pædagogisk Psykologi.

Karakterer:

Der gives 3 Karakterer:

- 1) almen Psykologi (regnes tredobbelt).
- 2) Børnepsykologi.
- 3) pædagogisk Psykologi (regnes dobbelt).

II. Betingelser for Eksamen og dennes Indretning.

1. Anordning af 11. April 1927 om den almindelige filosofiske Prøve ved Københavns Universitet med Ændring af 26. Marts 1930.

Se Aarbog 1926—27 S. 100 og 1929—30 S. 101.

2. Skriftlig Eksamen.

Opgaverne gives i den af Fakultetsbestemmelserne angivne Rækkefølge. Der kan kun stilles Eksaminanden een skriftlig Opgave om Dagen.

Ved de mindre skriftlige Prøver er Servering og Tobaksrygning forbudt. Derimod er det tilladt selv at medtage Mad og Drikkevarer.

3. Besvarelse af større Eksamensopgaver under Tilsyn med Benyttelse af Hjælpemidler.

1. Besvarelsen foregaar i det filologisk-historiske Laboratoriums Læsesale, der da i det Omfang, som af Forstanderen skønnes nød-

vendigt, er utilgængelig for andre Studerende. Tobaksrygning i Lokalet er ikke tilladt; iøvrigt gælder de sædvanlige Regler for Universitetets skriftlige Eksaminer, for saa vidt ikke andet fremgaar af de følgende Bestemmelser.

2. Eksaminanderne faar anvist Plads i den af Laboratoriets Læsesale, hvori de Bøger, som vedrører deres Eksamensfag, er opstillede. Der skal mindst være een Tilsynshavende for hvert Lokale, der benyttes til Eksamen; Overtilsynet føres af Laboratoriets Bibliotekar.

3. I hvert enkelt Tilfælde har Eksaminator, eventuelt efter Forhandling med Censorerne, Ret til at bestemme, hvad der ved Besvarelse af større Opgaver maa benyttes af trykte eller utrykte Hjælpe-midler (udover hvad der haves paa Laboratoriet).

4. Prøven i Speciale.

1. En Afhandling, der agtes benyttet som Hjemmeopgave i Specialet, skal i Almindelighed, efter at være bedømt (ved foreløbig Censur 4,4, anden Sætning) af vedkommende Universitetslærer, af denne indsendes til Fakultetets Dekanus. Dekanus opbevarer saadanne Afhandlinger, dog ikke udover fem Aar. Senest, naar Eksaminanden indstiller sig til Eksamen og i sit Petitum fremsætter Ønsket om at benytte vedkommende Afhandling, forelægges den til Bedømmelse af Censorerne. Efter Bedømmelsen indsender disse atter Afhandlingen til Dekanus, der opbevarer den i indtil fem Aar efter Udsendelsen til Censorerne.

Hvorvidt Universitetslærerne vil kunne afholde Øvelser, der giver direkte Lejlighed til Udarbejdelse af saadanne Hjemmeopgaver, maa afhænge af hver enkelts Lejlighed og Fagets Forhold.

2. For saa vidt Afhandlinger, der udarbejdes ved Øvelser afholdte af en Universitetslærer, der ikke eksaminerer ved Skoleembedseksamen i vedkommende Fag, ønskes benyttede som Hjemmeopgaver i Specialet, kan dette ske under Forudsætning af vedkommende Faglærers Samtykke i hvert enkelt Tilfælde. Besvarelsene bedømmes af begge Universitetslærere; deres Fælleskarakter sammenlægges med Censorernes.

3. For saa vidt Eksaminanden prøves i Specialet forud for den øvrige Eksamen ved en større Opgave under Tilsyn med Benyttelse af Hjælpe-midler, maa dette ske i de almindelige Eksamensterminer, efter at Eksamensopgivelserne for Specialets Vedkommende paa almindelig Maade er godkendt.

4. Prøven i Speciale ved Hjemmeopgave(r) aflægges paa et Tids-punkt, der bestemmes ved Aftale mellem vedkommende Faglærer og Eksaminanden. Efter at Opgaven er besvaret, kan Faglæreren meddele Eksaminanden en foreløbig Censur.

Efter Aftale mellem Faglærer og Eksaminand kan Besvarelsen annulleres og ny Opgave gives indenfor samme eller andet Speciale,

men ønsker Eksaminanden, at en Besvarelse indsendes til Dekanus for at forelægges Censorerne (4,1), skal dette ske. Hvis en Eksaminand ikke besvarer en Hjemmeopgave, beror det paa vedkommende Faglærer, om en ny Opgave kan gives ham indenfor samme Speciale. Hvis en Eksaminand, efter at en Afhandling af Faglæreren er indsendt til Dekanus, men før den forelægges Censorerne, ønsker Besvarelsen annulleret og Afhandlingen udleveret, kan dette ske, men han kan da ikke faa ny Opgave indenfor samme Speciale. Efter Forelæggelse for Censorerne har Annullering af Besvarelsen og Udlevering af Afhandlingen samme Retsvirkning som ikke-bestaet Prøve i Specialet.

Karakteren for Speciale meddeles efter Faglærers og Censorers endelige Censur.

5. Resultatet af Prøven i Specialet bliver staaende, selv om den øvrige Del af Eksamen ikke bestaas, medmindre Eksaminator og Censorer i vedkommende Hovedfag samtidig med Censuren over Eksamens skriftlige eller mundtlige Del erklærer, at Resultatet af Prøven i Specialet ikke skal blive staaende.

6. Under Forudsætning af vedkommende Faglærers Samtykke kan Fakultetet tillade en Eksaminand at offentliggøre en Hjemmeopgave, naar den er blevet bedømt af Faglærer og Censorer. Det til Bedømmelse indleverede Eksemplar forbliver i Fakultetets Varetægt til Opbevaring paa den ovenfor under 4,1 og nedenfor under 7 angivne Maade.

5. Censur af skriftlig Eksamen.

Bestemmelsen om Censuren over skriftlig Prøve (Min. Bek. II § 7) skal forstaas saaledes, at det i Almindelighed kun vil blive tilladt en Eksaminand at gaa op til den mundtlige Del, hvis Gennemsnitsværdien af hans skriftlige Præstationer er mindst g.

Inden denne efter Censurmødet af Dekanen bekendtgjorte Dom kan ingen Karakterer for Præstationerne meddeles Eksaminanden.

Ved den endelige Eksamen meddeles foreløbige Karakterer ikke. De ved Forprøven opnaaede Karakterer meddeles paa sædvanlig Maade.

6. Mundtlig Eksamen.

Hvis Hensynet til Eksaminatorer, Censorer og Lokaleforhold tillader det, vil der blive givet Eksaminanden en Hviledag mellem de mundtlige Prøver i forskellige Fag. De mundtlige Prøver maa sammenlagt ikke vare mere end 2 sammenhængende Timer i Hovedfaget, 1 i Bifaget. Ved Eksamen i Musik medregnes de praktiske Prøver i Musik og Sang ikke herunder.

7. Opbevaring af skriftlige Opgaver og Afhandlinger.

Alle skriftlige Besvarelser af Opgaver ved Skoleembedseksamen opbevares i 3 Aar, efter at Kandidaten endelig har afsluttet sin Eksamen. Dog kan Kandidaten med Fakultetets Tilladelse indenfor denne

Tid faa sin Besvarelse af Hjemmeopgaven udlaant, og efter de 3 Aars Forløb kan den tilbageleveres ham. Henvendelse om Udlaan eller Udlevering af Hjemmeopgaver rettes til Bibliotekaren for filologisk-historisk Laboratorium.

Indtegningssterminer.

Indtegningssterminerne til Eksaminer under det filosofiske Fakultet, som kræves nøje overholdt, bekendtgøres ved Opslag den sidste Hverdag i henholdsvis Februar og September. De vil falde omtrent i følgende Tidsrum:

Indtegning til Skoleembedseksamen (herunder Forprøver) omkring 1.—24. Marts og omkring 1.—24. Oktober.

Indtegningen til den filosofiske Prøve omkring 15. Februar—22. Marts og omkring 1.—15. December (til den ekstraordinære Eksamen i April sker Indtegningen omkring 1.—15. Marts).

Indtegning til Tillægsprøver i Græsk og Latin omkring 1.—15. April og omkring 1.—15. December.

IV. Anordning af 29. Juli 1934 om Ændring af Anordning af 11. April 1927 om Begrænsning i Adgangen til at indstille sig flere Gange til Universitetets Eksaminer.

Andet Stykke affattes saaledes:

Ved Prøven for Embedslæger i Henhold til Anordning af 17. Februar 1933 om Eksamen for Embedslæger og ved Eksamen i Gymnastik ved Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet i Henhold til Anordning af 14. Juli 1934 om Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet kan ingen indstille sig mere end 2 Gange.

Med Hensyn til de forud for Udstedelsen af ovenstaaende Bestemmelser liggende Forhandlinger bemærkes følgende: Til Opfyldelse af Bestemmelsen i § 16 i Anordningen af 29. November 1924, hvorefter denne Anordning skulde revideres inden Udgangen af 1932, optog Fakultetet Arbejdet hermed i Vinteren 1929—30. Den 2. December 1932 indsendte Fakultetet til Konsistorium et den 7. November s. A. vedtaget Forslag til nye Regler for Skoleembedseksamen. Af dette Forslag aftrykkes her Forslaget til selve Anordningen, en Del af Forslaget til Bekendtgørelsen (Fordringerne i de enkelte Fag (I §§ 2 og 3) udelades) samt Fakultetets Motiver og de afgivne Særvota.

Forslaget til Anordningen:

1. Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet afholdes i Grupper af følgende Fag: Dansk, Tysk, Engelsk, Fransk, klassisk Filologi, Latin, græsk Kultur, Historie, Musik, Kristendomskundskab, Gymnastik og Geografi.

2. Til en Eksamensgruppe hører et Hovedfag og to Enkeltbifag eller et Hovedfag og et Dobbeltbifag. De i § 1 nævnte Fag kan gøres

til Hovedfag eller Bifag; dog kan klassisk Filologi kun være Hovedfag, medens Latin, græsk Kultur, Musik, Kristendomskundskab, Gymnastik og Geografi kun kan være Bifag.

Klassisk Filologi gælder som et Hovedfag og et Enkeltbifag. Dobbeltbifag er Historie som Bifag og Kristendomskundskab.

3. Sammensætningen af en Eksamensgruppe beror paa frit Valg; dog kan græsk Kultur kun forenes med Latin som Bifag, og Geografi kun med Historie som Hovedfag.

4. Udover de til en Skoleembedseksamen krævede Fag kan Eksaminanden underkaste sig Tillægseksamen i et hvilket som helst andet af de i § 1 nævnte Fag; dog gælder de i § 3 angivne Forbehold ogsaa ved Tillægseksaminer i græsk Kultur og Geografi.

Ligeledes er det tilladt den, der har bestaaet Skoleembedseksamen eller Magisterkonferens under det filosofiske Fakultet, at underkaste sig en Tillægseksamen i visse andre under Fakultetet hørende Fag, som uden at være Skolefag kan finde praktisk Anvendelse, f. Eks. Russisk, Grønlandsk, almindelig Litteraturhistorie, Kunsthistorie, Psykologi. Et saadant Tillægsfag skal være af et Enkeltbifags Omfang. Hvilke Fag det paa denne Maade skal være tilladt at underkaste sig Eksamen i, afgøres af Undervisningsministeriet ved Udstedelse af Bekendtgørelse om Eksamensfordringerne.

5. Eksamen afholdes to Gange aarlig; i Gymnastik dog kun i Sommerterminen. Eksamen er dels skriftlig, dels mundtlig. I Bedømmelsen deltager to undervisningskyndige Censorer.

6. Eksaminationen udføres af Universitetslærerne i vedkommende Fag efter Fakultetets nærmere Bestemmelse.

7. I Kristendomskundskab besørges Undervisningen og Eksaminationen ved Samvirken mellem Lærere under det teologiske og filosofiske Fakultet.

I teoretisk Gymnastik og i Geografi besørges Undervisningen og Eksaminationen af en eller flere Lærere under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, samt af Gymnastikinstitutets Lærer i speciel Gymnastikteori.

8. Ved Karaktergivningen benyttes Kvotientberegning. For hver af et Fags Underdiscipliner gives en eller flere Karakterer, som regnes enkelt, dobbelt eller flerdobbelt efter Disciplinens Betydning. Af de enkelte Karakterer uddrages for hvert Fag en Kvotient og deraf atter den endelige Eksamenskvotient. De til denne svarende Hovedkarakterer er første Karakter, hvortil kan føjes Tillæget: med Udmærkelse, og anden Karakter.

9. Fordringerne i de enkelte Fag saavel som Karakterfordelingen fastsættes af Ministeriet efter Indstilling fra Fakultetet, for Kristendomskundskabs Vedkommende under Medvirken af det teologiske Fakultet, for Gymnastiks og Geografis Vedkommende under Medvirken af det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

10. Den, der har bestaaet Skoleembedseksamen, kaldes *candidatus (candidata) magisterii*.

11. Den, der er teologisk Kandidat med mindst Haud illaudabilis primi gradus som Hovedkarakter og som har bestaaet en Prøve i Religionshistorie, kan ved at bestaa Skoleembedseksamen i et Hovedfag eller to Enkeltbifag (dog ikke græsk Kultur) opnaa lige Rettigheder med dem, der har bestaaet Skoleembedseksamen.

12. En Magisterkonferens i et Fag, der kan være Hovedfag ved Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet, kan erstatte Eksamen i et Hovedfag. Det samme gælder om en Magisterkonferens, der, selv om dens Fagbetegnelse ikke falder sammen med noget af Skoleembedseksamens Hovedfag, dog i Indholdets Art og Omfang kan ligestilles med et saadant. At dette er Tilfældet, bliver at angive i de af Fakultetet for vedkommende Konferens trufne Bestemmelser.

13. Studenter af den matematisk-naturvidenskabelige Linie, der vil underkaste sig Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet, maa sammen med Ansøgning om Tilladelse til at indstille sig til Eksamen fremlægge Bevis for at have bestaaet Tillægsprøve i Latin. Det filosofiske Fakultet er bemyndiget til i ganske særlige Tilfælde at dispensere fra dette Krav.

14. Studenter af den nysproglige eller matematisk-naturvidenskabelige Linie, der vil underkaste sig Skoleembedseksamen med Kristendomskundskab eller Latin som Fag, maa, forsaavidt de ikke har græsk Kultur som andet Bifag, sammen med Ansøgning om Tilladelse til at indstille sig til Skoleembedseksamen fremlægge Bevis for at have bestaaet Tillægsprøve i Græsk. Det filosofiske Fakultet (for Kristendomskundskabs Vedkommende i Forbindelse med det teologiske Fakultet) er bemyndiget til i ganske særlige Tilfælde at dispensere fra dette Krav.

15. Nærværende Anordning træder i Stedet for kgl. Anordning af 29. November 1924, kgl. Anordning af 15. Oktober 1926, forsaavidt denne vedrører Skoleembedseksamen, og kgl. Anordning af 11. August 1931. Nærværende kgl. Anordning træder straks i Kraft, idet Undervisningsministeriet bemyndiges til at træffe Bestemmelser for Overgangstiden.

Forslaget til Bekendtgørelsen:

1. Eksamensfordringerne.

1. Om *Eksamensfordringerne til Skoleembedseksamen* er i Almindelighed følgende at bemærke:

Under Studiet skal Hovedvægten lægges paa en videnskabelig Tilegnelse af Stoffet. Den Fortrolighed med videnskabeligt Arbejde, som Studenten har erhvervet gennem Universitetsundervisningen, maa udvides ved Læsning af nyere Værker i Faget; ved Eksamen skal

opgives et Udvalg af de Bøger og Afhandlinger, der er benyttet under Studiet.

Indenfor de enkelte sproglig-historiske Fag skal Eksaminanden have grundigt Kendskab til vedkommende Folks Aandsliv (Litteratur og Kultur), og Indsigten i de enkelte Sprogs Bygning og Udvikling maa være forbunden med Kendskab til den sammenlignende Sprog-forsknings Metode.

Eksaminanden skal i skriftlige Udarbejdelser paa Dansk vise, at han behersker de almindelige stilistiske og ortografiske Principper, og han skal ved den mundtlige Prøve godtgøre Evne til rent og sprogligt korrekt Foredrag.

I Hovedfaget skal Eksaminanden have foretaget et specielt Studium efter Kilderne og med Benyttelse af den videnskabelige Speciallitteratur, enten af 1 enkelt større Omraade eller af 2 eller 3 mindre Omraader, i sidste Tilfælde normalt i Tilslutning til Universitetsøvelser.

4. De i kgl. Anordning af . . . §§ 13 og 14 omhandlede *Tillægsprøver* aflægges ved Universitetet eller ved Universitetsundervisningen i Aarhus for den eller de Lærere, som det filosofiske Fakultet (henholdsvis Lærerforsamlingen ved Universitetsundervisningen i Aarhus) bestemmer hertil. Det filosofiske Fakultet (for Kristendomskundskabs Vedkommende i Forbindelse med det teologiske Fakultet) er bemyndiget til at tillade, at Prøven aflægges ved en eksamensberettiget, højere Almenskole.

Ved Tillægsprøven i Latin opgives som læst 120 Sider (à 1300 Bogstaver), ved Tillægsprøven i Græsk for Studerende med Kristendomskundskab som Fag 120 (Teubner-) Sider attisk og senere Prosa, ved Tillægsprøven i Græsk for Studerende med Latin som Fag 60 Sider attisk Prosa. Dog kan de Studerende, der fra vedkommende Universitetslærer har modtaget en Attest for regelmæssigt at have fulgt de ved Universitetet eller ved Universitetsundervisningen i Aarhus herpaa beregnede Kursus, nøjes med at opgive et mindre Pensum til Eksaminationen, nemlig:

i Latin: 70 Sider (overvejende Cicero eller Stof af samme Vanskelighedsgrad),

i Græsk for Studerende med Kristendomskundskab som Fag: 60 Sider,

i Græsk for Studerende med Latin som Fag: 30 Sider.

Universitetslæreren bestemmer ved Slutningen af hvert Kursus, hvilke Sider der skal opgives.

5. Den i kgl. Anordning . . . § 11 omtalte Prøve i Religionshistorie omfatter

- 1) hvis teologisk Embedseksamen ønskes suppleret med et Hovedfag: en Prøve i almindelig Religionshistorie af samme Omfang som ved Eksamen i Kristendomskundskab;
- 2) hvis teologisk Embedseksamen ønskes suppleret med to Enkeltbifag: den under 1) nævnte Prøve med særlig Vægt paa græsk Religionshistorie, derunder Hellenismen, og græsk Filosofi, denne

sidste i Omfang som en Forelæsning paa 2 ugentlige Timer i 2 Semestre eller en Bog som L. Robins *La Pensée grecque*.

6. Den, der indstiller sig til Eksamen i Gymnastik, skal have gennemgaaet Statens Gymnastikinstituts etaarige Kursus for Gymnastiklærere, dog med Undtagelse af Fagene Anatomi og Fysiologi.

II. Eksamensordningen.

1. De Underdiscipliner, hvori hvert Fag falder, og Forholdsværdien af de Karakterer, der gives, fastsættes af Fakultetet. Den endelige Eksamenskquotient udregnes paa Grundlag af Kvotienterne i Hovedfag og Bifag, saaledes at Kvotienten i et Hovedfag gælder 5 (i klassisk Filologi 7), i et Dobbeltbifag 4, i et Enkeltbifag 2.

2. Ved den skriftlige og mundtlige Eksamen tilsammen skal der prøves i alle Hoveddele af Eksamensstoffet.

3. Den skriftlige Prøve i Hovedfag bestaar i Besvarelse af Hjemmeopgaver, større Opgaver og mindre Opgaver. Tiden for en Hjemmeopgave aftales med vedkommende Universitetslærer, men til Besvarelsen af saadanne Opgaver maa ikke bruges mere end i alt 3 Uger med Anvendelsen af Eksaminandens fulde Arbejdskraft. Større Opgaver besvares i en Tid af indtil 10 Timer under Tilsyn, men med Benyttelse af Hjælpemidler efter Regler, der nærmere fastsættes af Fakultetet. Mindre Opgaver besvares i en Tid af indtil 5 Timer under Tilsyn og uden Hjælpemidler. Den skriftlige Prøve i Bifag bestaar alene i Besvarelsen af mindre Opgaver.

4. Eksamen kan tages samlet eller i to Dele. Deles den, bestaar første Del af 1 eller 2 Fag, medens anden Del omfatter Resten af Eksaminandens Fag og skal tages senest 1 Aar efter første Del. Bestaas sidste Del af Eksamen ikke, maa hele Eksamen tages om; dog kan Resultatet af Prøven i Specialet blive staaende, medmindre Fakultetet modsætter sig det.

Til Eksamen i Gymnastik skal Eksaminanden indstille sig ved Slutningen af det andet Studieaar. Bestaas Eksamen i Gymnastik ikke, kan Eksaminanden kun indstille sig 1 Gang til og kun efter 1 Aars Forløb. Selv om den endelige Eksamen ikke bestaas, skal Eksamen i Gymnastik ikke tages om.

Naar Geografi er Bifag, kan der hengaa 3 Aar mellem første og anden Del af Eksamen.

5. Forud for den endelige Eksamen (første og anden Del) kan der aflægges Prøve i Specialet.

6. Tidligst 2 Aar efter Studentereksamen, senest 2 Aar før den endelige Eksamens første Del kan den studerende underkaste sig en Forprøve i sit Hovedfag, samt i Bifagene Historie og Musik. I Musik er Forprøven obligatorisk. Forprøven er kun skriftlig (undtagen i Historie og Musik). Censorerne medvirker paa sædvanlig Vis. Der gives 2—4 skriftlige Opgaver, som besvares under Tilsyn og uden Hjælpemidler i en Tid af 1—4 Timer for hver Opgave. Der gives 1

Karakter for hver Opgave (samt Karakter(er) for mundtlig Prøve). Til de ved Forprøven givne Karakterer tages der Hensyn ved den endelige Eksamen. Til at bestaa Forprøven kræves, at Gennemsnittet af Karaktererne er 6,00, og at ingen enkelt Karakter er under tg+. Ingen kan, uden med Fakultetets særlige Tilladelse, indstille sig til Forprøver mere end een Gang. (Denne Regel gælder ikke Forprøven i Musik). Den, der bestaar Forprøven, opgiver til Eksamen ikke den Del af Pensum, der er opgivet til Forprøve. Den, der ikke bestaar Forprøven, men gaar videre, opgiver det normerede Pensum til den endelige Eksamen. Selv om Eksamen ikke bestaas, bliver Resultatet af Forprøven staaende. Fakultetet bestemmer, i hvilke Fag og i hvilke Dele af Faget Forprøven finder Sted, samt Arten af Opgaverne.

7. Efter Eksamens skriftlige Del fastsættes de Karakterer, der alene beror paa skriftlig Prøve, og det afgøres, om Eksaminanden har udvist en saadan Modenhed og saadanne Kundskaber, at han kan gaa op til den mundtlige Del af Eksamen. Straks efter den mundtlige Eksamination i hvert Fag foregaar den endelige Bedømmelse, hvorefter Karaktererne for hver Underdisciplin kundgøres for Eksaminanden.

8. Karakterernes Pointsberegning følger den Ørstedeske Skala, saaledes:

ug. = 8, ug.÷ = $7\frac{2}{3}$, mg.+ = $7\frac{1}{3}$, mg. = 7, mg.÷ = $6\frac{1}{3}$, g.+ = $5\frac{2}{3}$, g. = 5, g.÷ = $3\frac{2}{3}$, tg.+ = $2\frac{1}{3}$, tg. = 1, tg.÷ = $\div 1\frac{2}{3}$, mdl.+ = $\div 4\frac{1}{3}$, mdl. = $\div 7$, mdl.÷ = $\div 12\frac{1}{3}$, slet+ = $\div 17\frac{2}{3}$, slet = $\div 23$.

9. For at bestaa Eksamen skal Eksaminanden opnaa Kvotienten 5 baade i Hovedfaget og i hvert af Bifagene. Kvotienter udregnes med to Decimaler. 7,50 giver første Karakter med Udmærkelse, 6,00 første Karakter, 5,00 anden Karakter. I Eksamensbeviset angives de enkelte Karakterer, Kvotienten for Hovedfaget, Kvotienten for hvert Bifag, den samlede Kvotient og Hovedkarakteren.

10. Til Eksamen i Tillægsfag kan enhver indstille sig samtidig med, at han underkaster sig Skoleembedseksamens anden Del, eller til enhver senere Eksamenstermin.

For at bestaa Eksamen i Tillægsfag skal Eksaminanden opnaa en Kvotient af mindst 5.

For en bestaaet Prøve i Tillægsfag udstedes særskilt Eksamensbevis.

11. For at bestaa Prøven i Religionshistorie for teologiske Kandidater kræves en Kvotient af mindst 5; for denne Prøve udstedes intet særligt Eksamensbevis.

12. Censorerne ved Skoleembedseksamen og ved Eksamen i Tillægsfag beskikkes for et Tidsrum af 3 Aar af Undervisningsministeriet efter Forhandling med Dekanen for det filosofiske Fakultet eller en af dette hertil udpeget Repræsentant — i Kristendomskundskab ogsaa

med en Repræsentant for det teologiske Fakultet og i Gymnastik ogsaa med en Repræsentant for det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet — samt med Censorernes Formand. I Geografi fungerer de af Undervisningsministeriet for Skoleembedseksamen ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet beskikkede Censorer.

13. Ved Indtegning til Skoleembedseksamen betales et Gebyr af ialt 30 Kr. Dette erlægges med $\frac{1}{3}$ ved Forprøven, $\frac{1}{3}$ ved I. Del, $\frac{1}{3}$ ved II. Del. Ved Indtegning til Modenhedsprøve i Historie erlægges $\frac{1}{3}$ af Gebyret, der gælder ved senere Indstilling til endelig Eksamen i dette Fag. Ved Indtegning til Forprøve i to Fag betales kun Gebyr ved Indtegning til den første Forprøve. Den, der ikke indtegner sig til nogen Forprøve, erlægger Gebyret for Forprøve ved 1. Del. Ved Indtegning til Suppleringseksaminer for teologiske Kandidater og Magistre betales 20 Kr., ved Tillægsfag 10 Kr.

Ved Indtegning til Tillægsprøverne i Latin og Græsk betales af de studerende, der har opnaaet Attest for at have fulgt Universitetets herpaa beregnede Kursus, en Kendelse af 4 Kroner, af andre studerende 6 Kroner.

Eksamensgebyrerne tilfalder Universitetets Kasse med Halvdelen, Dekanus og Eksaminsudvalgets Formand med en Fjerdedel hver.

Hvis en Eksaminand, som ikke har bestaaet, igen melder sig til samme Eksamen, maa Eksamensgebyret erlægges paa ny.

14. Disse Bestemmelser træder i Kraft saaledes, at de kan bringes til Anvendelse første Gang ved Skoleembedseksamen i Eksamensterminen Sommeren 1933. Til Eksamen efter de hidtidige Bestemmelser kan man indstille sig indtil Eksamensterminen Sommeren 1938.

Eksamen i Bifaget Gymnastik efter den hidtidige Ordning kan tages særskilt indtil Eksamensterminen Sommeren 1935, dog kun i Sommerterminerne. Eksamen i Hovedfaget skal da tages senest 3 Aar efter. Studenter, der har opnaaet Karakteren mg.÷ eller derover i speciel Gymnastikteori ved Gymnastikinstitutets Eksamen, kan overføre denne Karakter til deres Bifagseksamen i Gymnastik efter den hidtidige Ordning med følgende Karakterfordeling: Speciel Gymnastikteori 2, Almindelig Gymnastikteori 1, Anatomi 1; hertil lægges Gennemsnitsværdien af 2 Karakterer.

15. Fakultetet kan indtil Eksamensterminen Sommeren 1938 give Eksaminander, der har forberedt sig efter de hidtidige Bestemmelser, Dispensation med Hensyn til Supplerings (Deling) af Prøven samt til Enkeltheder i Eksamensfordringerne under Forudsætning af, at de paagældende Eksaminanders samlede Eksamensopgivelser ikke bliver af mindre Omfang eller Værdi, end de foran under I opstillede Regler angiver.

I særlige Tilfælde gives Dispensation af Undervisningsministeriet efter Fakultetets Indstilling.

*Fakultetets Motiver:**1. De almindelige Bestemmelser.*

I Kgl. Anordning af 29. November 1924 angaaende Skoleembeds-eksamen under det filosofiske Fakultet hedder det i § 16: »Denne Anordning vil være at revidere inden Udgangen af 1932«. Saaledes foranlediget fremsætter Fakultetet herved Forslag til Ændring af nævnte Anordning.

De første Drøftelser angaaende Revisionen fandt Sted i Fakultetet i Vinteren 1929—30. Et foreløbigt Forslag blev vedtaget som Arbejdsgrundlag af Fakultetet i Maj 1930, og om dette Forslag indhentes Udtalelser fra Undervisningsinspektøren for Gymnasieskolerne, Censorerne, Gymnasielærerforeningen, cand. mag.-Organisationen og Studenterraadet. Disse Udtalelser var i den følgende Tid Genstand for faglige Drøftelser, og principielle Spørgsmaal drøftedes mellem Fakultetets Eksamensudvalg og Repræsentanter for Gymnasieskolen ved et Møde paa Universitetet den 8. Februar 1932. I en Række Møder i Eksamensudvalget i Foraaret og Efteraaret 1932 blev Sagen gjort til Genstand for en ny, indgaaende Behandling, under hvilken ogsaa en fornyet Drøftelse med Studenterraadet fandt Sted, indtil et ændret Forslag blev vedtaget i Eksamensudvalget den 10. Oktober 1932. Derefter vedtog Fakultetet den 7. November 1932 det her foreliggende Forslag.

Den vigtigste Ejendommelighed ved dette Forslag er, at den Tofagsordning, omfattende 1 Hovedfag og 1 Bifag, der indførtes i 1924, foreslaas erstattet af en Trefagsordning, omfattende 1 Hovedfag og 2 Bifag, svarende til Forholdet før 1924.

Udgangspunktet for Ændringen i 1924 var en Betragtning af 1) Studentertallet, 2) Studiets Varighed, 3) Skolens Krav. Naar man nu ønsker at forlade de i 1924 gennemførte Principper, er det dels fordi de Motiver, der var afgørende i 1924, ikke længere har Gyldighed, dels fordi de Formaaler, der tilstræbtes i 1924, nu kan naas paa anden og bedre Maade, dels fordi 1924-Ordningen har haft uventede og uheldige Følger.

1) Studentertallet.

I 1924 var der Mangel paa Kandidater ved Besættelse af den højere Skoles Embeder; nu er Forholdet det, at der finder en meget beklagelig Overproduktion Sted. Antallet af Kandidater var i 1919: 27, i 1920: 16, i 1921: 21, i 1929: 51, i 1930: 68, i 1931: 55, i 1932: 100. Da man maa regne med, at langt de fleste cand. mag.'er fra vort Fakultet (foruden en Del Magistre) er henviste til Stillinger ved Gymnasieskolen, og da Undervisningsinspektøren for Gymnasieskolerne i Skrivelse af 23. September 1932 har udtalt, at man kan regne med, at der ved disse Skoler er Brug for ca. 30 velegnede Kandidater om Aaret, ses det, hvor fortvivlende Forholdene er. Denne stærke Stigning er nu ikke alene fremkaldt deraf, at 1924-Ordningen gjorde Eks-

amen saa meget lettere, men skyldes ogsaa en Række Forhold af mere almen Art: at Studentertallet i det Hele er steget, at Gymnasieskolens Embeder er blevet forbedret ved Skoleordningen af 1918, og at Erhvervslivets Krise har drevet mange til at stræbe efter de fastlønnede Lærerstillinger. Man tør derfor sige, at selvom Eksamen bliver noget sværere, vil der ikke være Fare for Mangel paa Kandidater.

2) *Studiets Varighed.*

I 1924 laa den gennemsnitlige Studietid omkring 7—8 Aar, hvorved dog maa bemærkes, at flinke og flittige Studenter, der ikke havde andet Arbejde, uden Overanstrengelse kunde gennemføre Studiet paa 6 Aar. Nu er Studiet, specielt i de store Eksamensfag, blevet bragt ind under fastere Former, og der er gennemført en jævnt fremadskridende Undervisning i de første Studieaar, hvorved der for mange Studenter undgaas megen Tidsspilde. Det er da klart, at hvis der gennemføres en Ordning, hvor Hovedfagsfordringerne ikke sættes op, men Bifagskravene indskrænkes, vil 6 Aar kunne betragtes som det normale ved en Trefagsordning for de Studerende, der kan anvende deres hele Tid paa Studiet.

3) *Skolens Krav.*

Medens i 1924 Flertallet af Rektorer og Censorer samt cand. mag.-Organisationen udtalte sig for Tofagsordningen, har nu samtlige Skoleautoriteter, saavel som Gymnasielærerforeningen og cand. mag.-Organisationen udtalt sig bestemt for en Trefagsordning ud fra det Hovedsynspunkt, at en saadan er nødvendig for at skaffe Skolen Frihed i Valget af de mest egnede til Embederne i Gymnasieskolen.

I 1924 var man ikke blind for de Vanskeligheder, en Tofagsordning vilde berede i saa Henseende, men mente tildels at kunne raade Bod derpaa ved Indførelsen af en Række lidet omfangsrige Hjælpefag, hvis Formaal var, at cand. mag.'er for at gøre sig mere anvendelige i Skolens Tjeneste skulde supplere deres Skoleembedseksamen med et eller flere af disse Hjælpefag. Fakultetet erklærede udtrykkelig, at det ikke uden Forøgelse af Lærerkrafterne vilde kunne paatage sig særlig Undervisning til Hjælpefagseksamen. Det var da Tanken, at der fra anden Side skulde ordnes en paa Hjælpefagseksamen sigtende Undervisning. Dette er imidlertid aldrig sket, og en af Forudsætningerne for Ordningen af 1924 er saaledes — uden at der kan lægges Fakultetet noget til Last — aldrig blevet opfyldt. Af de 393 Kandidater efter Anordningen af 29. November 1924 har kun 5 taget Hjælpefagseksamen. Denne Eksamen betragtes i det hele af Fakultetet som lidet formaalstjenlig.

4) *Følgerne af 1924-Ordningen.*

Efter 1924 er Studiet blevet søgt af adskillige ukvalificerede. Følgen er, at Faldeprocenten er blevet meget høj ved Embedseksamen, og at mange Studenter efter 5—6 Aars Forløb har opdaget, at de har

spildt deres Tid paa flittigt, men ufrugtbart Arbejde. Det er Fakultetets Pligt at søge at raade Bod paa denne uheldige Tilstand, og Erfaringerne fra før 1924 viser, at ved en Trefagsordning bliver vort Fakultet ikke i særlig Grad søgt af dem, der vælger Studiefag efter Eksamens Nemhed. Den i og for sig nærliggende Udvej at skille de uegnede ud ved en obligat Førstedel tidligt i Studiet er ikke praktisk ved vort Fakultet. Den efter Anordningen af 1901 gældende Ordning, at de to Fag (gerne Bifagene) kunde tages 3 à 4 Aar før den endelige Eksamen, kan ikke genindføres, da den førte til, at Kandidaterne ved Afslutningen af Studiet ikke havde Kundskaber præsente, som de havde Brug for ved deres Skolegerning. Derimod mener Fakultetet, at der kan opnaas gode Resultater ved at indrette en fakultativ Forprøve (se nærmere S. 182) og ved at tillade en Deling af Eksamen med højst 1 Aars Mellemrum.

Desuden har 1924-Ordningen bidraget til at styrke den Tendens til snævert Eksamensstudium, som ogsaa de trykkede økonomiske Forhold har gjort meget følelig. Som Eksempel paa, hvorledes en Tofagsordning har virket indsnævrende paa Studiet, skal anføres Forholdene ved klassisk Filologi. Efter 1924 har de Studerende, der har valgt dette Fag, overhovedet ikke haft nogen Føling med Studiet af moderne Kultur og af moderne Sprog, hvilket naturligvis nemt medfører en skæv Betragtning af antik Kultur og af Oldtidssprogene, men saa længe der ikke indgaar et Bifag i Eksamensfordringerne ved Siden af klassisk Filologi, mener netop de økonomisk svagest stillede ikke at kunne tillade sig den Luksus at studere udenfor Hovedfaget.

Endvidere skal nævnes Forholdene ved Historie som Bifag. Universitetslærerne i Faget har i en Aarrække og med stor Styrke hævdet, at Historie ikke kan studeres med væsentlig mindre Fordringer end i Hovedfaget. Selv Fordringerne efter Ordningen af 1924, der i Historie sikkert er større end i de andre Bifag, erklærede Faggruppen for utilfredsstillende. Resultatet er da ogsaa blevet, at Antallet af Bifagsstuderende er langt mindre end i de tilsvarende Fag (Bifagsstuderende 1931: Dansk 173, Tysk 166, Engelsk 154, Fransk 157, klassisk Filologi 92, Historie 12), og at af samtlige Kandidater efter Anordningen af 1924 kun 1 (een) har bestaaet med Historie som Bifag. Dette er uheldigt, universitetsmæssigt, fordi de andre Fag faar for mange Bifagsstuderende, naar Historie ikke tager sin Part, og navnlig skolemæssigt, fordi Historie i Gymnasieskolen har 962 Gymnasietimer, men 1169 Realklasse- og Mellemkskoletimer, og Skolen altsaa har meget stærk Brug for Kandidater, der har den til denne Undervisning bedst svarende Uddannelse, Historie som Bifag. Tænker man sig den nuværende Tilstand fortsat, at der kun udsendes cand. mag.'er i Historie med dette som Hovedfag, vil det ofte føre til, at Historielæreren med de mange Historietimer i Realklassen og Mellemkskolen maa anvendes med sit Bifag i Gymnasiet. Ved en Trefagsordning vil

det være muligt at gøre Historie til et Dobbeltbifag og saaledes faa dette Fag ind paa en naturlig Plads i Helheden.

Den eneste mulige Konklusion af ovenstaaende Betragtninger synes at være, at en Trefagsordning maa gennemføres, idet der ved Fastsættelsen af Kravene drages Omsorg for, at det videnskabelige Niveau ikke sænkes, og at Studietiden ikke forlænges urimeligt. Dette har Fakultetet ment at kunne opnaa ved i det væsentlige at fastholde de nu gældende Hovedfagskrav og ved i Bifagene at indskrænke Kravene til Kundskabstilegnelse saa meget som forsvarligt.

At der ogsaa er Vanskeligheder og Ulemper forbundet med denne Ordning, er Fakultetet ingenlunde blind for. Disse Vanskeligheder angaar især 1) Studietiden, 2) Undervisningen, 3) Administrationen.

1. *Studietiden.* Kun med stor Betænkelighed foreslaar Fakultetet at indføre en Ordning, der gør Studiet længere, mere kostbart og derved mere byrdefuldt navnlig for de økonomisk svageste af Studenterne (hvilket ogsaa Studenterraadet gentagne Gange har fremhævet som Argument mod en Trefagsordning). Men Fakultetet ledes herved af den Betragtning, at det er til liden Gavn, at Studierne afsluttes hurtigere, hvis Konsekvensen er, at de saaledes uddannede bliver stillet daarligt i Konkurrencen om Stillingerne. Fakultetet har af Undervisningsinspektørens Skrivelse af 23. September d. A. erfaret, at ikke mindre end en Trediedel af Gymnasieskolens Timer læses af ikke-universitetsuddannede Lærere. Det har med Tilfredshed bemærket, at Undervisningsinspektøren er betænkt paa at indskrænke dette Tal, og det haaber, at den reformerede Seminarieuddannelse ikke vil betyde stærkere Konkurrence overfor cand. mag.'erne om Gymnasieskolens Melleskoletimer. Fakultetet mener, at en Ordning som den foreslaaede stadig sikrer, at Universitetsuddannelsen — og den alene — sagligt kvalificerer til Undervisning i alle Gymnasieskolens Klasser, og at samtidig den enkelte Kandidats Fagomraade vil dække saa mange Skoletimer, at der ikke skoleteknisk bliver nogen Vanskelighed ved at faa ham anvendt.

Det vil ikke kunne undgaas, at Studietiden bliver længere med de tre Fag end med de to Fag, men denne Forlængelse vil til Dels blive kompenseret, hvis man — hvad der synes retfærdigt — indrømmer det filosofiske Fakultets Studerende den samme Ret, som den matematisk-fysiske Faggruppe af det matematisk-naturvidenskabelige Fakultets Studerende har, til at tage den praktiske og teoretiske pædagogiske Uddannelse mellem første og anden Del af Eksamen.

2. *Undervisningen.* Indførelsen af en Ordning med to Bifag i Stedet for eet betyder for Fakultetets Lærere i Eksamensfagene en Forøgelse af Arbejdsbyrden, idet Antallet af Studerende i hvert af Enkeltbifagene maa stige. Hvis det samlede Antal af Studerende under Fakultetet tænkes konstant, vilde Antallet af Studerende i saadanne

Bifag fordobles. Antagelig vil der dog ske en Sænkning af Studentertallet, idet dels Trefagsordningen vil afskrække nogle, dels de senere Aars Overproduktion af Kandidater vil gøre sig gældende.

Hvor meget Studentertallet vil gaa ned, kan dog ikke beregnes, og Fakultetet maa i alle Tilfælde være forberedt paa en Forøgelse af Arbejdsbyrden ved Undervisningen i Bifagene. Allerede nu har flere Fag for faa Lærerposter; det Arbejde, der paahviler adskillige Fakultetsmedlemmer, er saa stort, at det kun kan bæres i Forventning om en Lettelse, ligesom bl. a. Bevillingen til Undervisningsassistentkurserne antagelig maa forøges.

Selv bortset fra en Forøgelse af de Bifagsstuderendes Tal, vil en Ordning, hvorved Studenterne faar tre nogenlunde frit valgte Fag i Stedet for to, gøre det overordentlig vanskeligt at lægge en Timeplan, der ikke spilder for meget af Studenternes og Universitetslærernes Tid. Disse Vanskeligheder øges ved de indskrænkede Pladsforhold, Fakultetet maa arbejde under, idet allerede nu Antallet af Auditorier af passende Størrelse er alt for ringe. Hertil kommer, at Eksamen i et Bifag til, Delingen af Eksamen i en første og anden Del, Indførelsen af Forprøver vil beslaglægge flere Lokaler til Eksamen.

Fakultetet maa alvorligt haabe, at nogle af de længe drøftede Udvidelsesplaner kan blive til Virkelighed; i modsat Fald vil dets stærkt hæmmede Arbejdsvilkaar yderligere indsnævres.

3. *Administrationen.* Der vil opstaa noget forøgede Eksamensudgifter, dels — stadigt genkommende — til Tilsyn ved Eksamen og til Censur, dels — een Gang for alle — til nye Eksamensprotokoller. Administrationen af Eksamen vil ogsaa blive besværligere, og da Fakultets Sekretær allerede nu er stærkt bebyrdet med Arbejde, som tilmed maa udføres under urimeligt indskrænkede Pladsforhold, maa Fakultetet forbeholde sig at stille Forslag om flere Midler til Kontorhold.

Fakultetet har ikke ment at burde undlade at pege paa de Vanskeligheder af økonomisk og anden Art, som den foreslaaede nye Ordning vil medføre. Naar Fakultetet ikke desto mindre stiller det her foreliggende Forslag, maa der heri ses en stærk Tilkendegivelse af Fakultets Overbevisning om dets saglige Nødvendighed.

Det foreliggende Forslag vil i det følgende blive sammenlignet Punkt for Punkt med den hidtidige Ordning, fastlagt ved Kgl. Anordning af 29. November 1924, Min. Bek. af 2. December 1924 og de Fakultetsbestemmelser m. v., som slutter sig hertil (se »Regler for Skoleembedseksamen under det filosofiske Fakultet, November 1929«). De ikke faa formelle Ændringer lades uomtalt, ligeledes uvigtige Detailforandringer. Flere Bestemmelser angaaende det enkelte Fag omtales kun i Udtalelsen angaaende dette. Naar saaledes i Anordningens § 1 »Latin, Græsk« er erstattet med »Klassisk Filologi, Latin, græsk Kultur«, og naar »Sang« er erstattet med »Musik«, henvises til Udtalelserne nedenfor om »Klassisk Filologi« og om »Musik«.

Ad *Anordningens* § 1. Nytilkommet er det under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet hørende Fag Geografi, der, som ses under § 3, er bundet til Historie som Hovedfag.

Fakultetet mener, at de to Fag Historie og Geografi paa heldig Maade kan støtte og udfylde hinanden, saavel under Studiet som i Skolen, men har ment at maatte binde Geografi til Historie, da der ikke ses at være nogen naturlig Forbindelse mellem Geografi og noget andet af Fakultetets Skoleembedseksamensfag.

I *Anordningens* § 2 er Bestemmelsen om, at Klassisk Filologi (Græsk + Latin) gælder som et Hovedfag og et enkelt Bifag identisk med den hidtidige *Anordning*. Ny er den Forskel, der gøres paa Bifagene, at Historie som Bifag og Kristendomskundskab bliver Dobbeltbifag, saaledes at et Hovedfag + et af disse Bifag gælder lige med et Hovedfag + to andre Bifag.

For Kristendomskundskabs Vedkommende er dette en Tilbagevenden til Reglen under Trefagsordningen før 1924. Der var Ønsker om at gøre Kristendomskundskab til Enkeltbifag, men det teologiske Fakultet har ment, at Kristendomskundskab er saa omfattende, at Fordringerne ikke kunde nedsættes til et Enkeltbifags Omfang, og det filosofiske Fakultet har derfor taget den Konsekvens i Overensstemmelse med det teologiske Fakultet at foreslaa Kristendomskundskab som Dobbeltbifag, ud fra den Betragtning, at et Enkeltbifag af ekstraordinært Omfang vil virke mere afskrækkende paa de Studerende, end man efter Kristendomskundskabs Betydning i Skolen bør risikere.

For *Histories* Vedkommende henvises til Bemærkningerne ovenfor S. 176.

Under Forhandlingerne om Indførelse af en Trefagsordning har de historiske Professorer udarbejdet et Forslag til nedsatte Fordringer i Historie som Bifag, men da dette Forslag samtidig erklæredes for sagligt utilfredsstillende, og da Eksamensudvalget mente, at det trods Nedsættelserne var af betydelig større Omfang end de andre Enkeltbifag, har Fakultetet ogsaa her taget den Konsekvens at gøre Historie som Bifag til Dobbeltbifag, idet da Fordringerne atter omarbejdedes med dette for Øje.

Ad § 4. Man har maattet anse det for rigtigt at indskrænke Tilladelsen til at tage Tillægseksamen i græsk Kultur og Geografi i Overensstemmelse med § 3, da de samme Grunde, som binder disse Fag til henholdsvis Latin og Historie, gør det ønskeligt, at de heller ikke udover Skoleembedseksamen kan tages isoleret.

De i *Anordningen* af 29. November 1924 følgende Bestemmelser om Hjælpefag maa udgaa i en Trefagsordning.

Ad § 8 (tidl. § 9). Fakultetet har anset der for heldigt, at der benyttes samme Karakterskala ved Skoleembedseksamen under det filosofiske og under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet; da sidstnævnte Fakultet ikke ønskede at opgive den der anvendte Ørstedeske Skala, har det filosofiske Fakultet ment i Stedet for den tid-

Ad §§ 4 og 5. Den samlede Eksamen efter Ordningen af 1924 har sikkert bidraget til Forkortelse af Studietiden, men viste sig tillige at stille saa store fysiske Krav til Eksaminanderne, at den ikke kan fordres, naar der tillægges et Fag.

Den delte Eksamen efter Ordningen af 1901 havde den Ejendommelighed, at der normalt hengik tre Aar mellem I. Del (i Reglen Bifagene) og II. Del (Hovedfaget). Dette førte til, at Kandidaterne ikke havde deres Kundskaber fra I. Del præsenteret og derfor gjorde daarlig Fyldest i de ved I. Del absolverede Fag.

Den nu foreslaaede Ordning med den til § 6 omtalte Forprøve og med 1 Aar mellem I. og II. Del skulde 1) gøre selve Eksamen mindre byrdefuld, 2) sikre, at I. Dels Kundskaberne ikke er glemte, naar II. Del er absolveret. Dette sidste Formaal vil i høj Grad støttes, hvis det, som omtalt i Indledningen S. 177 tillades Eksaminanderne at aflægge de pædagogiske Prøver mellem I. og II. Del.

Det vil antagelig blive det almindeligste, at I. Del kommer til at bestaa af Bifagene, II. Del af Hovedfaget, men det vil næppe være rigtigt at forbyde andre Delinger (f. Eks. I. Del Hovedfag + et Bifag, II. Del et Bifag), da der altid vil være mange individuelle Forhold, herunder Studieophold ved fremmede Universiteter.

Angaaende de særlige Regler for Gymnastik, se nedenfor S. 189 om dette Fag; dog bemærkes her, at de anførte Regler vil kræve Ændring af kgl. Anordning af 11. April 1927 om Begrænsning i Adgangen til at indstille sig flere Gange til Universitetets Eksaminer. Den, der ønsker at kombinere Geografi med Historie, maa følge det matematisk-naturvidenskabelige Fakultets Studieplan for Faget Geografi; derved bliver det nødvendigt, at Tidsmellemrummet mellem I. og II. Del i dette Tilfælde udstrækkes til 3 Aar.

Ad § 6. Det her stillede Forslag om en Forprøve skulde opfylde flere Formaal: 1) give de Studerende Fordelen ved at faa en Dom over deres Egnethed paa et forholdsvis tidligt Stadium af Studiet, 2) byde Mulighed for at give de mindre egnede en Advarsel, 3) give et formelt og fast Grundlag for Vurdering af Kvalifikationerne, bl. a. til Brug ved Stipendieuddeling, 4) uden for stort Tidsspilde aflaste selve Eksamen, 5) støtte de dygtige.

I Lyset heraf maa den foreslaaede Forprøves Ejendommeligheder ses. Den er fastsat til a) tidligst 2 Aar efter Studentereksamen (fordi det er Studentereksamensaaaret, der danner Udgangspunktet for Tildelingen af langt det vigtigste Stipendium, Kommunitetsstipendiet), b) senest 2 Aar før den endelige Eksamens I. Del, fordi der ikke er nogen Mening i en Forprøve for tæt op ad Eksamen. For at der ikke ved Læsning til Forprøven skal medgaa for megen Tid, kan Eksaminanden kun indstille sig til Forprøve 1 Gang i hvert Fag (denne Regel kræver Ændring af kgl. Anordning af 11. April 1927 om Begrænsning i Adgangen til at indstille sig flere Gange til Universitetets Eksami-

ner), og heraf følger nødvendigvis, at Prøven ikke kan være obligatorisk; netop ved vort Fakultet, hvor mange først begynder Studiet eet eller flere Aar efter Studentereksamen, vilde en obligatorisk Forprøve, der senest skal tages 2 Aar før den endelige Eksamens I. Del, ogsaa berede mange Vanskeligheder. Naar der paa dette Punkt gælder særlige Regler for Musik, er det begrundet med, at der — i Modsætning til de andre Fag — ikke ved Studentereksamen gives nogen Garanti for den elementære Forstaaelse af Faget, uden hvilken et Studium er meningsløst.

Forprøven er væsentlig begrænset til Hovedfag, dels fordi for mange Eksaminer i Studietiden splitter og sinker, dels fordi Forprøven ingenlunde — hvad der ogsaa fremgaar af de detaillerede Bestemmelser — er en blot Kundsksprøve, men i høj Grad skulde være en Modenhedsprøve. En saadan kan ikke foretages saa let i Bifaget. Et fortrinligt Grundlag for Prøven har man indenfor de sproglige Hovedfag i Behandlingen af Tekster, som er vanskelige, men dog maa gennemgaas paa et tidligt Tidspunkt af Studiet, f. Eks. Tekster fra Sprogets ældre Perioder; men disse Tekster læses gennemgaaende ikke ved Bifagsstudiet. Ved Historie ligger Forholdene anderledes, og Forskellen paa Hoved- og Bifag er saa ringe, at en Forprøve ogsaa i Historie som Bifag kan synes naturlig; en saadan er ligeledes nødvendig i det allerede omtalte Bifag Musik.

For at der kan gives en eftertrykkelig Advarsel, og for at Forprøven skal være noget værd for de dygtige, er Faldegrænsen sat saa højt som Første Karakter i det hele, for den enkelte Præstation til tg+. Aflastningen af Eksamen opnaas ved Bestemmelserne om det til Forprøven opgivne Pensum.

Ad § 7 (tidl. § 5). Sætningen om eventuelt Bortfald af mundtlig Eksamination er foreslaaet strøget som formentlig overflødig.

Ad § 8 (tidl. § 6). Indførelsen af den Ørstedeske Skala er begrundet ovenfor S. 179 til Anordningens § 8.

Ad § 9 (tidl. § 7). Heri indeholdes kun de ved Antagelsen af anden Karakterberegning nødvendiggjorte Ændringer. Dog er Sætningen: »Ingen kan bestaa i noget Fag, hvori han har et slet, to enkelt- eller dobbeltvejende mdl.« foreslaaet strøget, da den Ørstedeske Skala i sig selv byder tilstrækkelig Garanti mod særlig daarlige Præstationer i en enkelt Disciplin.

Ad §§ 10—12 (tidl. §§ 8—9). Ændringerne er formelle. Den tidligere § 10 er strøget som dels overflødig, da Foranstaltningen af Eksamen ikke behøver at betegnes som en særlig Pligt for det filosofiske Fakultet, dels urimelig, da det vel bør overlades til Fakultetet at afgøre, hvorvidt just Dekanen skal udføre disse Forretninger.

Ad § 13 (tidl. § 11). Gebyrbestemmelserne er foreslaaet ændret paa sagligt rimelig Maade (se ogsaa Motiver til Min. Bek. I § 4 S. 180).

Ad §§ 14 og 15. Det foreslaas, at den nye Ordning træder i Kraft hurtigst muligt. Der er næppe megen Udsigt til, at den straks vil blive benyttet i større Omfang, men der ses ingen Grund til at hindre dem, der maatte være i Stand til at indstille sig efter den nye Ordning ved første Termin efter Udstedelsen af den kgl. Anordning. Paa den anden Side har de, der studerer nu, et billigt Krav paa at kunne fuldføre Studierne efter de Forudsætninger, under hvilke de paabegyndte dem, og Fakultetet foreslaar derfor, at Eksamen skal kunne tages efter den hidtidige Ordning i et Tidsrum af 5 Aar efter den nye Ordning's Begyndelse. Man kan henvise til, at der ved Indførelsen af Ordningen af 1924 (der var en Lettelse af Eksamen) var en Overgangstid paa $3\frac{1}{2}$ Aar, ved Indførelsen af Ordningen af 1901 en Overgangstid paa $5\frac{1}{2}$ Aar.

II. De enkelte Fag.

Dansk.

Opgivelserne i dansk Litteratur har vist Tilbøjelighed til at blive stereotype, idet Listerne over statariske Værker efterhaanden omfattede de samme 6—8 Værker, medens de mindre Prøver næsten altid opgaves efter Antologier for Gymnasiet.

Man har søgt at modarbejde dette ved at fjerne Kilder dertil.

J. Brøndum-Nielsen.

J. Helgason.

P. Rubow.

H. Brix.

Tysk.

Hovedfag. Pensum i det ældre Sprog er ikke forøget, men der er indenfor den hidtidige Ramme skaffet Plads til nogle Sider Oldhøjtysk. Erfaringerne siden 1924 har vist, at Udeladelsen af Oldhøjtysk var en Fejl, idet Tilegnelsen af den historiske Formlære og Syntaks derved vanskeliggjordes. Dels ved regelmæssige Kursus og Øvelser over Oldhøjtysk (i 3. og 4. Semester), dels ved Indretningen af Forprøven, der tillader Absolveringen af hele det oldhøjtyske Pensum (foruden $\frac{1}{4}$ af det middelhøjtyske og det ældrenyhøjtyske Pensum), er der draget Omsorg for, at Genindførelsen af Disciplinen ikke bliver en Byrde, men en Lettelse.

Heller ikke Pensum indenfor det nyere Sprog er væsentlig forøget; det er omordnet. Nyt er kun Kravet om et minimalt Kendskab til tysk Filosofi; det er naturligt efter tysk Litteraturs Art.

Kravet om Opgivelse af mindst to videnskabelige Værker er blot en Nyformulering af Fordringen i § 1 i Min. Bek. af 2. December 1924 og altsaa ingen Forøgelse.

Bifag. Fordringerne er nedsat betydeligt — skønt Tysk ingenlunde nu anses for et vanskeligt Bifag —, idet Pensum i ældre Sprog helt er strøget og Antallet af opgivne nyere Værker er nedsat fra 13 til 10. Den sproglige Undervisning vil da delvis blive nyorganiseret. Nedsættelserne er efter Faggruppens Mening forsvarlige og nødven-

dige i en Trefagsordning. *Faggruppen er herved som en Selvfølge gaaet ud fra, at andre Bifag nedsættes tilsvarende. Det vil i ingen Henseende være rigtigt eller taaleligt, hvis Tysk faar stærk Tilgang af Bifagsstuderende, fordi andre Enkeltbifag ikke er nedsat i Overensstemmelse med Trefagsordningen.*

Baade for Hovedfag og Bifag gælder, at der ved Formuleringen af Fordringerne er lagt Vægt paa at fremhæve Nødvendigheden af saavel Deltagelse i Universitetsundervisningen som selvstændigt Studium. Karakterfordelingen er søgt omordnet paa hensigtsmæssig Maade; Grænsen for det ældre Sprog ved Aar 1600 (mod 1500 i Engelsk og Fransk) er i Overensstemmelse med Fagets Art.

For Tyskgruppen: *L. L. Hammerich.*

Engelsk.

Hovedfag. Eksamensfordringerne er i alt væsentlig de samme som efter Eksamensordningen af 1924. Der kræves opgivet et noget større Antal Værker, men praktisk talt det samme Antal Sider. Som Udtryk for den Vægt, man lægger paa Kendskabet til det samtidige Englands Sprog og Kultur, fordres en relativt fyldigere Repræsentation af den helt moderne Litteratur. Naar man i nogle Tilfælde har angivet Eksamensfordringerne ved Henvisning til andre Værker, end Tilfældet var ved de gamle Eksamensbestemmelser, skyldes det kun Ønsket om en præcisere Formulering af Krav, som stilles allerede nu.

Bifag. Eksamensfordringerne i Sprogfærdighed tænkes opretholdt i deres tidligere Omfang. Derimod er det samlede Sideantal, som skal opgives, reduceret noget, men fordelt paa det samme Antal Værker. Mellem Litteraturprøverne forlanges opgivet 50 Sider af to fremragende Forfattere mellem Shakespeare og 1780, da denne Periode ikke, som ved Ordningen af 1924, er repræsenteret ved et statarisk Værk. Som ved Hovedfag kræves en relativt fyldigere Repræsentation for den helt moderne Litteratur.

Bøgholm.

C. Bodelsen.

Fransk.

Hoved- og Bifag. Kravet om, at ca. Halvdelen af det opgivne Pensum skal være læst paa egen Haand, tilsigter at hindre den Monotoni i Opgivelserne og Uselvstændighed i Tilegnelsen, som ofte med Beklagelse har kunnet konstateres.

Hovedfag. Der er, som i de andre nyere Sprog, givet Mulighed for at opgive kursorisk læste Værker. Man har dog ikke ment at kunne tillade dette ved den klassiske Litteraturs Værker, der kræver en nøje Gennemarbejdelse. Og en Reduktion af de statarisk læste Værker (hvis Omfang kun repræsenterer det strengt nødvendige) har denne Tiladelse ikke kunnet medføre.

Kr. Sandfeld.

Viggo Brøndal.

Klassisk Filologi.

Hidtil har man kunnet tage klassisk Filologi som Hovedfag, Græsk og Latin baade som Hovedfag og som Bifag. I det nye Forslag kan kun klassisk Filologi være Hovedfag. Dette Fag udgør ved Universitetet en Helhed, og det maa kræves, at de Studerende, der vælger deres Hovedfag indenfor dette Omraade, bliver kvalificerede til at undervise baade i Græsk og Latin i det klassisk-sproglige Gymnasium.

Omfanget af de Tekster, der kræves opgivet som læste, er i alt væsentligt de samme som hidtil; kun det indbyrdes Forhold mellem Poesi og Prosa er ændret noget, og Kredsen af de Forfattere, der kræves læst, er blevet indskrænket, hvad der betyder en ikke uvæsentlig Lettelse for de Studerende og ikke forringer Studiets Værd. De øvrige Fordringer er i Princippet som før, men Kravene er blevet formuleret paa en mere detailleret Maade end i den hidtil gældende Anordning, og det er tilstræbt at sikre sig mod, at Kundskaberne bliver for snævert begrænsede af de opgivne Tekster. Ny er Fordringen om Kendskab til de vigtigste antikke Mindesmærker i Antiksamlingen og i Glyptoteket.

Latin som Bifag. Fordringen angaaende læst Poesi er blevet nedsat betydeligt: fra 7000 Vers til 5000 Vers. I Prosa er Sidetallet uforandret. Stoffet er koncentreret om noget færre Forfattere end hidtil. Iøvrigt er Kravene omtrent som før, men de er blevet formuleret præcist for hver enkelt Disciplin. Ny er Fordringen om elementært Kendskab til Græsk (kgl. Anordning § 14) for Studerende, der ikke har taget klassisk-sproglig Artium. Denne Fordring synes absolut nødvendig: det er umuligt at gennemføre et videnskabeligt Studium af Latin uden noget Kendskab til Græsk. Dette føler ogsaa de Studerende selv, og der er adskillige, der under den nuværende Ordning har skaffet sig de fornødne Kundskaber ved frivillig Deltagelse i Universitetets Kursus i Græsk for Teologistuderende. Disse Kursus kan nemt tillæmpes saaledes, at de kan benyttes til den nye Prøve.

Græsk Kultur. Ved Gymnasierne er det nu for en stor Del Historie- og Dansklærere, der besørger Undervisningen i Oldtidskundskab, og det er en Selvfølge, at dette principielt er uheldigt. Den teoretisk set naturligste Løsning, at overlade denne Undervisning til cand. mag.'er med klassisk Filologi som Fag, er praktisk uigennemførlig. Nu er Forholdet det, at de Studerende, der har Latin som Bifag, nødvendigvis maa skaffe sig noget Kendskab til græsk Kultur, og det maa — ogsaa efter den nye Ordning — væsentlig blive paa Grundlag af Læsning af Oversættelser og moderne Fremstillinger. Man har da ment det forsvarligt, at udvide og præcisere disse Fordringer saaledes, at de virkelig sikrer Kendskab til de vigtigste Træk i græsk Kultur. Ved at koncentrere Fordringerne om nogle faa Punkter (Homer, klassisk attisk Litteratur, ældste Historieskrivning) og ved at

lægge forholdsvis betydelig Vægt paa den monumentale Overlevering, har man søgt at opnaa, at Studiet bliver overkommeligt, og at der gennem den Undervisning, der i Forvejen ydes ved Universitetet, uden større Tillempning kan gives de Studerende med græsk Kultur som Fag tilstrækkelig Vejledning.

Fordringerne til Kendskab til græsk Sprog er stillet saaledes, at der kun skal læses attisk Prosa; derved opnaas, at de Studerende nemt kan opnaa tilstrækkelig Sprogfærdighed til at følge en videnskabelig Gennemgang af en Originaltekst.

Medens Latin sikkert maa betragtes som et forholdsvis svært Bifag for Studerende, der ikke har klassisk-sproglig Artium, vil græsk Kultur blive et nemt Bifag, og da det vil betyde en meget følelig Aflastning for Studiet af Latin som Bifag, tør det siges, at Studiet af disse to Bifag kombineret vil kunne gennemføres indenfor en passende Tid, og det maa betragtes som kvalificerende til Undervisning i Latin paa den nysproglige Linie og i Oldtidskundskab. Det vil dog næppe være rigtigt at knytte græsk Kultur obligat til Latin som Bifag, da det er rimeligt, at særlig linguistisk-interesserede Studerende kan tage Latin som Bifag uden at være tvungne til at lægge saa megen Vægt paa det kulturhistoriske, og da Latin for klassisk-sproglige Studenter ingenlunde vil være et svært Bifag, selvom det ikke er knyttet sammen med græsk Kultur.

Anmærkning. Efter den nugældende Ordning kan Græsk være Bifag. Det er overflødigt og uheldigt, da et mindre omfattende Studium af Græsk end det, der kræves under klassisk Filologi, ikke kan kvalificere til Undervisning i det klassisk-sproglige Gymnasiums tre Klasser.

W. Norvin. C. Hoeg.

Historie som Hovedfag.

Medens Kundskaftsfordringerne i Verdens og Nordens Historie i det Hele er de samme som efter Ordningen af 1924, har man derudover ment at burde kræve praktisk Øvelse i Benyttelsen af saadanne Værker, der vil kunne tjene til at supplere Kandidatens Undervisning i den højere Almenskole, og man har ligeledes, for at gøre Studiet mere selvstændigt, forlangt, at de ved Universitetsøvelser gennemgaaede Kilder ikke maa opgives som Stof til Eksamination ved den endelige Prøve. Med Hensyn til Valget af Speciale er der, som før 1924, blevet aabnet de Studerende større Mulighed for at kunne vælge et saadant uden for Nordens Historie, men denne Mulighed er blevet gjort afhængig af nærmere angivne Betingelser, da man stadig maa anse det for studiemæssigt mest givende for det store Flertal af de Studerende, at en saadan Fremgangsmaade ikke bliver den almindelige.

Hvad Eksamen angaar, er denne bleven lettet ved Indførelsen af en til to Forprøver, der vil kunne aflaste Eksaminanden for en betydelig Del af det egentlige Kundskabsstof, saa at kun en Del heraf vil staa tilbage til den endelige Eksamen.

Erik Arup.

Knud Fabricius.

Aage Friis.

Musik (tidligere Sang).

Forslaget betegner en Reduktion af de historiske og de teoretiske Krav. Saaledes er i Musikhistorie Kendskabet til Musikkens Udviklingshistorie begrænset til at skulle omfatte Musikhistoriens fem Hovedpunkter, medens de tidligere gældende Bestemmelser krævede Kendskab til Musikhistorien i hele dens Omfang. Paa lignende Maade er Kravene i Tale- og Sangteori begrænset til et Kendskab til Grundtrækkene af Akustik, Stemmefysiologi og Fonetik. Reduktionen af disse Krav er foreslaaet, dels for at gøre Faget lettere, saaledes som det maa ønskes, naar det skal være Led i en Trefagsordning — Ønsker, som disse Reduktioner imødekommer i betydelig Grad — dels for paa den anden Side at kunne paalægge de Studerende Krav om visse Udvidelser af deres praktisk-musikalske Kundskaber og Færdigheder (uden at Faget derfor naar op til samme Omfang som tidligere). Erfaringen fra de siden 1924 forløbne Aar har nemlig vist, at større omfattende praktisk-musikalske Kundskaber og Færdigheder er nødvendige for den, der skal bestride Undervisningen i Sang i Mellemkolen og Gymnasiet. Der stilles derfor Forslag om nøjere Kendskab til Orkester- og Kammermusik (nødvendig for senere Ledelse af Skoleorkester) og nøjere Indlevelse i Kormusik og Skolesang, ligesom Kendskab til Korledelse maa forudsættes. Af praktiske Grunde er Klaver — modsat tidligere Bestemmelse — gjort til obligatorisk Instrument; hertil kan eventuelt Violinspil knyttes som Bidisciplin.

Kravet indenfor Musikteori om Kendskab til Harmonilære (med særligt Henblik paa det 16. Aarhundredes Kirkestil) og Færdighed i tostemmig Kontrapunkt er i Realiteten ikke nyt, selv om det ikke nævnes i de ældre Bestemmelser, idet disse to Punkter har været de udvalgte Hovedafsnit i Musikteorien, om hvilke Studierne naturligt har samlet sig indenfor Faget Sang ved Universitetet. Ordlyden i Forslaget betegner derfor blot en Præcisering af Studiekrav, der allerede længe har været stillet.

Nyt er derimod Fagets Navn: Musik. Naar denne Fagbetegnelse er foreslaaet til Afløsning af Betegnelsen: Sang, ligger det i, at den bedre dækker Fagets Indhold. De Studerende skal tilegne sig Musikhistorie og Musikteori, samt opøve Færdigheder i Instrumentbrug, desuden have Kendskab til Sagens teoretiske Side og have praktisk Færdighed i Sang. At kalde Faget Sang er derfor urimeligt, eftersom det sanglige blot er en Del af Fagets Indhold. Egentlig burde det hedde »Instrumentalmusik og Vokalmusik«, men da denne Betegnelse

maa anses for omstændelig og upraktisk, foreslaas Afkortningen: Musik. Det tilføjes for en Fuldstændigheds Skyld, at ogsaa Skolefaget Sang i stadig tiltagende Grad har et større og videre Omfang (i ovennævnte Henseende), end Betegnelsen Sang dækker.

Erik Abrahamsen.

G y m n a s t i k.

Eksamen i de teoretiske Discipliner maa falde sammen med den praktiske Prøve, fordi Studenterne har Brug for deres teoretiske Kundskaber under den praktiske Uddannelse, derimod ikke senere. Og Eksamen i Bifaget maa afholdes i Tilslutning til Studenternes Kursus paa Gymnastikinstitutet, der af Hensyn til Hovedfagsstudiet ikke kan lægges senere end i 2. Aar.

Speciel Gymnastikteori er optaget paany som Eksamensfag, fordi det ringe Antal Karakterer, som Fagene Anatomi og almindelig Gymnastikteori giver (nemlig 2), bevirkede, at disse Fag fik en ganske uforholdsmæssig Vægt sammenlignet med Karaktererne i Hovedfaget.

Da speciel Gymnastikteori kun doceres ved Statens Gymnastikinstitut, maa Institutets Lærer overtage Eksaminationen i dette Fag.

Da Gymnastikinstitutet lider af kronisk Pladsmangel, og da der kun maa optages et begrænset Antal Studenter aarlig, kan Studenterne ikke faa Tilladelse til at indstille sig til Eksamen flere Gange. Institutet kan kun gaa med til, at Eksamen tages om én Gang. Institutets andre Elever faar som Regel kun Lov til at forsøge én Gang.

J. Lindhard.

Særvota:

1.

Undertegnede Mindretal, hvis Mindretalsindstilling blev forkastet af Fakultetet med 15 Stemmer mod 6 af dets 34 Medlemmer, af hvilke 27 var til Stede, kan ikke tiltræde Eksamensudvalgets Flertals Forslag til nye Regler for Skoleembedseksamen, idet Mindretallet ikke finder Overgangen fra en Tofags- til Trefagsordning forsvarlig. De Betæneligheder ved den nye Trefagsordning, som Fakultetets Flertal vel har været opmærksom paa, men som ikke har afholdt det fra at vedtage Forslaget, er for Mindretallet af afgørende Betydning.

Motivet for Indførelse af en Trefagsordning er *alene* et udefra kommende Krav, Skolens Ønske om, at Kandidaterne skal have bestaaet Eksamen i tre og ikke som nu i to Fag for derved at skaffe Skolen større Frihed i Valget af de mest egnede til Embederne i Gymnasieskolerne.

Fakultetets Flertal formener, at Trefagsordningen »ikke vil sænke det videnskabelige Niveau«, men der er ikke fremført noget som helst om, at Indførelsen af en Trefagsordning skulde kunne *fremme den videnskabelige* Undervisning til Skoleembedseksamen, som for Fakultetet dog nødvendigvis maatte være af væsentlig Betydning, naar man

saa hurtigt efter Eksamensændringen i 1924 skrider til en ny Omlægning af Undervisningen. Reformer af Universitetsundervisningen, der maatte tilsigte en Forbedring af den videnskabelige Side, vil lige saa godt eller bedre kunne indføres i den nugældende Tofagsordning, da Trefagsordningen efter Sagens Natur maa forudsætte en kortere Studietid i de enkelte Fag; naar Studietiden skal være begrænset, vil en Undervisning i to Fag lettere kunne give Plads for videnskabelig Fordybelse end en Undervisning i tre Fag.

Mindretallet anser det for tvivlsomt, om de Vanskeligheder, som de nuværende Skoleautoriteter mener, at Tofagsordningen frembyder for deres Valg af de mest egnede Lærere, virkelig er saa store, at man *alene af den Grund* bør skride til en væsentlig Ændring af en for blot otte Aar siden, efter ti Aars Overvejelser, indført Eksamensordning. Der bør efter Mindretallets Mening foreligge langt mere vægtige Grunde til en saa hastig Ændring, men bortset herfra bør andre Hensyn bringe Fakultetet til ikke at rette sig efter dette specielle Krav, ganske særlig under de øjeblikkelige Tidsforhold.

Fakultetets Flertal indrømmer, at Trefagsordningen vil forlænge Studietiden. Om Forlængelsen kun vil blive et halvt Aar, eller, som Mindretallet efter sine Erfaringer baade under Trefagsordning og under Tofagsordning mener, normalt vil blive aller *mindst* et Aar, maa staa hen. Mindretallet mener, at Studiet af tre Fag, selv om Fordringerne i de enkelte Fag (Bifag) er mere nedskaarne end efter Flertallets Forslag, efter Sagens Natur normalt kræver langt større Arbejde og Tid, end hvor den Studerende kun har to forskellige Omraader at sysle med. Der er imidlertid Enighed om, at en Forlængelse paa mindst et halvt Aar vil den nye Ordning i ethvert Tilfælde foranledige. Men de Studerendes Forhold for Tiden er saaledes, at man overhovedet ikke kan forsvare at paalægge dem eller deres Forsørgere den forøgede økonomiske Byrde, som enhver Forlængelse af Studietiden uvægerlig vil betyde. De Befolkningskredse, fra hvilke Hovedmassen af de Studerende nu stammer, er alle økonomisk haardt ramt. Blot Forlængelse med et halvt Aar kan bringe Studiets Afslutning i Fare. En Forøgelse af Studietiden vil øjeblikkelig ramme de økonomisk vanskelig stillede blandt de Studerende, en Virkning, der strider imod de Grundprincipper, der bør gælde for Adgangen til Universitetsstudium. Legat- og Laanemidler er saa utilstrækkelige, at der ingenlunde i tilstrækkelig Grad ad denne Vej kan raades Bod paa den forøgede Vanskelighed.

Iøvrigt er dette Spørgsmaal om de Studerendes sociale Stilling og økonomiske Vilkaar for Tiden Genstand for en bl. a. statistisk Undersøgelse i et af Konsistorium nedsat Udvalg. Det vil, inden Resultaterne af disse Undersøgelser foreligger, være betænkeligt at gennemføre en Nyordning, der vil forøge de økonomiske Vanskeligheder for mange Hundrede Studenter.

Trefagsordningen begrundes med, at den vil afskrække nogle og derved foranledige en Indskrænkning af Studentertallet. En saadan Indskrænkning er i høj Grad ønskelig, men vel at mærke *kun*, hvis den sker ved, at de *uegnede* Studerende holdes borte eller paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt bringes til at opgive et letsindigt paa-begyndt Studium. Der er iblandt det nuværende store Antal Studenter ingenlunde færre dygtige end tidligere; det er det relativt langt større Antal helt ringe eller middelmaadige Studerende, der tynger Undervisningen, og efter vore Erfaringer stammer disse Studenter i lige saa høj Grad fra velhavende som fra ubemidlede Hjem. En Trefagsordning vil paa ingen Maade virke til at fjerne uheldige Elementer. Netop de mindst velstillede Hjem vil paa Forhaand alvorligt overveje, om deres Børns Evner gør et Universitetsstudium forsvarligt. Trefagsordning med den forlængede Studietid rammer tilfældigt og haardt de økonomisk svage, altsaa ogsaa de velbegavede Studerende fra iattige Hjem, som allerede nu kun med de største Ofre kan komme igennem den nuværende Studietid.

Hvis man vil forsøge paa en eller anden Maade, f. Eks. ved en passende »Barrière«, saasom en første Del af Eksamen eller ved de nu foreslaaede Forprøver at udskille de ukvalificerede, kan en saadan Ordning indføres lige saa vel ved to Fag som ved tre Fag.

Foruden den Hovedbetragtning, der bringer Mindretallet til at tage Afstand fra Fakultetets Flertals Forslag, fortjener den ogsaa af Flertallet fremhævede økonomiske Side af Sagen for selve Universitetet i høj Grad Paaagtning og bør i nærværende Øjeblik hindre Forslagets Gennemførelse. Ved Indførelsen af et tredje Bifag vil der opstaa forøgede Vanskeligheder for Fakultetets Undervisning. Kravene om forøget Statsbevilling til ny faste Lærerposter, til Undervisningsassistance, til Lokaleudvidelser og til stærkt udvidet Boganskaffelse m. m. maa rejses med forøget Styrke. Opfyldelse af disse Krav vil være en *ufravigelig Betingelse*, for at man overhovedet kan belaste Fakultetets Undervisning i Skoleembedseksamensfagene mere end nu. At indføre en Ordning som den foreslaaede, uden at det *forud er ganske sikkert*, at de nødvendige Nybevillinger vil være til Raadighed, vil efter Mindretallets Skøn være utilladeligt, og der turde vel under de nuværende økonomiske Forhold ikke være mindste Ud-sigt til, at en saadan Sikkerhed kan opnaas.

Hele Fakultetets Skoleembedseksamensundervisning i Forbindelse med Spørgsmaalet om hele Læreruddannelsen fortjener en samlet grundig Overvejelse. Til en saadan har der under den forudgaaende Forhandling i Fakultetet ikke været eller kunnet være Anledning. Da det vel paa Forhaand er givet, at en hvilken som helst større Reform i endnu højere Grad end eventuel Gennemførelse af det foreliggende Forslag vil kræve store nye Statsbevillinger og saadanne i disse Aar

antagelig vil være helt udelukkede, er det maaske forsvarligt for Tiden ikke at tage disse iøvrigt saa paatrængende Spørgsmaal op.

Mindretallet maa af de anførte Grunde indtrængende henstille, at den foreslaaede Trefagsordning ikke gennemføres, men at Sagen vises tilbage til Fakultetet, saaledes at dette indenfor den nuværende Tofagsramme kan stille de Forslag om Ændringer og Forbedringer i den i 1924 indførte Eksamensordning, der iøvrigt maatte anses for paa-krævede. Paalæget i den nugældende Anordning om en Revision vil fuldt ud være efterkommet ved en saadan Begrænsning.

København, den 7. November 1932.

C. A. Bodelsen. Bøgholm. Chr. Elling. Aage Friis.
Jørg. Jørgensen. V. Kuhr.

2.

I Anledning af Eksamensudvalgets Vedtagelse af at gøre Historie til et dobbeltvirkende Bifag, skal jeg bemærke, at jeg ikke kan slutte mig til et saadant Brud paa den i Princippet vedtagne Trefagsordning. De Kandidater, som er faldne for Fristelsen til at tage Historie som Dobbeltbifag, vil efter Eksamen staa langt ugunstigere end deres Kammerater, naar Talen er om Skoleansættelse; navnlig vil de umuligt kunne staa sig i Konkurrencen med dem, der har Historie som Hovedfag og to Sprog som Bifag. Man vil ad denne Vej frembringe en Sekunda-Klasse af cand. mag.'er, som kun har den Udvej, efter Eksamen at supplere denne med Tillægseksaminer i eet eller flere Fag. Men Følgen heraf vil blive, at det samlede Studium vil blive urimeligt langvarigt.

Hvis Fakultetet dog skulde følge Eksamensudvalget paa dette Punkt, vil ganske vist de af Professor Friis opstillede Eksamensfordringer være de efter mit Skøn eneste antagelige. Men bedre end denne Udvej synes det mig at være at vende tilbage til Eksamensudvalgets oprindelige Krav om en yderligere Nedskæring af de af de historiske Professorer opstillede Fordringer til Historie som enkeltvirkende Bifag. Jeg skal for at imødekomme dette opstille følgende *Forslag*:

Se »Forslag til Ændring« af September 1932*) p. 30:

1) »Der kræves en grundig og sikker Tilegnelse af det under Hovedfag 1—2 nævnte Stof, dog saaledes, at Omfanget af det egentlige Lærestof for Oldtidens Historie indskrænkes til A. Ræders Lærebog (hvorhos Eksaminanden maa have læst en bredere Fremstilling som t. Eks. Rostovtzeffs History of the ancient World I—II) og for Tiden fra Middelalderens Begyndelse indtil Midten af det 18. Aarhundrede indskrænkes ved Samling om de vigtigste Begivenheder, Personligheder og Hovedlinjer i den statslige, økonomiske og kulturelle

*) ikke trykt her.

Udvikling. Ved denne Indskrænkning beregnes det positive Lærestof gennemsnitlig nedsat til $\frac{2}{3}$ af, hvad der i Hovedfaget kræves for samme Periode.

2) Der kræves Erhvervelse af det samme teoretiske og praktiske Kendskab til den historiske Forsknings Væsen og Metode ad samme Vej, som angivet ved Hovedfag 3, dog med en mere summarisk Tilægnelse af den historiske Forsknings Udvikling.

Bemærkninger til ovenstaaende Forslag:

Et Bifag, som det her skitserede, vil ikke betyde en væsentlig Forringelse i Sammenligning med det af de historiske Professorer i Udkastet fra September 1932 foreslaaede, thi Nedsættelsen bestaar i formindskede Fordringer i den antikke Historie, Opgivelse af Kravet om Deltagelse i Kildelæsningsøvelser for viderekomne, Opgivelse af Eksamensfordringen paa mindst tre primære historiske Kilder samt af Øvelsen i Benyttelsen af Værker til videre Studium. Derimod er der ikke Tvivl om, at disse Nedsættelser, navnlig de førstnævnte, vil betegne en afgjort Lettelse. Det af mig her foreslaaede Bifag vil ikke blot være fuldtud tilstrækkeligt for Undervisningen i Mellemskolen, men det samme vil ogsaa gælde for Gymnasiet, idet det forudsættes, at Læreren ikke blot holder sine Kundskaber vedlige, men ogsaa stadig udbygger dem. Men adskiller Historie som Bifag sig i saa Henseende fra andre Bifag, der i deres knappe Skikkelse kun giver et nødtørftigt Grundlag for Gymnasieundervisning? Endelig skal jeg paapege, at Historie som Bifag i den af mig foreslaaede Skikkelse bliver saa noget nær identisk med, hvad det var, da Trefagsordningen sidst herskede 1901—1924. Thi den Gang (se Reglerne S. 21) lød ganske vist Kravene i den alm. Historie: »Som ved Hovedfaget«, men her fattedes for den største Del af Tidens Vedkommende netop den antikke Historie, og paa flere andre Punkter var Kravene til de Hovedfagstuderende ogsaa mindre end nu. I alle andre Henseender var Kravene til Bifaget, som af mig foreslaaet. Der har aldrig lydt Klager over, at dette Bifag skulde have været utilstrækkeligt. Er det da ikke rimeligt, at man, naar man vender tilbage til Tre-Fags-Ordningen, ogsaa indretter Historie som Bifag paa en tilsvarende Maade, som da den sidst herskede?

Knud Fabricius.

3.

Som fremstillet bl. a. i en Artikel i Gads Magasin 1. Februar 1932 mener jeg, at Læreruddannelsen til al Mellem- og Realskoleundervisning burde være fælles for Studenter og Seminarister og ikke skulde foregaa blot ved Universitetet, idet Universitetsopgaven egentlig kun er Uddannelse af Gymnasielærere; det vilde være den billigste og bedste Ordning.

Angaaende Fordringerne til Mellemkskolelærereksamen henholder jeg mig til Hovedtankerne i den Betænkning, som blev afgivet af det i Henhold til Undervisningsministeriets Skrivelse af 5. Januar 1919 nedsatte Udvalg; denne Betænkning var tiltraadt af Flertallet af de Universitetslærere, som har med Skoleembedseksamen at gøre, men forkastedes af Fakultetet. En for Studenter og Seminarister fælles Mellemkskolelærereksamen vil heller ikke nu kunne gennemføres, da baade Seminarister og cand. mag.'er modsætter sig den ud fra deres specielle Standsinteresser (hvad der næppe kan være lige begrundet i begge Tilfælde), og da der derhos ikke kan forventes Initiativ fra noget bestemmende Sted.

Under disse Omstændigheder mener jeg at maatte slutte mig til Flertallets Standpunkt, idet det maa befrygtes, at Tofagskandidater ikke i Længden vil kunne konkurrere om Mellemkskoletimerne med de for Fremtiden bedre uddannede Seminarister.

Bestemmende er ogsaa for mig, at den nu foreslaaede Trefagsordning er lettet og forbedret i Forhold til Ordningen af 1901. Dog mener jeg, at flere Fagfordringer stadig er urimeligt høje. I denne Forbindelse fremhæver jeg, at da Bifagene Tysk, Engelsk og Fransk især maa sigte paa Mellemkskoleundervisning, er der kun saglig Begrundelse for meget smaa litterære Fordringer i disse Bifag.

Den Ørstedeske Skala er efter min Mening upraktisk; den er urimelig haard i Tilfælde af faa Karakterer, besværlig at regne med, hvis der er mange Karakterer, og smaalig overfor de virkelig gode Præstationer. — Af Hensyn til de dygtige bør Faldegrænsen ved Forprøverne være mg÷.

L. L. Hammerich.

Dette Forslag, der var ledsaget af en Erklæring af 1. December 1932 fra det filosofiske Studenterraad, der anmodede Fakultetet om at slutte sig til Særvotum I og forkaste Trefagsforslaget, blev den 19. December 1932 af Konsistorium indsendt til Undervisningsministeriet med følgende Udtalelse: »Ved hermed at fremsende dette Forslag skal man meddele, at Konsistorium i sit den 7. d. M. afholdte Møde har vedtaget at give Fakultetets Flertals-Forslag sin Tilslutning.

Det tilføjes, at det af Rektor, Prorektor, Professor Bloch, Administrator, Professor Munch-Petersen samt Professorerne J. Oskar Andersen, Schaldemose og Axel Nielsen og Docent Fuglsang Damgaard i Konsistorium blev gjort gældende, at man samtidig med Forslagets Indsendelse til Ministeriet overfor dette burde fremhæve Nødvendigheden af, at der blev foretaget en nærmere Undersøgelse af det ogsaa af Fakultetet selv S. 178 og navnlig af dets Mindretal S. 191 rejste Spørgsmaal, hvilke økonomiske Konsekvenser Gennemførelsen af en Trefagsordning kan antages at ville faa med Hensyn til Forøgelse af Lærerkrafterne, Udvidelse af Lokalepladsen og Boganskaffelser o. lign.

Endvidere blev der af enkelte Medlemmer i Konsistorium udtalt Ønske om, at der maatte blive foretaget en Undersøgelse af det Spørgsmaal, om der er Mulighed for at fastsætte saadanne Regler for den i Forslaget til den ministerielle Bekendtgørelse § 6 (S. 171 og 182) nævnte fakultative Forprøve, at den kan blive gjort obligatorisk.

Af Ministeriet blev Forslaget sendt til Undervisningsinspektøren for Gymnasieskolerne til Erklæring, og efter at dennes Udtalelser den 25. August 1933 var blevet tilstillet Fakultetet, afgav dette 13. Januar 1934 et nyt Forslag, der i Hovedsagen var enslydende med de foran S. 120 ff. aftrykte Regler. Dog var Bestemmelsen om den obligatoriske Forprøve i Fakultetets Forslag optaget i Bekendtgørelsen, medens dens endelige Plads blev i Anordningens § 4. Ligeledes var Bestemmelsen om, at den, der indstiller sig til Eksamen i Gymnastik, skal have gennemgaaet Statens Gymnastikinstituts etaarige Kursus for Gymnastiklærere i Fakultetets Forslag optaget i Bekendtgørelsen under Tillægsprøver, medens dens endelige Plads blev i Anordningens § 8. Og endelig blev for Tillægsprøven i Latin, der efter Fakultetets Forslag kun skulde kunne aflægges ved Universiteterne i København eller Aarhus (dog med Bemyndigelse for Fakultetet til at tillade Aflæggelse ved en Skole) Forholdet det, at den foruden at aflægges ved de to nævnte Universiteter ogsaa skal kunne aflægges ved Gymnasieskoler, som afholder Studentereksamen i dette Sprog, samt ved Eksamenskommissionen for Studentereksamen for Privatister.

Til dette nye Forslag knyttede Fakultetet følgende Motiver og Særvotum:

Motiver:

Efter at det filosofiske Fakultet den 7. November 1932 havde vedtaget et Forslag til nye Regler for Skoleembedseksamen, blev dette tiltraadt af Konsistorium og den 19. December 1932 oversendt til Undervisningsministeriet, der sendte det til Erklæring af Undervisningsinspektøren for Gymnasieskolerne; denne bemyndigedes til sammen med Formanden for det filosofiske Fakultets Eksamensudvalg at foranstalte eventuelt nødvendige videre Forhandlinger.

Under 19. August 1933 afgav Undervisningsinspektøren til Ministeriet en Betænkning angaaende Forslaget, bilagt med Udtalelser fra Censorerne og de faglige Medhjælpere. Denne sendtes under 25. August af Ministeriet til Universitetet med Anmodning om Udtalelse.

Den 4. September 1933 paabegyndte det filosofiske Fakultet da atter Behandlingen af Sagen i sit Eksamensudvalg, og fremsender herved paany Forslaget med nogle Ændringer. De enkelte Faggrupper har haft Lejlighed til at forhandle med Censorerne og med Fagenes Repræsentanter i det filosofiske Studenterraad; dette har ogsaa fremsendt flere Udtalelser, der er blevet behandlet af Fakultetet i dets Eksamensudvalg.

Da Undervisningsinspektøren i sin ovennævnte Betænkning tiltræder Forslagets Hovedprincip, Trefagsordningen, har Fakultetet ingen Anledning til paany at omtale dette Spørgsmaal, men kan væsentlig indskrænke sig til her at pege paa de Ændringer, nærværende Forslag frembyder i Forhold til Forslaget af 7. November 1932.

1. Den vigtigste Ændring er den, at Trefagsordningen er fuldstændig gennemført, idet de tidligere Dobbeltbifag, Historie som Bifag og Kristendomskundskab som Bifag, nu er gjort til Enkeltbifag.

2. En meget uheldig Konsekvens af den hidtidige Ordning er, som paapeget S. 176 i Forslaget af 7. November 1932, at der siden 1924 praktisk talt ikke er sket Uddannelse af Bifagskandidater i Historie. Fakultetet mente at kunne raade Bod herpaa ved i en Trefagsordning at lade Historie være Dobbeltbifag. Denne Løsning betegnede allerede iøjor en af Faglærerne, Professor Fabricius, som uheldig. Indenfor Fakultetet var der ogsaa fra flere andre Sider Betænkkeligheder, saadanne fremkom ligeledes fra Skolens Side, navnlig ogsaa i Undervisningsinspektørens Udtalelse. Der er derfor nu — under kraftig Medvirkning af Censorerne i Faget — udarbejdet et helt nyt Forslag til Ordning af Faget Historie, baade som Hovedfag og som Enkeltbifag. Fakultetet har, omend ikke uden Betænkkelighed overfor Bifagets Omfang, sluttet sig til dette Forslag, der har en Række faglige Fordele og menes at ville fremkalde det nødvendige Tilbud af ogsaa Bifagskandidater i Historie. I øvrigt henvises til nedenstaaende Fagudtalelse (S. 200).

3. For Kristendomskundskabs Vedkommende har der i det filosofiske Fakultet allerede tidligere været stærke Ønsker om at gøre Faget til Enkeltbifag (Forslaget 7. November 1932 S. 179), men disse Ønsker var uopfyldelige, fordi det ikke mentes, at Fordringerne kunde nedsættes tilsvarende.

Foranlediget, dels af Betænkningen fra Undervisningsinspektøren og hans faglige Medhjælper, dels af Faglærerens Ønske om — som tidligere paatænkt — at se Faget ogsaa som Hovedfag, blev Overvejelserne nu genoptaget paa det Grundlag, at Kristendomskundskab skulde kunne være dels Hovedfag — den givne Udvej for saadanne vordende Lærere, som ønsker en videnskabelig Uddannelse i Religion uden at tage den til Præsteuddannelse bestemte teologiske Embedseksamen — dels Enkeltbifag, dette sidste dog ikke i fri Faggruppering, men bundet til nogle enkelte, naturlige Kombinationer. Som saadanne bestemtes Klassisk Filologi som Hovedfag eller Historie som Hovedfag (med Latin eller græsk Kultur som andet Bifag), især fordi det Krav om Kendskab til Græsk, som det teologiske Fakultet stedse har ment at maatte fastholde og det filosofiske Fakultet af flere Grunde har ment ikke at burde modsætte sig, ikke bliver saa stor en Byrde, naar Græsk indgaar i et andet Fag, hvilket

er Tilfældet med Hovedfaget klassisk Filologi og med Bifagene Latin og græsk Kultur. Under Forhandling med det teologiske Fakultet udformedes da ovenstaaende Forslag til Ordning af Faget Kristendoms-kundskab efter de angivne Linier, idet Bifagsfordringerne i flere Discipliner nedsattes betydeligt, medens man for Hovedfagets Vedkommende væsentlig blev ved de tidligere for Dobbeltbifag gældende For-dringer med Tillæg af Specialestudium. Dette Forslag vedtoges af Fakultetet og fremsendes herved. Dog skal bemærkes, at hverken det teologiske eller det filosofiske Fakultet har vedtaget Forslaget uden Betænkeligheder, hvorom henvises til nedenstaaende Udtalelser (S. 201—02).

4. Den akademiske Lærerforsamling vedtog den 29. Juni 1933, at der ved alle Universitetets afsluttende Eksaminer skulde indføres en obligatorisk Forprøve. I Overensstemmelse hermed har nærværende Forslag gjort den tidligere fakultative Forprøve obligatorisk, hvorved ogsaa imødekommes en af Undervisningsinspektøren fremsat Betragtning. Man har fastholdt den Bestemmelse, at Forprøven tages »tidligst 2 Aar efter Studentereksamen, senest 2 Aar før den endelige Eksamens første Del«. Prøven er, i Overensstemmelse med Lærerfor-samlingens Vedtagelse, beregnet til at tages 2 à 3 Aar efter Studiets Begyndelse, og herfor er der da heller ikke nogen Hindring i den nævnte Formulering, idet der ikke er fastsat nogen absolut øvre Grænse for den Tid, der maa hengaa efter Studentereksamen. Men man er blevet ved den angivne Bestemmelse, fordi »Studiets Begyn-delse« ofte, særlig i det filosofiske Fakultet, er ukontrollabel, og fordi det af Hensyn til Forprøvens Værdi ved Stipendietildelingen er nød-vendigt at tage Studentereksamen som Udgangspunkt.

Samtidig med at gøre Forprøven obligatorisk har man indført en Del Smaaændringer, idet man f. Eks. i Dansk og Tysk har gjort den mindre ensidig.

5. I Forslaget af 7. November 1932 var indført Kvotientberegning efter den Ørstedske Skala, væsentlig for at benytte samme Karakter-skala som ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet (og i Sko-len). Hverken fra Skolen eller noget andet Sted udenfor det filosofiske Fakultet fremkom Tilslutning til dette Forslag eller Interesse for det; tværtimod blev det kritiseret fra flere Sider. Der blev af Fakultetets Ad-ministration gjort opmærksom paa de uheldige Konsekvenser, den brøkrige Skala vilde medføre ved Udregningen af Hovedkarakteren paa Basis af de mange Karakterer, ofte med forskellig Forholdsværdi.

Fakultetet har derfor anset det for bedre at blive ved Points-beregning efter den hidtidige Karakterskala; dog foreslaas, da mange anser denne Skala for at være mild, at Grænsen for 1. Karakter sæt-tes op fra midt imellem $g+$ og $mg\div$ til $mg\div$, hvorved tillige opnaas

et ofte ønsket større Spillerum mellem Faldegrænsen (g) og 1. Karakter. Da det tidligere var vedtaget at kræve 1. Karakter til Forprøve, er Faldegrænsen for Forprøve herefter sat til mg÷.

Fakultetet undlader ikke at pege paa, at det vilde være heldigt, om der blev indført en fælles Karakterskala ved alle Universitetets Eksaminer.

6. Af andre Ændringer kan nævnes, at Bekendtgørelsens indledende Paragraf (S. 123—24) er udvidet og omredigeret noget i Ønsket om klart at udtrykke som Skoleembedseksamensstudiets Formaål, at Uddannelsen af Lærere til Gymnasieskolen sker paa en saadan Maade, at de fornødne Kundskaber og Færdigheden tilegnes under et videnskabeligt Studium. Det bemærkes herved, at Fransk som Bifag ikke er anført blandt de Bifag, der kvalificerer til Undervisning i hele Gymnasieskolen, idet det ikke er muligt at stille større Fordringer til Fransk som Bifag end til f. Eks. Tysk og Engelsk. Selvom Fransk som Bifag kun har en begrænset Anvendelse som Undervisningsfag (væsentlig Realskolen), er Fakultetet dog enigt med Undervisningsinspektøren om det ønskelige i af Hensyn til den friere Kombination med andre Fag ikke at indskrænke Fransk til at være Hovedfag.

7. Prøven i Speciale er egaliseret, idet den tidligere for Historie særlige Klausuropgave i Speciale er bortfaldet. Derved er der ogsaa bødet noget paa den uundgaaelige Vanskelighed, at Indførelsen af Forprøven vil medføre en Forøgelse af den skriftlige og mundtlige Eksamination.

8. I øvrigt er der foretaget en Del mindre Ændringer, væsentligt Nedsættelser af Fagfordringerne i Tysk, Engelsk, Fransk og klassisk Filologi, samt nogle formelle Ændringer.

9. Det er ved Universitetet flere Gange blevet drøftet, om man skulde ændre de danske akademiske Titler, og Forslag om Ændring af Titlen cand. mag. er nu ogsaa stillet til Overvejelse fra Skolens Side, saaledes i Undervisningsinspektørens Betænkning. Fakultetet vil mene, at Egaliteten i Betegnelserne cand. theol., cand. jur., cand. polit., cand. med., cand. mag. (og cand. polyt.) maa opretholdes, hvorfor en Titulærændring ikke bør indføres ved et enkelt Fakultets Eksamensbestemmelser, men i det mindste maa blive en fælles Universitetssag. Men Fakultetet maa i det hele anse en Ændring for upaakrævet. I Indlandet er der ingen Vanskeligheder forbundet med den gældende Titulatur cand. mag. De, næppe betydende, Vanskeligheder for danske Kandidater i Udlandet synes at kunne overvindes ved en Bestemmelse (muligvis i en kgl. Anordning) om, hvorledes de danske akademiske Titler bør oversættes til Verdens- og Nabosprogene.

10. Fakultetet har (jvnf. S. 170 i Forslaget af 7. November 1932)

for Tillægsprøver i Latin saa vel som Græsk foreslaaet den Form, at disse væsentlig aflægges ved Universitetet, og Fakultetet mener at maatte fastholde dette, trods Undervisningsinspektørens modsatte Indstilling.

Ved Betragtningen af Fakultetets Forslag er det vigtigt at erindre, at Antallet af Studerende, der skal bestaa disse Prøver, er meget ringe. En Gennemgang af Matriklen for 1932—33 vil vise, at der af Aargangen 1932 er 15 Studenter af den mat.-nat. Retning, der har valgt Studium under det filosofiske Fakultet. Da langt de fleste af disse, at dømme efter Erfaringerne fra tidligere Aar, vil indstille sig ved Universitetet til Prøven i Latin, og da der maa regnes med, at en vis Procent opgiver Studiet, førend de naar saa langt som til Tillægsprøven, kan man med Sikkerhed sige, at det Antal, der indstiller sig ved Skolerne, vil være ganske lille, og hvis man fordeler det paa samtlige Landets Gymnasieskoler, ser man, at der ved den enkelte Skole kun vil blive afholdt en saadan Prøve med mange Aars Mellemrum. Det aarlige Antal stud. mag., der skal bestaa Tillægsprøven i Græsk, er endnu mindre. Det er indlysende, at det under saadanne Forhold vil være umuligt at gennemføre Fasthed og Ensartethed i Kravene og Vurderingen undtagen ved Universitetsprøve.

Ogsaa andre Grunde taler for Fakultetets Forslag:

a) Fakultetet er interesseret i, at den Undervisning, der forbereder til disse Prøver, i saa høj Grad som muligt søges ved Universitetet, da man kun saaledes kan sikre sig mod forceret Eksamensmanuduktion. Det er ogsaa dette Synspunkt, der ligger bagved den ved Kgl. Anordning af 11. August 1931 gennemførte Bestemmelse om Pensumreduktion for de Studerende, der har fulgt Universitetets Kursur.

b) Det teologiske Fakultet kræver, at den tilsvarende Prøve i Græsk for Teologer aflægges ved Københavns Universitet, og ønsker ikke at fravige dette Krav. For vort Fakultet er det selvfølgelig, at Prøverne ogsaa maa kunne aflægges ved Aarhus Universitetsundervisning, men, fraset dette Forhold, synes der ikke at være nogen Grund til at etablere en Forskel mellem de to Fakulteters Krav.

Den eneste Indvending, der fremføres mod Fakultetets Forslag, er, at »det kan medføre stor Gene for ubemidlede Studenter«. Dette kan dog kun gælde for yderst faa af de Studerende udenfor København og Aarhus, og ved Dispensationsbestemmelsen har Fakultetet just sikret sig Retten til at lempe Kravene overfor saadanne Studerende.

11. Fakultetet har med Interesse læst alle de fra Skolens Repræsentanter fremsatte Udtalelser, hvoraf flere har givet Anledning ogsaa til mundtlige Drøftelser eller til mindre Ændringer i Fagfordringerne. Det har ment paa dette Sted at burde indskrænke sig til Omtale af de

Henstillinger, der er blevet optagne af Undervisningsinspektøren, d. v. s. særlig saadanne af alment Indhold, medens saadanne, der alene vedrører Eksaminationens Praksis ikke kan finde Udtryk i Eksamensbestemmelserne.

Fakultetet fremhæver til sidst sin Glæde over, at det af de nu stedfundne Forhandlinger medførte Samarbejde med Undervisningsinspektøren, de øvrige Censorer og Repræsentanter for Gymnasieskolen har vist en meget vidtgaaende Overensstemmelse i Synspunkterne, og udtrykker sin Taknemmelighed for de værdifulde Bidrag, der fra Skolens Side er ydet til Arbejdet paa Ændringen af Eksamensbestemmelserne.

Hist o r i e (jfr. ovfr. S. 196).

Efter den af Fakultetet i Principet vedtagne Trefagsordning maa det staa som nødvendigt for Faglærerne at forkorte Studietiden for hvert enkelt Fag det mest mulige gennem en saa vidtgaaende Reduktion af Eksamensfordringerne, som kan betragtes som forsvarlig. Først og fremmest maa dette gaa ud over alt, hvad der vel i og for sig er værdifuldt, men som dog kan naas ad anden Vej end gennem Universitetsundervisningen. Det maa være en Forudsætning, at Læreren efter at have forladt Universitetet ikke blot holder sine Kundskaber vedlige, men ogsaa supplerer og udbygger dem under hele sin Embedsvirksomhed ad de paa Universitetet anviste Veje.

Betrakter man for Faget Histories Vedkommende Kundskabsstoffet, som det i Øjeblikket kræves til Eksamen, baade i Hovedfaget og Bifaget, er det i Løbet af de sidste 30 Aar blevet mangedoblet. Før 1901 forelaa af trykte Lærebøger kun Erslevs Middelalderhistorie i 3 tynde Hefter; nu er hele Tiden fra Roms Begyndelse til Verdenskrigen dækket af udførlige Lærebøger (eller rettere Haandbøger), foruden at den foregaaende Tid er behandlet i Forelæsninger. Desuden er Fordringerne i Nationaløkonomi, Statsret og Historiekrivningens Historie steget betydeligt. Paa andre Punkter inden for Faget, som ved Læsningen af historiske Hovedforfattere, haandhæves Fordringerne mere effektivt, end det forhen var Tilfældet. Resultatet er blevet, at de Studerendes Arbejde med den egentlige Eksamensforberedelse er blevet meget tidsødende og tyngende. Da det i en væsentlig Grad kun bidrager til at udvikle de reproducerende Evner, synes en Lettelse at være forsvarlig.

De Eksamenskrav, som er rejste i Forslaget til nye Regler for Skoleembedseksamen, er derfor opstillede ud fra et noget andet Synspunkt end hidtil. Der er udgaaet fra den Forudsætning, at naar Universitetet først har sikret sig Tilstedeværelsen af det Kundskabsstof, som er nødvendigt til at lede Skolens Undervisning (se Fordringerne i Historie som Hovedfag og Bifag §§ 1—4, der betegner en betydelig Nedsættelse af det hidtil krævede), maa Universitetets Opgave her-

efter snarest være, dels at instruere den vordende Lærer om, hvorledes han ved Selvvirksomhed kan supplere sin Viden om det mangeartede Stof, dels at føre ham ind i de afgørende Epoker og Hovedstrømninger, som har en særlig Betydning for Undervisningen, men som han ikke kan forventes paa egen Haand at ville lære at kende tilstrækkeligt dybtgaaende og fyldigt. Den første af disse Opgaver maa løses gennem et rent metodisk Studium, der bygger videre paa det propædeutiske kildekritiske Kursus, som kræves af saavel Hoved- som Bifagsfolk (se Punkt 5), og foruden Deltagelse i Laboratorieøvelser, der paa Grund af beklagelige Forhold maa være fakultativ, drives gennem den under Hovedfagets Punkt 9 omtalte Læsning af 6 primære historiske Kilder og det under Punkt 11 nævnte Specialestudium. Den anden Side af Universitetsstudiet vil foregaa gennem Forelæsninger og Eksaminatorier over de vigtigste Perioder af Historien, som er anført under Hoved- og Bifagets Punkt 1. Forelæseren vil herunder have at gøre Rede for det eksisterende Kildestof, knytte Udviklingens Traade bagud, standse ved alle vigtigere Problemer og motivere sit eget Standpunkt til disse, saa at det bliver muligt for Tilhøreren Skridt for Skridt at følge, hvorledes Resultatet naas, og saaledes i nogen Grad yde Selvvirksomhed. Til disse Periodestudier knytter sig baade for Hoved- og Bifagsfolkene den i § 8 (Bifag 6) nævnte Øvelse i Benyttelse af Oversigts- og Samlingsværker og det i § 10 (Bifag § 7) krævede Kendskab til vore vigtigste Museer. Hvad endelig den i Hovedfagets § 6—7 forlangte Kundskab om Historieskrivningens Udvikling og Læsning af historiske Hovedværker angaar, vil de være særlig værdifulde til at lære den Studerende det relative i den videnskabelige Viden og den bestandige Udvikling, som den er Genstand for.

De nye Regler for Skoleembedseksamen i Historie fremtræder som et Kompromis, der ikke fuldt ud dækker nogen af Faglærernes Ønsker, foruden at der har maattet tages Hensyn til Skolens Krav og de almindelige, for hele Universitetet gældende Regler. Selv i den Skikkelse, hvori de fremtræder, maa de dog siges kundskabsmæssigt at betegne en betydelig Nedsættelse, medens de videnskabelige Krav langt fra kan siges at være bleven svækkede. For de jævnt begavede og uselvstændige vil Eksamen næppe blive lettere gennem de foreslaaede Forandringer, men dette vil formentlig heller ikke blive opfattet som en Svækkelse af den.

29. December 1933.

Knud Fabricius.

Kristendomskundskab (jfr. ovfr. S. 196).

1. Udtalelse af det Teologiske Fakultet.

Til Forslaget vedrørende Kristendomskundskab skal følgende Bemærkninger gøres:

Naar man er gaaet med til at indrette Faget som enkelt Bifag (foruden som Hovedfag) i Stedet for som tidligere som dobbelt Bifag,

saa er det ikke sket uden store Betæneligheder hos det teologiske Fakultet; og afgørende for, at man har kunnet gaa med til at gøre Faget til enkelt Bifag, har det været, at dette Bifag kun skal kunne tages i bestemte faste Kombinationer, enten med Klassisk Filologi som Hovedfag eller med Historie som Hovedfag og enten græsk Kultur eller Latin som andet Bifag. Tillige har det været af Betydning, at Bifaget tænkes kun at kvalificere direkte til Undervisning i Religion i Mellemkolen, ikke i Gymnasiet.

Ved Overvejelserne angaaende den yderligere Reduktion af Fagets Eksamensfordringer, der maatte blive Følgen af Fagets Indretning som enkelt Bifag, har det staaet fast for det teologiske Fakultet, at Reduktionen ikke kunde naas gennem Udskillelse af en enkelt Faggruppe, men kun gennem Reduktion af Fordringerne i alle Fag. For denne Bestræbelse er de foreslaaede Bestemmelser Udtryk.

December 1933.

For det teologiske Fakultet:

Aage Bentzen,
h. a. decanus.

2. Udtalelse af det filosofiske Fakultets Udvalg vedrørende Kristendomskundskab.

Det filosofiske Fakultet havde ønsket, at Kristendomskundskab, i Lighed med de øvrige Fag ved Skoleembedseksamen, var blevet yderligere historisk orienteret, hvorved Studiet ogsaa var kommet bedre i Overensstemmelse med Betænkningen vedrørende Undervisningen i Gymnasiet. Men da det teologiske Fakultet ikke har ment at kunne anlægge et rent historisk Synspunkt for Studiet, har man ikke villet modsætte sig de af det teologiske Fakultet opstillede Krav til Kristendomskundskab i Hovedfag og Bifag. Med Hensyn til Kravenes Størrelse kan Udvalget ikke lægge Skjul paa, at det har visse Betæneligheder paa nogle Punkter, særlig i Fagene Nye Testamente og Dogmatik etc., hvor Fordringerne synes ret store og for det sidstnævnte Fags Vedkommende synes let at kunne føre udover de Grænser, som vistnok maa fastholdes, naar Faget skal holdes inden for et Bifags Rammer; imidlertid har Udvalget ment at kunne overvinde disse Betæneligheder, fordi det anser det Resultat, der i det hele er naaet, for saa værdifuldt, at det ikke vilde fastholde Forslag om Nedsækninger, som det teologiske Fakultet ikke mener at kunne gaa med til.

December 1933.

Vilh. Grønbech.

W. Norwin.

O. Ravn.

Et Mindretal afgav følgende *Særvotum*:

Undertegnede Mindretal, der i November 1932 fraraadede Gennemførelsen af Forslaget om Ændringen i Skoleembedseksamen fra en Tofags- til en Trefagsordning, maa efter Fakultetets fornyede Behand-

ling af Sagen fastholde sit Standpunkt. Idet Mindretallet henviser til det i sin Tid afgivne Særvotum, skal man atter fremhæve det overordentlig betænkelige ved, at den nye Trefagsordning normalt væsentligt vil forlænge Studietiden og derved ramme særlig de ubemidlede Studerende haardt. Dette strider efter vor Opfattelse afgjort imod, hvad Universitetet under den nuværende økonomiske Krise bør gøre.

Mindretallet maa endvidere fremhæve, at der, saavidt os bekendt, hverken fra Fakultetets Side eller ved Foranledning af Ministeriet, skønt baade Mindretallet og et Mindretal i Konsistorium har gjort Hensstilling derom, er foretaget nogensomhelst Undersøgelse af de økonomiske Konsekvenser, som Gennemførelsen af Fakultetets Forslag vil faa, heller ikke efter at dette er kommen til at indeholde Forslag om en obligatorisk Forprøve.

København, Januar 1934.

<i>C. A. Bodelsen.</i>	<i>Bøgholm.</i>	<i>C. Elling.</i>	<i>Aage Friis.</i>
	<i>Jørg. Jørgensen.</i>	<i>Victor Kuhr.</i>	

I Anledning af dette Særvotum henviste Fakultetet i sin Skrivelse af 13. Januar 1934 til, at Fakultetet i de udførlige Motiver for Forslaget af 7. November 1932 S. 177—78 har peget paa, at den nye Eksamensordning med Sikkerhed vil medføre forøgede Udgifter til Eksamen, og at det er muligt, at der ogsaa af anden Grund vil blive noget forøgede Udgifter. Thi selvom det er givet, at Undervisningens Omfang i det hele ikke bliver større ved en Trefagsordning, vil Antallet af Deltagere i Bifagsøvelser muligvis vokse, naar hver Student skal have to Bifag. Det er dog umuligt at sige, om der heraf overhovedet følger forøgede Udgifter, i bekræftende Fald hvor store de bliver, da man dels ikke ved, hvor stort Studentertallet vil blive (det er for Tiden i en Nedgang, der med Sandsynlighed kan antages at blive fortsat i forøget Tempo), og da det dels er uklart, hvilken Indflydelse det vil faa, at der, naar Trefagsordningen om et Par Aar begynder at gøre sig reelt gældende, kan antages at bestaa en fuldstændig Uddannelse til Skoleembedseksamen i Aarhus, der i hvert Fald vil kunne blive en væsentlig Aflastning af det filosofiske Fakultet i København. Da Mindretallet ikke har fremført nye Argumenter af Betydning, vil Fakultetet derfor i det hele kunne henholde sig til den ovenfor citerede Udtalelse fra ifjor, idet Fakultetet dog ikke vil undlade at pege paa, at Arbejdsforholdene allerede nu er meget uheldige paa Grund af de i anden Sammenhæng tidligere paapegede Mangler med Hensyn til Lokaler, Antallet af Lærerkrafter og Undervisningsmateriel.

Af Konsistorium blev der ved Sagens Indsendelse til Ministeriet 23. Januar 1934 gjort opmærksom paa, at Forslagets Gennemførelse mulig vilde kunne medføre økonomiske Konsekvenser, uden at man dog i Øjeblikket var i Stand til at gøre nærmere Rede for disse.

De Udgifter, som Fakultets-Udvalgets Arbejde med Reglernes Revision medførte, udgjorde ialt 5363 Kr. 90 Øre, hvoraf 1866 Kr. 67 Øre til Sekretær-Honorar og 2176 Kr. 74 Øre til Trykning. Det samlede Beløb blev afholdt med 4893 Kr. 33 Øre under Finanslov-konto § 21 I B 3, Kommissioner og Udvalg, medens Resten afholdtes af Konsistoriums Normalsum og Universitetets Konto for overordentlige Udgifter.

β. Undervisningshjælp for Fakultetets Lærere.

I Aaret 1933—34 afholdtes følgende Kurser:

Efteraarssemestret 1933:

Dansk: Mag. art. H. Andersen 5 Hold à 3 ugentlige Timer foruden Skriveøvelser, Mag. art. P. Andersen 2 Hold à 3 Timer og Dr. phil. E. Rostrup 2 Hold à 1 Time.

Tysk: Adjunkt H. Bach 2 Hold à 2 Timer, Adjunkt E. Hjejle 4 Hold à 1 Time, Cand. mag. P. Jørgensen 4 Hold à 2 Timer, Dr. phil. O. Klose 10 Hold à 1 Time og Lektor A. B. Prip 3 Hold à 1 Time.

Engelsk: Lektor K. Bredsdorff 2 Hold à 1 Time, Frk. E. Heepe 1 Hold à 1 Time, cand. mag. K. Schibbye 6 Hold à 1 Time, H. J. Uldall, M. A. Skriveøvelser, Cand. mag. E. Wolf, M. A. 4 Hold à 1 Time og 2 Hold à 2 Timer og Mag. art. Fru E. Zeuthen 2 Hold à 2 Timer.

Fransk: Lektor J. Adigard des Gautries 2 Hold à 1 Time, Mag. art. Frk. E. Meyer 1 Hold à 1 Time og 2 Hold à 2 Timer, Mag. art. Frk. H. Olsen 1 Hold à 2 Timer og Skriveøvelser og Lektor O. Svanholt 3 Hold à 2 Timer.

Historie: Cand. mag. A. Afzelius 1 Hold à 4 Timer i 3 Maaneder og Cand. mag. Kr. Petersen 2 Hold à 3 Timer.

Foraarssemestret 1934:

Dansk: Mag. art. H. Andersen 4 Hold à 3 ugentlige Timer, Mag. art. P. Andersen 1 Hold à 10 Timer ialt, Dr. phil. A. Hansen 2 Hold à 3 ugentlige Timer og Dr. phil. E. Rostrup 2 Hold à 1 Time.

Tysk: Adjunkt H. Bach 2 Hold à 2 Timer, Adjunkt E. Hjejle 4 Hold à 1 Time, Cand. mag. P. Jørgensen 2 Hold à 1 Time og 2 Hold à 2 Timer, Dr. phil. O. Klose 7 Hold à 1 Time og Lektor A. B. Prip 2 Hold à 1 Time.

Engelsk: Lektor K. Bredsdorff 2 Hold à 1 Time, Frk. E. Heepe 1 Hold à 1 Time, Cand. mag. K. Schibbye 3 Hold à 2 Timer, H. J. Uldall, M. A. Skriveøvelser, Cand. mag. E. Wolf, M. A. 4 Hold à 1 Time og 2 Hold à 2 Timer og Mag. art. Fru E. Zeuthen 2 Hold à 2 Timer.

Fransk: Lektor J. Adigard des Gautries 2 Hold à 1 Time, Mag. art. Frk. E. Meyer 2 Hold à 2 Timer, Mag. art. Frk. H. Olsen 1 Hold à 2 Timer og Skriveøvelser og Lektor O. Svanholt 1 Hold à 1 Time og 2 Hold à 2 Timer:

Historie: Cand. mag. P. Bagge Skriveøvelser, Cand. mag. G. Boesen 2 Hold à 2 Timer og Cand. mag. J. Johnsen 2 Hold à 4 Timer.

γ. Andre Sager.

I Anledning af et Andragende fra en Stud. mag. om Tilladelse til at indstille sig særskilt til Eksamen i Bifaget Gymnastik i Vinteren 1933—34 bifaldt Ministeriet 26. September 1933 efter Indstilling af Fakultetet og Konsistorium, at Andragerinden indstillede sig til Eksamen i Bifaget Gymnastik i Vinterterminen 1933—34, saaledes at Eksamen i Hovedfaget skal tages senest i Vinterterminen 1936—37, og saaledes at hun, forsaavidt hun har opnaaet Karakteren mg÷ eller derover i speciel Gymnastikteori ved Gymnastikinstitutets Eksamen, kan overføre denne Karakter til sin Bifagseksamen i Gymnastik efter den hidtidige Ordning med følgende Karakterfordeling: Speciel Gymnastikteori 2, Almindelig Gymnastikteori 1, Anatomi 1, samt saaledes at hertil lægges Gennemsnitsværdien af 2 Karakterer. (J. Nr. 342/33).

I Anledning af et Andragende fra en Stud. mag. om Tilladelse til at tage Skoleembedseksamen med Historie som Hovedfag og Geografi med Geologi som Bifag, blev det efter Indstilling fra det filosofiske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet samt Konsistorium ved kgl. Resol. af 10. Februar 1934 bifaldet, at Studenten maatte aflægge Skoleembedseksamen saaledes, at Prøven i hans Hovedfag Historie aflægges efter de i kgl. Anordning af 29. November 1924 om Skoleembedseksamen ved det filosofiske Fakultet, jfr. Bekendtgørelse af 2. December 1924, foreskrevne Regler, medens han aflægger Prøve i Geografi med Geologi som Bifag efter Reglerne i kgl. Anordning af 20. Februar 1928 vedrørende Skoleembedseksamen i den naturhistorisk-geografiske Faggruppe under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, jfr. den dertil knyttede Bekendtgørelse af 22. Februar 1928. Samtidig bifaldt Ministeriet, at Karakterberegningen sker efter Reglerne i ovennævnte Bekendtgørelse af 2. December 1924 II 6, saaledes at der under Hensyn til, at der i Geografi og Geologi gives 4 Karakterer, overensstemmende med oftnævnte Bekendtgørelses Afsnit II, Stk. 7, til det af Eksaminanden opnaaede Pointsantal lægges Værdien af 2 Gennemsnitskarakterer i Geografi og Geologi. (J. Nr. 120/34).

8. Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Den paa Finansloven for 1930—31 givne to-aarige Bevilling paa 765 Kr. aarlig til Indførelse af Kursus for de Studerende i praktisk Skoleregning, Maskinlære og Radioteknik, jfr. Aarbog 1929—30 S. 109—11, hvilken Bevilling var blevet fornyet paa Finansloven for 1932—33 for en Periode af 2 Aar, blev paa Finansloven for 1934—35 atter fornyet for 2 Aar, jfr. Rigsdagstidende 1933—34, Tillæg A., Sp. 1521—22. (J. Nr. 293/33).